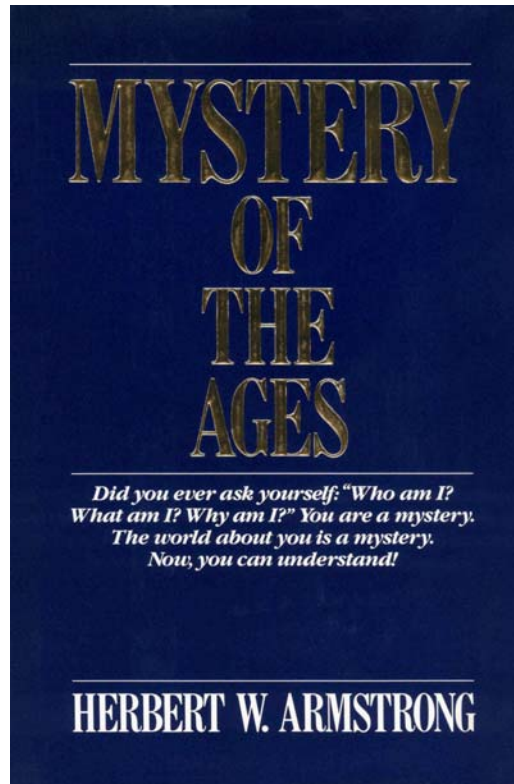

Tidernes Mysterium

af
Herbert W. Armstrong
Indbundet Udgave 1985

**Har du nogensinde spurgt dig selv: "Hvem er jeg?
Hvorfor er jeg til?" Du er et mysterium.
Verden omkring dig er et mysterium.
Nu kan du få svarene.**

Translated from [Mystery of the Ages](#) by Herbert W. Armstrong, 1985 hardback edition.
Copyright 1985 by the Worldwide Church of God. Danish edition.

Indholdsfortegnelse

- [Forfatterens forord \(vii-xiii\)](#)
- [Forord \(1 - 6 \)](#)
- [Introduktion \(7-30\)](#) Hvordan de syv mysterier blev åbenbaret
- [Kapitel 1 \(31- 57\)](#) Hvem og hvad er Gud?
- [Kapitel 2 \(58 - 96\)](#) Mysteriet om Engle og Onde Ånder
- [Kapitel 3 \(97-135\)](#) Mysteriet omkring mennesket
- [Kapitel 4 \(136-158\)](#) Civilisationens Mysterium
- [Kapitel 5 \(159-197\)](#) Mysteriet om Israel
- [Kapitel 6 \(198-292\)](#) Kirkens Mysterium
- [Kapitel 7 \(293-363\)](#) Mysteriet om Guds Rige

Forfatterens forord

HVORFOR SKREV JEG DENNE BOG? Jeg har levet et langt, aktivt og interessant liv som begyndte først i halvfemserne i det 19. århundrede plus den del af det 20. der er gået op til nu.

Jeg har oplevet tiden med hest og vogn, bilens og industriens tidsalder, luftfarts-, atom- og rumalder, og vi er nu nået langt i universets udforskning. Jeg så Amerika da landmanden sang glad og tilfreds bag hest og plov... efterfulgt af vor urbane tidsalder, hvor amerikanske landmænd fra Midtvesten sukker og strider for at opnå større tilskud fra regeringen der skal afværge landmandslivets endeligt.

Jeg har set udviklingen i det tyvende århundrede præget af imponerende fremskridt og præstationer i industri og teknologi. Paradoksalt nok har jeg samtidig set en alarmerende optrapning i frygtelige problemer såsom kriminalitet og vold; ligesom afgørende nuklear krigsførelse er

vii

blevet en trussel mod menneskehedens overlevelse. Disse tilstande og kendsgerninger er ubesvarede mysterier, som behøver en forklaring.

Jeg har rejst over det meste af denne klode vi kalder Jorden. Jeg har haft omgang med de rige, de fattige og dem ind imellem. Jeg har besøgt ledere i industrien, kejsere, konger, præsidenter og statsministre. Jeg har også været i nær kontakt med og kender fattigdomsramte analfabeter. Personligt har jeg set denne verden på nærmere hold end de fleste.

Igennem dette lange, pulserende og oplevelsesrige liv har jeg ofte undret mig og stillet mig selv spørgsmål, som var dybe mysterier for mig... spørgsmål om uopklarede mysterier som mennesker aldrig har fået svar på.

Da jeg var fem år gammel, sagde min far, at jeg ville blive sagfører i Philadelphia når jeg blev stor, for jeg stillede altid spørgsmål om alverdens ting. Jeg ville FORSTÅ. Jeg krævede FORSTÅELSE. Kong Salomon, den viseste mand der nogensinde har levet, ønskede sig visdom, og Gud gav ham den ypperste visdom som ingen anden nogensinde... nu, i min høje alder er det gået op for mig, at den samme Gud har åbenbaret mig FORSTÅELSE for livets dybeste mysterier, som stadig er en gåde for de fleste.

Hvordan er det gået til? Jeg blev opdraget i en protestantisk kirke indtil jeg var 18 år, men jeg havde aldrig hørt disse besværlige spørgsmål stillet eller

forklaret i kirken. Hvis Biblen har svaret, hvorfor er der da så mange forskellige kristne retninger og stor uenighed om det den siger?

Hvem kan forstå Biblen? Jeg havde bestemt aldrig forstået den. Og selv om man forstår den, kan man da tro på Biblen? Taler Biblen med autoritet? Disse vanskelige spørgsmål spekulerede jeg meget på, og det er dette mysterium denne bog vil

viii

opklare. Historien om hvordan jeg kom til at forstå, begyndte da jeg var 34 år gammel i 1926. Men det var kun en begyndelse. Den endelige krystalklare forklaring, der har tilskyndet mig til at skrive denne bog, stod ikke klart for mig inden december 1984. Det var en rystende opdagelse – sandheden det hele drejer sig om – og som klart vil fremgå af denne bog.

I sommeren 1926 begyndte jeg dog at forstå noget af sandheden som bogen her handler om.

Jeg spurgte mig selv: "Hvem er jeg? Hvad er jeg? Hvorfor er jeg til?" Jeg forsøgte at argumentere mig frem til svarene, men det lykkedes ikke. Det var et mysterium. Samme efterår blev jeg stillet overfor en sindsoprivende udfordring, det var spørgsmålet om evolutionsteorien stillet i forhold til Biblens lære. Dette resulterede i, at jeg fik øje på overraskende perspektiver og dybder i kundskab og forståelse.

Det hele startede med spørgsmålet om evolutionsteorien og det religiøse spørgsmål om overholdelse af søndagen.

Jeg vidste at Biblen var verdens mest solgte bog, og alligevel havde den altid været mig en gåde. Jeg forstod den ikke.

Jeg sagde, "Biblen siger at du skal holde søndag hellig." Jeg blev spurgt om, hvordan jeg vidste det? Havde jeg læst det i Biblen?

Jeg svarede, at jeg vidste det, fordi alle kirkerne holdt søndagen hellig, og jeg gik ud fra, at grundlaget for deres undervisning var Bibelen.

Mit ægteskab var i fare over dette spørgsmål. Jeg blev tvunget til at begynde en indgående undersøgelse og et grundigt studium af Biblen og af evolutionsteorien, som den gang var på hurtigt fremtogt i de lærdes kredse.

Under mine dybtgående studier af Darwins, Huxley's og Haeckel's værker, blev jeg selv forledt til at stille tvivlende spørgsmålstegn ved Biblens autoritet og Guds eksistens.

Disse intellektuelle tænkere var blevet opmærksomme på den voksende forståelse af universet. Denne omfattende nye viden kunne de ikke få til at harmonere med datidens religionsundervisning. Undersøgelsen, jeg foretog af de evolutionære teories grundlæggere, mindede mig om det jeg engang læste i ottende kapitel af Salmernes Bog – hvordan Kong David, monark i en af oldtidens nationer, vendte blikket mod himlen, mod det uendelige univers og undrede sig. Han undrede sig over sig selv? Hvad er mennesket i dette uendelige univers? Jeg fandt ud af, at denne oldtidskonge aldrig fik svar på det der plagede hans sind. Senere i studieforløbet skulle jeg dog finde det endelige svar, som det er åbenbaret for apostelen Paulus i det 2. kapitel i Brevet til Hebræerne. Jeg var opsat på at finde det absolutte bevis for Guds eksistens og Biblens autoritet eller at forkaste dem begge. Det gik også op for mig, at de fleste mennesker accepterer eller forkaster anskuelser på skødesløse antagelser, og bygger på hvad som helst de har hørt, lært eller tager for givet uden bevis. Jeg ville forstå og jeg ønskede at bygge på positive beviser. Jeg ville ikke stole på tilfældige antagelser eller ønsketænkning.

Efter mange måneders intense studier der stod på næsten i døgndrift, blev svarene åbenbaret med absolutte og positive beviser.

Guds eksistens tog jeg ikke længere skødesløst for givet, fordi jeg altid havde hørt og lært det. Jeg fandt absolutte og positive beviser for den Allerhøjeste Gud Skabers eksistens og også for den Hellige Bibels absolutte autoritet som Guds Ord – det åbenbarede budskab fra Gud og kundskaben om Ham -- bestemt for menneskeheden.

Jeg forstod at Biblen var en kodet bog, og at den indeholdt svarene på de altoverskyggende mysterier, som menneskeheden står overfor.

Åbenbaringen af disse mysterier var gået tabt, også i

Guds Kirke, selv om de hele tiden havde været åbenbaret i Biblens skrifter. Hvad er da grunden til, at verden ikke har kunnet forstå dem? Fordi Biblen er en kodet bog, der ikke har været bestemt til at skulle kunne forstås før vore dage, nu i den sidste halvdel af det tyvende århundrede. I mine daglige og natlige studier fandt jeg ud af, hvorfor Biblen er den mest misforståede bog, selv om den er verdens bestseller. Det er fordi den fulde forklaring eller sandhed om et specifikt tema, sjældent findes i eet sammenhæng. Andre portioner, fakta eller fraser om temaet findes som regel i en eller flere andre passager i både Det Gamle og Det Ny Testamente. Den sande og fulde

forståelse af et tema er kun mulig, når disse og måske mange andre passager, der er spredt i hele Biblen, bliver set i sammenhæng.

Forskellige aspekter i kundskab og forståelse af livet, som hidtil havde været det dybeste mysterium for de fleste mennesker, blev til min store overraskelse åbenbaret for mig. Men i Biblen står det, at i vore dage, i denne generations levetid, vil disse mysterier blive opklaret. Og det blev de, skal jeg love for, til min store overraskelse.

Jeg opdagede, at Biblen er som et puslespil – tusinde småstykker der skal sættes sammen – og at brikkerne kun passer sammen på én bestemt måde. Når brikkerne er på plads kommer hele billedet krystal klart frem, for den der er villig til at tro det Gud vor Skaber siger.

Denne bogs eneste opgave er at sætte brikkerne i dette store puslespil på plads, så de former billedet alle kan forstå.

Efterhånden som du læser bogen her igen og igen, sammenlign da hele tiden med din Bibel. Se disse sandheder med egne øjne i din Bibel, og vær villig til at lade Gud lede dig til Hans SANDHED, efterhånden som du kommer frem. Det vil give mere mening end noget andet nogensinde har gjort.

xi

Tiden vil måske komme til at bevise, at bogen her er den vigtigste der er skrevet i de sidste 1900 år. Ikke for sin litterære fortrinlighed eller sit videnskabelige og blomstrende sprog, hvilket med vilje er undgået; men fordi den taler et jævnt og ligefremt sprog, der oplyser den vigtigste kundskab, der til dato er blevet åbenbaret fra den Højstes kilde til forståelse af det, der fra Adams skabelse har været et mysterium.

Menneskeheden har været blind for hvem, hvad og hvorfor mennesket er til – hvordan mennesket blev sat på jorden. Mennesker har undret sig over, at de ikke evner at løse deres egne problemer og ikke har kunnet finde svarene på disse perplekse spørgsmål. Spørgsmålet om menneskeheden og den verden den bebor, har udviklet sig til et dybt mysterium.

Disse mysterier blev for længe siden åbenbaret af den eneste og højeste autoritet over al kundskab, men budskabet var kodet og forudbestemt til ikke at skulle åbenbares før nu.

I det første århundrede e. Kr. blev Kirken infiltreret af et andet evangelium. Mange falske lærere og falske kirker opstod med navne de tog fra "traditionel Kristendom". Som Gud siger i Åbenbaringens bog 12:9 blev hele verden forført. Disse grundlæggende sandheder er blevet hyllet i mystik. Endog oprigtige og velmenende teologer er blevet undervist af andre som igen har fået deres viden fra overleveringerne i kirkernes traditioner. Disse falske

læresætninger er blevet antaget for bibelske sandheder. I stedet for at sætte puslespillets brikker rigtigt og fornuftigt sammen, er det blevet skik og brug, at læse en allerede tilstedeværende falsk opfattelse ind i skriftsteder, der oven i købet bliver brugt ude af sammenhæng. Eller sagt med andre ord, skriftstederne udlægges til at betyde det teologerne er uddannede til at tro. Biblen har ikke behov for forklaring, den forklarer sig selv. Det finder man ud af når alle skriftstederne,

xii

der omhandler de forskellige temaer, bliver sat rigtigt sammen. Som Bibelen siger: "Thi det er bud på bud, bud på bud, regel på regel, regel på regel, lidet her, lidet der" (Esa. 28:10, Den Danske Bibel 1907 oversættelse). Endog den traditionelle Kristendom er blevet forledt.

Jeg har ofte sagt at det er meget vanskeligere at aflægge en fejlagtig opfattelse af formodet sandhed, end det er at lære ny sandhed. I de forløbne 58 år havde jeg heller ikke fuldt ud forstået betydningen af den kendsgerning, der er åbenbaret i 1. Mosebog 3:22-24 – at Gud har lukket adgangen til Helligånden og evigt liv for menneskeheden som helhed, indtil Satan ved Kristi genkomst bliver afsat. Traditionel kristen lære har altid antaget, at der foregår en kamp imellem Gud og Satan – at Gud kæmper en desperat kamp for at "frelse verden", og at Satan i denne store strid indtil videre har været den stærkeste. At Gud med andre ord sendte Jesus Kristus første gang for at forsøge at vinde denne stående kamp imod Satan. Traditionel kristendom har lært at "hvem som helst der vil, kan komme" og "blive frelst" ved Jesus.

I flere år forstod jeg kun delvist denne fejlagtige antagelse, men den fulde sandhed om dette punkt er først gået krystalklart op for mig for nylig. Denne sandhed er virkelig overvældende. Den klarlægger alt det, der har været hyllet i et mysterium.

Det er at håbe at denne bog -- der er skrevet netop nu, fordi Guds tid for den er inde -- hos mange vil åbne forståelsen for sandheden om disse mysterier, der har været skjult så længe.

I mit tre og halvfemsindstyvende år før mit oplevelsesrige liv slutter er jeg blevet ledt til at skrive denne bog, for at dele svarene på disse spørgsmål, som den Almægtige Gud åbenbarer i sit Ord, med alle de der tager sig tid og er villige til at forstå dette Ord.

xiii

Forord

Har du nogensinde spurgt dig selv: "Hvem er jeg? Hvad er jeg? Hvorfor er jeg til?" Verden der omringer dig er et mysterium. Du er selv et mysterium. Du har aldrig set din hjerne, hvor dit intellekt og alt det du er, har sæde.

Dit liv er indhyllet i mysterier. Ved nærmere eftertanke er hele din eksistens et mysterium. "Skete" du simpelthen uden formål eller mening ud fra uintelligente kræfters tilstedeværelse på jorden, eller blev du designet af en intelligent og almægtig Gud, og med et formål der også har været hyllet i mysterium? Den hårdnakkede tradition, i menneskets historie vedrørende Gud Skaber, er faktisk det mysterium den vestlige verden har forsøgt at løse ved at udtænke den næsten enstemmigt accepterede evolutionsteori.

Undervisning blev først udbredt

1

da man opfandt trykkeriet i det 15. århundrede. Efterhånden som oplysningen spredte sig – og intellektualismen udvikledes -- og astronomien udviklede vor indsigt i universet omkring os -- begyndte tænkende hjerner at stille spørgsmål. Hvad med hele det uendelige univers? Hvordan startede det? Rationelle, videnskabeligt orienterede hjerner kom til kort og fandt ikke svarene -- på det de ikke selv var i stand til at forklare -- i den religion de kendte fra den Romersk Katolske Kirke eller fra Protestantismen, som indtil da havde domineret tankegangen i den vestlige verden. Læren med et billede af en halv-feministiske Jesus og konceptet af en Gud der bestod af usynlig ånd, var ikke tilfredsstillende for dem. Det hele var et kolossalt mysterium. I deres stolte, selv-erklærede lærdom prøvede de fuldstændigt at omgå livets og oprindelsernes mysterium, ved at opfinde en materialistisk forklaring til deres egen tilfredsstillelse.

Efterhånden udvikledes evolutionsteorien i tænkende -- dog uvidende -- hjerner opfyldte af intellektuel forfængelighed. Ud fra denne tankegang udviklede Lamarck teorien om, "at miljøet virker omskabende på arterne". I hælene på Lamarck's teori kom Darwin med sin teori om "overlevelse af den stærkeste". I virkeligheden var Darwin ved sin død usikker på sin egen teori, men to kollegaer, Haeckel og Huxley, promoverede den imidlertid så energisk, at den blev offentligt accepteret.

Men var disse skabte menneskehjerner opfyldt af intellektuel forfængelighed, mere alvidende end den alt vidende hjerne der skabte dem?

Evolutionsteorien blev opfundet af menneskehjerner, i et forsøg på at forklare skabelsen uden en guddommelig Skaber.

2

Hvis den Almægtige Gud er din Skaber og han stadig eksisterer som den guddommelige Skaber af alt, da kommer mysteriet om Gud ind i billedet, og dermed tidssekvensen som det første uoverstigelige mysterium af alle.

Hvem og hvad er Gud? Det er et mysterium, der ikke er blevet forklaret eller forstået af nogen religion, videnskab eller højere undervisning. De forfængelige, intellektuelle opfindere af evolutionsteorien, opfattede Guds eksistens som den blev præsenteret af religionerne, som et mysterium de hverken kunne forstå eller acceptere -- og de religiøse som de afviste, forstod heller ikke mysteriet om Gud. Dog åbenbarer Gud sig selv i sit Ord i den Hellige Bibel, hvis bare disse religiøse dog ville tro Guds egen åbenbaring. Gud åbenbarer sig selv i sit Ord i den Hellige Bibel, alligevel er der næsten ingen, der har forstået det. Som forfatteren Bruce Barton sagde, "det er bogen som ingen kender". Biblen er selv det fundamentale mysterium der åbenbarer alle andre mysterier.

Hvis sandheden om Gud der åbenbares i Biblen er mysterium nummer et, da kan vi være sikre på at sandheden om engle og onde ånder er nummer to i rækken. Eksisterer der åndelige væsener eller er det myte? Er der en djævel når alt kommer til alt? Skabte Gud en djævel? Hvis der er hellige engle, hvad er deres formål og funktion? Biblen fastslår klart, at denne verden i virkeligheden regeres af "ondskabens usynlige åndemagter". Kan onde ånder influere og påvirke mennesker og endog regeringer i vore dage? Kan onde ånder påvirke dit liv? Disse spørgsmål synes at være hyllet i totalt mysterium.

Det tredje mysterium i rækken er dit eget liv -- menneskeheden i det hele taget. Hvad og hvorfor er menneskeheden? Er mennesket en udødelig sjæl? Følger de døde med i det de levende foretager sig? Har mennesket af kød og blod en udødelig sjæl indeni sin krop? Er der et formål

3

eller en hensigt med menneskelivet? Har vi udviklet os fra uintelligent materie uden mening eller formål? Hvorfor er menneskene plaget af problemer der tilsyneladende ikke har nogen løsning?

Nummer fire i rækken af de uløste mysterier, er civilisationen der har udviklet sig i menneskenes verden. Hvordan har den udviklet sig? Hvorfor har vi en verden med overvældende fremskridt og udvikling sideløbende med paradoksal ondskab og voksende problemer? Hvorfor kan hjernerne der

opfinder rumskibe, computere og underværker i videnskab, teknologi og industri ikke løse problemer, der så tydeligt viser menneskenes hjælpeløshed?

Næst, i udviklingen af menneskenes samfund på jorden, kommer mysteriet om jøderne og nationen Israel i oldtiden. Er jøderne oldtidens nation, Israel? Hvorfor oprettede Gud én speciel nation? Hvorfor er de Guds "udvalgte folk"? Er de Guds favoritter? Diskriminerer Gud? Gør Gud forskel på personer og nationer? Hvad er hensigten med Israel i den guddommelige orden?

Vi kommer nu til mysteriet om Kirken. Hvorfor er der en Kirkeinstitution i verden? Er der en hensigt som selv den traditionelle kristendom ikke har fattet? Er Kirken én Kirke der har sin oprindelse i Kristus, eller udgør den mange forskellige sekter og retninger? Er Kirken velorganiseret efter det mønster Kristus nedlagde? Er der autoritet og regering i Kirken? Er det en stor universal Kirke med mange millioner medlemmer, eller er det en lille forfulgt Kirke? Hvordan kan man kende den sande Kirke i dag?

Til sidst mysteriet om Guds Rige -- hvorfor? Budskabet Jesus bragte var om "Guds Rige". Er Guds Rige noget indeni hver person? Er det noget der kan blive sat op i menneskenes hjerte? Er det

4

Kirken som institution? Eller er det noget ganske andet? Hvad er grunden til mystikken omkring Kristi budskab?

Dette er DE SYV STORE MYSTERIER som hvert eneste menneske på jorden er berørt af. Den ENKLE SANDHED om alle disse mysterier er åbenbaret i Biblen, men hverken kirker eller teologer synes at have forstået det.

HVORFOR? Fordi Biblen er det fundamentale mysterium af dem alle.

Hvis man læser Biblen fra begyndelsen til enden, bliver man forvirret. Biblen kan ikke læses som andre bøger. Den er et mysterium, fordi den er kodet. Den er som et puslespil, med måske flere tusinde små brikker, der kun kan sættes sammen på én ganske bestemt måde. Sandhederne er åbenbarede i Biblen lidt her og lidt der spredt over hele bogen. Den bliver kun åbenbaret ved den Hellige Ånd der bor i dem, der har overgivet sig til Gud, de der har været villige til at indrømme fejltagelser og forseelser, og som TROR Kristus, Guds Ord. Jesus var Guds personificerede Ord. Biblen er dette samme Ord på tryk.

Ingen kan opnå den Hellige Ånd -- der alene kan åbne menneskesindet til at kunne forstå Guds Ord – uden fuldkommen omvendelse og ubetinget tro på personen Kristus såvel som på det han siger. Omvendelse kan kun opnås efter at have indrømmet, at man har taget fejl -- levet på gale veje og sat sin

lid til det forkerte. Det vanskeligste for et menneske er nok at indse, at man har taget fejl -- indrømme at man ikke havde ret i sin tro og overbevisning -- og at aflære falsk kundskab så vel som at tillære sig sand kundskab.

Kan det undre nogen at Biblen er bogen ingen forstår? Eller i hvert fald næsten ingen.

5

Gud kodede bogen med fuldt overlæg for at den ikke skulle blive forstået indtil vor moderne nutid. Hvorfor gjorde han det? Selv dette er et mysterium. De kommende sider vil forklare det.

I det 12. kapitel af Daniel kan vi læse, at denne fromme Guds mand, heller ikke kunne forstå det han fik bud om at nedskrive og som senere blev en del af Biblen. Han sagde at han hørte, men han forstod det ikke. Englen der forkyndte det han skulle skrive sagde: "Gå bort Daniel, thi for ordene er der sat lukke og segl til endens tid" (vers 9).

I dag er vi kommet til denne endens tid. Gud har åbnet sit Ord for de udvalgte der har overgivet sig til ham og hans velsignede hellige Ord. I det 12. kapitel af Daniel står der om de sidste tider, at de "forstandige" skal forstå, "men ingen af de gudløse skal forstå". Hvem er da de "forstandige" der vil komme til at forstå Biblen?

"Herrens frygt (frygt for Herren) er visdoms begyndelse; forstandig er hver, som øver den" (Sal.111:10). Alligevel har traditionel kristendom generelt benægtet Guds bud -- sagt at de ikke gælder mere, at de er naglet til korset. Præsteskab og teologer i organiseret "Kristendom" kan ikke og forstår ikke den Hellige Bibel.

Hvordan kan vi da forstå og åbenbare disse mysterier i denne bog? Dette spørgsmål vil blive besvaret i følgende Introduktion.

6

Introduktion

Hvordan Blev de Syv Mysterier Åbenbaret

Verdens bekymring nummer et i dag er spørgsmålet om menneskehedens overlevelse! Videnskab og teknologi har produceret masseødelæggelsesvåben, der kan udslette al menneskeliv fra jordens overflade!

Så mange nationer har nu nukleare våben, at een galning nemt kunne starte en nuklear III Verdenskrig, der ville udslette alt liv på denne planet.

Guds sandhed ville, hvis den var kendt og var blevet adlydt, have frelst menneskeheden fra denne trussel og alle dens følger!

Stop op et øjeblik.

Tænkt på dette.

Du lever i en verden der tilsyneladende er avanceret i videnskab, teknologi, højere lærdom og udbredt undervisning. Folk tror at det er en verden med STORE FREMSKRIDT. Vi sender mennesker op at trave rundt på månen og bringer dem tilbage uden en rift. Ubemandet rumfartøj lander på Mars og sender nærbilleder af

7

overfladen tilbage til jorden. Andre ubemandede rumfartøjer flyver tæt på Jupiter og sender overraskende billeder af den og ringene omkring Saturn. Kirurger transplanterer hjerter og andre organer i mennesker.

Vi lever i en magisk, medrivende tryk-knap-verden, hvor arbejdet hovedsageligt udføres af maskiner. En glamourøs drømmeverden fuld af fritid, luksus og tøjlesløshed.

Paradoksalt nok er det også en verden af uvidenhed! Selv de lærde ved ikke hvordan de kan løse deres egne og verdens problemer. De kender ikke vejen til FRED eller de SANDE VÆRDIER i livet!

Omkring halvdelen af verdens befolkning er stadig analfabeter, og lever i håbløs fattigdom, snavs og elendighed. Det ubarmhjertige resultat af sult og sygdom tager hver dag tusinder af menneskeliv.

Det er en ulykkelig, rastløs og frustreret verden, der kun har en håbløs fremtid i sigte. Det er en verden domineret af stigende kriminalitet og vold, umoral, uretfærdighed (også ved domstolene), uærlighed, korrupsion i regeringer og forretningsliv, og uophørlige krige der, som det ser ud nu, styrer imod en III Verdenskrig. HVORFOR dette paradoks af "FREMSKRIDT" midt i DEGENERATIONEN?

Guds Sandhed Ville Have Løst Problemerne!

Sand religion -- Guds sandhed gjort stærk af Guds kærlighed ved hans Hellige Ånd -- ville have vist vejen og ledt til lykke, overflod og evig frelse.

Når du forstår hvad der er galt med verdens religioner, forstår du også årsagen til verdens onder!

Hvad er religion? Det defineres som: at tilbede og tjene Gud og det overnaturlige. Det er menneskets forhold til Gud. Nogle religioner har forvansket

8

denne definition. De tilbeder ikke den Gud der skabte dem, men guder som de selv har skabt. Religion er ens opførelse, ens principper, den måde man lever på og ens opfattelse af det hinsides.

Den virkelige GRUND til forvirringen i verdens religioner -- og de deraf affødte onder -- bliver åbenbart i SYV GRUNDLÆGGENDE MYSTERIER der fordømmer denne babylonske religiøse forvirring og det kaos den forårsager!

Men nu er Guds tid kommet! Han sender nu en højlydt røst, der med verdensdækkende kraft udråber og afslører vejen ud af dette meningsløse vanvid og ind i en verden med FRED og retfærdighed, der snart vil holde sit indtog på jorden!

I Esajas bog er der en profeti for "NUTIDEN": "I ørkenen råber en røst: 'Ban Herrens vej, jævn i det øde land en højvej for vor Gud... løft din røst med kraft... løft den uden frygt... Se Eders Gud! Se den Herre Herren kommer med væld, han hersker med sin arm. Se hans løn er med ham, hans vinding foran ham'" (Esa.40:3, 9-10).

Denne stemme løfter sig nu! Profeten Malakias bekræftede dette: "Se jeg sender min engel, og han skal bane vej for mit åsyn; og til sit tempel kommer i et nu den Herre I søger, og pagtens engel som I længes efter; se han kommer, siger Hærskarers Herre" (Mal.3:1).

Elias der skal komme

Disse to profetier har dobbelt betydning. De refererer først til Johannes Døberen, som forberedte vejen for Jesu menneskelige virke for over 1900 år siden. Men som prototype eller forløber fortæller disse profetier også om én, der skal forberede vejen for hans genkomst som Konge over konger og Herre over herrer, der skal herske over ALLE NATIONER!

9

Hvis du læser videre i det først vers i Malakias vil du se, ligesom i Esajas, at det handler om en menneskelig budbringer der forbereder vejen for Kristi umiddelbart forestående genkomst, denne gang i almægtig MAGT OG VÆLDE som Hersker over alle nationer.

Forstå dualitets princippet her. Disse profetier henviser til en type og til dens opfyldelse.

Johannes Døber var røsten i den fysiske ørken omkring Jordan floden. Han forkyndte den menneskelige Jesu første fysiske ankomst til et materielt Tempel i Jerusalem i et fysisk Juda. Men han var også en prototype, en forløber for en "løftet røst" (vældig forstærket af moderne presse, radio og TV), der skulle råbe i nutidens larmende åndelige ørken af religiøs forvirring. En røst der bebuder den åndelige, FORHERLIGEDE Kristi genkomst, til sit åndelige tempel (Kirken der til den tid vil være genopstanden til åndelig udødelighed) (Efe.2:21-22).

Jesus kom for mere end 1900 år siden og forkyndte det KOMMENDE Guds Rige. Næste gang kommer han for at ETABLERE dette Rige. Ende tidens sidste advarende budskab bliver nu forkyndt over hele verden med forstærket kraft.

Budskabet går til nationernes konger, kejsere, præsidenter og statsministre -
- til folk på alle kontinenter i alle jordens nationer!

Hvordan var det muligt i denne tids religiøse forvirring, at et menneske kunne komme til at forstå disse "tidernes syv mysterier"? Mysterierne der fordømmer det sammensurium af omkring-sig-gribende kaos, vi er vidne til i dag?

Hvorfor er de fleste mennesker i Thailand buddhister; de der bor i Italien, Spanien og Frankrig katolikker, og i den arabiske verden muhammedanere? Først og fremmest fordi de voksede op, blev undervist og derfor automatisk har antaget disse trosretninger. Det kunne ikke

10

forventes at de skulle kunne opdage SANDHEDEN der var skjult for dem, og samtidig skulle kunne modstå den undervisning og opdragelse de var født ind i.

Hvorfor tror de fleste mennesker det de TROR? Det er i virkeligheden ikke mange der standser op og spørger sig selv, hvordan de egentlig kom til at tro det de har accepteret og oplejret i bevidstheden.

SANDHEDENS Oprindelse

Du har sikkert set statuen Tænkeren. Det er en mand der sidder alene, foroverbøjet med albuen på knæet og hovedet hvilende i hånden. Han formodes at sidde i dybe tanker, time efter time, dag efter dag -- og bare tænker!

Statuen er antageligt et billede på den måde nogle af verdensreligionerne blev til.

Men Tænkeren havde intet at gå ud fra! Intet fundament for sine tanker. Ingen kendsgerninger han kunne basere sine formodninger på.

Menneskehjernen er ikke udstyret til at kunne udforme sandheder, uden at der findes et fundament for disse!

Imidlertid synes der kun at være få, der virkelig tænker! De fleste mennesker accepterer skødesløst barndommens lære. De accepterer det de har hørt gentaget eller læst og lært. De fortsætter som regel med strømmen uden at stille spørgsmål. De fleste er ikke klar over, at de tankeløst har antaget deres tro uden at stille spørgsmål og uden at forlange beviser. Alligevel vil de af al magt og med stor overbevisning forsvare deres opfattelse. Det er blevet naturligt for mennesker at flyde med strømmen -- at følge efter masserne -- at tro og agere som den gruppe man tilhører.

11

Endvidere vil de fleste mennesker stædigt nægte at tro det, de ikke er villige til at tro. Et gammelt ordsprog siger: "Den der er overbevist imod sin vilje har ikke ændret holdning."

Sådan var jeg selv. Jeg ville aldrig have opdaget disse STORE SANDHEDER, af mig selv.

På samme måde ville profeten Moses aldrig have opdaget sandhederne han nedskrev -- de første 5 Mosebøger i Biblen. Der skulle et mirakel fra Gud, den brændende busk, til at åbne hans sind før han kunne modtage det GUD havde i sinde. Moses søgte ikke Gud. Gud kaldte og indkaldte Moses. Men

selv overfor Guds egen stemme protesterede Moses. Han sagde at han stammede! Han følte sig ikke kvalificeret til opgaven. Gud sagde, at han ville få sin broder Aaron som talsmand og fik dermed Moses til at samtykke. Guds påbud var uimodståeligt. Moses overgav sig.

Mange århundreder senere ville Paulus aldrig af egen fri vilje være kommet til at kende eller til at afsløre Guds SANDHEDER til gavn for os. Han "fnyste med trussel og mord imod Herrens disciple" (Apo.g. 9:1). Men den levende Jesus kastede ham blind til jorden, og fik ham til at ændre synspunkter. Derefter modtog han kundskab og blev oplært i den gerning Jesus havde udset ham til. Kristus selv åbenbarede mange af de SANDHEDER for ham, som du vil komme til at læse her i bogen.

Hvordan kom jeg da til at forstå den dyrebare SANDHED? Bestemt ikke af mig selv, eller fordi jeg søgte den eller på grund af anden dyd. Men Jesus kastede mig til jorden på en ganske anden måde end det skete for Paulus, dog ikke desto mindre pinefuldt og effektivt.

Sådanne fundamentale SANDHEDER bliver åbenbaret, de kan ikke udtænkes af nogen menneskehjerne. De kommer fra Gud, ikke fra mennesket! Og alle bibelske vidnesbyrd er skrevet på Guds initiativ!

12

Jeremias protesterede, at han var for ung. Men Gud sagde: "Sig ikke: Jeg er ung! Men gå, hvorhen jeg end sender dig, og tal alt, hvad jeg byder dig" (Jer. 1:7). Esajas protesterede og sagde at han var en mand med urene læber, men Gud fik ham til at acceptere missionen, han var udset til. Jonas prøvede at løbe væk på et skib, men Gud tvang ham til at udråbe budskabet. Peter og Andreas ville være fiskere, men Jesus kaldte dem til at forlade alt og følge ham.

På lignende måde, ville jeg arbejde i annoncerings branchen, men omstændighederne førte mig bort fra mit eget valg, og ledte mig til den mission Gud havde bestemt for mig.

Jeg gentager her, og det er sagens kerne: Initiativet er Guds. Hans hensigt kan ikke ændres. Verden er fyldt af religioner med udspring i menneskelige forestillinger, ræsonnementer og spekulationer. Men de havde ingen sande fundament at tage udspring i. SANDHEDEN ÅBENBARES kun af GUD!

Men har da ikke alle adgang til Biblens sandheder? Jo, folk regner med, at kirkerne lærer dem det, der er åbenbaret i Biblen.

Derfor giver jeg dig nu en kort oversigt over oplevelserne Jesus brugte til at kaste mig til jorden, hvis man kan sige det sådan, før han åbenbarede de

UTROLIGE SANDHEDER for mig! Bibelske sandheder som kirkerne ikke tror på og derfor ikke lærer.

Vækkelsen -- Ambitionens glød bliver tændt

Jeg blev født af almindelige og stabile forældre hvis aner havde baggrund i Kvæker troen. Min slægtsbog kan føres tilbage til Kong Edward I af England og dermed helt tilbage til Kong David i oldtidens Israel. Det var en overraskelse at opdage denne slægtslinie og konstatere at jeg på den ene side af min familie var "af Davids hus". Mine forfædre emigrerede fra England til

13

Pennsylvanien sammen med William Penn, hundrede år før De Forenede Stater blev nation.

Fra tidlig barndom blev jeg opdraget i Kvæker troen, men den religiøse interesse i disse opvæksts år var passiv.

Da jeg blev 18 år droppede jeg nærmest al interesse for religion og gik ikke mere i kirke. På den tid havde jeg gennemgået en intensiv selvanalyse, samtidig med at jeg undersøgte beskæftigelser og professioner for at finde ud af hvor jeg "hørte hjemme" -- jeg ville undgå at blive malplaceret.

På det tidspunkt havde jeg allerede fundet ud af, at de fleste mennesker simpelthen var ofre for tilfældigheder. Ikke mange havde planlagt deres fremtid eller brugt tid på at undersøge forskellige muligheder. De fleste var faktisk endt i det job de ved tilfældighed var "snublet" ind i, fordi det var ledigt. De valgte ikke hvor, i hvilken del af landet eller verden de skulle bo. Omstændighederne havde været det afgørende. De der fortsatte til universiteter valgte den linie, der appellerede til dem på det tidspunkt.

Da jeg var kun 16 år, fik jeg stor ros fra en arbejdsgiver, der havde givet mig et sommerferie job. Denne opmuntring startede en ildhu og ambition i mig. Ambition er ikke alene ønsket om bedrifter og færdighed, det er også handlekraften og viljen til at yde uanset prisen!

Selvanalysen i mit attende år førte mig til annoncebranchen og forretningslivet. Jeg studerede med flid og "brændte lyset i begge ender" til de sene timer i stedet for at søge ungdommelig underholdnin.

Jeg fik ualmindelig stor succes. Jeg arbejdede hårdt, man kaldte mig en "gå på fyr". Jeg studerede flittigt og arbejdede på at blive bedre. Alt dette

udviklede selvfølgelig en stor selvtillid, der senere skulle erstattes med en anden slags tillid -- TILLID OG TRO på Kristus.

14

Jeg udvalgte de arbejdspladser hvor jeg kunne lære noget og derefter "solgte" jeg mig selv til de pågældende arbejdsgivere. Jeg valgte altid områder, hvor jeg ville komme i kontakt med succesrige mænd.

I 1915 startede jeg min egen forretning som forlæggeres repræsentant i Chicago, Illinois. Jeg opnåede at repræsentere de ni ledende "Bankers Journal" i USA -- journaler der blev læst af de højeste ansatte i bankerne. Jeg gjorde forretninger med mange af nationens største industri korporationer i Midt Vesten. Jeg deltog i stats- og nationalbankers konventer og kom til at kende mange af de største banker i South LaSalle Street, Chicago og Wall Street, New York. Min indkomst, da jeg var 28 år, lå på det der i dag svarer til 375.000 dollars om året.

Da var det, på det højeste punkt af min forretnings karriere, at Gud begyndte at gribe ind i mit liv. Jeg var nygift.

Kaldet der ikke blev opdaget

Kun få dage efter vort bryllup, vi levede i Chicago, havde min hustru en drøm så levende og overvældende at det chokerede hende. Den var så realistisk, at den mere mindede om et syn. De næste to eller tre dage syntes alt så urealistisk -- som i en døs -- og kun drømmen syntes virkelig.

I hendes drøm krydsede vi sammen det store gadekryds i nærheden af vor lejlighed, der hvor Broadway krydser Sheridan Road. Pludselig kom der et ærefrygtindgydende syn på himlen over os. Det var et blændende skue -- himlen var dækket af en gigantisk solid stjernemasse formet som et stort banner. Stjernerne begyndte at sitre og skilles for til sidst at forsvinde. I hendes drøm, gjorde hun mig opmærksom på de svindende stjerner, samtidig med at en anden stor gruppe blinkende stjerner

15

kom til syne på samme måde som de første. Også de sitrede og gik i opløsning.

Imens vi, i hendes drøm, begge stod og så op mod de svindende stjerner, kom der pludselig tre store hvide fugle til syne over os. De fløj lige imod os. Da de var kommet nærmere så hun at det var engle.

"Da", som min kone skrev et par dage efter i et brev til min moder, som jeg just er faldet over sammen med gamle familie billeder, "blev jeg klar over at Kristus var under vejs, og jeg græd af glæde. Så kom jeg i tanker om Herbert og blev noget bekymret."

Hun vidste at jeg ikke havde megen religiøs interesse, selv om vi havde været til gudstjeneste i den lille kirke på hjørnet et par gange.

Hun fortsatte sit brev om sin drøm: "Det så da ud til at Kristus stod ud fra deres midte og stillede sig lige foran os. Først var jeg lidt nervøs for hvad han ville sige til os, for jeg huskede, at vi ikke havde gjort for meget ud af vort bibelstudie og havde haft vore tanker på andre ting. Men da vi kom hen til ham, slog han armene om os begge, og vi var så lykkelige! Jeg troede at mennesker over hele verden havde set ham komme. Så vidt vi kunne se strømmede folk ud på gaden i dette store gadekryds. Nogle var glade og andre var bange.

"Så lod det til at han blev til en engel. Jeg blev frygtelig skuffet indtil englen fortalte mig, at Kristus virkelig ville komme om en meget kort tid."

Vi havde på den tid gået en del i biografen. Hun spurgte englen om det var forkert. Han svarede at Kristus havde en vigtig opgave til os, vi skulle forberede hans komme -- der ville ikke blive tid til at se film. (Dette var stumfilmens dage.)

16

Derefter opløstes englen og hele forestillingen og hun vågnede både rystet og undrende!

Om morgenen fortalte hun mig om sin drøm. Jeg var ilde berørt. Jeg ville ikke tænke på det, selv om jeg var bange for fuldstændig at glemme den. Jeg spekulerede over en logisk måde, at unddrage mig på, og alligevel løse problemet.

"Fortæl det til præsten i kirken på hjørnet", foreslog jeg, "spørg ham om det betyder noget."

Dermed slog jeg det ud af hovedet. Lad mig her indskyde, at i 99.999 gange ud af 100.000, når folk i vore dage tror at Gud taler til dem i en drøm eller i et syn, er det ren forestilling og fantasi, endog en form for selvhypnotisme eller selvbedrag. Men hvis dette var et syn fra Gud, da forsøgte jeg ligesom Jonas at løbe min vej. Men derefter, da Gud bestemte at tiden var inde, behandlede han mig på en måde der ikke var til at misforstå, ligesom han havde behandlet Moses, Esajas, Jeremias, Jonas, Andreas, Peter og apostelen Paulus.

Forretningen Opløses

Da kom den ødelæggende blitz depression i 1920. Den varede ikke længe men blev katastrofal for dette år. Mine store annonsekunder var fabrikanter af landbrugstraktorer med tilbehør og lignende fabrikationsområder, og mine indtægtskonti lå hos dem, ikke i Metropolittens Banker. Alle mine stor-kommissions klienter, sådanne som Goodyear Tire & Rubber, J.I. Case, Moline Plow, John Deere and Company, Emmerson-Brantingham og Dalton Adding Machine, standsede deres betalinger. En af mine forbindelser, en landskendt korporations direktør, begik selvmord. Uden selv at have gjort noget galt, blev min forretning revet bort under fødderne på mig, af kræfter der lå uden for min kontrol.

Efter at være flyttet med min familie til Portland, Oregon,

17

etablerede jeg en annonceservice for Vaskeri ejere. Vaskeri industrien lå som nr. 11 i omsætning på landsbasis og var alligevel den mest gammeldags. Jeg gik sammen med en effektivitets ekspert, der i mine øjne var den bedste i landet på sit område. Jeg tog kun de klienter der tillod os at omlægge deres forretning til et nyt og effektivt grundlag -- både i vaskeriernes service og i deres forretningsmetoder som jeg overvågede. Jeg skulle være i stand til at give løfter i annoncerne som mine klienter ville holde.

Men i 1926 solgte et stort reklamebureau et samlet tilbud til Vaskeri Ejernes Nationale Sammenslutning -- de ville sætte store annoncer i hele nationens kvindeblade. Sammenslutningen havde magt til at tvinge alle sine medlemmer til at underlægge sig denne bestemmelse, der betød udgifter på ca. 85 % af de annoncemidler hvert vaskeri havde til rådighed. Jeg fik ikke noget at vide om denne aftale, før den var en realitet. Jeg havde allerede fordoblet omsætningen tre gange for alle mine kunder. Min forretning voksede, men igen blev en fortrinlig indtægtskilde revet bort under fødderne på mig af årsager som jeg ikke kontrollerede. Men der var en grund til at Gud tog mine forretninger.

Urovækkende Dobbelt Udfordring

I Efteråret 1926, da var jeg 34 år, var det som om huset styrtede sammen om mig og jeg var knust! Jeg blev angrebet af urovækkende dobbeltsidede udfordringer.

Efter ni års lykkeligt ægteskab begyndte min hustru at holde den syvende dags Sabbat i stedet for søndag!

Jeg var lamslået! Jeg var vred. Det var efter min opfattelse religiøs fanatisme! Hvad ville mine forretningsforbindelser tænke? Men hun påstod at hun havde læst det i Biblen.

18

Alle de argumenter jeg kunne komme i tanker om hjalp ikke.

"Men Biblen siger", protesterede jeg, "du skal overholde SØNDAG!"

"Kan du vise mig hvor det står?" spurgte hun. "Nej," svarede jeg, "jeg kender ikke meget til Biblen. Mine studier og interesser har været indenfor forretningsverdenen. Men alle disse kirker kan ikke have taget fejl -- de får deres tro fra Biblen, og de holder søndag."

"Hvis," hun smilede oprigtigt -- men jeg var rasende -- "du kan vise mig, hvor Biblen befaler overholdelse af søndag, vil jeg gå tilbage og holde den."

Der var ingen tvivl om udfordringen. Mit ægteskab afhang af det!

På samme tid fik jeg en yderligere ydmygende udfordring af min nygifte svigerinde, der lige var blevet færdig på universitetet.

"Herbert Armstrong, du er ganske enkelt dum!" Hun hånede mig. "Alle med en lille smule uddannelse ved, at menneskelivet har oprindelse i evolutionen."

Jeg var stolt. Jeg havde ikke skulket fra uddannelse og studier. Jeg mente at kende kendsgerningerne omkring evolutionen og jeg troede ikke på den. Men nu var jeg tvunget til at indrømme, at jeg aldrig havde foretaget dybdegående undersøgelser af spørgsmålet.

I hælene på min hustrus "fanatisme" var udfordringen ydmygende. Et dobbelte slag imod min stolthed lige efter at mit andet forretningsforetagende var styrtet i grus. Effekten var ødelæggende. Jeg var totalt frustreret. Alligevel var jeg opsat på at bevise, at både min hustru og min svigerinde havde uret.

19

Denne dobbelte udfordring drev mig til en bevist undersøgelse, der stod på nærmest både dag og nat. Dette intensive studie fortsatte over seks måneder, inden jeg fandt beviset. Studierne er aldrig stoppet siden, de er fortsat lige til i dag.

Begge udfordringerne fokuserede på det samme udgangspunkt -- Første Mosebog i Biblen og spørgsmålet om menneskets oprindelse – selv om det kun var en begyndelse.

Spørgsmålene kom på et tidspunkt i mit liv, da jeg havde tiden til min rådighed, så jeg kastede mig over studiet med intens koncentration.

Undersøgelse af Biblen og Darwin

Jeg begyndte ikke med at undersøge Første Mosebog. Jeg fordybede mig først i værker af Darwin, Lyell, Haeckel, Huxley, Spencer, Vogt, Chamberlain og More, og endog de tidligere teorier af Lamarck om "at miljøet virker omskabende på arterne" eller "udviklingslæren" som den også kendes under. Den kom før Darwins hypotese om "overlevelse af den stærkeste".

Ved første blik forekom disse værker overbevisende. (Det må de jo være, eftersom de har været i stand til at vinde universal anerkendelse i hele verdens lærde klasser.) Jeg forstod udmærket godt hvordan undervisningsbranchen var blevet grebet af evolutions konceptets kløer.

Evolutionen er ateistens og den ikke-troendes forsøg på at forklare skabelsen uden en allerede eksisterende intelligent Skaber.

Begyndelsesstadiet i mine studier rystede mig dybt i min tro på Guds eksistens. Det gik op for mig, at jeg var gået ud fra Guds eksistens, fordi jeg var opvokset i denne lære. For en stund svirrede forvirringen i mit hoved. Var alt det jeg havde troet på kun myter og overtro når alt kom til alt? Nu blev jeg fast besluttet på at kende SANDHEDEN! Mit sind undergik en udrensning af ideer og opfattelser jeg tidligere havde taget for givet.

20

Af alle evolutionsværkerne var det kun dr. P.E. More's, der havde udryddet nogle af teoriens uoverensstemmelser. Alligevel opgav han ikke doktrinen.

Men jeg skulle nu først og fremmest bevise eller modbevise Gud eksistens. Det var ikke tilfældig eller overfladisk læsning. Jeg fortsatte denne undersøgelse som om mit liv afhang af den -- som det i virkeligheden gjorde, ligesom mit ægteskab var i fare. Jeg læste bøger også om de modsatte opfattelser af spørgsmålet.

Lad det her være nok at sige, at jeg fandt uimodsigelige BEVISER for Gud Skabers eksistens -- og jeg fandt afgørende beviser for fejlslutningerne i evolutionsteorien, til trods for det imponerende antal af hjernevaskede universitets doktorer der har accepteret den. Jeg fik fornøjelsen at vinde den indrømmelse fra en doktor -- der var fuldstændig gennemsyret af evolutionstanken, og som havde brugt mange år på dimittend arbejde på

Chicago Universitet og på Columbia -- at jeg havde væltet stammen i det evolutionære træ. Men hun var, ligesom dr. More, så fuldstændig hjernevasket i evolutionsteorien, at hun var dømt til at fortsætte med det hun havde INDRØMMET var et falskneri.

Jeg fik også glæden af at få min svigerinde til at tage ordene, der stemplede mig som "dum", tilbage. Det var alt sammen den forfængelighed, som jeg siden da har befriet mig for.

Jeg havde bevist eksistensen af DEN STORE MAJESTÆTISKE GUD! Men min hustrus udfordring plagede mig stadig. Jeg havde allerede sammen med undersøgelserne af evolutionsteorien studeret Første Mosebog.

Jeg vidste at verdens religioner har hver sine egne hellige skrifter. Da Guds eksistens var bevist, havde jeg regnet med at fortsætte denne linie for at se, om nogle af disse hellige skrifter var autoritative. Igennem hvilken af dem, hvis i det hele taget, talte Gud til menneskeheden?

21

Men eftersom jeg nu måtte undersøge Sabbat spørgsmålet, og jeg allerede var begyndt at undersøge Første Mosebog, besluttede jeg at fortsætte med Biblen.

Én Doktrin ad Gangen

Jeg stødte snart på Romerbrevet 6:23: "Thi syndens løn er døden". Forbløffet stoppede jeg der. "Løn" er noget man får for det man har udført. Her stirrede jeg på et udsagn der var diametral modsat det, jeg havde lært i søndagsskolen.

"Hvordan hænger dette sammen" udbrød jeg. "I kirken lærte jeg at lønnen for synd er EVIGT LIV i et evigt brændende helvede."

Da jeg læste resten af verset, fik jeg nok et chok: "men Guds nådegave er evigt liv i Kristus Jesus, vor Herre."

"Jamen," jeg var ét stort desillusioneret spørgsmålstegn, "jeg troede at jeg allerede havde evigt liv -- at jeg er, eller jeg har -- en udødelig sjæl. Så hvorfor skulle jeg have behov for at få det som en gave?"

Jeg undersøgte ordet sjæl i en Bibel Konkordans. To gange fandt jeg udtrykket, "den sjæl der synder, den skal dø" (Eze.18:4 og 18:20).

Derefter huskede jeg, at jeg havde læst i Første Mosebog kapitel 2, at Gud sagde til de første mennesker, der var sjæle, "Kun af træet til kundskab af godt og ondt må du ikke spise; den dag du spiser deraf, skal du visselig dø."

I kapitel 2:7 læste jeg hvordan Gud formede mennesket af muld og blæste livsånde i hans næsebor, og mennesket (lavet af muld = materie) "blev en fysisk levende sjæl." Dette fastslog ganske klart at sjælen er fysisk – den er af materie. Jeg opdagede at ordet sjæl er oversat fra det hebræiske ord nephesh og at fugle, fisk og dyr -- alle tre -- var nephesh som Moses blev inspireret til at skrive.

22

Det næste jeg stødte på var Jesus der sagde. "Ingen er steget op til Himmelen, undtaget han, som steg ned fra Himmelen, Menneskesønnen" (Johs.3:18). Jeg undersøgte læren om himmel og helvede nærmere. Jeg så hvor den inspirerede Peter sagde, "Thi David er ikke faret op til Himlene" (Apo.g.2:34).

I dette dybdegående Bibelstudie måtte jeg bruge al den bibelske hjælp -- konkordanser, græske og hebræiske ordbøger, kommentarer, Bibel ordbøger og religiøse leksikon -- jeg kunne få fat i. De tre sidste fandt jeg ud af, var skrevet af skolastikere med kødelige sindelag. De kan hjælpe med historiske kendsgerninger, materielle og fysiske sager, men i Guds åndelige kundskab fandt jeg dem til ingen hjælp.

Til vanskelige passager brugte jeg også leksikon til Det Gamle Testamente på Hebræisk og Det Ny Testamente på Græsk. Jeg brugte alle oversættelser og versioner, der var på den tid -- specielt Moffatt, Ferrar Fenton, Smith-Goodspeed, American Revised og Williams Ny Testamente.

Min Enestående Erfaring

Mine undersøgelser var fuldstændig anderledes end dem seminariestuderende går frem efter. De suger doktrinerne til sig fra den trosretning som underviser dem. Undervisning har udviklet sig til kun at dreje sig om hukommelsestræning. Barnet, såvel som den voksne studerende, forventes at acceptere og huske det de lærer.

En af mine sønnesønner blev af læreren i skolen spurgt, "Hvem opdagede Amerika?"

"Indianerne" svarede han omgående. Læreren var forbløffet.

23

"Nej Larry, ved du ikke at Columbus opdagede Amerika?"

"Nej frøken. Indianerne var her allerede og hilste ham velkommen, da han endelig kom."

Drengen fik nul for svaret og en alvorlig påmindelse om aldrig at glemme det bogen siger, at Columbus opdagede Amerika!

Elever og studenter i højere læresteder får karakter alt efter hvor godt de kan gengive og tro på det, der står i lærebøgerne, og det lærere, instruktører og professorer har forelæst.

I det første udkast til bladet Den Enkle Sandhed som jeg satte sammen syv år før bladet blev til virkelighed -- fik jeg en kunstner til at tegne et klasseværelse, hvor børnene sad ved deres borde, hver med en tragt stukket ind i hovedet, og læreren hældte færdiglavet propaganda fra en kande ind i hvert barns hoved.

En student der bliver optaget på et Metodist seminarium modtager metodist doktriner og lære. En katolsk student ved et Katolsk seminarium modtager Romersk Katolsk lære. En student på et Presbyteriansk seminarium får dets doktriner. En tysk historiestudent undervises fra én version af II Verdenskrig og samme student i Amerika fra en noget anderledes udgave.

Men jeg var blevet kaldet specielt af den levende Gud. Jeg var fast besluttet på at modbevise det Biblen klart og tydeligt siger! Kristus lærte mig det jeg ikke ønskede at tro, og at det han viste mig var SANDT!

Jesus Kristus er Guds personificerede Ord. Han underviste de første 12 apostle og apostlen Paulus personligt. Biblen er i dag dette SAMME Guds Ord PÅ TRYK. Således var det den samme Jesus Kristus der underviste

24

de første apostle i år 27 e. Kr. og mig selv 1900 år senere i 1927.

Lad mig her tilføje, at mit studium af Guds åbenbaring af sandhed aldrig er stoppet siden. Senere brugte Kristus mig til at oprette tre universiteter for almindelse og liberal kunst -- én af dem i England. Ved fortsat studie, undervisning i teologiske emner og samarbejde med åndeligt sindede fakultetsmedlemmer, har mit sind altid været ÅBEN, og kundskab om Guds åbenbarede sandhed er forøget.

Men de først seks måneders intensive studie var samtidig en proces hvor jeg skulle opdage og aflære det kirken havde lært mig, for det var diametralt modsat Biblens SANDHED!

"Krybe til Korset"

Dette er ikke forum for en detaljeret forklaring på min intensive undersøgelse af Biblen og på min omvendelse. Jeg havde været opslugt af at bevise overfor mig selv, at "alle disse kirker ikke kunne have taget fejl, for deres undervisning kom jo fra Biblen!" Det vigtigste punkt her er den simple kendsgerning, at jeg fandt uigendrivelige BEVISER for den guddommelige inspiration og den Højstes AUTORITET i den Hellige Bibel (som oprindeligt skrevet), og at den var Guds åbenbarede Ord. Alle de såkaldte modsigelser forduftede endog efter upartisk undersøgelse.

Det vanskeligste for et menneske er, at indrømme at det har uret. Det var ikke lettere for mig end for alle andre. Men Gud havde, igennem omstændighederne, bragt mig til det punkt, hvor jeg var villig.

Til min forfærdelse og store ærgrelse blev jeg tvunget til at "krybe til korset" med hensyn til min hustrus formodede "fanatisme". Det var ikke det jeg havde ønsket at tro, og jeg havde på det tidspunkt fået mange hårde slag, men jeg måtte indrømme den BEVISELIGE sandhed, selv om det var stik imod mit ønske!

Det var ydmygende at skulle indrømme, at min hustru havde

25

ret og jeg uret i det alvorligste argument, der nogensinde kom imellem os.

Desillusion

Til min store skuffelse var jeg blevet klar over, at mange af kirkernes populære undervisninger og skikke ikke fandt grundlag i Biblen. Deres oprindelse havde, som undersøgelserne af historiebøgerne viste, rødder i hedenskabet. Mange profetier i Biblen forudsagde dette. Den overraskende og utrolige SANDHED er, at OPRINDELSEN af disse populære opfattelser og skikke som erklærede kristne følger, i det store og hele er hedenske, menneskelige ræsonnementer og traditioner. De stammer IKKE fra BIBLEN!

Først tvivlede jeg, så ledte jeg efter evidens og fandt BEVIS for Guds eksistens -- og for at den Hellige Bibel rent bogstaveligt talt er Guds guddommelige inspirerede åbenbaring og instruktion til menneskeheden. Jeg havde lært, at Gud er den, som en person ADLYDER. Ordet Herre betyder MESTER -- en man adlyder! Jeg havde opdaget, at de fleste mennesker adlyder falske guder, at de er oprørske imod den eneste sande SKABER og øverste HERSKER i universet.

Alle argumenterne kunne samles under ét punkt, nemlig LYDIGHED MOD GUD eller ej. Denne forståelse af SANDHEDEN havde bragt mig til korsvejen i mit liv. Dette betød, at min tilværelse for fremtiden skulle udfolde sig imellem ydmyge og fordringsløse mennesker, som jeg hidtil havde anset for at være

mig underlegne. Det betød at blive afskåret fra de højtstående, de magtfulde og de rige i denne verden, som jeg altid havde stræbt efter at færdes iblandt. Det betød den endelige udslettelse af forfængelighed i mit sind. Det betød en total omvæltning i min livsstil.

Kamp om Liv og Død

Det betød virkelig OMVENDELSE, for jeg forstod nu, at jeg havde brudt Guds lov. Jeg havde været oprørsk imod Gud på mange flere områder end budet om at overholde sabbatten.

26

Det betød at vende om og følge GUDS VEJ -- den VEJ der er beskrevet i hans Bibel -- det betød at leve i harmoni med Biblens lære -- i stedet for at følge strømmen i samfundet, kødets lyster og egen forfængelighed.

Det var nu et spørgsmål om, hvilken vej jeg valgte at følge resten af mit liv. Jeg var sandelig kommet til en KORSVEJ.

Jeg var en slagen mand. Gud havde udvirket det således, men det var jeg ikke klar over dengang. Gentagne fiaskoer i mine forretninger, havde ødelagt min selvtillid. Min ånd var brudt. Men SELVET i mig ville ikke dø. Atter forsøgte det at rejse sig fra de forsmædelige nederlag for igen at træde denne verdens brede og populære forfængelighedsveje.

Jeg havde altid været del af denne verden. Dengang var jeg ikke klar over, at dette var Satans og ikke Guds verden. Jeg kom til at forstå, at hvis man accepterede Guds sandhed var det ensbetydende med, at man var blevet kaldet ud af denne verden – at man skulle forsage denne verden og dens veje og miste de fleste af ens venner og forbindelser. At opgive denne verden, dens veje, traditioner, interesser og glæder, var ligesom at dø. Og jeg ønskede ikke at dø. Jeg tror at den største prøvelse for dem som Gud kalder, er at opgive al deltagelse i denne verden. Men nu havde jeg fundet ud af at verdens veje var FORKERTE! Jeg vidste, at den endelige straf var DØD. Men jeg ønskede ikke at dø nu! Det var virkelig en kamp om LIV eller DØD! Jeg endte med at tabe også dette slag, ligesom jeg havde tabt alle mine verdslige kampe i de foregående år.

I den yderste desperation kastede jeg mig for hans nåde. Hvis han kunne bruge mit liv ville jeg give det til ham -- ikke ved et fysisk selvmord, men et levende offer som han kunne bruge efter eget ønske. Jeg var ikke mere noget værd. Jeg anså mig selv for at være et stykke menneskeligt vraggods lige til affaldsdyngen. Jesus Kristus havde købt og betalt for mit liv med sin

27

død, så det tilhørte i virkeligheden ham, og nu fortalte jeg ham, at han kunne tage det!

Fra dette tidspunkt tilhørte mit slagne liv, der ikke var godt til noget, Gud. Jeg kunne ikke se nogen værdi i det -- det var nu op til ham at bruge det som sit værktøj, hvis han mente det kunne være til nytte.

GLÆDE i Nederlaget

Denne overgivelse til Gud -- denne omvendelse -- denne opgivelse af verden, venner og forbindelser, af alt -- var den bitreste pille jeg nogensinde har slugt. Men det var den eneste medicin der bragte lægedom i mit liv!

Jeg begyndte faktisk at føle, at dette totale nederlag, havde åbnet vej for ubeskrivelig GLÆDE når jeg læste Biblen. Jeg havde virkelig fundet GUD ved at studere Biblen -- og opdagede nye SANDHEDER, der indtil da havde været skjult for mig. Og jeg fandt usigelig glæde i at underlægge mig Gud i total omvendelse, og ved at modtage JESUS KRISTUS som min personlige Frelser og Ypperste Præst!

Jeg begyndte at se alt i et nyt lys. Hvorfor havde det været så vanskeligt og pinefuldt at overgive mig til min Skaber og Gud? Hvorfor var det pinefuldt at overgive mig til at adlyde Guds rette veje? HVORFOR? Nu havde jeg fået et nyt syn på livet.

Jeg blev også klar over at NYE venskaber og bekendte var kommet ind i mit liv, og opdagede en kontakt og et kammeratskab med Kristus og med Gud Fader.

Når jeg læste og studerede Biblen talte Gud til mig, og nu elskede jeg at lytte! Jeg begyndte at bede, og jeg vidste at jeg talte til Gud når jeg bad. Jeg var endnu ikke for godt kendt med Gud, men man kommer til at kende hinanden bedre ved konstant kontakt og samtale.

28

Så jeg fortsatte med at studere Biblen. Jeg begyndte at skrive alt det jeg lærte ned i form af artikler. Dengang regnede jeg ikke med at artiklerne ville blive trykt. De var til min egen tilfredsstillelse. Det var en måde at få mere ud af studiet.

Nu kan jeg sige som apostelen Paulus, "at det evangelium, som er forkyndt af mig, ikke er menneskeværk; det er jo heller ikke af noget menneske, jeg har fået det eller har lært det, men ved en åbenbaring af Jesus Kristus... men dengang Gud... besluttede at åbenbare sin Søn for mig... da spurgte jeg ikke kød og blod til råds, drog heller ikke op til Jerusalem (til et teologisk

seminarium), men jeg blev undervist af Jesus Kristus, Guds Ord (på skrift i Biblen)" (Gal.1:11-12, 15-17).

Derfor jeg har sagt, at de pinefulde oplevelser jeg blev udsat for under mit oprindelige intensive studie, var unikt for nutidens menneskelige erfaringer. Jeg kender ikke til nogen anden religiøs leder, der har fået sin undervisning på denne måde. Verdens religiøse undervisning kommer ikke fra Gud! Gud alene er ufejlbarlig!

I foråret 1927 blev jeg således udsat for en fuldstændig udrensning i mit SIND! Min hjerne blev fejlet, rensset for al tidligere tro og overbevisning -- jeg var kommet igennem en smertefuld oplevelse.

To gange var udbytterige og givende forretninger blevet knust, og jeg var meget frustreret.

Derefter blev jeg bragt til at forstå, at min hidtidige religiøse opfattelse, var i modsætning til Guds sandhed. Ikke alene det jeg havde troet, men også det kirkerne troede!

Jeg havde fået et slag! Jeg havde opdaget at min egen beskaffenhed var ubrugelig og intet værd. Jeg var blevet OVERVUNDET af den store majestætiske Gud -- bragt til virkelig omvendelse, men også til en NY KLIPPEFAST og SOLID TRO på Jesus Kristus og Guds Ord.

29

Jeg var blevet bragt til en fuldstændig overgivelse til Gud og til HANS Ord.

Jeg blev døbt, og modtagelsen af Guds Hellige Ånd åbnede mit sind for den USIGELIGE GLÆDE, det er at kende Gud og Jesus Kristus -- at kende SANDHEDEN -- og varmen fra Guds guddommelige KÆRLIGHED!

Det jeg engang hadede, elskede jeg nu. Jeg fandt den største og mest opslugende glæde ved at fortsætte udgravningen af SANDHEDERNE, guldklumperne fra Guds Ord. Der var kommet en ny entusiasme over mit bibelstudie.

Igennem alle årene siden min omvendelse har Gud åbenbaret mig indsigt i de syv bibelske mysterier, der har forvirret menneskeheden, og ledt mig til den eneste sande Guds Kirke, som Jesus indstiftede på Pinsedagen i år 31 e. Kr.

Evolutionister, undervisere, videnskabsfolk og religiøse har forgæves stræbt efter at løse tidernes mysterium -- materiens, universets og menneskets oprindelse -- menneskehedens mysterium -- og efter at forstå den ærefrygtindgydende menneskelige formåen, der paradoksalt nok er sideløbende med uovervindelige menneskelige problemer -- og forstå at de

store kloge hjerner der gør utrolige opfindelser, samtidig er ude af stand til at løse menneskenes problemer.

I denne bog afslører jeg det forbløffende, rationelle gennembrud af "almindelig fornuft" for læseren -- de SYV STØRSTE MYSTERIER der altid har forvirret menneskeheden.

30

Kapitel 1

Hvem og hvad er Gud?

JEG VAR PÅ vej tilbage til mit hotel i New Delhi for nogle år siden, efter et møde med afdøde Fru Indira Gandhi, Premier minister i Indien. Fra jeg var ankommet til Indien havde jeg lagt mærke til køer og okser der vandrede rundt i gaderne. Jeg havde aldrig set den slags dyr gå løse omkring i gaderne i andre lande.

"Alle disse dyr er da vist kommet langt hjemmefra", spurgte jeg chaufføren.

"Åh ja", svarede han.

"Jamen hvordan kan ejeren finde dem og få dem hjem til natten, når de går rundt på gader så langt hjemme fra?"

Chaufføren smilede. "Det gør ejerne heller ikke, kvæget kender deres ejere og ved hvor de hører hjemme. De finder selv hjem om aftenen."

Omgående kom jeg til at tænke på skriftstedet i det første

31

kapitel af Esajas, som jeg aldrig fuldkomment havde forstået før denne beskrivende forklaring:

"Hør I himle, lyt du jord, thi Herren taler: Børn har jeg opfødt og fostret, men de forbrød sig imod mig. En okse kender sin ejer, et æsel sin herres krybbe; men Israel kender intet, mit folk kan intet fatte. Ve det syndefulde folk, en brødebetyngt slægt, ugerningsmænds æt, vanartede børn! De svigtede Herren, lod hånt om Israels Hellige, vendte ham ryg." (Esa. 2:2-4).

Dette blev sagt til oldtidens Israel, nationen for hvem Gud åbenbarede sig ved mange mirakler og syn. Hvor meget mindre kender andre nationer da til Gud – ved HVEM og HVAD Gud er!

Ikke desto mindre består andre nationer også af mennesker ligesom Israel. Det er vigtigt allerede fra begyndelsen af dette kapitel at lægge mærke til, at Gud også kalder disse andre mennesker for sine egne børn. Mange mennesker siger, "Gud synes uvirkelig for mig." Gud er et stort mysterium for dem, men deres egne menneskelige fædre er ikke spor mystiske, de er virkelige nok.

Hvorfor synes Gud så uvirkelig?

I dette kapitel håber jeg at gøre Gud lige så virkelig for dig, som din egen menneskelige far. Gud åbenbarer sig selv i Biblen, hvis vi blot vil forstå det, så bliver han virkelig for os.

Gud inspirerede apostlen Paulus til at skrive om folkeslagene i det Romerske Imperium:

"Thi Guds vrede åbenbares fra Himmelen over al ugudelighed og uretfærdighed hos mennesker, som undertrykker sandheden ved uretfærdighed; det, som kan erkendes om Gud, ligger nemlig åbent for dem; Gud har jo åbenbaret det for dem. Thi hans usynlige (åndelige) væsen, både hans evige kraft og hans guddommelighed, har kunnet ses fra verdens skabelse af,

32

idet det forstås af hans gerninger, så de er uden undskyldning. Thi skønt de kendte Gud, ærede eller takkede de ham dog ikke som Gud, men deres tanker blev tomme, og deres uforstandige hjerte blev formørket. Mens de påstod at de var vise, blev de dårer" (Rom. 1:18-22).

Ikke alene er billioner af nulevende mennesker på jorden ganske uvidende, når det drejer sig om den vigtigste viden – HVEM og HVAD Gud er – men tilsyneladende ønsker de heller ikke denne viden. De er med vilje uvidende om den vigtigste relation mennesker har mulighed for at opnå!

Utroligt – men SANDT!

Hvorfor er mennesket med vilje ignorant om dets vigtigste forbindelse? Der er kun een mulig forklaring! Alle nationer er blevet forført (Åbenb. 12:9). At universal forførelse også har en super Forfører må være indlysende! Mere om dette senere.

Gud var UVIRKELIG for oldtidens mennesker.

Da Adam, det første menneske tog af den forbudte frugt fra kundskabens træ med godt og ondt, kasserede han samtidig Gud som sin Skaber. Det er helt klart, at Gud allerede da havde åbenbaret noget om sig selv, og givet Adam visse kundskaber.

Ikke desto mindre afskar Adam sig selv fra Gud sin Skaber. Der er ingen tvivl om, at noget af den viden som Gud personligt gav Adam, blev overleveret fra far til søn igennem mange efterfølgende generationer. Jesus kaldte Abel, Adams anden søn, "retfærdige Abel". Han gjorde det rigtige da han ofrede et lam. Senere var det Enok "som vandrede med Gud". Gud talte til Noah og gav ham instruktioner om hvordan arken skulle bygges.

Efter Syndfloden fortæller historiske beretninger,

33

at Sem, en af Noahs tre sønner, havde et vist kendskab til den sande Gud. Men det er indlysende at som generationerne efterfulgte hinanden, blev kendskabet til Gud mindre og svært forvrænget.

Nimrod, der er beskrevet i 1. Mosebog kapitel 10:8-12, ophøjede sig selv til gud. I de efterfølgende generationer og århundreder forsvandt kendskabet til Gud næsten fuldstændigt. Oldtidens hedenske nationer gjorde sig mange forskellige idoler af ler, træ, sten og andre materialer. Mange eksemplarer af hedenske idoler, guder, er blevet gravet op af arkæologerne og kan ses på museer over hele verden nu om dage. Som apostelen Paulus sagde, de dyrkede skabningen frem for Skaberen (Rom. 1:25).

Opfattelsen i det Første Århundrede

Når vi kommer til Det Ny Testamente, finder man hurtigt ud af, at uvidenheden om Gud er omfattende. Den tids skolastikere var de intellektuelle i Athen og apostelen Paulus mødte nogle af dem der.

"Både nogle af de epikuræiske og de stoiske filosoffer indlod sig i ordskifte med ham og sagde: 'Hvad kan han vel mene, det snakkehoved?' andre: 'Han synes at være en, som forkynder fremmede guddomme' – fordi han forkyndte evangeliet om Jesus og om opstandelsen. Så tog de ham med og førte ham op på Areopagus (Mars højen) og sagde: 'Kan vi få mere at vide, hvad det er for en ny lære, du taler om? ...

"Da trådte Paulus frem midt på Areopagus og sagde: 'Athenere! Jeg ser, at I i alle måder er ivrige i jeres gudsyndelse. Thi da jeg gik omkring og tog jeres helligdomme i øjesyn, fandt jeg blandt andet et alter med den indskrift: 'For en ukendt Gud.' Det som I således dyrker uden at kende det, det forkynder jeg jer. Gud, som har skabt verden og alt,

hvad der er i den, han som er Himmels og jordens Herre, bor ikke i templer, gjort med hænder ... han, som jo giver alle liv og ånde og alt andet. Og han lod alle folk nedstamme fra eet menneske og lod dem bosætte sig på hele jorden ... thi i ham lever og røres og er vi ..." (Apo. Ger. 17:18-19-22-26, 28).

Hvordan ser det i vore dage ud blandt de lærde i vor vestlige verden? Man kan vel regne med, at de højest uddannede må vide HVEM og HVAD Gud er! Forestiller man sig en rundspørge hos 100 universitetsdekaner om de tror på Gud, vil tre eller fire svare: "Ja jeg tror på Guds eksistens – som 'den første oprindelse'." Men de kan ikke forklare HVEM eller HVAD Gud er. De kan ikke forklare hvordan Gud ser ud! Gud er uvirkelig for dem. Med andre ord, han er et mysterium. Andre seks eller otte af de hundrede vil indrømme, at de er agnostikere – de ved ikke "med sikkerhed" om Gud eksisterer.

Jeg mener at undervisning er reduceret til hukommelseslagring. Fra første klasse til højere uddannelses niveauer, er vore uddannelsessystemer baseret på færdiglavede koncepter, ideologier og blandinger af fakta og fabler, der lidt efter lidt indpodes i ubefæstede barnesind og i unge og voksnes bevidsthed. Studerende i vore skolesystemer, får karakter efter hvor godt de assimilerer og lærer udenad og kan recitere eller skrive det de har lært – uanset om det er sandt eller ikke.

Moderne uddannelse i hele verden har accepteret fabelen om evolutionsteorien. Denne teori er agnostikeres og ateisters forsøg på at bortforklare skabelsen uden en forud eksisterende Skaber. Den sletter Gud af billedet. Den kan ikke se mysteriet, fordi den forsøger at slette Gud fuldstændig.

Den materielle skabelse synes virkelig

Skabelsen er materiel og synlig, derfor synes den virkelig. Det moderne undervisningssystem er blevet

fuldstændig materialistisk. Det moderne videnskabelige koncept nægter, at det usynlige og åndelige overhovedet eksisterer. Alligevel er alle vore tilsyneladende uløselige problemer og ondskaben i denne verden af åndelig karakter.

Ovenfor citerede jeg fra første kapitel af Romerbrevet. Vers 28 siger, "... de regnede det ikke for noget værd at kende Gud." Meget lidt eller intet bliver

Gud nævnt i undervisningen, og selv i de første elementære klasser er basiskonceptet – INDGANGEN til kundskab – evolutionsteorien.

Det er derfor intet under, at de lærde ikke ved HVEM og HVAD Gud er!

36

De tror kun på det de er blevet oplært i.

Jeg er lige vendt hjem fra mit andet fire dages besøg i Beijing (Peking), som den første religiøse leder fra den kristne verden, blev jeg inviteret af regeringen til at tale til store forsamlinger i den kinesiske hovedstad. Jeg har mødt viseformanden for Komiteen for Folkets National Kongres, Tan zhen-lin personligt, og nu på det andet besøg mødte jeg Deng Xiaoping, Kinas ubestridte leder.

Jeg talte med Kinas ledere, med topfolkene der nu former sindet og troen i over en milliard personer -- næsten en fjerdedel af hele jordens befolkning. Befolkningsmæssigt er Kina verdens største nation. I oldtiden tilbad kineserne forfædrene, derefter holdt Confucianismen og den rivaliserende Taoisme deres indtog. Senere blev Buddhismen introduceret fra Indien og til sidst Kristendommen. I dag er nationen kommunistisk og ateistisk.

Det er mit indtryk, at Kinas ledere er meget kordiale, venlige og belevne – men kendskab til HVEM og HVAD Gud er, er bestemt ikke det der optager dem for tiden. Jeg forsøgte ikke at fortælle dem HVEM og HVAD Gud er, men jeg fortalte to store og vigtige forsamlinger af ledere, det som Gud meget snart vil gøre – og jeg annoncerede denne bog, som jeg nu er i færd med at skrive.

Indien er den anden største nation i Verden. Hvad ved de om HVEM og HVAD Gud er? INTET!

Rusland er den tredje største i befolkningstal. Før i tiden var de Russisk Ortodoks Kristne; nu er de ateister.

Jeg hverken dømmer eller fordømmer disse folkeslag – og jeg går ud fra, at de er lige så velmenende som alle andre. Gud dømmer dem ikke NU – som jeg skal forklare senere. Han fordømmer dem heller ikke. Han elsker dem og vil kalde dem til evig frelse, når Hans tid er inde. Men de VED IKKE HVEM eller HVAD Gud er.

I oldtidens Egypten tilbad de Isis og Osiris. Grækerne og Romerne havde deres mytologiske guder såsom Jupiter, Hermes, Dionysius, Apollo, Diana og mange andre. Men de vidste ikke, og disse nationers befolkning ved endnu ikke den dag i dag, HVEM og HVAD Gud er. HVORFOR?

Hvorfor er man UVIDENDE med vilje?

I citater fra første kapitel i Romerbrevet har jeg allerede givet svaret – de ombyttede Guds sandhed med løgnet. HVORFOR? Hvorfor valgte de af fri vilje at fornægte Gud? I Romerbrevet 8:7 fastslås det, at det naturlige menneskesind er fjendtligt indstillet mod Gud. Dette er ikke nødvendigvis ensbetydende med at alle uomvendte mennesker er engagerede i aktivt og med overlæg at være fjendtlige imod Gud. De fleste mennesker er passivt fjendtlige imod Gud. Normalt tænker de simpelt hen ikke på Gud. Hvis Gud kommer på tale, bliver de forlegne og skifter for det meste emne. De er muligvis ikke selv klar over, at de har en fjendtlig indstilling imod Gud, selv om det er den psykologiske

37

grund til, at de ønsker at undgå emnet. Med andre ord har gennemsnitsmennesket en ubevidst passiv fjendtlig holdning imod Gud, uden selv at være klar over det. De ønsker Gud skal "holde sin næse ude af deres liv" – dog ikke når de til tider er i dybe vanskeligheder, da kalder de på Guds hjælp.

Åndelige, usynlige ting og emner er mysterier for folk. De forstår dem ikke, selvom de er virkelige nok, fordi de ikke kan se dem. Eftersom de er dybe mysterier for dem, fornægter de eksistensen af det åndelige.

Der er en grund til denne frivillige uvidenhed. Biblen oplyser os om grunden som har to faser: 1) de præhistoriske hændelser, og 2) det som Gud selv indførte efter at Adam syndede. Alt dette, (som vil blive forklaret i de næste to kapitler) er GRUNDEN til den stadig stigende ondskab i vor tids verden, og det bliver klart og tydelig forklaret af Gud Den Almægtige i Hans Ord, i Den Hellige Bibel. Det vil blive let forståeligt efterhånden som vi kommer frem i denne bog.

Hvad oplyser Biblen egentlig om HVEM og HVAD er Gud? Det er kun i denne inspirerede bog at Gud åbenbarer noget om sig selv. Men menneskeheden har som regel aldrig troet Gud – troet det Gud siger! Gud talte ansigt til ansigt, dvs. personligt med Adam og Eva, de første mennesker. Derefter tillod han Satan adgang til dem. Satan kom til Adam igennem hustruen, Eva. Vore første forældre troede på Satan da han sagde, "I skal ingenlunde dø, " efter at Gud havde fortalt dem, at hvis de stjal og spiste af den forbudte frugt, "thi så skal I dø!"

Da Jesus Kristus vandrede på jorden 4000 år senere, var der kun 120 individer, der troede det han sagde (Apo. Ger. 1-15), og det på trods af at mange tusinde hørte ham.

Dette taget i betragtning er det derfor ikke så mærkeligt, at ikke en eneste af disse religioner, sekter og kategorier, bortset fra den lille forfulgte Kirke på 120 medlemmer som Jesus Kristus grundlagde i år 31 e. Kr.,

38

der troede Gud. Dette betyder, at alle de andre ikke tror det, som Gud siger i sit Ord. Guds Ord åbenbarer klart og tydeligt hvem og hvad Gud er! Der er dog en grund til denne uvidenhed. Det kommer vi tilbage til.

HVEM og HVAD er da Gud? Hvordan åbenbarer han sig selv? Jeg har allerede nævnt det som Paulus sagde til de intellektuelle i Athen, at Gud er Skaberen som designede, formede, dannede og skabte Mennesket.

Profeten Esajas citerer Gud: "Hvem vil I ligne mig med som min ligemand? Siger den Hellige: Løft eders blik til himlen og se; Hvo skabte disse (stjernerne)? Han mønstrer deres hær efter tal, kalder hver enkelt ved navn; så stor er hans kraft og væld, at ikke en eneste mangler" (Esa. 40:25-26).

Gud fortsætter sin tale til de skeptiske: "Fremlæg eders sag, siger Herren, kom med bevis! siger Jakobs konge. De træde nu frem og forkynde os, hvad der herefter skal ske. Sig frem, hvad I har forudsagt, at vi kan granske derover og se, hvad udfald det fik; eller kundgør os hvad der kommer! Forkynd hvad der siden vil ske, at vi kan se, I er guder! Gør noget, godt eller ondt, så måler vi os med hinanden! Se," udfordrer Gud tvivleren, "I er intet, eders gerning luft, vederstyggelig, hvo eder vælger" (Esa. 41:21-24). Disse skrifter åbenbarer Guds magt, men ikke hvad Gud er, så han kan blive

39

virkelig for læseren. Andre passager redegør for det.

Gud, Universets Skaber

Gud har skabt ALT – absolut alt i det uendelige univers – stjernerne, galakserne i det uendelige rum, denne jord, mennesket og alt andet på jorden.

Gud er HVAD han gør. Han SKABER! Han designer, former og danner. Han giver LIV! HAN ER DEN STORE giver. Hans lov – hans livsstil – er "AT GIVE", ikke "JEG VIL HA", som er denne verdens livsfilosofi.

Hvordan ser Gud ud? HVEM er Gud? Der har været mange forestillinger om det. Nogen tror at Gud er det gode eller de gode intentioner, der er i hvert menneske – at han kun er en del af det menneskelige individ. Andre har forestillet sig Gud som en slags idol lavet af guld eller sølv, udskåret i træ,

sten eller andet materiale. Israelitterne troede, da Moses var sammen med Gud oppe på Sinai bjerget, at Gud var eller lignede en guldkalv. Mange mener at Gud er en enlig individuel overnaturlig personlighed. Nogen tror, at han er en ånd.

Den generelt godkendte lære i traditionel Kristendom er, at Gud er en treenighed – at Gud er tre personer: Fader, Søn og Hellig Ånden. Ordet treenighed findes ikke i Biblen, ligesom Biblen ikke lærer denne doktrin. Men mere om det senere.

Gud i Præhistorien

Lad os nu gå tilbage til begyndelsen, tilbage til præhistorisk tid. Hvis du blev spurgt, hvor i Biblen man kan finde den allerførste beskrivelse af Gud, når det drejer om hans eksistens, vil du muligvis svare: "I det allerførste vers i 1. Mosebog selvfølgelig. Er det ikke rigtigt"?

40

Nej der er forkert!

Den tidligste åbenbaring af HVEM og HVAD Gud er, findes i Det Ny Testamente i Johannes evangelium kapitel 1 vers 1.

"I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Dette (Ordet) var i begyndelsen hos Gud. Alt er blevet til ved det, og uden det blev intet til af det, som er. I det var liv, og livet var menneskenes lys" (Johs. 1:1-4).

"Ordet" i dette vers er oversat fra det græske logos, som betyder "talsmand", "ord" eller "åbenbarende tanke". Det er navnet der i dette tilfælde bruges på et individ, en personlighed. Men hvem og hvad er denne Logos? Forklaringen kommer i vers 14:

" Og Ordet blev kød og tog bolig blandt os, (og vi så hans herlighed, en herlighed, som den enbårne Søn har den fra Faderen) fuld af nåde og sandhed."

Da han blev født som Jesus Kristus, blev han kød og blod, materiel og synlig, noget som man kunne røre ved og mærke. Men hvad var han som Gud – da han var Ordet? Svaret finder vi i Johs. 4:24, "Gud er ånd," og ånd er usynlig. Vi ved hvilken form og skikkelse han havde, da han var mennesket Jesus. Men hvad skikkelse havde han da han var Ordet? Vi vil forklare dette senere.

ORDET er således en Personlighed som blev kød og blod – undfanget af Gud, som dermed blev hans Fader. På dette præhistoriske tidspunkt som Johannes evangelium kapitel 1 beskriver, var Ordet dog endnu ikke Guds Søn. Han

forlod derefter af egen fri vilje sin gloriøse status som Åndelig Gud, og lod sig undfange som menneske. Han blev Guds Søn, da GUD undfangede ham og han blev født af Jomfru Marie.

Her finder vi altså åbenbaret to Personligheder der eksisterede fra begyndelsen. En af dem var Gud. Sammen med Gud, på denne præhistoriske tid, var der en anden Personlighed, der også var Gud – den der senere

41

blev undfanget og født som Jesus Kristus. Disse to Personligheder var åndelige og som sådan var de usynlige for det menneskelige øje -- medmindre de blev overnaturligt manifesteret. På beskrivelses tidspunktet i vers et, var Jesus endnu ikke Guds Søn og Gud var endnu ikke hans Fader.

Hvem var Melkisedek?

I Hebræerbrevet kapitel 7 finder vi yderligere forklaring på begyndelsen af hans eksistens. Der fortælles om Melkisedek, som var konge i Jerusalem i Abrahams dage. Det forklares, at han var Den Højeste Guds præst. Denne Melkisedek havde eksisteret evigt "uden fader, uden moder, uden stamtavle, uden begyndelse på sine dage og uden afslutning på sit liv, ligestillet med Guds Søn – han bliver ved med at være præst bestandig" (Heb. 7:3).

Eftersom Melkisedek var "ligestillet med Guds Søn" og "han bliver ved med at være præst bestandig", og Jesus Kristus nu er Ypperstepræst, er Melkisedek og Jesus Kristus samme person.

Derfor var Kristus "uden fader, uden moder, uden stamtavle (i Abrahams dage), uden begyndelse på sine dage og uden afslutning på sit liv." Gud har ALTID eksisteret – der har aldrig været en tid, hvor han ikke var til – uden begyndelse på sine dage. Han var dengang "lig" Guds Søn – men han var ikke Guds Søn endnu. Han var også Gud på samme tid som Gud.

Disse vers viser, at Ordet i begyndelsen – før NOGET andet var blevet skabt – var sammen med Gud, og at han også var Gud. Hvordan kunne det gå til?

En mand der hedder John hedder også Smidt, fordi John er Smidts søn.

42

Smidt er familienavnet, men de er to selvstændige personer.

Den eneste forskel i denne sammenligning er, at Ordet, i Johannes 1:1 endnu ikke var Guds søn. Men han var sammen med Gud, og han var også Gud.

Dengang var de endnu ikke Fader og Søn – men de var GUDS RIGE!

Familien består nu af Gud Fader og Sønnen Jesus Kristus plus mange mennesker der allerede NU er undfangede GUDS BØRN (Rom.8:14; 1. Johs.3:2). De udgør Guds Kirke i dag.

FAMILIEASPEKTET – GUD FAMILIEN – er livsvigtigt, og det kommer vi nærmere ind på senere.

Hvor er vi da nu?

Længe før noget eksisterede var der to udødelige ypperlige væsener, som ALTID havde eksisteret. Vor hjerne kan ikke helt fatte betydningen af "altid", men den kan heller ikke rigtig forstå hvad elektricitet er! Alligevel ved vi at elektriciteten eksisterer, og at den er virkelig!

Hvordan var Kristus Skaber

Tilbage til vort spørgsmål, "HVEM og HVAD er Gud?" Før noget andet blev skabt var Gud og Ordet der, de var åndelige, ikke materielle, men alligevel virkelige. To Personer – ikke tre. Og i Johannes kapitel 1 vers 3: "Alt (universet) er blevet til ved det (Ordet)".

Efeserbrevet 3:9 åbner for yderligere forståelse: "... Gud, som skabte alle ting ved Jesus Kristus" (1907 oversættelse af Den Danske Bibel). (De sidste tre ord er udeladt i nyere skandinaviske Bibler.)

Lad mig forklare. Den første uge i januar 1914, blev jeg sendt til Detroit i Michigan af en landsdækkende avis. Jeg skulle interviewe Henry Ford og skrive en artikel, der skulle handle om hans nye sensationelle "5 dollars om dagen" lønpolitik. Jeg mødte Henry Ford i jakkesæt med hvid skjorte og slips i administrationsbygningen.

43

Igennem en glasvæg kunne jeg se ind i produktionshallen i den gigantiske fabrik (der dengang lå på Highland Park) hvor måske tusind mænd i overalls arbejdede ved elektrisk drevne maskiner. Hr. Ford fik æren for at lave Ford bilerne, men de blev i virkeligheden lavet af arbejderne i produktionshallen.

På samme måde er Gud Fader Skaberen. Men han "skabte al ting ved Jesus Kristus". Jesus er Ordet. Det står skrevet, "thi han taledes, så skete det, han bød, så stod det der" (Sal.33:9). Gud fortæller Kristus, det han skal gøre (Johs. 8:28-29) så taler Jesus, han udfører arbejdet, og den Hellige Ånd er KRAFTEN som reagerer og udfører det Jesus befaler.

Vi fortsætter i Kolossenserbrevet 1:12, "Derfor har vi, fra den dag vi hørte det heller ikke hørt op med at bede (vers 9) ... og takker Faderen, som ... førte os over i sin elskede Søns rige ... og han er den usynlige Guds billede (samme udseende, form, dannelse og karakter) ... thi i ham skabtes alt i Himlene og på jorden, det synlige og det usynlige, hvad enten det er tronengle eller herskere eller magter eller myndigheder: alt er skabt ved ham og til ham; og han er før al ting, og alt består ved ham" (versene 12-13, 15-17).

Guds Ord åbenbarer at Gud og Ordet – to guddommelige Personligheder – ALTID har eksisteret sammen – også før NOGET ANDET var blevet skabt – det gælder også jorden og hele universet.

I det ovenstående citat ser vi Kristus i Guds billede – Guds skikkelse, form og udseende. Det vil sikkert stå mere virkeligt for dig, når du bliver klar over, at han havde samme form og udseende som mennesket. Senere kommer vi til flere beviser.

Disse to Personligheder var til og levede sammen da INTET ANDET fandtes.

Der er ikke nævnt nogen tredje person – og ikke nogen "ånd". Er Gud

44

da kun to personer. Den falske treenighedslære begrænser Gud til tre personer. Men Gud er ikke begrænset. Som Gud atter og atter åbenbarer er det hans hensigt at reproducere sig selv til det der nemt kan blive til milliarder af guddommelige personer. Det er den falske treenighedslære der begrænser Gud, fornægter Guds hensigt og som tydeligvis har forført den kristne verden. Både Gud og Ordet er ÅND og de udstråler deres ånd. Lad mig illustrere. Du kan med dit blotte øje se noget i den anden ende af værelset, og du kan se sole og stjerner der er mange gange større end vor sol, de er bare meget længere borte. Men med synet kan vi ikke manipulere med disse objekter selv om vi kan se dem. På samme måde kan Gud projektere sin ånd til hvor som helst uanset afstand, men til forskel fra os kan Gud ved sin Ånd behandle disse objekter eller forandre dem som han vil. Derfor er Gud omnipotent.

Hvor længe må de ikke have tænkt og planlagt, tegnet og konstrueret før de overhovedet skabte noget som helst?

Materien – denne jord, stjernerne og galakserne – var ikke det første de skabte. De skabte englene før materien.

Gud taler om jordens skabelse i Jobs bog kapitel 38. Han siger i vers 7, at morgenstjernerne jubede til hobe, og alle gudsønner (engle) råbte af glæde,

da han grundede jorden (vers 4). Der kan vi se, at alle englene eksisterede allerede, da jorden blev skabt.

1. Mosebog 1:1 fortæller om dengang Gud skabte jorden og himlene. I den danske oversættelse af Biblen står ordet himmelen oversat til ental, men på hebræisk, sproget som Moses skrev på, og i andre oversættelser er ordet flertal – himlene. Dette antyder, at hele det materielle univers blev skabt samtidig med jorden. Dette kommer klart til udtryk i 1. Mosebog 2:4: "Det er himlenes (flertal) og

45

jordens skabelseshistorie. Da Gud Herren gjorde jord og himle."

Imidlertid betyder ordet i denne sammenhæng dog ikke nødvendigvis en 24 timers dag, men står for en generel tidsperiode. Det var måske for tusinder eller millioner af år siden. Englene blev sat på jorden før mennesket blev skabt. Eftersom Engle er udødelige åndelige væsener, har de måske beboet jorden i mange, mange millioner år før mennesket blev skabt. Hvor mange år åbenbarer Gud ikke for os. Jorden var først englenes hjem. Men i Judas brev vers 6 læser vi: "... og de engle der ikke varetog deres høje hverv, men forlod deres bolig (jorden) ..."

Hvordan ser Gud ud?

Vi skal nu have flere detaljer om HVEM og HVAD Gud er. Gud er Ånd (Johs. 4:24). Hvorfor er Gud uvirkelig for mange mennesker? Fordi Gud og Ordet består af ÅND, ikke materie, ikke kød og blod som vi mennesker. Gud er usynlig for det menneskelige øje (Kol. 1:15). Derfor synes han ikke at være virkelig. For at antage noget for virkeligt er det naturligt at kunne tage dets form og skikkelse i syne. Men selv om Gud er gjort af ånd og ikke af synlig materie, har han alligevel en definitiv form og skikkelse. Hvad er da Guds form og skikkelse?

I 1. Mosebog 1:26, "Derpå sagde Gud: 'Lad os gøre mennesker i vort billede, så de ligner os.'" Vi kender menneskets form og skikkelse. Det er tro kopi af Gud, med samme form og skikkelse.

Flere steder i Biblen oplysed det, at Gud har ansigt, øjne, næse, mund og ører. Han har hår på hovedet. Det er åbenbaret at Gud har arme og ben, hænder og fingre. Intet dyr, fugl, fisk insekt eller andre arter som vi har kendskab til, har hænder som mennesket. Selv om en anden levende skikkelse havde evnen

46

til at tænke, ville den uden hænder og fingre, ikke være i stand til at designe og udføre det mennesket kan.

Gud har fødder og tæer og en krop. Gud har en sjæl. Dyr har hjerner men ikke intellektets handlekraft som mennesket er i besiddelse af.

Hvis du ved hvordan mennesket ser ud da kender du også GUDS form og skikkelse, for han skabte mennesket i sit eget billede og med sin egen skikkelse!

En af Jesu disciple spurgte ham hvordan Gud Fader så ud. Jesus svarede: "Så lang en tid har jeg været hos jer, og du har ikke lært mig at kende, Filip? Den, som har set mig, har set Faderen; hvordan kan du så sige? 'Vis os Faderen'" (Johs. 14:9). Jesus lignede Faderen. Jesus var i virkeligheden "Gud med os" (Matt. 1:23). Jesus var undfanget og født som Søn af Gud.

Hvordan så han ud? Han lignede andre mænd, for han var også en menneskesøn ligesom dem. Jesus lignede andre jødiske mænd på hans tid så meget, at hans fjender en aften bestak Judas til at udpege ham i menneskeflokket.

Vi ved nu, at Gud har samme form og skikkelse som et menneske. Vi ved også, at han består af ånd og ikke af materie som menneskene. Ånd er usynlig for det menneskelige øje, medmindre den manifesteres ved en speciel proces.

Hvis de således blev synliggjorte, ville vi kunne se begge, Gud Fader og Kristus

47

nu herliggjorte i himmelen, med ansigter som rigtignok er modelleret og formet som menneskenes, men med en stråleglans så stærk som solens fulde styrke! Deres øjne ville flamme som ild, fødderne som skinnende kobber, og håret hvidt som sne (Åbenb. 1:14-16).

Guds natur og karakter

Det vigtigste af det hele er imidlertid Guds natur – hans KARAKTER? Uden at kende Guds KARAKTER kan man ikke vide hvad Gud er!

Både Gud Faders og Kristi KARAKTER er åndelig hellighed, retfærdighed og absolut fuldkommenhed.

Denne karakter kan opsummeres i ordet KÆRLIGHED, der defineres som udadgående, kærlig omsorg. Det er at give, tjene, hjælpe, dele og ikke "jeg vil ha'" eller "jeg vil opnå".

Det er en livsstil fuldstændig blottet for begær, lyst og grådighed, selvoptagethed og forfængelighed, konkurrence, strid, vold og ødelæggelse, misundelse og jalousi, fortørnelse og bitterhed.

Guds iboende natur er vejen til FRED, RETFÆRDIGHED, NÅDE, LYKKE og GLÆDE, der stråler udad imod dem han har skabt!

Ordet og Gud LEVEDE. Hvad lavede de? De skabte. Hvordan levede de – "hvordan var deres livsstil"? De levede deres perfekte karakters vej – den udadgående KÆRLIGHEDS vej. Da Jesus blev døbt, sagde Gud Fader, "Du er min ELSKEDE Søn." Gud ELSKEDE Ordet. Og Ordet ELSKEDE Gud – adlød ham fuldstændigt.

To kan ikke vandre sammen uden at være enige. De to var i fuldstændig enighed og samarbejde. Ligeledes kan to ikke vandre sammen i evig fred, medmindre den ene er hovedet, eller lederen, den der har kontrollen. Gud var lederen.

Deres livsform frembragte total fred, samarbejde, lykke og fuldbyrdelse. Denne livsvej blev til LOV. Love er regelsæt for opførelse og forbindelse mellem to eller flere personer. Man kan sige, at reglerne i en idrætskonkurrence er spillets "lov". Skal en lov være virksom, må der være en straf for at krænke den. Tilstedeværelse af lov kræver straf for overtrædelse. Der kan ikke eksistere nogen lov, medmindre der er straf for at bryde den.

Gud er ophavsmand til styrelse

Lovens tilstedeværelse forudsætter styring, REGERING. Regering er administration og håndhævelse af loven, af

48

een der har autoriteten. En autoritativ ledelse – en der bestemmer – er nødvendig.

Da kun Gud og Ordet eksisterede, de eneste bevidste levende personligheder, var Gud lederen – den autoritative beslutningstager. Selv da var der en REGERING, med Gud som den øverst kommanderende. Guds regering er af nødvendighed en regering fra toppen og nedad. Det kan ikke være en "konsensus regering" valgt af de regerede. Gud er lovgiveren – hans love vil aldrig blive dikteret af vælgere, der bestemmer, hvordan regeringen skal herske over dem. Eftersom Gud og Ordet skabte andre bevidste og tænkende levende væsener, var det nødvendigt at Guds regering dækkede over hele Skabelsen, med Gud som højeste Hersker.

Menneskenes civilisationer har tiltaget sig retten til at udstede love. Deres regeringer, det være i by, kommune, provins eller nation, alle har hver især deres lovgivende forsamlinger – byråd, amtsråd, folketing, senat, parlament og reichstag, diet eller kneset. Men 6000 års erfaringer har vist menneskenes fuldstændige manglende evne til at skelne ret fra vrang og til at udforme love for menneskelig opførsel og samkvem.

Menneskelige lovgivende forsamlinger har vedtaget så mange love, at den almindelige politibetjent ikke er i stand til at sætte sig ind i dem alle og huske blot er fraktion af dem. Love hvis overtrædelser han formodes at udføre sit hverv efter.

Guds lov er åndelig og kan opsummeres i eet eneste alt dækkende ord – kærlighed. Guds lov, der regulerer human opførsel, er opdelt i to hovedafsnit, kærlighed til Gud og kærlighed til næsten. Disse er igen opdelt i de 10

49

Bud. Jesus forstærkede denne lov, ved at vise hvordan lovens principper i realiteten dækker alle mulige menneskelige krænkelse. Det tredje kapitel i 2. Korintrebrevet viser, at det er principperne i Guds lov, der gælder. Det er opsummeret i ordet kærlighed. Alligevel er loven så perfekt, at ved anvendelsen af dens principper, er det en komplet lov. Der er kun én ufejlbarlig lovgiver, og det er Gud.

Husk på, at Guds regering er baseret på Guds LOV som er udadgående KÆRLIGHED, Kooperation og omsorg for dem der regeres. Lydighed mod Guds lov giver fred, lykke og samarbejde.

Gud er en familie

Lad os gå tilbage til 1. Mosebog 1:1: "I begyndelsen skabte Gud ..." Dette blev skrevet af Moses, men det var Gud der inspirerede ham. Moses skrev på hebræisk. Det hebræiske ord oversat til "Gud" er "Elohim" – et navneord i flertal der som regel bruges grammatisk i ental. Det er samme slags ord som, familie, kirke, gruppe – en familie der består af to eller flere personer – en kirke udgjort af mange medlemmer – en gruppe med flere personer.

Det refererer til præcis samme personer, der udgør den eneste ene Gud, som vi møder i Johs. 1:1 – Ordet og Gud – og begge disse TO personer er GUD.

GUD ER MED ANDRE ORD EN FAMILIE, der består af Personer – indtil nu er der kun de TO – Gud Fader og Sønnen Kristus. Men NÅR et menneske har fået den Hellige Ånd, og han dermed bliver ledt af Guds Hellige ånd, da (Rom. 8:14) er han et undfanget Guds barn. Og når Kristus kommer tilbage

til jorden i almagt og herlighed, for at grundlægge GUDS RIGE og genoprette GUDS REGERING som Lucifer afskaffede, da skal alle der har modtaget

50

og som bliver ledt af Guds Ånd FØDES som Guds sønner. Familien Gud vil da HERSKE OVER ALLE NATIONER under GUDS GENOPRETTEDE REGERING.

Doktrinen om treenighed begrænser Gud til tre personer. Det ødelægger JESU Kristi evangelium! Hans evangelium er de gode nyheder om det snart kommende GUDS RIGE – det eneste håb for denne verden og dens forvirrede menneskehed!

Treenigheds doktrin er derimod fra den falske religion der i Åben. 17:5 kaldes: " ... en hemmelighed: Babylon, den store, moder til jordens skøger og vederstyggeligheder".

Det er blandt andet igennem denne doktrin, at Satan har VILDLEDT hele den traditionelle Kristendom.

Treenigheds doktrinen

Det er generelt accepteret i den traditionelle Kristendom, at Gud er en Treenighed – Gud er tre personer – Fader, Søn og Helligånden (der ofte bliver kaldt en "Ånd").

Hvordan blev denne "Treenigheds" doktrin en del af traditionel Kristendom?

Det er på ingen måde fra Biblen. Jeg har citeret Åben. 12:9 der siger, at hele verden er blevet forført af djævelen Satan. Hvordan introducerede den listige Satan denne doktrin i "Kristendommen"?

Svaret på dette spørgsmål er interessant. Det er utroligt, at et væsen som Satan ikke alene kunne vildlede hele verden, men endog "Kristendommen" – den religion der bærer Kristi navn og som formodes at være hans sande religion. Paradoksalt nok er det netop hvad Satan gjorde!

Han gjorde det igennem sin store falske kirke som troldmanden Simon startede i år 33 e. Kr. I det 8. kapitel af Apostlenes Gerninger beskrives han som leder af den Babylonske mysteriereligion i Samaria.

51

I 2. Kongebog 17:23-24 berettes det, at Assyrerkongen, der havde invaderet og besejret det nordlige kongedømme – Israels Rige – tvangsforflyttede beboerne fra Samarias land, der ligger nord for Jerusalem, og overflyttede i

stedet folk fra provinserne i Babylonien der praktiserede den babylonske mysteriereligion. De var naturligvis hedninger. Det var disse babylonske folk, der boede i den nordlige del af Palæstina på Kristi tid. På Jesu tid ville jøderne i Judæa ikke have noget med dem at gøre, ja, de kaldte dem foragteligt for "hunde". Disse folkeslag fortsatte deres tilknytning til den hedenske babylonske mysteriereligion ind i det første århundrede.

I år 33 e. Kr., to år efter at Jesus Kristus fra himmelen havde stiftet Guds Kirke på Pinsedagen, kom diakonen Filip, der senere blev evangelist, til Samaria for at forkynde Kristi evangelium. Simon troldmand kom i mængden for at høre ham.

Simon havde fortryllet folkene i området og alle store og små fulgte ham som leder af den babylonske mystikreligion og sagde: "Det er ham, der er den guds kraft, som man kalder den store" (Apo. Ger. 8:10).

Men da de så troede Filip som forkyndte Guds rige, lod folk sig døbe, og denne Simon blev døbt sammen med dem.

Da tilbød Simon apostlene Peter og Johannes penge, hvis de ville give ham magt til at lægge hånd på folk og give dem den Hellige Ånd. Peter irettesatte ham strengt. Men Simon udråbte alligevel sig selv som kristen apostel, og kaldte sin hedenske babylonske mystik "Kristendom". Han accepterede doktrinen om "nåde" for syndernes forladelse (noget de hedenske religioner aldrig havde haft), men "han misbruger vor Guds nåde til løbsagtighed og fornægter vor eneste hersker og Herre, Jesus Kristus" (Judas brev 4). Han trængte efter at gøre sin egen hedenske religion til enerådende under navnet "Kristendom" og derigennem vinde politisk verdensherredømme.

52

Simon, "Pateren" (Peter) for sin falske religion opnåede det ikke i sin egen levetid; men efterfølgende ledere, som flyttede hovedkvarteret til Rom, vandt senere politisk kontrol over det Romanske Imperium og dets middelalderlige efterkommere, under navnet "Det Hellige Romanske Imperium." Dette imperium er i disse dage ved at blive genfødt i Europa!

Et forfalsket evangelium

I løbet af de første tres år i det 1. århundrede havde store dele af Mellemøsten vendt ryggen til det sande evangelium og antaget en forfalskning (Gal. 1:6-7). Apostelen Johannes levede stadig i halvfemserne e. Kr. Han skrev Åbenbaringens Bog på Øen Patmos.

Snart forsøgte kirken som Simon startede i 33 e. Kr. at ændre den sande kristne Påske (Kristus havde ændret formen fra slagtede lam til usyret brød og vin) til en babylonsk ceremoni, som nu hedder "Easter" på engelsk –

opkaldt efter gudinden Astarte eller Ishtar (udtales som "Easter" i nogle semitiske dialekter).

Efter apostlen Johannes' død havde Polycarp, en af hans disciple, en debat med Biskoppen i Rom, som da var leder af kirken som Simon havde startet, over spørgsmålet om Påske/Easter.

Noget senere havde Polycrates, en anden discipel der trofast havde holdt sig til den sande Kristendom, en endnu heftigere debat over samme Påske/Easter spørgsmål, med en efterfølgende Biskop i Rom. Denne teologiske strid kendes i historien under navnet "Den Kvartodesimanske Kontrovers". Polycrates hævdede, som Jesus og de første apostle havde lært, at Påsken skulle holdes under den nye kristne form indført af Jesus og apostelen Paulus (1. Kor. 11). Med det usyrede brød og vin om aftenen ved begyndelsen af den 14. Nisan (den første måned i

53

Guds hellige kalender der falder om foråret). Men Romerkirken insisterede på, at den skulle holdes på en søndag.

Omtrent samtidig rasede der en anden strid imellem en dr. Arius af Alexandria, en kristen leder der døde i 336 e. Kr. og andre biskopper om hvorvidt man skulle kalde Gud en Treenighed. Dr. Arius kæmpede hårdnakket imod treenigheds doktrinen, men introducerede samtidig egne fejlopfattelser.

I 325 e. Kr. indkaldte Kejser Konstantin til Nikæa Konsiliet for at få en ende på disse kontroverser. Konstantin var endnu ikke "kristen" på dette tidspunkt, men som politisk leder overtog han kontrollen. Kirkemødet vedtog både doktrinen om påskesøndag og om treenigheden. Konstantin, den civile hersker gjorde det til LOV. Men dermed blev det jo ikke SANDHED!

Satan har forført hele verden med hensyn til HVEM og HVAD Gud er – lige såvel som han har fordrejet sandheden om Jesus Kristus og den Hellige Ånd. Det samme er tilfældet med GUDS REGERING, der er baseret på GUDS ÅNDELIGE LOVE samt sandheden om HVAD mennesket er og HVORFOR det er til, hvad er frelse og hvordan opnår man den, hvad er det sande evangelium, hvad er Kirken og hvorfor er den til og hvad venter os i fremtiden!

Hvordan ser Gud ud?

Ordet treenighed findes overhovedet ikke i Biblen. Jeg vil gøre fuldstændig klart, efterhånden som vi kommer frem, at Gud ikke har begrænset sig selv til en "Treenighed". Denne overraskende sandhed, når den først bliver forstået, er den mest vidunderlige åbenbaring som mennesket kan modtage!

Den allerførste ide eller lære om at Gud skulle være en Treenighed, begyndte i anden halvdel af det 2. århundrede – hundrede år efter at det meste af Det Ny Testamente var skrevet. Denne falske Kristendom, udklækket af troldmanden Simon, blev ihærdigt fremmet sammen med den hedenske Påske. Men den sande Guds Kirke modsatte sig det på det kraftigste. Striden blev så voldsom,

54

at det truede verdensfreden. Den da hedenske Kejser Konstantin indkaldte da Nikæa Konsiliet for at afgøre sagen. De der støttede den Romerske Kejser var i stort flertal i forhold til dem der repræsenterede den forfulgte sande Guds Kirke.

Du kan finde profetien om disse to kirker i Åbenbaringens Bog. I det 12. kapitel findes forudsigelsen om den forfulgte sande Guds Kirke. Jesus kalder den "den lille hjord". I det 17. kapitel finder vi profetierne om den falske kirke – en meget stor kirke, som Gud kalder "Babylon den store, moder til al jordens skøger og vederstyggeligheder" (vers 5). Hun gik i samarbejde med de politiske regeringer og satte sig på dem. Hele verden "skal UNDRE sig" (vers 8) når dette religiøse, politiske og middelalderlige "Hellige Romanske Imperium" bliver genoplivet! De indledende faser begyndte med Fællesmarkedet!

Falske skriftsteder tilføjet

Der er kun eet skriftsted i den autoriserede Bibeloversættelse, der som regel bliver brugt af tilhængerne af treenigheds doktrinen til at støtte deres teori. Denne passage findes i 1. Johs. 5: 7-8 "Thi der er tre som vidne (i himmelen: Faderen, Ordet og den Hellig Ånd; og disse tre ere eet. Og de ere tre, som vidne på jorden;) Ånden, Vandet og Blodet; og disse tre forene sig i eet". I marginen forklares det, at ordene i parentes i det 7. og 8. vers, fattes ikke i alle gamle håndskrifter, de ældste oversættelser og Kirkefædre. (Fra 1907 oversættelsen af Den Danske Bibel) Som denne oversættelse også antyder, blev ordene i parentes tilføjet af redaktørerne af Latin Vulgata oversættelsen, muligvis i begyndelsen af det fjerde århundrede. De findes ikke i de gamle græske manuskripter eller i moderne skandinaviske oversættelser. De blev tilføjet under de hede diskussioner, der fandt sted imellem Rom og dr. Arius og Guds folk.

(Oversætters kommentar: I Den Danske Bibel oversættelse af 1983 som er brugt i hele denne bog hvis andet ikke er angivet, står det korrekt: "Thi der er tre som vidner: Ånden og vandet og blodet; og de tre stemmer overens".)

Bibel kommentarer forklarer, at disse ord ikke findes i apostelen Johannes' manuskript eller i andre

tidlige kopier. I apostelen Johannes' tre Epistler og i Åbenbaringen omtales "Faderen, og ... Sønnen" (1. Johs. 1:3), og aldrig Faderen og Ordet". Det eneste sted det forekommer, er i den uinspirerede tilføjelse i 1. Johannes 5:7-8.

Der var en vigtig grund til at ærkeforførelsen Satan ønskede dette forfalskede vers føjet ind i Latin Vulgate oversættelsen, hvorfra det har sneget sig ind i den Autoriserede Oversættelse. Treenigheds doktrinen udelukker nemlig fuldstændig Jesu Kristi evangelium. Hans budskab fra Gud Fader til menneskeheden, er de gode nyheder om det kommende GUDS RIGE! Og det er netop denne bekendtgørelse Satan ønskede at udelukke. Det vil blive endnu mere tydeligt efterhånden som vi kommer frem.

En verdenskendt evangelist har sagt: "Da jeg begyndte at studere Biblen for mange år siden, var treenigheds doktrinen det mest komplekse problem jeg blev stillet overfor. Jeg har aldrig været i stand til fuldstændig at løse det, for det indeholder et aspekt af mysterium. Selv om jeg den dag i dag ikke fuldt ud forstår det, accepterer jeg det som en åbenbaring fra Gud ...! At forklare og illustrere Treenigheden er en af de vanskeligste opgaver en kristen kan komme ud for."

Der er også gjort meget ud af det faktum, at mange steder i moderne oversættelser bruges det maskuline kendeord "han" i flæng i forbindelse med den Hellige Ånd. Men ikke altid – til tider omtales den Hellige Ånd som "den" i de samme oversættelser. F. eks. i skriftstedet der beskriver den første gang den Hellige Ånd kom og grundlagde Guds Kirke på den uforglemmelige Pinsedag.

Da Den Hellige Ånd Blev Skænket

Den Hellige Ånd kom fra himlen, den kunne høres, den lød som en susen, "og den (den Hellige Ånd) fyldte hele huset, hvor de sad.." Det næste der skete var synligt – DET BLEV SET AF ALLE – det blev manifesteret – "Og der viste sig for dem tunger som af ild og den

(den Hellige Ånd) fordelte sig og satte sig på hver enkelt af dem" (Apo. Ger. 2:2-3). I vers 18 citerer Peter fra Profeten Joel 3:1: "Og det skal ske der efter, at jeg vil udgyde min Ånd ..." Den Hellige Ånd, kan ligesom vand eller andet flydende blive "udgydt". Kan man udgyde en person ud over en anden person – som fra Gud -- eller ind i dem der var forsamlede? Johs. 7:37-39: "På den sidste og store højtidsdag stod Jesus frem, råbte og sagde: 'Om

nogen tørster, kan han komme til mig og drikke. Den som tror på mig, fra hans indre skal der, som skriften har sagt, rinde strømme af levende vand. Det sagde han om den Ånd, som de, der troede på ham, engang skulle få; thi Ånden var endnu ikke kommet, fordi Jesus endnu ikke var herliggjort. ”

Igen ser vi på Apostlenes Gerninger 10:45, ”... at Helligåndens gave var blevet udgydt også over hedningerne.”

Sammendrag

Til sidst et kort sammendrag: Gud er en FAMILIE, der på nuværende består af de TO Personer Johannes skriver om i Johs. 1:1-4, plus mange tusinder i Guds sande Kirke som allerede er undfanget af Guds Ånd, og som snart vil blive født ind i den guddommelige familie ved Kristi genkomst til jorden. Jesus Kristus blev ved sin opstandelse FØDT som Guds guddommelige Søn (Rom. 1:4) – den førstefødte blandt mange brødre (Rom. 8:29).

Gud og Kristus består begge af ånd, formet og skabt ligesom et menneske, men med øjne som flammer og ansigter der lyser med solens fulde styrke!

Gud er Skaberen af alt det der er. Gud og Ordet (som blev Kristus) har eksisteret evigt og før noget andet. Den Hellige Ånd strømmer fra Gud, og ved den er Gud allestedsnærværende og alvidende. Gud Fader er den guddommelige Fader i Gud familien, og alle sandt omvendte kristne vil blive født ind i den.

Kapitel 2

Mysteriet om Engle og Onde Ånder

KAN DER VÆRE NOGET mere mystisk end spørgsmålet om den usynlige åndelige verden? Englene har altid været et mysterium for menneskene. Er der virkelig engle til? Er der faktisk en djævel der hedder Satan? Er Satan en bogstavelig udødelig person? Skabte Gud en djævel?

I nogle religioner tilbyder man guder som man tror er onde ånder. Nogle af de store Katedraler i den kristne religion er udvendig prydet med fabeldyr, stygge og groteske hoveder, der menes at skræmme onde ånder bort.

Alle problemer og onder i verden opstår ved meningsforskelle, ved sind der støder sammen. Men hvorfor opstår sådanne konflikter? Er der en forbindelse imellem stridbare holdninger og den usynlige ånde verden – en anden dimension, som nogen vælger at kalde den – der eksisterer sideløbende med vor egen verden,

58

og som absolut ikke kan opfattes med de fem menneskelige sanser. Biblen åbenbarer en sådan ånde verden.

I det første kapitel af Hebræerbrevet, læser vi om engle, der "alle er ånder i Guds tjeneste, som sendes ud til hjælp for deres skyld, der skal arve frelse" (vers 14).

I Brevet til Efeserne kapitel 6 bliver det slået fast, at vor uenighed og strid i virkeligheden ikke er mod andre mennesker, men er "mod magterne og myndighederne, mod verdensherskerne i dette mørke, mod ondskabens åndemagter i himmelrummet."

Hvordan skal det forstås? Hvorfor er verden fyldt med sammenstød og strid menneskene imellem?

Ifølge Efeserne 2:2 har menneskene vandret "ledede af denne verdens tidsånd og af herskeren over luftens rige, den åndemagt (Satan), som nu er

virksom i ulydighedens børn.” Folk er simpelthen ikke klar over, at der er en usynlig åndelig magt, der indgyder disse fjendtlige attituder i deres sind.

Selv mennesker der opfatter sig selv som kristne, har ikke forstået disse skriftsteder. Hvorfor?

Denne usynlige åndelige verden (Kol. 1:15-16) er virkelig, men fordi den er usynlig, har den altid været et mysterium for os mennesker. At hellige engle og onde ånder er usynlige er ikke ensbetydende med, at de ikke eksisterer. Sandheden er, at den usynlige verden er mere virkelig end den materielle og synlige. Ligesom de fleste mennesker ikke ved hvad elektricitet er, anerkender de alligevel at den eksisterer. Biblen forklarer det således: ”Selv om der også ligger et dække over vort evangelium, så er det for dem, der fortæbes, det er tildækket, for de vantro, hvis tanker denne verdens gud (Satan) har slået med blindhed...” (2 Kor. 4:3-4). Satan er denne verdens gud.

FORSTÅELSENS tid er kommet.

Den Ypperste Usynlige Magt

I kapitel 1 gjorde jeg klart, at Gud i al evighed har været en familie, der fra begyndelsen bestod af to medlemmer,

59

Gud og Ordet, der for næsten 2000 år siden lod sig føde som Jesus Kristus. Gud er usynlig – han er den Øverste Almægtige Åndelige Personlighed. Vi har set, at Gud lever. Han handler! Hvad laver han? Han er i færd med at skabe sin familie. Antageligt er kun ganske få klar over, at det første Gud skabte ikke var jorden, sole og planeter eller universet. Før alt dette skabte han englene – en ånde verden med myriader af engle.

Ved Ordet planlagde og skabte den Store Gud disse ÅNDELIGE VÆSENER – englene. Skabt én ad gangen, hver især – millioner ja måske trillioner af dem! Engle er virkelige personlige åndelige væsener, alle med større kapacitet og evne end mennesket. De har holdninger, meninger og hensigter. Det står skrevet om Jesus da han var menneske, ”du gjorde ham en kort tid ringere end englene” (Heb. 2:7). De består af ånd. De fik iboende og selvopholdende liv – udødelighed. De har ikke blodomløb og trækker ikke vejret for at leve. De har selvopholdende nedarvet liv.

Fordi de er skabt af Gud, bliver englene kaldet Guds sønner (Job 1:6), men de blev ikke undfanget og fødte som Guds sønner.

Hvorfor blev Englene skabt?

Hvorfor blev usynlige åndelige engle skabt før noget andet? Hvorfor blev de skabt før fysisk materie og det fysiske univers? Hvorfor blev de i det hele taget skabt?

Jesus sagde: "Min Fader arbejder indtil nu; også jeg arbejder" (Johs. 5:17). I Johannes 1:1-5 bliver det åbenbaret, at Gud og Ordet (Gud familien) lever. I det først kapitel så vi, hvordan de levede – i gensidig kærlighed, fuldstændig enighed og perfekt harmoni. Hvad lavede de?

60

De skabte. Man kunne sige, at de var i skaber professionen. Som hjælpere i deres skaberværk, til at regere og lede det der blev skabt, skabte de først af alt andre åndelige væsener på et lavere plan end Gud familien. Engle blev skabt til at være ministre, agenter og hjælpere i Guds Skaberværk. De blev skabt til at tjene den levende Gud.

Fra evighedernes evighed har Gud været den Højeste, hvilket for vor menneskelige forståelse betyder, at Gud sad på tronen over alt hvad der eksisterede og ville komme i eksistens. I 2. Mosebog 25 finder vi en jordisk beskrivelse af Guds egen trone i himlen, i beskrivelsen af pagtens ark som Moses byggede efter Guds instruktion. På hver side af Guds trone var der en ærkeengel, en kerub, hvis spredte vinger dækkede nådestolen, (Guds trone). Dette betyder at disse ophøjede engle var med i ledelsen og administrationen af Guds egen regering over hele Guds skaberværk. De var hjælpere, ministre og tjenere, der hjalp Gud.

Vi læser om engle i det første kapitel af Hebræerbrevet. Dette kapitel siger om Jesus. "Han er hans herligheds afglans og hans væsens udtrykte billede og bærer alt med sit mægtige ord ... Og han er blevet så meget mere ophøjet end englene, som det navn, han har arvet, er over deres. Thi til hvem af englene har Gud nogensinde sagt: 'Du er min Søn, jeg har født dig i dag?' og et andet sted: 'Jeg vil være ham en Fader og han skal være mig en Søn.' Og når han igen lader sin førstefødte komme til jorderig, siger han: 'Og alle Guds engle skal tilbede ham.' Og medens han om englene siger: 'Sine engle gør han til vinde (ånder) og sine tjenere til ildslue', siger han om Sønnen: 'Din trone, o Gud! står i evighed fast, og retfærds stav er din kongestav. Du elskede ret og hadede uret, derfor salvede Gud, din Gud, dig med glædens olie

61

frem for dine fæller' – og, 'I begyndelsen har du o Herre, lagt jordens grundvold fast og himlene er dine hænders værk."

”Til hvem af englene har han nogen sinde sagt: ’Sæt dig ved min højre hånd, til jeg får lagt dine fjender som en skammel for dine fødder?’ Er de ikke alle ånder i Guds tjeneste, som sendes ud til hjælp for deres skyld, der skal arve frelse?” (versene 3-10. 13-14).

Menneskene blev skabt lidt lavere end englene, men vi har den overvældende mulighed, at vi kan blive noget langt højere. Dette faktum er udtrykt i det andet kapitel af Hebræerbrevet og vil blive beskrevet i kapitel 7 i denne bog.

I kapitel 3 vil vi vise hvordan mennesker virkelig kan være undfangede og ufødte sønner af Gud.

For de fleste læsere vil det være en nyhed, at engle blev skabt før jorden og det fysiske univers eksisterede. Job 38:1-7 viser at gudsønner (englene) råbte af glæde, da Gud skabte jorden første gang. Det fremgår af både 1. og 2. Mosebog at jorden blev skabt samtidig med hele det fysiske univers.

Engle er usynlige, udødelige åndelige væsener med magt og styrke, der langt overgår menneskenes (2. Pet.2:11). De har set alle menneskenes aktiviteter på jorden, og ved derfor meget mere om menneskesindet, psykologi, sociologi, videnskab, kunst og kultur end noget levende menneske.

Englene gør en betydelig indsats, når det gælder at fremme Guds hensigt med menneskeheden. De er hans usynlige agenter, der ofte tjener os arme mennesker, arvinger til hans frelse, på underfundige måder som kun få forstår..

Personlige erfaringer

Min hustru og jeg har begge personlige oplevelser med Guds engles tilstedeværelse. Da vor ældste datter Beverly var en lille baby,

62

sov hun en nat sammen med min kone. Barnet lå på den side af sengen, der vendte ind imod væggen. Min hustru hørte en stemme der sagde, ”Flyt Beverly”. Hun troede at hun drømte og fortsatte med at sove. Da hørte hun stemmen igen, der gentog det samme lidt højere. Hun vågnede halvt, kunne ikke se noget, så hun vendte sig om og ville sove videre, da hun hørte stemmen for tredje gang, denne gang højt og eftertrykkeligt: ”FLYT BEVERLY.” Forvirret flyttede hun barnet over på sin anden side, og et par sekunder efter faldt et stort, tungt indrammet billede, der hang på væggen lige over stedet barnet havde ligget, ned på sengen. Det kunne have knust barnets hoved eller skadet hende alvorligt. Den eneste forklaring var, at Gud havde sendt en engel for at redde Beverlys liv.

I de tidligste dage af min præstegerning, omkring 1934, kørte jeg en aften i øsende regnvejr på en mørk hovedvej i det sydlige Eugene, Oregon. Jeg kørte omkring 40 miles i timen på den meget snoede vej. Da jeg nærmede mig en skarp kurve, drejede rattet pludselig skarpt til venstre, det var som om styret blev revet ud af mine hænder af en usynlig kraft. Lige foran mig stod en havareret lastbil. Jeg nåede lige forbi den ved denne venstre manøvre. Det var mørkt og pludselig dukkede denne mørke lastbil op foran mig. Jeg var kun lige kommet forbi den, da rattet igen blev revet ud af mine hænder og drejet meget skarpt til højre. Min bil nåede kun lige at komme tilbage i den højre vejbane imellem den havarerede bil og en anden modkørende lastbil. Der var kun 2 – 3 cm mellem mig og den havarerede lastbil. Jeg havde aldrig oplevet noget lignende. Rattet i min bil blev drejet af en usynlig hånd udenfor min kontrol og modsat min egen styring.

63

En anden gang tidligt i efteråret 1927, knap et år efter min omvendelse, havde jeg en lignende oplevelse.

Erfaring med en kroget ryg

Efter at vi, min hustru og jeg havde gjort nogen fremskridt i forståelsen af Biblens lære om helbredelse, kom Aimee Semple McPherson til Portland.

Hun holdt en evangelisk kampagne i Portland Auditoriet. Min hustru og jeg deltog een gang, og jeg tog derhen alene en anden gang. Vi undersøgte mange religiøse lærer og grupper. Jeg kunne ikke komme ind, fordi der var overfyldt i salen. En kontrollør henviste mig til en dør bag scenen som jeg måske kunne smutte ind ad, hvis jeg skyndte mig. Jeg løb omkring blokken for at komme om bagved, på vejen mødte jeg et sørgeligt syn.

En kvinde og et barn forsøgte at få en forkrøblet mand ud af en bil i nærheden af sceneindgangen. Jeg gik hen og hjalp dem. Mandens ryggrad var fuldstændig tvistet – om det var på grund af gigt eller om han var vanskabt fra fødslen, eller anden sygdom kan jeg ikke huske. Han var fuldstændig hjælpeløs og var et sørgeligt syn.

Det lykkedes os at få ham til scenedøren, og jeg ville faktisk ikke være blevet lukket ind, havde det ikke været fordi jeg hjalp denne krøbling. Han var kommet for at blive helbredt af denne kvindelige evangelist.

Det lykkedes os ikke at komme i nærheden af Fru McPherson før mødet og heller ikke bagefter. Jeg hjalp med at få krøblingen tilbage til deres bil.

”Hvis du virkelig ønsker at blive helbredt,” sagde jeg før de kørte af sted, ”vil jeg gerne komme hjem til jer og bede for dig. Fru McPherson har ingen

personlig kraft i sig, der kan helbrede nogen som helst. Det har jeg heller ikke. Det er kun Gud der kan helbrede.

64

Men jeg ved hvad han har lovet, og jeg tror, at Gud lige så gerne vil høre mig som Fru McPherson – hvis du blot vil TRO på GUDS løfte og stole på HAM og ikke på personen der beder for dig.”

De gav mig deres adresse, og den næste dag lånte jeg min bror Russells bil og kørte derud.

I mine bibelstudier havde jeg lært om helbredelse, og at Gud stiller to betingelser: 1) vi skal adlyde hans bud og gøre det der er Gud velbehagelig (1. Johs. 3:22), og 2) vi skal have TRO! (Matt. 9.29).

Jeg forstod selvfølgelig, at mange mennesker ikke vidste hvad det betød at overholde alle Guds bud – men Gud ser på hjertet. Det er den rette ånd og viljen og TROEN Gud ser på, og ikke om de er strikse ”bud overholdere.” Men når forståelsen for sandheden kommer, da skal de ADLYDE. I dette tilfælde følte jeg mig sikker på, at det var Guds vilje, at jeg skulle åbne disse menneskers forståelse for hans bud, og at SYND er brud imod Guds LOVE.

Jeg læste selvfølgelig først de to ovenstående skriftsteder, og forklarede det jeg havde lært i seks måneders studie af Guds love – og særlig om Guds sabbat. Jeg ville finde ud af, om denne krøbling og hans hustru var VILLIGE til at adlyde Gud.

Det ville de ikke. Jeg fandt ud af at de var ”pinsemissionske”. De gik i kirke for at have ”det hyggeligt”. De talte en del om de ”hyggelige timer” de oplevede der. De latterliggjorde og hånede ideen om at skulle adlyde Gud. Jeg sagde til dem, at eftersom de ikke var villige til at adlyde Guds

65

nedskrevne betingelser for helbredelse, kunne jeg ikke bede for ham.

Var det en Engel?

Denne hændelse lå mig tungt på sinde. Jeg havde dyb medfølelse med denne stakkels mand. Han havde sit fulde fakultet og var på ingen måde hjerneskadet, og jeg vidste at Gud ikke går på kompromis med SYND.

Nogle uger senere, da jeg igen havde lånt min brors bil, var jeg i nærheden af deres adresse.

Jeg var optaget af en anden mission, og den deforme krøbling var overhoved ikke i mine tanker. Jeg var dybt optaget af en anden sag.

Da jeg kom til krydset ved den gade hvor krøblingen boede, kom jeg imidlertid i tanke om ham. I samme øjeblik fik jeg den indskydelse, at jeg ville banke på deres dør – men lige så hurtigt opgav jeg det igen. De havde ikke taget det alvorligt, ja de havde endda latterliggjort tanken om at adlyde Gud. Jeg slog dem ud af hovedet, og rettede tankerne på det ærinde jeg var ude i.

Da skete der noget mærkeligt. Ved det næste gadekryds drejede rattet automatisk til højre. Jeg kunne mærke rattet dreje. Jeg modarbejdede det, men det blev ved med at dreje til højre. Jeg tog fat af al kraft for at fortsætte ligeud, men jeg havde ikke kræfter nok. Der var en usynlig magt der drejede rattet, selv om jeg strittede imod med alle mine kræfter. Vognen var drejet ind på gaden, hvor krøblingen boede nogle huse længere nede.

Jeg blev bange. Jeg havde aldrig før oplevet noget lignende. Jeg stoppede bilen ved kantstenen. Jeg vidste ikke hvad jeg skulle tro.

Det var for sent at bakke tilbage til Foster Road, den store trafikåre. "Nåh", tænkte jeg, "jeg kører hen til næste hjørne og drejer til venstre tilbage til Foster Road."

Men ved næste hjørne kunne jeg ikke dreje, der var modkørende ensrettet trafik, så for at komme tilbage til Foster Road var jeg nødt til at køre forbi krøblingens hus.

"Kunne det være en engel, der tvang rattet så jeg var nødt til at komme her?" Jeg var noget rystet over oplevelsen og jeg undrede mig. Jeg bestemte mig til at ringe på i krøblingens hjem, for at blive sikker.

Jeg fandt ham med blodforgiftning, og den røde linie var ved at nærme sig hans hjerte.

Jeg fortalte dem, hvad der var sket: "Nu ved jeg," sagde jeg, "at Gud sendte en engel der drejede bilen ned ad din gade, og jeg tror at Gud vil have mig til at bede for dig – og at han vil helbrede dig for denne blodforgiftning for at vise dig sin magt, og for atter at give dig en chance til at omvende dig og blive villig til at adlyde ham. Hvis du vil, vil han rette din tvistede rygsøjle og helbrede dig fuldstændig.

"Jeg vil nu, hvis du tillader det, bede for dig og bede Gud helbrede dig for denne blodforgiftning. Men jeg vil ikke bede Gud helbrede rygsøjlen

medmindre du omvender dig og viser dig villig til at adlyde alt det du selv kan forstå af Guds bud.”

De var desperate, han havde måske 12 timer at leve i. Nu talte de ikke spøgefuldt og vittigt om de ”hyggelige timer” i Pinsekirken.

Jeg var ikke endnu ordineret som præst, så jeg salvede ikke med olie. Jeg havde aldrig før i mit liv bedt højt foran andre mennesker, og det forklarede jeg dem. Jeg sagde, at jeg ville lægge hænderne på manden og bede i stilhed. Jeg ønskede ikke, at nogen som helst selvfølelse ved at bede højt for første gang,

67

skulle gribe forstyrrende ind i min inderlige og dybt overbeviste bøn. Jeg stode fuldt og fast at han ville blive helbredt af sin blodforgiftning. Og det blev han.

Jeg besøgte ham den næste dag. Blodforgiftningen havde forladt ham allerede imedens jeg bad. Men til min store sorg og skuffelse, var de igen fyldt af overfladisk sarkasme over Guds love. Spøgende talte de om de ”hyggelige stunder” ved ”Pinsekirkens” møder.

Der var ikke mere jeg kunne gøre. Det var en af de store skuffelser i mit liv. Jeg hørte aldrig fra dem igen.

Guds Usynlige Agenter

Gud har igennem hele Kirkens historie haft engle til at holde opsyn og beskytte den (Åb. Bog 1:4, 16, 20; 2:1, 8, 12, 18; 3:1, 7, 14). Han har engle der konstant færdes på jorden for at observere og rapportere tilbage til Gud om hvordan det står til (Åb. Bog 5:6; Zak. 4:10; 2. Kron. 16:9).

Gud har engle der specielt har til opgave at se efter hans undfangede (endnu ikke fødte) menneskelige børn (Apo. Ger. 12:15; Matt. 18:10). God lover: ”Thi han byder sine engle vogte dig på alle dine veje” (Sal. 91:11).

Tolv af Guds engle vil blive portvogtere i Det Ny Jerusalem (Åb. Bog. 21:12), en for hver af Israels stammer. Disse tolv Guds engle er måske ærkeenglen Mikael nuværende hjælper.

Engle er budbringere. De mødtes med Abraham, Lot, Hagar, Moses, Manoah, Gideon, Elias og mange flere af profeterne og apostlene.

Når disse engle manifesterer sig for mennesker er det som regel i mandsskikkelse.

Biblen nævner tre højtstående engle: Lucifer (du strålende morgenstjerne, Esa. 14:12), som nu er djævelen Satan. Gabriel som kom til Daniel ved to lejligheder (Dan. 8:15-16; 9:21), og til Zakarias, Johannes Døberens far (Luk. 1:19), og senere til Maria, Jesu moder (Luk. 1:26). En tredje ærkeengel, Mikael, en af de ypperste fyrster (Dan.10:13) og som Judas identificerer som ærkeengel (Judas 9). Mikael er den ærkeengel der våger specielt over og beskytter Israels tolv stammer (Dan, 12:1; 10:2-13, 21) og over vore dages sande Guds Kirke (Åb. Bog. 12:7).

Den Guddommelige Skabende Bedrift

Gud tildeler englene deres ansvarsområder, men han skabte dem med et SIND – MED EVNEN TIL AT TÆNKE OG RÆSONERE, TIL AT VÆLGE OG BESLUTTE!

Der var dog en overordnet kvalitet, som ikke engang Guds skaberevne kunne præstere på øjeblikkelig befaling – nemlig at skabe den samme perfekte, hellige og retfærdige KARAKTER der er Guds og Ordets!

Denne type karakter skal UDVIKLES, ved egen fri VILJE og frit VALG af individet.

Læg derfor nøje mærke til denne højest vigtige, egentlig selvindlysende sandhed – at perfekt, hellig og retfærdig karakter er fuldbyrdelsens højest mulige præstation overhovedet mulig for den Almægtige Gud Skaber. Den er også hans redskab til at opnå den endelige guddommelige HENSIGT og mål! Men Hvordan?

Jeg gentager, en fuldkommen karakter skal udvikles. Det fordrer frit valg og afgørelse taget af individet, i hvem karakteren skal skabes. Men, selv da er det kun muligt gennem den Hellige Gud, den eneste der har den slags retfærdighed at skænke af.

Men hvad mener vi med retfærdig karakter? Perfekt, hellig og retfærdig karakter er evnen i

ethvert selvstændigt menneske til at skelne den sande vej fra den falske. Til frivilligt og fuldstændigt uden betingelser at overgive sig til Gud og hans perfekte veje – at overgive sig til at blive besejret af Gud – at beslutte sig til at MODSTÅ fristelser og begær, og i stedet vælge at leve, handle og gøre det rigtige. Selv da er den hellige karakter en gave fra Gud. Den kommer når

man overgiver sig til Gud, så han kan indpode SIN LOV (Guds rigtige levemåde) i den der efter eget valg, har besluttet sig til at ville modtage den.

Denne perfekte karakter kan kun komme fra Gud. Han føjede den til sit skaberværk, så mennesker efter frivilligt samtykke kan modtage den, også efter at have gennemgået alvorlige lidelser og prøvelser.

Jeg har viet flere afsnit til dette punkt, fordi det er det afgørende middel til at gennemføre Guds altoverskyggende FORMAL!

Med hensyn til de forhistoriske engle: Gud 1) skabte dem med intellekt, et sind i stand til at tænke, ræsonnere og til at tage beslutninger af egen fri vilje; og han 2) åbenbarede dem SINE SANDE OG RETFÆRDIGE VEJE. Men af nødvendighed gav Gud dem frihed til selv at vælge Guds rette vej, eller vrage den til fordel for deres egen opfindsomhed.

Hvad var Guds endelige hensigt med englene? Det var uden tvivl det, som nu – på grund af englernes oprør -- er blevet det transcendentale menneskelige potentiale!

Som prøvegrund, med mulighed for positiv og aktiv skaberaktivitet, skabte Gud – bragte til eksistens – hele det uendelige materielle univers.

Allerførst skabte Gud englene. Derefter formede Gud jorden og hele universet og bragte det til eksistens, for både engle og mennesker som han ville skabe senere.

Gud skabte ikke alene materien, men også energi og love på fysiske og kemiske områder, som mennesket efterhånden opdagede.

70

Gud formede materiens tilstedeværelse i både organisk og uorganisk form.

Vi kommer nu til det, der er åbenbart i 1. Mosebog 1:1: "I begyndelsen (af det fysiske univers) Skabte Gud himmelen og jorden". Begge materielle og fysiske.

Som allerede forklaret bliver ordet himmelen oversat til ental, men på originalsproget, hebræisk som Moses benyttede, er dette ord flertal – himlene – altså ikke kun vor jord, men hele det materielle UNIVERS.

Dette antyder altså, at dengang – efter at englene var skabt – blev hele universet sammen med vor jord bragt til eksistens. Der findes også stærke indikationer på dette i andre bibelske skriftsteder, som f.eks. i 1. Mosebog 2:4 hvor det gentages.

Den Perfekte Skabelse

Det originale hebræiske ord som Moses brugte for skabelse indebærer perfektion. Gud åbenbarer sig selv som skaber af det fuldkomne, af lys og skønhed. Alle Biblens henvisninger beskriver faserne i Guds skaberværk som "såre godt," som perfekt.

Det første vers i Biblen beskriver i virkeligheden det første, originale FYSISKE udstrakte skaberværk – universet, indbefattet jorden. Noget som sikkert skete for mange millioner år siden – den perfekte skabelse, smuk og fuldkommen for så vidt som den var et afsluttet og fuldbyrdet arbejde. Gud er perfektionist!

I Jobs bog 38:4 og 7 taler Gud specifikt om jordens skabelse. Han sagde, at alle englene (de skabte "gudsønner") jublede af fryd da jorden blev skabt. Dette åbenbarer, at englene var skabt før

71

jorden blev til – og muligvis før hele det materielle univers. Solene, planeterne og alle himmellegemer består af materie. Englene er derimod individuelt skabte åndelige væsener som udelukkende er af ånd.

Det vil være en overraskelse for de fleste, at englene beboede jorden FØR mennesket blev skabt. Passagen i Jobs bog antyder det.

Jordens Engle Syndede

Andre skriftsteder placerer englene på jorden før mennesket blev skabt. Se i 2. Peter 2:4-6. I kronologisk orden kommer "de engle der syndede" først. Derefter i tidsorden "den gamle verden" fra Adam og frem til syndfloden. Efter den, Sodoma og Gomorra.

Denne bøgernes bog, der indeholder Gud Skabers åbenbarede kundskab, fortæller os, at Gud skabte englene af ånd. Men kan du forestille dig engle, der blev oprørske og syndede? Englene blev skabt med evne til at tænke, til at vælge og tage beslutninger; ellers ville de ikke have haft individuel karakter. Eftersom synd er brud mod Guds lov, må det være Guds lov disse engle gjorde oprør imod, loven der er grundlaget for Guds regering. Men hvordan og hvornår syndede englene?

Læg nu nøje mærke til åbenbaringen i 2. Peter 2:4-5: "Thi Gud skånedede ikke de engle, der syndede, men styrtede dem i afgrunden og lod dem bevogte i mørkets huler indtil dommen. Ej heller skånedede han den gamle verden, men bevarede kun retfærdighedens forkynder Noah, tillige med syv andre, da han lod syndfloden komme over de ugudeliges verden". Ordene "styrtede dem i

afgrunden" er et udtryk oversat fra det græske tartarōsas som ikke forekommer andet steds i Biblen. Tartaros betyder et sted eller en tilstand af "lagt bånd på, lukket inde".

Disse vers viser, at universal synd bringer universal ødelæggelse til den fysiske jord. Synden,

72

der kulminerede med syndfloden, var verdensomspændende, universal. Bemærk: "... jorden blev fuld af uret (synd) ... thi alt kød havde fordærvet sin vej på jorden ... fordi jorden ... er fuld af uret (vold) ..." (1. Mos.6:11-13). "Men Noah fandt nåde for Herrens øjne ... Noah var en retfærdig mand og ren i sin afstamning; Noah vandrede med Gud" (versene 8-9). Alt kød havde syndet – over hele jorden. Kun Noah "vandrede med Gud". Så syndfloden ødelagde hele jorden – alle, på nær Noah og hans familie omkom.

Homoseksualitet og andre synder i Sodoma og Gomorra spredte sig til hele omegnen, og fysisk ødelæggelse kom over de to byers område. Englenes synd var verdensomspændende og det samme blev den ødelæggelse de forårsagede. (Der er grund til at antage, som jeg vil forklare i kapitel 7, at hele universet var indblandet.)

De ovenstående skriftsteder placerer englenes synd til tiden før synderne, der førte til syndfloden -- de begyndte med Adam -- altså til tiden før mennesket blev skabt. Og dette må vel være en overraskende afsløring af en fase i mysterierne! Engle beboede Jorden før mennesket blev skabt.

I Esajas 14 og Ezekiel 28 er det åbenbaret, at Gud satte ærkeenglen Lucifer, en kerub, på en trone på jorden. Han blev gjort hersker over hele jorden. Det var Guds mening, at han skulle herske og styre jorden efter Guds regeringsmønster. Og Guds regering blev administreret på jorden indtil englene syndede og gjorde oprør.

Hvor længe disse engle beboede jorden før mennesket blev skabt, er ikke afsløret. Det kan have været millioner eller mange trillioner år. Mere om det senere. Men disse engle syndede. Synd er brud på Guds lov (1. Johs. 3:4). Guds lov er grundlaget for Guds regering. Så vi ved at disse engle, tilsyneladende en tredjedel af alle engle (Åbenb. 12:4), syndede, de gjorde oprør imod Guds regering. Efter Synd kommer straf. Engles straf er

73

ikke døden, som det er for mennesker. Engle er udødelige åndelige væsener. De kan ikke dø. Disse åndelige væsener havde fået JORDEN som deres FYSISKE domæne, som deres ejendom og bolig.

Englenes universale, verdensomspændende synd førte til ødelæggelse af jordens overflade.

Gud Regerer Sit Skaberværk

Gud er skaber. Gud er også Hersker over sit skaberværk. Han vedligeholder gennem sin regering, gennem det han har skabt. Gud skaber med hensigt og formål – det skal bruges, forbedres, udvikles, vedligeholdes og bevares. Brugen reguleres af Guds regering. Da englene gjorde oprør imod Guds regering ophørte denne udviklings- og forbedringsproces her på jorden – det der skulle have "været glasur på kagen". Bevaringen og udviklingen af den fysiske jord og dens oprindelige skønhed og pragt fik ende, og det førte til fysisk ødelæggelse af jordens overflade.

På grund af englens synd, blev Lucifer til djævelen Satan og hans engle blev dæmoner. Gud er Skaber, Vedligeholder og Hersker. Satan er ødelæggeren!

Derfor kan vi læse i Judas 6-7: "Og de engle, som ikke varetog deres høje hverv, men forlod deres bolig, har han holdt forvaret med evige lænker i mørket indtil dommen på den store dag. Ligeledes er Sodoma og Gomorra og de omliggende byer, der på samme måde som de var hengivne til utugt og søgte omgang mod naturen, sat som et advarende eksempel, idet de lider straf i evig ild."

Tilbage til 1. Mosebog 1:1-2. Vers 1 indebærer som før nævnt et perfekt skaberværk. Gud er skaberen af liv, af fuldkommenhed og skønhed. Satan har kun bragt mørke, styghed, ufuldkommenhed og vold. Vers 1 beskriver skabelsen

74

af en fuldkommen pragtfuld og skøn verden, om end ufærdig. Vers 2 afslører resultatet af engles synd.

"Og jorden var (blevet) øde og tom", disse to ord er oversat fra "tohu" og "bohu" på hebræisk. De kan også oversættes med kaotisk, forvirring og tilstand af forfald, opløsning. Ordet "var" bliver andre steder i 1. Mosebog oversat til "blev". Se 1. Mosebog 19:26. Jorden, der oprindeligt blev skabt perfekt og smuk, var nu blevet kaotisk, tom og øde, ligesom vor måne – bortset fra at jordens overflade var dækket af vand.

David blev inspireret til at afsløre, hvordan Gud genskabte og fornyede jordens overflade: "Du sender din Ånd, og de skabes, jordens åsyn fornyer du" Salme 104:30).

En Overraskende Sandhed

Endnu en overraskelse for de fleste læsere. Et bid mere af den manglende dimension i kundskaben, som faktisk er åbenbaret i Biblen, men som er fuldstændig overset af de fleste religioner, videnskaber og højere læreanstalter.

Fra vers 2 i 1. Mosebog kapitel 1 og afsnittet ud, er det ikke den oprindelige skabelse af jorden der bliver beskrevet. Det er genskabelsen og fornyelsen af jordens overflade, efter at denne var blevet tom og øde som følge af englenes synd.

Det der beskrives fra vers 2, i det der opfattes som Biblens skabelseskapitel, fandt sted, ifølge Biblen, for cirka 6000 år siden. Men det forhindrer ikke, at der kan være passeret millioner eller milliarder år imellem den oprindelige skabelse beskrevet i vers 1!

Jeg vil komme tilbage til emnet, om tiden der gik, før alle jordens engle gjorde oprør.

75

Jorden var blevet tom og øde. Gud skabte den ikke tom og øde, eller i tilstand af forfald. Gud er ikke forvirringens Gud (1. Kor. 14:33). Det samme hebræiske ord – tohu – der betyder tom og øde ser vi igen i Esajas 45:18 "Thi så siger Herren, himlens skaber, han, som er Gud, som danned jorden, frembragte, grundfæstede den, ej skabte den øde, men danned den til at bebos."

Fortsæt nu med resten af vers 2 i 1. Mosebog kapitel 1 (og jorden var blevet øde og tom): "Og der var mørke over verdensdybet (havene eller jordens vandoverflade). Men Guds Ånd svævede over vandene. Og Gud sagde: 'Der blive lys!' Og der blev lys. Og Gud så, at lyset var godt, og Gud satte skel mellem lyset og mørket" (versene 2-4).

Satan er skaberen af mørke. Englenes oprør havde forårsaget mørke. Gud er skaberen af lys og sandhed. Lyset afslører og forstærker skønhed, men det stiller også ondskab til skue. Mørke skjuler begge.

De følgende vers i dette første kapitel af Biblen beskriver fornyelsen af jordens overflade, så der kunne vokse smukke plæner, træer, buske, blomster og grønt – derefter blev fisk, fugle og dyreliv skabt, og til sidst mennesket.

Den Store Lucifer

Før vi begynder på menneskets skabning, bliver vi nødt til at udfylde præhistoriens tomme hul. Hvorfor besluttede englene sig til at gøre oprør? Hvordan begyndte det?

Husk, at Gud Skaberen bevarer, forbedrer og forskønner det han skaber gennem sin regering. Hans

76

skaberværk er skabt, med hensigt på at det skal bruges. Jorden blev oprindeligt skabt til beboelse og brug af engle.

Da Gud satte englene – tilsyneladende en tredjedel af alle engle (Åben. 12:4) – på den nyligt skabte, fuldkomne, smukke og herlige jordklode, satte han en ærkeengel -- den store kerub Lucifer -- på tronen over dem for at administrere Guds regering. Der var kun to andre engle af samme høje rang, keruberne Mikael og Gabriel.

Så vidt som det er åbenbaret, er disse tre keruber højdepunktet af åndevæsner, som det stod i Guds magt at skabe. Denne Lucifer var et ypperst væsen med overvældende, majestætisk skønhed, med en blændende glans, ypperste kundskab, visdom og magt – så fuldkommen som Gud kunne skabe ham! (Eze. 28:12,15). Men husk, at der er én ting som ikke engang Gud kan skabe automatisk og på øjeblikkelig befaling, og det er perfekt og retfærdig karakter. Derfor måtte Gud nødvendigvis skabe ham med evne til frit at vælge og bestemme, ellers ville han ikke have været et individ med egen karakter.

På dette sted må en sandhed, næsten aldrig forstået, forklares. Gud skaber efter et dualitets princip. Jeg har sammenlignet det med en kvinde, der bager en kage. Når hun tager kagen ud af ovnen, er den ikke færdig, før hun har lagt glasur på. På samme måde skabte Gud jorden og andre planeter efter samme "dualitets metode."

Det der var blevet skabt var perfekt i sig selv for så vidt som det eksisterede indtil dette punkt. Men det var ikke gjort færdig. Det var Guds mening, at englene selv skulle bearbejde jordens overflade. Han ville, at de skulle forbedre den, pynte den op, forskønne den – med andre ord "lægge glasur på kagen".

Det samme to trins princip brugte Gud da han skabte englene. Perfekt, retskaffen karakter kan ikke skabes automatisk på befaling. Englene

77

måtte nødvendigvis selv tage del i deres karakterudvikling og kunne derfor ikke blive skabt færdig før denne karakter var blevet perfekt.

Lucifer der senere blev Satan

Jeg håber, at du fuldt ud fatter denne ypperste herlighed i højdepunktet på Guds skabninger. Der er to bibelske passager, der beretter om Lucifers/Satans oprindelige tilstand.

Den første er åbenbaret i Esajas 14. (Dette berømte kapitel begynder med at berette om den tid, der ligger lige foran os, hvor den Evige Gud vil have grebet ind i denne verdens affærer. Israels folk – ikke nødvendigvis kun israelitter eller jøder – vil være blevet ført i fangenskab som slaver, og Gud vil gribe ind og bringe dem tilbage til det oprindeligt lovede hjemland.) "På den dag Herren giver dig hvile for din møje og uro og for den hårde trældom, der lagdes på dig, skal du istemme denne spottevis om Babels konge: Hvor er dog bødlen stille, tvangshuset tyst! Herren har brudt de gudløses stok, herskernes kæp, som slog i vrede folkeslag, slag i slag, og tvang i harme folk med skånselsløs tvang" (versene 3-6).

Dette handler IKKE om Kong Nebukadnezar i oldtidens Babylon. Det handler om den nærmeste fremtid. Der er tale om en moderne efterfølger, om vor tids Kong Nebukadnezar. Om en der vil blive HERSKER i det snart kommende, genoplivede "Hellige Romanske Imperium" – en slags "Europæisk Forenede Stater" – en union af 10 nationer, der vil komme ud af eller følge efter Fællesmarkedet som vi kender det i dag (Åbenb. 17). Storbritannien vil IKKE blive en del af disse forenede stater, der snart bliver en realitet

Dette forenede Europa vil besejre

78

Israels Hus – ved du hvor Israel befinder sig i dag? Jeg mener ikke Juda, der er kendt som israelere i vore dage. Alt dette omfatter mange andre profetier, som der ikke er plads til at forklare her. (Det forklares fuldt ud i vort gratis hæfte "USA's og Storbritanniens placering i profetierne".)

Men denne "konge af Babylon" vil, når profetien går i opfyldelse, blive fuldstændig besejret af den levende Kristus, der har grebet ind med al sin magt og herlighed. Lad os fortsætte herfra:

"Al jorden har fred og ro, bryder ud i jubel; selv cypresserne glæder sig over dig, Libanons cedre: 'Siden dit fald kommer ingen op for at fælde os'" (versene 7-8).

(Her vil jeg indskyde en interessant oplysning. Næsten alle cedertræerne i Libanon som Biblen har gjort så berømte, eksisterer faktisk ikke i vor tid. Kun en lille klynge der stadig findes højt oppe i bjergene. Jeg har selv set og fotograferet dem. Det fineste eksemplar af dette noble træ er dog sikkert et, der står i det tidligere 'Ambassador College' park i England. Vi satte stor pris på dette træ. Derfor er det interessant at læse denne profeti skrevet ca. 500

f. Kr. som allerede da beretter om, at disse smukke træer alle ville blive fældet.)

Skriftstederne i Esajas 14 taler om dommedag for denne menneskelige konge; da skal han dømmes af den Almægtige Kristus, der er kommet i al sin magt og glans. "Kongen" bliver fremstillet som Satans vigtigste politiske hersker og militære ødelægger. Han vil være fuldstændig vildledt af Satan i en kort periode, der ligger ude i den nærmeste fremtid.

Satans Trone på Jorden

Vi går videre til vers 12, hvor denne jordiske type på djævelen Satan pludselig fremstår som Satan selv -- den tidligere ærkeengel Lucifer:

"Nej, at du faldt fra himlen, du strålende morgenstjerne (i engelsk Bibel oversat til Lucifer) fældet og kastet til jorden,

79

du folkebetvinger!" Dette var den tidligere Lucifer gennem den politisk-militære leder som han havde i sin magt, og som omtales i de første 11 vers..

Navnet Lucifer er latin og betyder "Strålende morgenstjerne" eller "Lysbringer" og det var som lysbringer Gud først skabte ham. Fortsæt nu: "Du, som sagde i hjertet: 'Jeg stormer himlen, rejser min trone deroppe over Guds stjerner (engle).'"

Læg mærke til, at Lucifer havde en trone; han var en hersker. Denne trone må have været på jorden, eftersom han ville stige op til himlen. Fortsæt: "Tager sæde på stævnets bjerg (Guds himmelske trone) i yderste nord, stiger op over skyernes højder, den Højeste lig" (versene 13-14). Det er faktisk helt tydeligt, at Lucifers hensigt var intet mindre end at styrte Gud Skaber af tronen og selv blive den højeste Gud.

Tilsyneladende planlagde han at sætte sig selv i Guds sted som hersker over hele universet!

Men, hedder det til sidst, hvor teksten vender tilbage til det jordiske forbillede: "ja, ned i Dødsriget (hebræisk: sheol) styrtes du, nederst i hulen" (vers 15).

Herfra vender teksten tilbage til menneskekongen. Lucifer var Guds skaberkrafts ypperste, individuelt skabte mesterstykke. Men nu truede han som et andet Frankenstein uhyre med at tilintetgøre sin egen skaber – overtage al hans magt og beherske hele universet.

Denne profeti taler bogstavelig talt om en krig i himmelen som vil finde sted i vor tid, og som er beskrevet i Johannes' Åbenbaring 12:7-9: "Og der blev kamp i Himmelen:

80

Mikael og hans engle stred mod dragen, og dragen og dens engle stred mod dem. Men de (dragen og hans engle) kunne ikke stå sig, og der fandtes ikke længere plads for dem i Himmelen. Så blev den store drage nedstyrtet, den gamle slange, som kaldes Djævelen og Satan, hele verdens forfører; han blev nedstyrtet på jorden og hans engle blev nedstyrtet sammen med ham". Og i Daniel 12:1-2: "Til den tid skal Mikael stå frem, den store fyrste, som værner dit folks sønner, og en trængselstid kommer, som hidtil ikke har haft sin mage, så længe der var folkeslag til. Men på den tid skal dit folk frelses, alle, der er optegnede i bogen. Og mange af dem, der sover under mulde, skal vågne, nogle til evigt liv, andre til skam, til evig afsky."

Satans oprørske regering var IKKE baseret på kærligheds principper – givende, udadgående omsorg for andres bedste -- men på EGOISME, forfængelighed, begær og grådighed, jalousi, misundelse, konkurrenceånd, had, vold og ødelæggelse, på mørke og terror i stedet for lys og sandhed, på styghed i stedet for skønhed.

Bemærk igen dobbelprincippet. Esajas 14:12-14 taler om en tid før Adam, det første menneske blev skabt. Men ifølge Johannes Åbenbaring 12:7 og Daniel 12:1 vil Satan hen imod slutningen af de 6000 år, som han har fået lov til at herske over jorden, nok engang forsøge at tilrive sig Guds trone i himmelen.

Lucifer er et Skabt Væsen

Lad os se på andre skriftsteder der beskriver denne øverste engel skabt af Gud, i Ezekiel 28.

Egentlig taler hele konceptet i kapitel 26 i Ezekiel om oldtidens store handelsmetropol Tyrus.

81

Tyrus var oldtidens handelscentrum, og Babylon var den politiske hovedstad. Tyrus var den tids New York, London, Tokyo og Paris. Denne gamle havneby med sin handel og skibsfart, forherligede sig selv i sin egen skønhed, ligesom Paris gør det i vore dage.

Kapitel 27 fortsætter og handler om den store politiske og religiøse leder, der skal komme, som også er nævnt i kapitel 18: 9-19 i Åbenbaringen

Men i kapitel 28 drejer temaet sig endnu mere om vor nærmeste fremtid, den samme tid der er beskrevet i Esajas 14. Ezekiel 28 taler om kongen af Tyrus, en jordisk hersker som kongen af oldtidens Tyrus var et modbillede på. Gud siger til profeten Ezekiel: "Menneskesøn, sig til Tyrus' fyrste (egentlig en henvisning til en magtfuld religiøs leder, som MEGET SNART vil dukke op nu i vor tid): Så siger den Herre Herren: Fordi dit hjerte hovmoder sig og du siger: 'Jeg er en gud, på et gudesæde sidder jeg midt ude i havet!' skønt du er et menneske og ingen gud, og fordi du føler dig i hjertet som en gud; se, du er visere end Daniel, ingen vismand måler sig med dig; ved din visdom og indsigt vandt du dig rigdom og samlede dig guld og sølv i dine skatkamre... 'Fordi du i dit hjerte føler sig som en gud, se, derfor bringer jeg fremmede over dig, de grummeste folk, og de skal drage deres sværd mod din skønne visdom og vanhellige din glans. De skal styrte dig i graven, og du skal dø de ihjelslagnes død i havets dyb'" (Eze. 28:2-8). (Sammenlign med 2. Tessalonika 2:3-4, der taler om "... fortabelsens søn ... som sætter sig op

82

over alt, hvad der hedder Gud og helligdom, så han tager sæde i Guds tempel og udgiver sig selv for at være Gud.") Hvilket Super Væsen!

Her på dette punkt, som i Esajas 14, løftes teksten op fra det lavere jordiske modstykke til et højere åndevæsen. Nu er han ikke mere kongen af Tyrus – et menneske – nu tales der om KONGEN af Tyrus. Dette er den samme Lucifer.

Profeten Ezekiel fortsætter:

"Og Herrens ord kom til mig således: Menneskesøn, istem en klagesang over kongen af Tyrus og sig til ham: Så siger den Herre Herren: Du var indsigtsens segl, fuld af visdom og fuldkommen i skønhed" (versene 11-12).

Læs det igen! Gud ville aldrig omtale noget menneske med disse ord. Dette højt stående væsen var fyldt af visdom og var fuldkommen i skønhed. Han var højdepunktet, mesterstykket i Guds skaberværk, skabt som et individuelt væsen – ja, det mest fuldkomne Gud i sin Almagt magtede at skabe! Hvor tragisk, at han gjorde oprør imod sin Skaber!

"Du var i Eden, i Guds have" (vers 13). Han havde boet på denne jord. Hans trone var her. "Allehånde kostbare stene bedækkede dig ... dine trommer og dine piber vare til tjeneste hos dig, de vare beredte på den dag, du blev skabt" (vers 13 Den Danske Bibel 1907 udgave). Han var et skabt væsen -- ikke født som menneske. Han var et åndeligt væsen – ikke af kød og blod. Store evner og musikalske talenter var skabt i ham. Nu da hans tankegang, handlemåde og adfærd er blevet fordærvet, er han den egentlige ophavsmand til moderne perverteret musik og moderne rockmusik – der er

en blanding af disharmoniske støn, hæse skrig, klageråb og jammer -- med fysiske

83

og følelsesmæssige ophidsende rytmer -- og ulykkelige, nedtrykte stemninger. Tænk på alle de strålende talenter, evner og muligheder der var nedlagt i et væsen med sådan en kapacitet. Så blev det hele fordærvet! Det hele spoleret – vendt til had, ødelæggelse og håbløshed!

Fat alligevel mod! Hvis vi tager os alvorligt sammen og modstår Satans lumskhed, ondskab og håbløshed og holder ud på Guds veje, er menneskenes storslåede muligheder uendelig større og Lucifers langt overlegne, selv da han blev skabt og endnu ikke havde begået oprør.

Men lad os fortsætte afsløringen af denne altoverskyggende og betydningsfulde manglende dimension i al kundskab: "Du var en salvet, skærmende kerub; jeg gjorde dig dertil," siger Gud i Ezekiel 28:14. Dette bringer os tilbage til 2. Mosebog 25, hvor Gud gav Moses instruktioner til at bygge Pagtens Ark. Beskrivelsen begynder i vers 10, og vers 18-20 viser det fysiske modstykke af de to keruber som stod på hver side af selve Guds Trone i himmelen – tronen hvorfra Gud regerer hele universet. De to kerubers vinger dækkede Guds trone.

Trænet ved Universets Hovedkvarter

Denne Lucifer havde altså fået sin træning ved Universets Hovedkvarter, ved selve Guds Trone. Han var oplært og havde fået erfaring i administrationen af Guds regering. Gud valgte dette væsen, veluddannet og med stor erfaring til at være konge og lede Guds Regering over englene, som dengang boede på hele jorden.

Fortsæt i Ezekiel 28:14 midt i verset: "Du var på Guds hellige bjerg, du vandrede midt imellem gloende stene" (Den Danske Bibel 1907 udgave)". Det er ikke et menneske af kød og blod der her omtales. Men fortsæt "Fuldkommen var du i din færd

84

fra den dag du skabtes, indtil der fandtes brøde (lovbrud) hos dig" (Eze. 28:15). Lucifer besad fuldkommen kundskab, forstand og visdom, og han havde fuld frihed til at ræsonnere, tænke, tage beslutninger og frivillige valg. Alligevel, på trods af hele denne forhåndsviden – endog når det gjaldt resultater og konsekvenser – så gjorde dette enestående væsen, det fineste som Gud havde været i stand til at skabe, oprør imod sin Skaber – imod vejen der fører til alt godt. Han valgte lovløshedens vej. Han var blevet

oplært til at styre med fuldkommen lov og orden, og så længe Lucifer fulgte denne fuldkomne måde, var der lykke og usigelig glæde over hele jorden. Der var herlig fred – skøn harmoni, perfekt kærlighed og samarbejde. Guds regering skabte en vidunderlig lykkelig tilstand, så længe Lucifer var loyal og adlød Guds lov.

Hvad forårsagede Englenes Synd?

Hvad fik englene til at synde og blive lovløse? Det er givet, at det ikke var de almindelige engle, der overtalte denne store superengel til at blive forræder. Nej, det var i ham der blev fundet uretfærdighed. Hvor lang tid tog det? Det ved vi ikke. Gud afslører det ikke! Det kan have været alt fra mindre end et år til mange millioner gange millioner af år.

Efter at Lucifer havde bestemt sig til at gøre oprør og invadere Guds himmel for at overtage universet, ved vi heller ikke hvor lang tid det tog ham at overtale englene under sig, til også at blive forrædere og følge ham.

Jeg kender metoden han brugte. Det er den samme metode han stadig bruger til at forføre folk til illoyalitet, oprør og selvisk modstand mod Guds regering. Først forleder han et eller to individer

85

til misundelse, jalousi og harme over en forestillet uretfærdighed -- derfra er der ikke langt til illoyalitet. Derefter bruger han dem som rådne æbler i en kurv, til at sprede bitterhed, selvmedlidenhed, illoyalitet og oprør blandt dem de kommer i berøring med. På denne måde bruger Satan et par rådne æble til at sprede råddenskab til alle æblerne i kurven. Dette er Satans fremgangsmåde.

Hvis de "rådne æbler" i Guds Regering på jorden i dag, ikke bliver kastet ud i tide, ville de ødelægge hele Guds regering. Når de er fjernet, kan de ikke mere gøre skade blandt de sunde æbler.

Forestil dig nu hvor lang tid det må have taget den sure og bitre Lucifer at forlede millioner af hellige engle til ærgrelse, bitterhed, illoyalitet for endelig at gå med til åbent og syndigt oprør. Det kunne have stået på i hundrede, tusinde eller millioner af år. Alt sammen noget der skete før mennesket blev skabt.

Det skete dog alt sammen efter den oprindelige skabelse af jorden, som er beskrevet i 1. Mosebog 1:1. Det andet vers af dette skabelseskapitel beskriver tilstanden, der opstod som resultat af englenes synd. Begivenhederne beskrevet i vers 2, kan derfor have fundet sted mange millioner år efter at jorden oprindeligt blev skabt.

Derfor kan jorden meget vel være blevet skabt for mange millioner år siden. Men fortsæt nu i Ezekiel 28: "Ved din megen handel fyldte du dit indre med uret og forbrød dig; da vanhelligede jeg dig og viste dig bort fra gudebjerget og tilintetgjorde dig, skærmende kerub, så du ikke blev imellem Guds sønner. Dit hjerte hovmodede sig over din skønhed, du satte din visdom til på grund af din glans. Jeg slængte dig til jorden og overgav dig til konger..." (versene 16-17). På dette sted vender teksten igen tilbage til den snart kommende menneskelige

86

religiøs-politiske hersker, som kongen af Tyrus var forløber for.

Tidligere i dette kapitel påviste jeg, hvordan fysisk ødelæggelse, styghed og mørke havde lagt sig på jordens overflade som resultat af Lucifer (nu djævelen) og disse "engle (nu dæmoner) der syndede", og hvordan Gud genskabte eller fornyede jordens overflade på seks dage (1. Mose. 1:2-25).

Hvorfor Skabte Gud Mennesket?

Hvorfor skabte Gud mennesket på jorden (1. Mose. 1:26)?

Betragt situationen fra Guds side. Gud har givet os sit eget sind, dog underlegen og i begrænset omfang. Gud gjorde os i sit eget billede (form og skikkelse) af materie i stedet for ånd. Men Gud siger, "Lad det samme sindelag være i jer, som var i Kristus Jesus" (Fil.2:5). Vi kan til en vis grad tænke som Gud selv. Hvordan har Gud mon betragtet situationen, da han begyndte at forny jordens overflade, efter det kolossale sammenbrud englene havde forårsaget!

Han havde skabt en smuk og perfekt jord. Han havde befolket den med hellige engle -- måske mange millioner af dem. Han havde givet dem en konge, en ærkeengel, keruben Lucifer. Lucifer var Guds skaberkräfts ypperste mesterstykke. Det bedste han i sin magt og væld indtil da havde været i stand til at skabe. Lucifer var det mest fuldkomne i skønhed, magt, forstand, kundskab, intelligens og visdom, som det stod i Guds almagt at skabe. Gud kan ikke skabe noget højere eller mere perfekt med øjeblikkelig virkning.

Selv om dette supervæsen var så rig på kundskab, oplæring og erfaring i udøvelsen af Guds styre fra Guds egen universelle trone, forkastede han alligevel denne regeringsmåde, idet han fordærvede sin levevis

87

og nægtede at lede og adlyde Guds love. Han forledte alle sine engle på afveje der førte til synd og oprør.

Tænk videre over følgende. Tilsyneladende blev hele universet skabt samtidig med jorden. Der er intet der tyder på, hverken i Guds åbenbarede ord eller i videnskaben, at andre planeter i det endeløse univers har været hjemsted for nogen form for liv. Men Gud gør ikke noget forgæves. Han har altid en hensigt med det han gør.

Tilsyneladende er alle planeter i universet tomme og øde NU – forfaldne (tohu og bohu) – ligesom jorden var det i beskrivelsen i 1. Mosebog 1:2. Men Gud skabte dem ikke i en tilstand af tomhed, som f.eks. vor måne. Tomhed og forfald var ikke den oprindelige skabte tilstand, men den opstod som følge af en ødelæggelse. Havde de faldne engle vedligeholdt jordens oprindelige skønhed og forbedret den, fulgt Gud instrukser og adlydt hans regering, ville de have fået tilbudt den overvældende mulighed, at befolke og udføre et kolossalt skabelses program i hele universet. Da de boede på jorden og valgte at blive forrædere, forårsagede deres synd samtidig fysisk ødelæggelse på alle de andre planeter i hele universet, planeterne der var blevet dem stillet i udsigt under visse betingelser.

Jorden vil Blive Universets Hovedkvarter

I kapitel 7 her i bogen, vil det blive forklaret, at det er Guds hensigt til sidst at oprette sit hovedkvarter her på jorden over hele universet.

Glem ikke, at jorden fra begyndelsen var tiltænkt som bolig for en tredjedel af alle englene. Da englene så den nyskabte jord, fandt den så smuk

88

og fuldkommen, at de brød ud i GLÆDESRÅB (Job 38:4-7). Det var et storartet tilbud de fik. De skulle bearbejde jorden, producere, vedligeholde og tilføje den yderligere skønhed.

Her er det nødvendigt at forstå Guds skaberværks oprindelige natur: Det kan sammenlignes med ubehandlede møbler, som man kan købe i visse forretninger. Disse møbler er "rå" – de er færdiglavede, men mangler at blive polerede og lakerede eller malet. Man kan spare penge, hvis man selv gør dette arbejde – hvis man altså er i stand til det. Møblerne kan udmærket være af fin udførelse og høj kvalitet, selv om de mangler den sidste skønhedsbehandling.

Sådan er det også med Guds skaberværk. Det er perfekt, men alligevel er den sidste hånd nødvendig og den havde Gud planlagt at englene skulle udføre. Gud alene udførte det oprindelige "ufærdige" skaberværk. Men det var hans mening, at præhistoriske engle og nuværende MENNESKER skulle

bruge deres skabende evner til at færdiggøre Guds værk, ved at tilføre den afsluttende forskønnelse og brugsmæssige fase, i det der til sidst skal blive det ENDELIGE FULDKOMNE SKABERVÆRK.

Om det var blevet åbenbaret for englenerne eller ikke, så var det en afgørende UNDERSØGELSE OG ILDPRØVE. Jorden skulle være et PRØVEFELT for deres vilje til at adlyde Gud REGERING, og evne til at føre millioner af andre planeter i det uendelige univers frem til et afsluttet skaberværk. Det der er åbenbaret i Guds Ord, antyder at Gud skabte hele det FYSISKE univers på samme tid som jorden. Det femte ord i 1. Mosebog 1:1 skulle have været oversat "himlene" (som det er i Lindbergs dansk-norske oversættelse af 1854). Dette ord inkluderer det uendelige univers og ikke kun denne jords atmosfære.

Radioaktive elementer og loven om radioaktivitet beviser, at der har været en tid, da materien ikke eksisterede. Gud er ånd. Gud består af ånd. Gud var

89

FØR ALT ANDET – han var skaberen af alt. Englenerne blev skabt før jorden. Det Gud åbenbarer indikerer, at materie aldrig havde eksisteret før den oprindelige skabelse af jorden -- at hele det fysiske univers blev skabt på samme tid.

Guds Hensigt med Englenerne

Englernes potentiale var at skulle overtage universet – for at forbedre og færdiggøre de milliarder af fysiske planeter der kredser om utallige stjerner og SOLE. Solen i vort system er kun af middel størrelse. Nogle af dem vi ser som stjerner er i virkeligheden mange, mange gange større end vor sol. Vort solsystem, som overgår de flestes fatteevne, er kun en lille del af den galakse vi tilhører, og der er mange galakser! Det fysiske univers Gud skabte, er med andre ord, udenfor vore vildeste forestillinger! Hvor STOR den STORE GUD er!

Det var hans hensigt at englenerne skulle tage levende del i at færdiggøre det endeløse univers!

(Muligvis afslørede Gud ikke dengang fuldt ud for englenerne, hvad deres mægtige potentiale bestod af, for en tredjedel af dem forsøgte at tage det til sig med magt, uden først at have kvalificeret sig!)

Guds REGERING over dem på jorden havde dette langsigtede formål. Administration af GUDS REGERING på denne klode gav han til super ærkeengelen, den store kerub Lucifer.

Glem ikke, at de hellige engle og ærkeengle – også denne super kerub Lucifer – af nødvendighed var blevet udstyret med mulighed for at tænke, ræsonnere, udvikle attituder, og til at tage egne beslutninger og valg.

Som tidligere forklaret gav Gud Lucifer alle mulighederne fra starten. "Du var indsigtens segl, fuld af visdom og fuldkommen i skønhed ...

90

Fuldkommen var du i din færd, fra den dag du skabtes, indtil der fandtes brøde hos dig" (Eze.28:12, 15).

Han havde fået uddannelse og grundig erfaring i at administrere GUDS REGERING over det endeløse univers ved Guds egen trone! Han var en af de to keruber hvis vinger dækkede den HØJESTE GUDS trone (Eze. 28:14; 2. Mose. 25:20).

Hvordan Kom Synd Ind I Verden?

Han blev skabt strålende smuk – perfekt i skønhed, men han lod forfængelighed overvælde sig. Så begyndte han at vænne sig til falske ræsonnementer. Guds lov – basis for Guds regering – udgør KÆRLIGHEDENS vej, dvs. udadvendt omsorg for andres ve og vel, kærlighed til Gud i lydighed, ydmyghed og tilbedelse. Det vil sige at give, dele, hjælpe og samarbejde. Men han ræsonnerede, at konkurrence var bedre end samarbejde, det ville stimulere til udmærkelse, større indsats, og give bedre resultater. Der ville være mere glæde og større nydelse ved at tjene SIG SELV.

Han vendte sig imod Guds KÆRLIGHEDSLOV. Han blev jaloux på Gud, misundelig og skadelig på sin Skaber. Han tillod begær og grådighed fylde sit sind, og han blev bitter. Dette udviklede sig til voldsmentalitet! Han blev med fuldt overlæg sin Skabers modstander og fjende. Det var hans valg, ikke Guds – men Gud tillod det!

Gud ændrede da sin fjendes NAVN til det han var blevet, DJÆVELEN SATAN – Satan betyder modstander, konkurrent, fjende.

Fra dette øjeblik brugte Satan sin overnaturlige magt i det ONDES tjeneste. Han blev bitter ikke alene imod Gud, men også imod Guds lov. Han satte hele sin lumske forførelseskunst ind på at forlede englene, der var under ham, til at blive illoyale, oprørske og til at protestere imod Skaberen, for til sidst at gå til voldelig ANGREBSKRIG

91

i forsøg på at styrte Gud og erobre UNIVERSETS trone.

Så længe Lucifer forblev loyal og trofast administrerede GUDS REGERING, var denne jord fyldt af vidunderlig og perfekt FRED. Englene var livskraftige og glade, ja LYKKELIGE! Lovene i Guds regering er LIVETS VEJ som FØRER til LIV og GIVER fred, lykke, velstand og velvære. Synd er LIVSFORMEN der fører til alle eksisterende ONDER.

Straffen for synden, som englene begik, var ikke død – for Gud havde skabt dem som åndelige og udødelige væsener. Gud havde givet dem hele DENNE JORD som bolig og tilbud om, hvis de kvalificerede sig, at eje og forskønne hele det uendelige UNIVERS.

Deres straf (de venter stadig på deres endelige dom) var diskvalificering, dvs. de havde forspildt deres chance og havde udviklet et perverst sind, der endte med at udløse en kolossal verdensomspændende OMVÆLTNING og ødelæggelse her på jorden.

Resultatet er kort beskrevet i 1. Mosebog 1:2. Lucifer blev skabt som perfekt budbringer af LYS. NU var han blevet ophavsmand til MØRKE, vildfarelse, kaos og ondskab.

Det var altså de syndende engles oprør, der forårsagede den ekstreme omvæltning her på jorden (2. Pet. 2:4-6; Judas 6-7; Esa. 14:12-15; Eze. 28:12-17).

Hvordan mon Gud betragtede situationen efter den kolossale katastrofe Lucifer og englens synd havde forårsaget?

LUCIFER blev skabt som det mest perfekte væsen i skønhed, sindelag, kundskab, magt, intellekt og visdom, som det stod i Guds magt at skabe i et individ med tankens magt og ræsonnement, en der kunne tage egne bestemmelser og valg. Gud vidste, at intet højere kunne skabes i en begyndelsesskabning.

92

Dæmonernes Oprindelse

Alligevel var dette overordnede væsen, der var trænet og uddannet ved Guds egen trone, hvorfra GUDS REGERING over universet udgår, henfaldet til forkert ræsonnement og havde taget en djævelsk pervers beslutning. Han bearbejdede englene under sig indtil han også fik gjort dem rebelske. Dette kan sikkert have taget Lucifer mange millioner år. Han er sandsynligvis startet med at fordærve englens tankegang en for en. Han fik dem til at føle sig utilfredse og dårlig behandlet af Gud og fyldte dem derefter med vrede og bitterhed.

Da Lucifer tillod hovmod, jalousi, misundelse, lyst og begær, vrede og rebelskhed fylde sig, SKETE DER NOGET MED HANS SIND! Det blev perverst, forvrænget og tvistet! Hans tankegang blev forkvaklet. Gud gav ham og englens kontrol over deres eget sind. De valgte forkert og vil aldrig blive i stand til at rette det op – aldrig komme til at tænke fornuftigt, ærligt og ret.

Selv har jeg haft en række personlige oplevelser med dæmoner gennem nogle få dæmonbesatte mennesker. Jeg har kastet dæmoner ud i Kristi navn og ved den Hellige Ånds kraft. Nogle dæmoner er tåbelige som forkælede børn. Nogle er listige, drevne, kløgtige, underfundige. Nogle er krigeriske, nogle er frække, tvære og mutte, og andre vrantne. Men de er alle perverse, forvrængede og tvistede.

Påvirker og influerer Satan og hans dæmoner personer og endog regeringer i dag? Påvirker onde ånder dit eget liv? Disse spørgsmål vil blive besvarede i kapitel 4 i denne bog.

Da Gud betragtede denne katastrofale tragedie, må det være gået op for ham, at eftersom det højeste og det mest perfekte individ i hans magt at skabe, havde vendt sig

93

var blevet en oprører, var der kun Gud selv tilbage som ikke ville og ikke kunne synde.

Og Gud er Faderen i den guddommelige Guds Familie eller Rige.

Bemærk i Johs. 1:1-5. Ordet (vers 14) "der blev kød" -- født som Kristus – har eksisteret altid, fra evighedernes evighed sammen med Faderen. Gud Fader har skabt alt – hele universet – ved Ordet som senere blev Jesus Kristus (Efe. 3:9; Kol. 1:16-17).

Da Jesus vandrede på jorden, bad han til Gud, sin Fader i himlen. Faderen omtalte Jesus som "min elskede søn, i hvem jeg har velbehag." Jesus levede her på jorden som et menneske, der blev fristet på alle måder som vi, og alligevel syndede han ikke.

Det fjerde ord i Biblen er "Gud" (1. Mos. 1:1), men det oprindelige hebræiske ord er "Elohim". Der er et navneord i flertal, ligesom det danske ord for familie, kirke eller gruppe. Den guddommelige familie er Gud. Der er én Gud – denne ene familie udgør mere end én person.

Gud indså, at det ikke var muligt at stole på et laverestående væsen, på én der ikke var medlem af Gud Familien som aldrig vil kunne synde, dvs. én der var som Gud. Gud forstod også, at der ikke var absolut sikkerhed for at andre

på et lavere plan end han selv (som Gud familien), ville virkeliggøre hans store plan for det vældige univers.

Hvorfor kom Menneskene efter de Faldne Engle

Derfor besluttede Gud at reproducere sig selv gennem menneskene, som han skabte i sit eget billede og lighed. Men de skulle være dødelige -- i tilfælde af at de ikke omvendte sig fra synd – men alligevel have mulighed for at blive født ind i den guddommelige familie efter at være blevet undfanget af Gud Fader. Gud så, hvordan dette kunne ske gennem Kristus, der gav sig selv til dette formål.

94

Dette er grunden til at Gud satte mennesket på jorden. Dette bevægede Gud til at gøre denne kolossale og fantastiske indsats nogensinde foretaget af den højeste, almægtige Gud – at reproducere sig selv! Det næste kapitel vil gøre dette ubestridelig klart.

En sidste vigtig kommentar inden jeg slutter dette kapitel. Guds højeste og altoverskyggende hensigt er at skabe, i den grad at han reproducerer sig selv. Det er hans agt at råde og regere enerådigt over sit skaberværk. Tilsyneladende har Gud valgt denne jord til at blive universets hovedkvarter og højeste sæde for sin trone. (Se 1. Kor. 15:24.) Men Satan havde afskaffet Guds regering på jorden. Nu er det Guds hensigt at restaurere sin regering på jorden gennem mennesker skabt i Guds eget billede, og som til sidst vil blive medlemmer i Guds familie. Vi bør følge Paulus' formaning om, at vi skal tro på Satans eksistens, for ikke at blive overlistet af ham eller hans planer, og ikke lade ham få nogen fordel frem for os (2. Kor. 2:11). Det højeste formål med os mennesker, vil blive forklaret i senere kapitler.

Gode Nyheder

Du har hørt vendingen "gode nyheder og dårlige nyheder." Sidste del af dette kapitel har givet dig de dårlige nyheder. De gode nyheder er Guds formål med menneskeheden. Endvidere er det et faktum, at der er dobbelt så mange hellige og retskafne engle som dæmoner. De har hele tiden været Guds usynlige agenter der administrerer og hjælper med at skabe den retskafne karakter hos de myriader af mennesker, som også fremover kan blive Den Almægtige Guds sønner og arvinger. Medlemmer af den store Gud Familie.

95

Kapitel 3

Mysteriet omkring mennesket

Det virker helt utroligt! Højere uddannelsesanstalter underviser i tekniske fag såsom human fysiologi, anatomi, antropologi og psykologi. Universiteterne plukker mennesket i småstykker og studerer indgående den mindste detalje. De studerer alle facetter og faser i mennesket. Man studerer hver millimeter af menneskehjernen, og alligevel fortsætter den totale uvindenhed om det menneskelige sind som et uløst mysterium for selv de mest avancerede psykologer. De ved ikke HVAD mennesket er, eller HVORFOR det blev skabt! Dette er det tredje store Mysterium, der aldrig er blevet forstået af menneskeheden.

Er mennesket blot det højest udviklede dyr, der er opstået fra iboende kræfter, uden intelligent planlægning eller formgivning... en evolutionsproces? Hvorfor besidder mennesket tankens og ræsonnementets evne og har hele den sum af viden og kundskab som dyr ikke kan opnå? Er det en udødelig sjæl? Er det menneskekød og blod med en

96

udødelig sjæl? Hvad ER mennesket egentlig?

Og hvorfor?

Hvorfor er menneskeheden her på jorden? Skete vi blot? Eller var der både DESIGN og FORMÅL med os?

Vi siger at enhver VIRKNING har sin årsag. Her er virkningen mennesket. Mennesket er her. HVORDAN og HVORFOR kom det her? Blev det sat her, eller skete det ene og alene ud fra en blind, meningsløs og uintelligent evolutions proces?

Vi burde ønske at kende svaret!

Dette mysterium har forundret den højere lærdom.

Den højere undervisning i det tyvende århundrede har næsten enstemmigt accepteret evolutionsteorien. Den tager ikke længere i betragtning, at en Gud med ypperste sind, perfekt intelligens og ubegrænset kraft kunne have formet og planlagt skabelsen. Men evolutionsteorien kan på ingen måde forklare en paradoksal verden fyldt med storslåede bedrifter, som samtidig er fuldstændig hjælpeløs når det gælder at løse stigende og hastigt voksende problemer. Den kan ikke forklare en hensigt med menneskets eksistens. Den højere undervisning overser med foragt og uden overvejelser overhovedet Biblens sande åbenbaring om formålet med menneskets tilstedeværelse her på jorden. Biblen afslører også grunden til civilisationens nuværende tilstand. Undervisningen i nutidens civiliserede verden er efterhånden blevet fuldstændig materialistisk. Den er blevet en kombination af evolutions agnosticisme, Karl Marx' politiske og økonomiske teorier og Sigmund Freuds moralske og sociale mønstre. Højere undervisning er stadigvæk fuldstændig uvidende om menneskehedens mysterium og om menneskenes civilisation.

Men højere undervisning ved ikke bedre, og man ØNSKER IKKE at vide bedre! Når vi trænger på med spørgsmålene HVAD og HVORFOR, viger de intellektuelle – KUNDSKABENS vogtere --

97

til side eller sætter sig til modværge. De er med vilje uvidende om HVAD og HVORFOR mennesket er til!

Således lukker uddannelsessystemet både sind og mund i dybeste tavshed. Videnskaben ved det ikke. Religion afslører intet, for den ved det heller ikke!

Utroligt men SANDT!

Gud Kommer ind i Billedet

Hvorfor denne egenrådige uvidenhed? Fordi GUD er involveret. Satan er Guds modstander. Satan sidder på jordens trone og har forblændet de intellektuelle så vel som alle øvrige samfundslag. Betragt et øjeblik den højest uddannede hjerne med mange doktorgrader. Vedkommende har trænet intensivt indenfor specifikke områder, og har derved tilegnet sig indgående, kompliceret og indviklet viden. Men spørg ham om områder udenfor hans speciale, så er han lige så uvidende, som de der aldrig har været igennem de højere uddannelseslabyrinter.

Hovedfraktionerne i denne verdens civilisation -- statsregering, religion, undervisning og videnskab, teknologi og industri – alle undviger de GUD. De vil, at Gud skal holde sin NÆSE ude af deres affærer! Talen om Gud gør dem forlegne.

Denne uvidenhed kan kun forklares ved den usynlige og uforvarende påvirkning fra den overnaturlige onde magt som djævelen Satan og de usynlige dæmoniske åndevæsener udøver. Når vi i Åbenbaringen 12:9 læser, at hele verden er blevet forført af Satan, gælder det også de fremragende intellektuelle. Jesus Kristus takkede Gud, at de ægte sandheder er skjult for de vise og forstandige og åbenbaret for de ukyndige i materialistisk viden.

Det første kapitel i denne bog handlede om

98

spørgsmålene HVEM og HVAD er GUD. Vi fandt ud af, at Gud er uhyre VIRKELIG. Gud er mere end én enkelt person – Gud er en familie – Gud er den ypperste guddommelige familie – han er Skaberen af alt, og at han har en endelig HENSIGT, som er skabelsen af en perfekt, hellig, retfærdig og åndelig KARAKTER i MENNESKET, så det kan blive udødeligt medlem i Guds familie.

Altså har MENNESKETS tilstedeværelse på jorden en bestemt sammenhæng med GUD SKABERS HENSIGT.

Med disse erklæringer om vigtige og basale spørgsmål må vi spørge: HVORFOR er der så megen ondskab i nutidens syge og kaotiske verden? Uden at have nogen løsning, står denne verden nu overfor sit hovedproblem, som er spørgsmålet om MENNESKETS OVERLEVELSE! Kan mennesket overleve de få år, der er tilbage af det tyvende århundrede? Kan vi overleve problemerne med overbefolkning og nukleare kræfter, som menneskets forstand har frembragt, der kan udrydde hele jordens befolkning?

Overvej det vi har dækket indtil nu om Guds HENSIGT med englene, der syndede på jorden. For englernes oprør fører os direkte til Guds hensigt med mennesket -- til vort spørgsmål om HVAD og HVORFOR mennesket er til?

Ødelæggelsen af Jordens Overflade

I stedet for at forbedre, forskønne og fuldende jordens skabelse, bragte de syndende engle den til ødelæggelse og ruin.

Kom nu til 1. Mosebog 1:1-2: "I begyndelsen skabte Gud himlene (Lindberg 1854) og jorden. Og jorden var øde og tom, og der var mørke over verdensdybet ..."

De originale hebræiske ord for øde og tom er "tohu og bohu" – der betyder "hentæret, ubeboet, forringet." Ordet "var" kan også oversættes med "blev eller var blevet". Det var tilstanden. Alt var, muligvis efter millioner af år, blevet

dækket af vand, og lyset var ved englernes ulydighed blevet vendt til mørke.

Lad mig her indskyde et bibelsk princip i netop denne sammenhæng. Esajas fik denne instruks: "Hvem skal han lære kundskab? Og hvem skal han bringe til at forstå det som høres? ... Thi det er bud på bud, bud på bud, regel på regel, regel på regel, lidet her, lidet der" (Esa.28:9-10, Den Danske Bibel 1907 oversættelse). Men de fleste der prøver at anvende dette princip til forståelse af Biblen, tager hvert "lille" vers ud af sammenhængen og "udlægger" det efter egne ideer.

Den Hellige Bibel er enestående af alle skrevne bøger. At dens sandhed afsløres lidt her og lidt der betyder, at det er en kodet bog som ikke var bestemt til at skulle forstås før den nuværende endetid, som det er forklaret andetsteds her i bogen. De der har forsøgt at læse Biblen direkte fra begyndelsen til slutningen er blevet forvirrede. Mange har simpelthen opgivet og sagt, som jeg selv gjorde engang, "Jeg kan bare ikke forstå Biblen." Af samme grund sagde Bruce Barton, at Biblen er en bog som ingen kender. Som jeg har forklaret tidligere er Biblen et puslespil ... indtil brikkerne er lagt på deres rette plads, kan man ikke se billedet.

Meget af det der kort er beskrevet i 1. Mosebog 1, bliver yderligere klarlagt andre steder i Biblen.

Så lad os nu FORSTÅ baggrunden. 1. Mosebog 1:1: "I begyndelsen skabte Gud himlene og jorden". Vi har allerede set i kapitel 2, at himlene (eller universet) og jorden blev skabt efter englene. Jordens engle havde ikke fuldført skabelsen ved at forbedre, udvikle og forskønne den. De havde tvært imod ruineret og ødelagt den. De havde afskaffet GUDS REGERING på jorden.

100

Af alle levende væsener i universet var der nu KUN GUD, der var fuldstændig troværdig, den eneste der aldrig ville bryde sine love. Lucifer var det højeste, det mest perfekte der stod i Guds magt at skabe, og han havde gjort oprør. Karakter kan ikke skabes automatisk på befaling. Gudfrygtig åndelig karakter udvikles indenfor rammerne af Guds sande veje gennem vanemæssig handlemåde og opførsel, hvad enten man er født som menneske eller skabt som engel. At man af egen fri vilje følger disse veje, selv om man møder modstand, fristelser og har lyst til at gøre det modsatte. Karakter skal udvikles med samtykke, vilje og handling. Den tildeles af Gud og modtages frivilligt af individet. Gud bestemte derfor nu, eller havde allerede forudbestemt, at udføre den HØJEST mulige skaber bedrift – at reproducere

sig selv! Dette skulle fuldbyrdes gennem MENNESKET! Gud vidste, at dette måtte ske ved hjælp af MATERIE.

Mennesket i Guds Eget Billede

Gud gjorde jordens overflade klar og forberedte den til at skabe mennesket. Dette er forklaret i Salme 104:30: "Du sender din Ånd, og de skabes, jordens åsyn fornyer du."

Nu tilbage til 1. Mosebog 1:2: Jorden var lagt øde. "... Men Guds Ånd svævede over vandene."

Det første Gud gjorde var at forvandle mørket tilbage til LYSET, som han oprindeligt havde skabt. Gud sagde: "Der blive lys! Og der blev lys" (1. Mose. 1:3).

På seks dage FORNYEDE GUD JORDENS OVERFLADE (denne fornyelse var ikke den oprindelige skabelse, men en restaurering der bragte tilstandene tilbage til det oprindelige) som forberedelse til at skabe MENNESKET!

Gud adskilte derefter det tørre land fra havet. Så skabte han plantelivet på landjorden, derefter lod han

101

vandet vrimle med liv og endelig skabte han dyrelivet. På hebræisk, som Moses skrev på, er ordet nephesh brugt om hvirveldyrene i vers 20, 21, 24. I disse vers er ordet korrekt oversat til "levende væsener". Men i 1. Mosebog 2:7, hvor det drejer sig om mennesket, er det samme ord oversat til "sjæl" fordi oversætterne fejlagtigt antog, at KUN mennesker er sjæle. Ordet nephesh betyder bogstaveligt "dyreliv" og henviser til fysisk liv og ikke til ånd.

Nu var jorden igen et perfekt, om end ikke færdigt skaberværk – der manglede den sidste hånd på værket.

Som tidligere nævnt skaber Gud i to etaper. Det kan sammenlignes med at bage en kage. Kagen kommer ud af ovnen, men den er ikke færdig før glasuren som sidste hånd er lagt på. Glasuren forskønner, forsøder og fuldender kagen.

Gud placerede Lucifer og hans engle på jorden, og det var hans mening, at de skulle færdiggøre skaberværket, forskønne, forbedre og berige det ved at lægge den sidste hånd. Men englene syndede og deres synd bragte kaos, forvirring og mørke til denne planet.

Nu fornyede Gud jordens overflade for MENNESKET der blev skabt til at blive Gud lig i karakter såvel som i skikkelse og form. Det var nu Guds mening at mennesket skulle lægge sidste hånd på værket, forbedre og forskønne jorden – lægge glasuren på kagen, og således have andel i den endelige fuldendelse af jorden. Men i stedet for har mennesket ruineret, forurennet, besudlet og forringet næsten hver plet, det har berørt.

Formålet med Menneskene på Jorden

HVORFOR satte Gud MENNESKET på jorden? For at fuldbyrde sin endelige og højeste hensigt at reproducere

102

sig selv – genskabe sig selv med andre ord, med det ypperste formål til syvende og sidst at skabe den retskafne, guddommelige karakter i utallige millioner af undfangede og fødte børn som skal blive guddommelige væsener og medlemmer af Familien Gud.

Mennesket skulle forbedre den fysiske jord som Gud havde givet ham, færdiggøre dens skabelse (det de syndige engle forsætlig havde nægtet at gøre) og dermed GENINDSÆTTE GUDS REGERING og Guds LEVEMÅDE; og endvidere gennem netop denne proces LÆGGE SIDSTE HÅND PÅ SKABELSEN af mennesket, der da endelig ville udvikle Guds egen hellige og retfærdige KARAKTER.

Når denne perfekte og retfærdige karakter er blevet en del af mennesket, og han er forvandlet fra dødeligt kød til udødelig ånd, vil menneskets UTROLIGE POTENTIALE blive en realitet – idet mennesket vil blive FØDT IND I Guds guddommelige FAMILIE, hvor det skal deltage i genoprettelsen af Guds regering på jorden og fuldendelsen af SKABERVÆRKET i hele det uendelige UNIVERS! Dette utrolige potentiale som bliver stillet menneskene i udsigt, vil blive fuldstændig forklaret på de følgende sider. Gud vil reproducere SIG SELV utallige millioner gange!

På den sjette dag af genskabelses ugen, sagde Gud (Elohim), " Lad os gøre mennesker i vort billede" (1. Mose. 1:26).

Mennesket blev skabt til at have (forudsat at det samtykker) et særligt forhold til sin Skaber! Det blev skabt i Guds skikkelse og form. Det fik ånd (immateriel essens) for at gøre dette forhold muligt. Meget mere om dette senere.

Sjælen er Dødelig

Gud formede MENNESKET af MATERIE! Dette var nødvendigt for den store bedrift Gud havde sat sig for at udføre.

”Da dannede Gud Herren mennesket af agerjordens muld

103

og blæste livsånde i hans næsebor, så at mennesket blev et levende væsen” (1. Mose. 2:7). Mennesket, der var formet af materiel jord, BLEV en levende sjæl, da han trak vejret. Der står ikke, at mennesket er, eller har en udødelig sjæl. Det var det, der blev formet af jord, der BLEV en sjæl.

Moses skrev på hebræisk, og ordet ”sjæl” er oversat fra ”nephesh.” Det hebræiske nephesh betyder et dyr der trækker vejret. I 1. Mosebog er dyr oversat fra nephesh hele tre gange: 1. Mose. 1:20 ... vrimmel af levende væsener” (hebræisk, nephesh); 1. Mose. 1:21, ”store havdyr og den vrimmel af levende væsener” (hebræisk, nephesh); 1. Mose. 1:24 ”levende væsener... kvæg, kryb og vildtlevende dyr” (hebræisk, nephesh). Men i 1. Mose. 2:7 oversatte de nephesh til ”sjæl” – mennesket blev en ”levende sjæl”.

SJÆL er fysisk og består af materie der kan dø. Denne SANDHED kendes af meget få kirkesamfund, og muligvis af ingen anden religion. Yderligere et BEVIS, der identificerer Guds Sande Kirke.

Hvordan Menneskesindet Fungerer

Vi kommer nu til en sandhed mere, som så vidt jeg ved, er enestående for den ene sande Kirke.

Har du nogensinde undret dig over den umådelige forskel, der er mellem menneskesindet og dyrenes hjerne? Dette er i øvrigt endnu et BEVIS for, at evolutionsteorien er falsk!

Primaternes fysiske hjerne i dyrerigets højerestående hvirveldyr har væsentligt samme form, design og struktur som menneskets hjerne. Hvaler, elefanter og delfiners hjerne er større mens chimpansers

104

er næsten samme størrelse. Alligevel overgår menneskenes kapacitet dyrenes i ubeskrivelig højere grad. Kun få ved hvorfor!

Mange passager i Biblen fortæller, at mennesket har ånd. Ånd er ikke materie, men mennesket er. For at skelne den fra Guds Hellige Ånd betegner jeg den som ”menneskeånden”. Det ændrer ikke ved, at den er åndelig og ikke materiel.

Denne "menneskeånd" giver intellektuel kraft til den fysiske hjerne. Ånden kan ikke se, høre, smage, lugte eller føle. Det er hjernen der ser gennem øjnene, hører gennem ørerne osv. Den "menneskelige" ånd kan ikke tænke af sig selv, det er den fysiske hjerne der tænker.

Hvilken funktion har da denne "menneskeånd"? Den er IKKE en "sjæl", men 1) den giver intellektet kraft – tankeevne og SINDSSTYRKE til menneske hjernen; og 2) den er det middel Gud har indpodet, som muliggør personlig forbindelse imellem MENNESKET og den guddommelige GUD.

Hvad er den Virkelige Værdi i Menneskelivet?

Filosoffer og humanister taler højstemt om menneskeligt værd, som om det i sig selv skulle være den højeste værdi. De taler om "guddommen" i mennesker og om at øse af de medfødte skjulte kræfter. De lærer at man skal stole på og forherlige SIG SELV.

De er selvtilfredse i deres uvidenhed og uden anelse om de SANDE VÆRDIER og menneskets ufattelige, men reelle potentiale.

Menneskelivet er af uendelig mindre værdi end de regner med, men samtidig af langt højere potentiale end de kan forestille sig.

Virkelig sandhed åbenbares. Hvis den ikke var blevet åbenbaret ville den fortsat være et mysterium, fuldstændig udenfor de vildledte og forfængelige intellektuelles rækkevidde. Jeg gentager det Jesus bad: "Jeg priser dig, Fader, Himmelens og jordens Herre! Fordi du har skjult dette for de vise og kloge og åbenbaret det for de umyndige" (Matt. 11:25).

105

Hvad er den virkelige sandhed om menneskets værd? Hvad er menneskelivet virkelig værd? Mennesket overestimerer sig selv groft, samtidig med at det fuldstændig undervurderer sit overraskende høje potentiale. Sandheden er virkelig chokerende.

Betragter man en sød, uskyldig lille baby få timer gammel og en person på 80 "mæt af livet" og spørger sig selv, "Hvor dyrebar er dette liv egentlig? – ét lige begyndt og et andet næsten endt". Kan du give det rigtige svar?

Lad os FORSTÅ dette! Netop her er det vanskelige punkt. Det er netop her, at verdens lærde hopper af sporet. Videnskaben og den højere undervisning verden over er på nær nogle ganske få enige om, at der kun eksisterer materie. De benægter åndens eksistens, og det er det samme som at benægte Guds eksistens, hvad enten de indrømmer det eller ej,

Går vi til den moderne hjerneforskning, får vi at vide at menneskets hjerne udfører mange funktioner som er umulige for dyrehjerner, selv om der faktisk ikke er nogen særlig fysisk forskel. Dyr kan ikke tænke, ræsonnere, studere eller tage beslutninger der ikke er baseret på deres instinkter. De har ikke kundskaber som menneskene. Dyr har ingen retfærdighedssans, ingen holdninger, ingen visdom, kærlighed, venlighed, samarbejde, de kender ikke til konkurrence, sammensværgelser, misundelse, jalousi, bitterhed. Dyr kan ikke vurdere musik, kunst og litteratur. De har ingen åndelige kvaliteter eller karaktertræk. Alligevel påstår videnskaben og højere undervisning, at menneskenes intellekt er fysisk.

For at tilfredsstille min sunde fornuft, måtte jeg BEVISE over for mig selv, at Gud eksisterer og faktisk er mere VIRKELIG end materien. Jeg måtte BEVISE, at den Hellige Bibel virkelig er Guds eget autoritative Ord, gennem hvilket han kommunikerer med menneskene og afslører sandheder, der ikke er tilgængelige ad andre veje. Og jeg fandt åbenbart

106

FORMÅL, DESIGN og MENING der er skjult for de selvbestaltede lærde. Jeg opdagede også årsagen til de stigende problemer i vor progressive verden, åbenbart i Biblen.

Kan mennesket, der blev designet, skabt og givet liv, sige til sin Skaber, "HVORFOR gjorde du mig på denne måde? Og til hvilket FORMÅL?" Og kan han vejlede sin Skaber? Bør han ikke hellere åbne sit sind og lytte, når Skaberen afslører formålet med hans eksistens?

Skaberen åbenbarer ting for os og instruerer os i den Hellige Bibel, bogen som i høj grad er kodet. Dens dybe budskab åbnes for menneskenes forståelse, ved at Den Hellige Ånd er tilstede og bor i een, at den er indgydt i det sind som har overgivet sig og fuldstændig følger sig efter Guds vilje og åbenbaring i tro og lydighed. Til et sådant sind bliver SANDHEDEN gjort klar og ubeskrivelig vidunderlig

Men læg nu nøje mærke til dette spørgsmål! Gennemtænk det! Hvis menneskene kun havde samme fysiske hjerne som umælende dyr, hvordan skulle den store Åndelige Gud kunne indgyde disse fabelagtige åndelige sandheder i dem? Svaret er ligetil. Det ville ikke være muligt. Umælende dyr har ingen bevidsthed om Gud eller åndelig kundskab.

Men menneskeånden i det dødelige menneske muliggør direkte kontakt med Gud, den store Ånd. Der findes ingen direkte kommunikationskanal mellem umælende dyrehjerner og den Højeste Guds sind.

Meditér over dette. Folk taler til tider om, hvor vidunderligt Gud skabte mennesket, med dets hjerne og de fabelagtige, fysiske komponenter i dets

krop som alle fungerer og samarbejder i harmoni. Men uden denne ånd, der fører intellektuel kraft til hjernen og som åbner en direkte kommunikationskanal til den Store Guds sind, ville mennesket ikke være andet end et umælende dyr. Men med menneskeånden i sig bliver mennesket et desto mere overvældende skaberværk. Det er denne

107

menneskelige ånd i mennesket, der gør det muligt for mennesket at blive forenet med Gud. Muligt at blive undfanget af Gud ved Guds Ånd som forener sig med den menneskelige ånd og således gennemsyrrer det individuelle menneske, så det bliver den Højeste Guds barn.

Mennesket sande værdi ligger derfor helt og holdent i menneskeånden der er føjet til menneskets hjerne. Det må straks slås fast, at denne menneskeånd ikke fornemmes af de højest uddannede psykologer til trods for, at den er den virkelige essens i menneskenes SIND/INTELLEKT .

Sjælen kan Dø

I modsætning til det fejlbarlige som humanister lærer, åbenbarer Skaberens bog, at mennesket blev skabt af jordens muld, og at denne muld blev en dødelig sjæl -- ligesom alle andre hvirveldyr. Menneskene fortsætter med at acceptere den første løgn i menneskets historie – Satans løgn til moder Eva, at mennesket er udødeligt og kan derfor ikke dø.

Sjælen er kun et levende dyr. Bibelsk set er alle dyr "sjæle" – på hebræisk, nephesh. Hvis mennesket derfor er en sjæl, som i 1. Mose. 2:7, så er alle umælende dyr det også. Men der findes en menneskeånd i menneskets sjæl.

Menneskeånden tildeler ikke livsånde. Menneskeliv kommer, ligesom liv hos alle hvirveldyr, fra blodets kredsløb der iltes med den luft vi indånder. Men Gud åbenbarer, at der er en ånd i alle mennesker. Denne ånd er ikke tilstede i dyr. Menneskeånden forsyner den menneskelige hjerne med intellekt – med evne til at tilegne sig kundskab, til at tænke, ræsonnere, tage beslutninger og til at vælge gode eller onde holdninger.

Menneskers og dyrs hjerner er ens. At menneskets sind er dyrenes langt overlegen, skyldes ikke en overlegen hjerne, men nærværet af menneskeånden i menneskets hjerne. Dyrenes hjerne er udstyret med instinkter og ikke med intellekt.

108

Det kan virke chokerende, fordi det er en dimension i kundskaben, der hidtil ikke har været undervist, men den virkelige værdi af menneskeliv ligger ene

og alene i den menneskelige ånd, der fungerer i kombination med den menneskelige hjerne.

Gud skabte mennesket af materie, men efter sit eget billede og lighed, når det kommer til form og skikkelse.

Umælende dyr og menneskers åndedrag er ens og har samme livskilde. De dør den samme død. Menneskeliv er dyrisk eksistens, men med den store forskel, at det er skabt i Guds skikkelse, og har fået menneskeånden i tilgift.

Mennesket blev skabt til at have et forhold til sin Skaber. Derfor blev han skabt i sin Skabers billede og skikkelse, og med mulighed for at opnå kontakt og forbindelse med Gud via den menneskelige ånd i ham.

Mennesket Endnu Ikke Færdigskabt

Mennesket blev ikke skabt færdig. Mentalt og åndeligt var det kun "halvt færdigt". Han manglede at Guds Ånd skulle forene sig med hans ånd og undfange ham som et Guds barn – forene ham med Gud – for til sidst at gøre det muligt for mennesket at blive født ind i GUDS EGEN FAMILIE.

Stands her et øjeblik. Læg igen mærke til dobbeltheden i Guds skaberproces. Den første Adam var en fysisk skabning med en menneskelig ånd. Når menneskets skabelse bliver endelig tilendebragt, vil det blive en fuldstændig åndelig skabning.

Når man modtager Guds Hellige Ånd betyder det, at den udødelige Guds ånd og sind bliver indgydt i én -- de forener sig med ånden i mennesket. Guds Ånd kan ikke modtages af eller indgydes i umælende dyr, fordi dyr har ikke nogen ånd i sig, som Guds ånd kan forene sig med.

Lad mig her indskyde, at medens dette

109

bliver skrevet, bliver et af de mest kontroversielle spørgsmål diskuteret i de vestlige nationers befolkninger – spørgsmålet om abort.

Den menneskelige ånd kommer tilstede i fosteret ved undfangelsen. Det er denne ånd der, efter voksenalderen, kan blive forenet med Den Hellige Ånd fra den store Gud Skaber, således at dette menneske bliver imprægneret med guddommeligt liv -- dvs. som et barn af den levende Gud i fosterstadiet - - endnu ufødt. At abortere et foster fra moderens livmoder er at MYRDE et fremtidigt medlem af Guds egen familie.

Derfor er abort mord.

Nu tilbage til spørgsmålet vi begyndte med: "Hvad er et menneskelivs eneste virkelige værdi?"

Menneskelivet er dyrisk eksistens, men med menneskeånd der beriger hjernen med intellektet. Den menneskelige ånd i mennesket muliggør en forening med Guds Hellige Ånd, Guds sind og udødelighed. Når det dødelige menneske dør, vender legemet atter tilbage til støvet, og ånden vender tilbage til Gud.

Livet Efter Døden

Den ved døden afgåede menneskelige ånd er faktisk en åndelig støbeform – uden egen bevidsthed -- der i opstandelsen vil give det opstandne legeme hukommelse, kundskab og karakter lige såvel som form og skikkelse tilbage, den samme som personen havde før døden. Menneskeånden kan af sig selv ikke se, høre, tænke eller vide. Det eneste virkelige iboende og uafhængige LIV ligger i, at Guds Hellige Ånd forener sig med den menneskelige ånd. Værdien i et menneskeliv ligger i menneskeånden og dens mulighed for at blive forenet med Guds Ånd – som er Guds sind og Guds liv.

Filosoffer ser menneskeværdet som en overordnet værdi i sig selv. De taler om "menneskelig værdighed"

110

om medfødte "guddommelige kræfter" i hvert menneske. De er fortalere for SELVTILLID og SELVFORHERLIGELSE. De får det dødelige menneske til at opfatte sig selv som udødelig Gud.

Tvært imod, menneskelivets eneste værdi ligger i menneskeånden og muligheden for at blive undfanget af Gud og senere blive født VIRKELIG GUD, som et barn i GUD FAMILIEN.

Mennesket er ikke "gud" i sig selv, men kun dødeligt kød og blod med en hjerne der er udstyret med den intellekt som menneskeånden tildeler.

Derfor er mennesket i sig selv af uendelig mindre værdi, end det verdens selvbestaltede vise mænd antager og tror. Men efter at være undfanget af den Øverste Gud -- ved selve den levende Guds LIV og ÅND som lever i ham -- er menneskets muligheder blevet af uendelig større værdi end verden hidtil har forstået.

Gud skaber, som det tidligere er forklaret, efter et DUALITETS princip. Det er også tilfældet med MENNESKETS skabelse. Det bliver udført i TO OMGANGE: 1) den fysiske fase der begyndte med det første menneske Adam; og 2) den åndelige fase, der begynder med den "anden Adam" Jesus Kristus (1. Kor. 15:45-46).

Mennesket fik altså fra sin skabelse (og fødsel) en "menneskeånd", en ånd iboende som en uløselig del af ham. Men åndeligt og mentalt er han MANGELFULD; han blev skabt med behov for en anden Ånd – den HELLIGE ÅND fra Gud – når denne gave fra Gud er modtaget, da "vidner Ånden selv sammen med vor ånd, at vi er Guds børn (Rom. 8:16) – undfangelsen er første fase i menneskets åndelige skabelse.

Dette er bedst forklaret i 1. Korinterbrev 2.

"... hvad intet øje har set og intet øre hørt, og hvad der ikke er opkommet i noget menneskes hjerte (tanke), hvad Gud

111

har beredt for dem, der elsker ham" (vers 9) – åndelig kundskab.

Det naturlige sind kan modtage kundskab om materielle og fysiske ting. Det kan også have forståelse for moral og etik, kunst og kultur som umælende dyr ikke har. Men når det kommer til godt og ondt, kan det kun forstå og handle, efter det der er godt på det menneskelige niveau, noget der er tilgængeligt ved menneskeånden der bor i mennesket. Men denne forståelse og handlen efter det gode er begrænset til menneskeåndens niveau, som er egoistisk i sig selv. Den kan modtage og udtrykke kærlighed på det menneskelige niveau, men uden Guds Hellige Ånd kan den ikke modtage eller give kærlighed på Guds niveau, og den kan ikke tilegne sig kundskab om åndelige ting, som det åbenbares i 1. Korinterbrev 2.

Gud Alene Åbenbarer

"Thi os har Gud åbenbaret det (de åndelige ting) ved Ånden ..." (vers 10). Læg specielt mærke til at åndelig kundskab ikke åbenbares af en person, der hedder Helligånden. Det er Gud der åbenbarer, også for os i dag, ved Guds Ånd der ene og alene fås som Guds nåde- og barmhjertighedsgave. Gud er den der åbenbarer. Den Hellige Ånd er instrumentet der gør det muligt for os at forstå det som kun Gud kan åbenbare.

"Thi hvilket menneske ved, hvad der bor i mennesket, uden menneskets ånd, som er i ham? ..." (vers 11). Hvis den Hellige Ånd er den tredje person i en treenighed, da er vel ånden i mennesket også en anden person? En ko, et får og en hund kan ikke forstå de ting et MENNESKE kan – og det kunne menneskene heller ikke, hvis det ikke var for den iboende menneskeånd. F.eks. kundskaber som kemi, fysik, teknologi og videnskab. Ligeledes er det naturlige menneske med denne ene ånd begrænset: "Således kender heller ingen, hvad der bor i Gud, uden Guds Ånd."

112

KUN når Den Hellige Ånd kommer ind i og forener sig med "menneskeånden", kan et menneske begynde virkelig at forstå det, der er på åndeligt plan. "Men et sjæleligt menneske modtager ikke det der stammer fra Guds Ånd; thi det er ham dårskab, og han kan ikke forstå det, thi det må bedømmes åndeligt" (vers 14).

De højest uddannede folk ser alt gennem evolutionsteoriens briller. Evolutionen beskæftiger sig udelukkende med materielt liv og udvikling. Den anerkender ikke og underviser ikke noget om åndeligt liv og problemer – og alle problemerne i denne verden er af åndelig natur.

Det er GRUNDEN til, at de højtuddannede i det store og hele er de mest uvidende – de er begrænsede til kundskab om det materielle og det "gode" på det selviske niveau. Kendskab til Gud og det der hører Guds Ånd til, er dårskab for dem. Men så siger Gud da også: "Denne verdens visdom er nemlig dårskab i Guds øjne" (1. Kor. 3:19).

Verden Afskåret fra Gud

Tilbage nu til det første menneske, Adam.

Husk Guds HENSIGT med at skabe mennesket på jorden: 1) at genoprette GUDS REGERING på jorden og regulere menneskelivet gennem sin REGERING, a) så de kunne fuldende den fysiske skabelse af jorden som englene havde bragt i en tilstand af ruin, og b) samtidig færdiggøre skabelsen af MENNESKET der skulle udvikle retfærdig åndelig KARAKTER; og 2) at etablere GUDS RIGE og til sidst opfylde den utrolige mulighed Gud har stillet menneskene i udsigt, at færdiggøre UNIVERSETS skabelse!

For at nå dette højeste MÅL var det nødvendigt: 1) at MENNESKENE forkastede Satans VEJ og i stedet valgte GUDS KÆRLIGHEDSVEJ, baseret på Guds åndelige lov; og 2) at mennesket først blev skabt af materie, så han, i tilfælde af at han blev ledt ind på Satans "KRÆVEVEJ",

113

da kunne FORANDRE sig og vende om til GUDS KÆRLIGHEDSVED. Hvis han derimod nægtede at forandre sig kunne hans liv blive udslettet, uden yderligere eller vedvarende lidelser, som om han aldrig havde eksisteret.

Når åndelige væsener er færdigskabt (som det var tilfældet med den tredjedel af englene der udviklede sig til onde karakterer) kan de ikke forandre sig! Når den åndelige karakter er skabt færdig, er den konstant og evig – den kan ikke ændres. Men fysisk materie ændrer sig konstant.

I mesterplanen for sit åndelige skaberværk, som vi kommer til senere, havde Gud og Ordet planlagt, at Ordet skulle give afkald på sin guddommelige tilværelse i ophøjet glans, og når tiden var inde, komme i menneskeskikkelse som Jesus Kristus, og derved muliggøre den åndelige fase af MENNESKETS skabelse – muliggøre at Gud REPRODUCERER SIG SELV! Hvilken MESTERPLAN for den absolutte og endelige fuldendelse af skaberværket! Hvor STOR er ikke vor Gud, i sind, i hensigt, planlægning og udformning, så vel som i at SKABE – fra den mindste bakterie eller insekt til den største sol i universet, der gør vor egen sol til en dværg i sammenligning.

Det overvældende menneskelige potentiale er, at DEN STORE MAJESTÆTISKE GUD er i færd med, igennem MENNESKENE, at reproducere og mangfoldiggøre sig selv – ved at mennesket kan blive født ind i GUD FAMILIEN!

Adam, det første menneske fik tilbudt at kvalificere sig til at erstatte Satan, den tidligere Lucifer, på jordens trone og genoprette GUDS REGERINGSFORM.

Men det var nødvendigt at han modstod og forkastede Satans "TA' SELV VEJ", som er grundlaget i Satans onde regering, og at han i stedet valgte GUDS VEJ – KÆRLIGHEDENS VEJ (AT GIVE), der er grundlaget i Guds regering!

Adam og Eva blev instrueret af deres Skaber fra starten. De fik undervisning i Guds REGERING og åndelige LOVE. I 2. Mosebog finder vi kun et koncentreret

114

resume, af det Gud åbenbarede for dem. Satan fik ikke adgang eller kontakt med dem inden Gud først havde undervist dem.

De To Symbolske Træer

I den vidunderlige skønne Edens have som Gud anbragte dem i, var der to meget specielle symbolske træer. Det er ikke meget man har hørt om disse træer og deres overordentlige betydning, ud over det de fleste har hørt om "Adams æble". Men det forbudte træ var sandsynligvis ikke engang et æbletræ.

Den virkelige betydning af disse to symbolske træer forklarer selve verdens grundlæggelse. I dem ligger svaret på vort moderne tyvende århundredes store mysterium. Vi lever i dag i en verden med utrolig udvikling og fremgang, og alligevel fyldt med paradokse og rædselsfulde problemer. Det uløselige stående spørgsmål er: Hvorfor kan store hjerner, der kan finde ud

af at flyve til månen og tilbage igen, transplantere hjerter, producere computere og teknologiske vidundere, ikke løse problemerne? Hvorfor er der ikke fred i verden?

Den eneste måde vi kan forstå nutidens mystiske tilstand, er ved at gå tilbage til verdens grundlæggelse og finde ud af, hvad det var, der efterhånden udviklede sig til vor pulserende kaotiske nutid.

Verden begyndte på disse to specielle træers tid. Vi hører faktisk intet om livets træ og meget lidt om det forbudte træ, i vore dages misvisende bibelundervisning.

Men tænk nu over det følgende: Gud havde skabt en mand af jordens muld. Men Gud skaber i to trin. Manden var endnu ikke fysisk færdiggjort. Gud ville, at han skulle "mangfoldiggøre sig og opfylde jorden". Det kunne Adam ikke, for han var endnu ikke fysisk komplet, så Gud lod ham falde i en dyb søvn (narkose),

115

og tog et ribben fra ham og formede en kvinde. De to blev en familie. Den fysiske skabelse af manden var nu færdig. Nu kunne de formere sig efter deres egen art.

Men mennesket som Gud skabte var dødeligt. Det var kun en midlertidig fysisk-kemisk eksistens holdt i live af blodcirkulationen, iltet ved åndedrag og næret ved føde og vand fra jorden. Han havde ikke iboende LIV – ikke uafhængigt liv. Men han var i besiddelse af en menneskeånd der, i samarbejde med Guds Hellige Ånd kunne undfange ham med evigt liv.

Tilbudt Evigt Liv

Gennem det symbolske LIVETS TRÆ tilbød Gud mennesket udødeligt LIV. Gud hverken nødede eller tvang det til at modtage det – han gjorde det blot frit tilgængeligt. Adam kunne spise af alle træer i haven på nær det eneste forbudte træ, som var "kundskabens træ om godt og ondt".

Hvad ville der være sket, hvis Adam havde taget af LIVETS TRÆ? Du har sikkert aldrig hørt svar på dette spørgsmål. Dette symbolske træ bliver i dag tilbudt dem, som Gud kalder og drager til Jesus Kristus. Der er én væsentlig forskel på den oprindelige Adam og de kaldede kristne. Adam havde endnu ikke syndet og ingen omvendelse var nødvendig, hvis han havde valgt livets træ. En omvendt og troende åndelig undfanget kristen er i samme position som Adam ville have været, havde han taget af livets træ.

Adam ville have modtaget den udødelige Guds Hellige Ånd, der ville have forenet sig med hans menneskeånd. Eftersom Adam skulle foretage et valg, ville han have fravalgt Satans vej ved at tage af Livets Træ.

Men igen, hvad ville der være sket hvis Adam havde taget af Livets Træ?

116

Han ville have modtaget Guds Hellige Ånd som da ville have forenet sig med hans menneskeånd. Mennesket var ikke mentalt eller åndeligt komplet indtil han modtog Guds Ånd. Dette ville have forenet ham, mentalt og åndeligt med Gud. Han ville være blevet undfanget som et Guds barn, ligesom den omvendte undfangede kristne er det i dag.

Han ville have modtaget Guds Hellige Ånd, der ville have forenet sig med hans menneskeånd og undfanget ham som en Guds søn. Den ville have indgydt ham udødeligt liv og gjort ham eet med Gud.

Som det er tilfældet med nutidens undfangede kristne "... Kristus i jer, herlighedens håb" (Kol. 1:27). Og igen "... det samme sindelag i jer, som var i Kristus Jesus" (Fil. 2:5), således ville Den Eviges sindelag have boet i Adam. Men han tillod Satans sind og holdning tage indpas og arbejde i sig, og det samme har alle hans efterkommere, der udgør denne verden. Vi læser i Efeserbrevet 2:2, at Satan, herskeren over luftens rige (jorden og dens atmosfære), nu er virksom i ulydighedens børn.

Her vil vi forklare et punkt som kan misforstås. Det var Eva der blev fristet af Satan, ikke Adam (1. Tim.2:13-14). Adam var ulydig mod Gud og syndede med fuldt overlæg. Men selv om han ikke blev forledt i denne oprindelige fristelse, afskar hans forsætlige ulydighed mod Guds udtrykkelige bud ham fra Gud, og dermed opstod en tilstand af mental fordærvelse, der åbnede hans sind for Satans forførelse. Fra dette øjeblik blev Adam og alle hans efterkommere modtagelige for Satans påvirkning. Satan begyndte at bearbejde Adams sind, ligesom Gud ville have bearbejdet ham, hvis han havde taget af livets træ.

En Verden Holdt i Fangenskab

Således havde Satan fra dette øjeblik

117

kidnappet Adam åndeligt, og hele hans menneske familie er lige siden blevet holdt i fangenskab af Satan.

Gud ville have åbenbaret Adam sit livsmønster -- som er Guds åndelige lov. Denne lov er udstrømmende kærlighed, men den ville være blevet: "... Guds kærlighed der er udgydt i vore hjerter ved Helligånden ..." (Rom. 5:5). Menneskenes naturlige kødelige kærlighed kan ikke opfylde Guds hellige lov.

Men som menneskefosteret bliver undfanget af menneskelige forældre og skal udvikle sig gennem svangerskabsperioden før det kan blive født, således er det også med kristne, der bliver vejledte af ånden, og sådan ville det også have været for Adam.

Han ville have oplevet en direkte kontakt og samhørighed med Gud.

Jeg sammenligner det gerne med navlestrengen der forbinder fosteret med moderen. Det lille barns liv og fysiske ernæring bliver under svangerskabet tilført fra moderen. Guds åndelige LIV tildeles den kristne igennem den Hellige Ånd. Åndelig kundskab indgydes også af Gud ved den iboende Hellige Ånd (1. Kor. 2:10). Fuld forståelse for Guds LOV (Guds livsvej) tildeles af Gud gennem den Hellig Ånd. Men Guds lov kræver handling og præstation, og KÆRLIGHED er opfyldelsen af Guds lov (Rom. 13:10), og den kan kun opfyldes ved kærlighed fra og til Gud (Rom. 5:5).

Således ville Adam altså have fået den dybe åndelige kundskab, der ville have gjort ham i stand til at leve efter Guds vej, og han ville også være blevet udstyret med den guddommelige kærlighed som alene kan opfylde Guds perfekte kærlighedsvej og omsætte den til handling.

Ved Guds Ånd ville han også have modtaget Guds TRO. Han ville have modtaget kundskab, vejledning og hjælp fra Gud. Han ville have haft tillid til, at Gud griber ind i sager udenfor hans egen kontrol. Det er de tilfælde som vi ikke selv kan klare,

118

at Gud på overnaturlig vis udfører for os. Med andre ord, Gud kæmper vore kampe for os.

Forkastelse af Guds Lov og Regering

Adam valgte en anden slags kundskab – han TOG kundskaben om godt og ondt TIL SIG SELV. Han stolede helt og holdent på sig selv, både når det drejede sig om KUNDSKAB og om magt til at gennemføre godt eller ondt. Han FORKASTEDE tilliden til Gud og valgte SELVTILLIDENS kurs. Den eneste retfærdighed han derved kunne opnå var SELVRETFÆRDIGHED, og den kalder Gud for "tilsølet klædning" (Esa. 64:5).

Adam og Eva tog af "kundskabens træ om godt og ondt". At spise af dets frugt var ensbetydende med at tilrive sig kundskaben om ondt og godt, dvs.

selvbestemmelse om hvad der er rigtigt og hvad der er synd. Dette var det samme som at forkaste GUDS LOV, der definerede ret og uret for dem.

Den strålende ærkeengel Lucifer, som Gud oprindeligt havde skabt ham, var toppunktet på Guds kreative magt i et enkelt individ. Mennesker i vor tid har ikke den fjerneste anelse om den store magt Satan besidder og som nu er vendt til listig vildledning af menneskene. Adam undervurderede ham tilsyneladende også fuldstændigt.

Den listige Satan henvendte sig til Adam gennem hans hustru Eva. Han sagde ikke, "VÆLG MIN VEJ!" Nej, han førte sig frem som en skarpsindig slange. Med klogskab bedrog han hende.

Han såede TVIVL i hendes sind om Guds troværdighed. Han gav hende en følelse af uretfærdighed og modvilje. Han forførte hende til at tro, at Gud havde været uretfærdig og selvisk. Listigt indgød han forfængelighed i hendes sind. Han forførte hende til at tro, at det var rigtigt at tage af den forbudne frugt.

Adam, blev ikke forført, ikke desto mindre fulgte han sin hustru. Sammen med hende tiltog han sig retten til at afgøre, hvad der er rigtigt eller forkert – dermed TROEDE HAN IKKE på det hans Skaber havde sagt. HAN FORKASTEDE Gud som Frelser

119

og Hersker – afviste Gud som kilde til GRUNDLÆGGENDE KUNDSKAB. Han VALGTE at tro på Satan og følge hans VEJ!

Dommen over Adams Verden

Da Gud "forviste mennesket" fra Edens Have -- og spærrede dem vejen så de ikke kunne komme tilbage og tage af livets træ og derved opnå evigt liv i synd (1. Mose. 3:22-24) – FÆLDEDE GUD DOM over dem!

Gud sagde faktisk: "I har taget beslutningen for jer selv, og den verden der skal udspringe fra jer. I har forkastet mig som den grundlæggende kilde til kundskab – I har afvist den kraft jeg tilbød jer ved min Hellige Ånd, som hjælp og vejledning til at leve den retfærdige vej – I har gjort oprør imod mine bud og min regering – i stedet har I valgt Satans "VIL HA' og TA' SELV" vej. Derfor dømmes jeg den verden I skal avle, til i 6000 år at være afskåret fra adgangen til mig og min Ånd – undtaget nogle ganske FÅ som jeg vil kalde til specielle opgaver i forberedelsen af Guds Rige. Af dem vil det blive krævet at udføre det, som I har fejlet at gøre – at modstå og overkomme Satan og hans VEJE, og følge min åndelige LOVS veje.

Gå derfor, Adam og alle dine efterkommere der vil komme til at udgøre denne verden, fremstil jeres egen kundskabs fond. Bestem selv hvad der er godt og ondt. Udarbejd jeres egne undervisnings systemer og måder til mangfoldiggørelse af viden inspireret af Satan, som I har valgt at følge. Dan jeres egne koncepter over hvad der er gud, jeres egne religioner, jeres egne regeringer, jeres egen livsstil og former for samfund og civilisation. Satan vil bedrage jeres verden med sine SELVISKE holdninger – forfængelighed og tomhed, begær og grådighed, jalousi og misundelse, konkurrence og strid, vold og krig og oprør mod min KÆRLIGHEDSLOV.

Efter at dine efterkommere har skrevet 6000 års

120

historie med menneskelig lidelse, angst, frustration, nederlag og død – efter at den verden der skal springe af dig har indrømmet den fuldstændige håbløshed ved vejen de valgte – da vil jeg gribe ind på overnaturlig vis. Med overnaturlig guddommelig magt vil jeg da overtage og regere hele verden. Igennem et nyt undervisningssystem vil jeg producere en FREDELIG og lykkelig verden. Og efter omvendelse vil jeg tilbyde dem evig frelse. Efter tusind års glæde i denne kommende verden, vil jeg i opstandelsen kalde alle, der er døde igennem de 6000 år, til dødeligt liv. Da skal de dømmes. Hvis de omvender sig i troen, da skal evigt liv tilbydes dem.

”I de 6000 år, hvor jeg har afskåret mig selv fra dem, skal de ikke dømmes for evigt. Kun skal de i deres levetid høste det de sår. Men når jeg gør evig frelse tilgængelig for dem, da skal Satan ikke være der til at forhindre eller forlede dem – ingen Satan de skal modstå. Men de få kaldede igennem disse første 6000 år vil skulle forsage og modstå Satans tiltrækningskraft og modstand. Og de der besejrer Satan, skal sidde med mig på min trone, og de vil få magt til at regere alle nationer under mit overherredømme.”

Selvtillidens Oprindelse

Hvad betyder alt dette?

Det første menneske Adam, afviste tillid til og kundskab fra Gud. Han valgte at stole på sine egne kundskaber og evner.

Den moderne verden der stammer fra Adam, stoler fuldstændig på menneskelig selvtillid. Psykologien der undervises i dag, er baseret på selvtillid. Stol på dine indre medfødte kræfter, lærer de. En atmosfære af professionel selvtillid gennemsyrrer de fleste moderne universiteter. Det er

121

forfængelighedens ånd. Universitetsstuderende bliver ansporet til at opfatte sig selv som kommende professionelle – dvs. de anser sig selv for hævet over dem, der ikke har samme uddannelse som de. Gennem den grundlæggende opfattelse i evolutionsteorien, føler de sig højt hævet over dem der tror på Gud og Herren Jesus Kristus, dem ser man ned på med foragt.

Adgang til Frelse Afspærret

Efter Adams skæbnesvangre og fatale beslutning AFSKAR GUD VEJEN TIL LIVETS TRÆ (1. Mose. 3:22-24) i 6000 år, for den verden der stammer fra ham. Det vil sige med undtagelse af de udvalgte og kaldede profeter der skulle skrive Biblen, og Kirken som Jesus Kristus kaldte ud af denne verden. Men selv Jesus sagde klart og tydeligt: "Ingen kan komme til mig, uden at Faderen, som sendte mig, drager ham" (Johs. 6:44).

Samtidig med grundlæggelsen af denne verden, lagde Gud en 7000 års mesterplan til at gennemføre sit mål.

Det var Satan der forførte Eva. Derefter syndede Adam velovervejet, ved at tage del i den forbudte frugt. Hele verden er blevet forført lige siden (Åbent. 12:9).

Lad os gøre ophold her et øjeblik. Vi må forstå, at dette var selve begyndelsen på den verden vi stadig lever i. På dette tidspunkt må Satan have frydet sig. Han må have troet at Gud var besejret – at Gud med Adams fiasko havde tabt slaget, der skulle styrte Satans herredømme fra jordens trone.

Men Gud siger, "Min plan ligger fast."

Guds 7000 års plan vil føre Guds hensigt til fuldendelse med overvældende og storslået herlighed.

Forstå dette point, som hidtil har været et mysterium for verden. Da Gud lukkede adgangen til livets træ, lukkede han samtidig af for menneskeheden forsoning og frelse i 6000 år,

122

indtil den anden Adam, Jesus Kristus, efter 6000 år skulle komme tilbage til jorden i almagt og herlighed og afsætte Satan fra jordens trone og regere alle nationerne.

Det første menneske Adam havde fået chancen for at vælge Guds regering og genindføre den på jorden, og til at afsætte Satan fra jordens trone. Eftersom han fejlede, kan frelsen ikke blive tilgængelig for menneskeheden

som helhed før Jesus Kristus, den anden Adam -- har udrettet det den første Adam ikke gjorde -- afsætter Satan og selv overtage jordens trone, og genindfører Guds regering her på jorden.

Udelukkelse af menneskefamiliens adgang til livets træ markerede starten på vor nuværende verden, der stadig den dag i dag regeres usynligt af Satan. Hvordan kunne Gud da fremme sin plan? Samtidig med at han grundlagde denne verden, bestemte Gud, at Ordet skulle fødes på jorden som Guds offerlam for at frelse menneskeheden fra kidnapperen Satans herredømme (Åbenb. 13:8).

Hvordan ville Gud da bære sig ad med at udføre sin hensigt og reproducere sig selv, gennem de mennesker der ville blive født i de næste 6000 år?

Frelse Igennem Opstandelse

Ved grundlæggelsen af Satans verden blev det også dekretet (Heb. 9:27), at Gud havde bestemt, at alle mennesker skulle dø én gang, og at de ved en opstandelse fra de døde ville blive bragt til doms. I mellemtiden ville menneskeheden ikke blive dømt -- hverken fordømt eller frelst. Det blev også bestemt, at ligesom alle mennesker skulle dø i Adam, så skulle de samme "alle" blive genoplivet ved Kristus i en opstandelse til dom (1. Kor. 15:22). Denne

123

opstandelse af alle som døde i Adam, har været et mysterium for hele den verden der er forført af Satan. Den dag i dag fejrer traditionel kristendom Jesu opstandelse på den hedenske påskedag hvert forår, men de nævner intet om den kommende opstandelse af de mange milliarder mennesker, der er døde i Adam. Opstandelsen vil blive forklaret senere i bogen.

I mellemtiden, når Kristus kom for at bære hele menneskehedens synder ville han samtidig grundlægge Guds Kirke. Kirkens opgave og funktion vil blive forklaret fuld ud i kapitel 6.

Her er det vigtigt, at vi fuldt ud forstår, hvad det er, Satan har forhindret hele verden i at forstå. Vi må indse det, som en vildledt traditionel kristendom ikke har fattet.

Det er af overordentlig vigtighed!

Traditionel kristendom er blevet forført til at acceptere en kristen lære om sjælens formodede udødelighed. Hvis de "bekender sig til Jesus", vil de øjeblikkelig komme i himlen når de dør. Der vil de leve i konstant lediggang, uden ansvar og i lyksalig driveri. De der dør uden at have "taget imod Jesus" kommer efter døden derimod til et sted med evig ild, der hedder helvede.

Der skrider de og vrider sig uden håb i ubeskrivelig smerte og nød i al evighed.

Undervisningen har været, at mennesket er en udødelig sjæl som allerede har evigt liv i sig. De benægter (Rom. 6:23) at syndens løn er døden, og at evigt liv er en gave, som kun Gud kan give. Sammenlign denne falske lære med at løse en enkelt billet til toget. Rejsen er livets rejse. Ved endestationen er der en kontakt, der automatisk sender folk direkte til et brændende helvede med ubeskrivelig tortur og pine. Men hvis man på et eller andet tidspunkt i livet har "bekendt sig til Jesus" -- da

124

er kontakten ved rejsens ende rejsen sat til at sende én direkte til himlen.

Megen såkaldt "kristen" undervisning er gået ud på, at Gud skabte det første menneske som en perfekt og udødelig skikkelse, men at Satan sneg sig ind på et ubevogtet øjeblik, hvor Gud var uopmærksom, og ødelagde dette fantastiske arbejde. Frelsen bliver så fremstillet som Guds forsøg på at reparere ødelæggelserne, og vinde menneskeheden tilbage i lige så god stand, som da han oprindeligt skabte den.

Den ene doktrin efter den anden har troet og lært det diametrale modsatte af sandheden, der så klart er åbenbaret i Biblen.

Satans Første Løgn

De har forkyndt Satans første løgn, at mennesket er en udødelig sjæl. Denne lære indebærer, når man rigtig overvejer den, at "frelste mødre" der er døde og er kommet i himmelen, hele tiden er bevidste om deres fortabte sønner i helvedes ild, hvor de vrider og vender sig og skrider af smerte i flammernes ubeskrivelige tortur.

Hvad er da sandheden i Guds Hellige Ord? Ved de døde hvad de levende gør? Kort tid efter at vi var blevet gift fortalte min hustru, at efter hendes mor døde, da hun kun var 12 år gammel, troede hun at hendes mor var i himmelen og kunne se alt det hun foretog sig.

Jeg citerer fra en artikel i "Den Enkle Sandhed" marts 1985 side 14: "Skriften afslører klart og tydeligt, at når man dør, så er man død. Ifølge Biblen hører eller ser de døde intet. De tænker ikke, de ved intet. De døde har absolut ingen bevidsthed af nogen art. Thi de levende ved dog, at de skal dø, men de døde ved ingenting, og løn har de ikke mere i vente; thi mindet om dem slettes ud. Både deres kærlighed og deres had og deres misundelse er for længst borte ... " (Præd. 9:5-6).

125

Biblens budskab er klar på dette punkt. Død er død uden skygge af tvivl. Apostelen Paulus skrev, at "syndens løn er døden" (Rom. 6:23). Definitionen af ordet døden, er fraværelse af liv – ikke blot adskillelse fra Gud.

Skriften anbefaler os da også, at få det meste ud af livet imens vi har det: "Gør efter evne (af al kraft) alt, hvad din hånd finder styrke til; thi der er hverken virke eller tanke eller kundskab eller visdom i dødsriget, hvor du stævner hen" (Præd. 9:10).

Tydeligere kan det ikke siges. Men hvad med dem der klynger sig til troen på, at de farer af sted til himlen hvis de er gode, eller synker i helvede hvis de er onde?

Lyt til apostelen Peters svar. Hvis nogen skulle fortjene at komme i himmelen, måtte det bestemt være nogen efter Guds hjerte, mener du ikke det? David var sådan en person (Apo.G.er. 13:22). Men Peter blev inspireret af Gud til at skrive, at "David han er jo både død og begravet, og hans grav findes hos os den dag i dag" (Apo.G. 2:29) og endvidere "Thi David er ikke faret op til Himlene" (Apo.G. 2:34).

Jesus selv sagde også, at "Ingen er steget op til Himmelen," der hvor Guds Trone er (Johs. 3:13).

Skal Vi Alle Leve Igen?

Men der er flere sider ved livet end blot at leve det nuværende liv. Den Store Gud satte menneskene her på jorden med en fantastisk, evig hensigt, som ikke er blevet forstået af de mennesker der udtænkte religionerne i denne verden.

Der er en fantastisk årsag til at vi er her på jorden. Årsagen indebærer svaret på, hvorfor vi mennesker blev gjort dødelige og gennemlever alle slags følelser og problemer, eller oplever livets gode sider.

126

Selv om vi dør, vil vi ikke forblive døde for evigt. De døde i gravene skal leve igen! Læs det Jesus sagde: "Undres ikke herover! Thi den time kommer, da alle de, som er i gravene, skal høre hans røst, og de skal gå frem – de som har gjort det gode, for at opstå til liv, men de som har øvet det onde, for at opstå til dom" (Johs. 5:28-29).

Der kommer en regnskabstime for vor opførsel her i dette liv. Ethvert menneske der har levet, skal til sidst genopstå og gøre rede for sig selv.

Jeg har tidligere forklaret, at ånden i mennesket ikke af sig selv kan se, høre eller tænke. Hjernen ser igennem øjet, hører igennem øret og hjernens tanke er muliggjort ved ånden. Når mennesket dør, "Da vender støvet tilbage til jorden som før og ånden til Gud, som gav den" (Præd. 12:7).

Ånden er hukommelsens og karakterens oplagringssted. Ånden er som en støbeform. Den gemmer afdødes menneskelige form og skikkelse, således at han i opstandelsen på dommedag opstår med den samme skikkelse og karakter som da han levede, og kan huske alt det der dengang blev arkiveret ind i hukommelsen. I mellemtiden, i døden, er der ingen bevidsthed – "de ved ingenting" (Præd. 9:5).

Den mest udbredte falske lære der undervises i så at sige alle kirker der kalder sig kristne, bortset fra den eneste ægte sande og oprindelige Guds Kirke, er, at ALLE er automatisk "fortabte" hvis de ikke bekender Jesus Kristus som Frelseren, og at NU er den eneste dag man kan "blive frelst".

Men sandheden er, at de er afskåret fra Gud og ENDNU IKKE BLIVER DØMT!

Kun få FORSTÅR grundideen i Guds Mesterplan.

127

Læseren kan umuligt blive mere overrasket over sandheden, der er åbenbaret i denne bog, end undertegnede blev for 58 år siden. HELE VERDEN er blevet forført, akkurat som det var forudsagt i Guds Ord. En der er forført, er ikke selv klar over det. Undervurder aldrig Satan.

Menneskene, Afskåret fra Gud?

Når man betragter den mangfoldighed af ondt der plager verden nu om dage, kan man måske tro, at mennesket afskar sig selv fra Gud. Men det er ikke tilfældet. Det var GUD der afskar menneskene fra at komme til ham. Og HVORFOR?

Ser det da ud som om Gud er uretfærdig? Tvært imod!

Lad os gøre dette punkt klart. Adam, der valgte at tage af det forbudte træ, afskar sig selv og sin familie fra Gud. Og eftersom alle mennesker der er født lige siden har syndet, da har hver eneste af dem faktisk afskåret sig selv fra Gud (Esa. 59:1-2).

Det medlem af Guds familie der talte med Adam var Logos eller "Ordet" der senere blev født som Jesus Kristus. Adam havde ikke kontakt med Gud Faderen. Da ORDET lukkede adgangen til livets træ, blev hele menneskeheden afskåret fra Gud Fader, indtil Kristus i almagt og herlighed igen kommer til jorden, fjerner Satan fra jordens trone og genindfører Guds

regering i hele verden. I mellemtiden kom Kristus, den anden Adam, til jorden første gang og åbenbarede Gud Faders eksistens (Luk. 10:22). Før dette tidspunkt var der ingen der havde hørt om Gud Faderen. Det er en af grundene til, at judaismen har troet, at Gud KUN ER EEN PERSON. Det er også grunden til, at teologer har mistet kendskab, eller rettere sagt aldrig har haft kendskab til det faktum, at GUD er en FAMILIE, som vi kan blive født ind i. Dette forklarer også hvorfor de lærde, da de læste i Det Ny Testamente

128

om Gud Fader og om at Jesus også var Gud, fandt på den falske teori om, at Den Hellig Ånd var en tredje person i en treenighed. Dermed bespottede de Den Hellige Ånd og BEGRÆNSEDE Gud -- de fjernede dermed al viden om, at omvendte mennesker kan blive medlemmer af Guds guddommelige FAMILIE. Således gjorde Satan "kristendommen" blind for sandheden og hensigten med Jesu Kristi evangelium.

De har overset en yderst vigtig sandhed: Opstandelsen fra de døde.

De fejrer en hedensk påske og anerkender Jesu Kristi opstandelse fra de døde. Men de springer fuldstændig over den klare bibelske lære, at alle, der nogensinde har levet, igen skal opstå fra de døde på forskellige tidspunkter i tre opstandelser. Det eneste håb Biblen giver til hele menneskeheden i denne døende verden, er håbet om opstandelsen fra døden; men det er et sikkert og positivt håb. Alt dette vil vi dække med skriftstederne i det kommende kapitel.

Hvilken tragedie, som det tydeligt er fastslået i Åbenbaringens Bog 12:9, at hele verden er blevet forført og forblindet fra sandheden af djævelen Satan, der fortsat hersker fra jordens trone.

Sandheden er overvældende, men den findes åbenbart i din egen Bibel. Følg med i Biblen efterhånden som du opmærksomt læser denne bog.

Betænk nu følgende! Da Gud drev Adam og Eva ud af Edens Have satte han engle til at vogte indgangen så de ikke kunne komme ind igen. Kan man forestille sig hvad det kunne have ledt til, hvis Gud havde ladet porten stå åben til Edens Have? Mennesket havde allerede taget af det forbudte træ, det havde allerede valgt syndens vej. Hvad ville der være sket? Sandsynligvis ville hele menneskeheden være strømmet ind igen for at forsyne sig af LIVETS TRÆ! Uden omvendelse – endog uden TRO på Gud

129

eller Kristus – menneskeheden ville have hjulpet sig selv TIL AT OPNÅ EVIGT LIV.

FORESTIL dig det -- for et øjeblik!

Gud Er Ikke Unfair

Hvor uretfærdig – unfair – ville Gud ikke have været, havde han tilladt dette. Synd har en tendens til at formere sig, hos den der giver efter for den. Menneskene med alle deres synder, ville være blevet udødelige – ville leve evigt med mental, fysisk og åndelig smerte, som synden bringer over dem.

Menneskeheden synes ikke at være klar over, at de er SLAVER af synden. Synden har afskåret dem fra Gud Fader. Kun få forstår, at man ikke bliver frelst ved Kristi død. Vi er forsonet med Gud Fader gennem Jesu død, men vi bliver frelste ved hans liv (Rom. 5:10). Mennesker forstår ikke at kun virkelig anger og omvendelse – at vende sig bort fra synd – og Jesu Kristi levende TRO kan befri mennesket for syndens straf. Synd slavebinder! Synd straffer! Synd bringer sorg, samvittighedsnag og lidelse. Den pådrager fysiske sår, sygdom og lidelser. Den producerer frustration og håbløshed.

Det mest URETFÆRDIGE, UNÅDIGE og grusomme Gud kunne have gjort efter at Adam og Eva havde taget af det forbudte træ, ville have været at lade indgangen ind til haven stå åben, med fri adgang til LIVETS TRÆ – symbolet på det EVIGE LIVS GAVE!

Derfor drev Gud manden og kvinden ud og spærrede indgangen.

Alligevel gjorde han frelse og evigt liv i største lyksalighed og glæde tilgængeligt for HELE menneskeheden. Men med guddommelig visdom satte han en tidsplan og betingelser! I de første 6000 år – som nu næsten er gået – blev alle AFSKÅRET bortset fra de FÅ forudbestemte.

Netop på dette punkt er den traditionelle

130

kristendom i hele verden ført på afveje. Vi må her fastslå en meget vigtig sandhed: Satan, der sidder på jordens trone, forsøgte at myrde Kristus som barn. Derefter prøvede han at friste Jesus og diskvalificere ham, lige før han begyndte sin forkyndergerning her på jorden (Matt. 4). Satan forårsagede martyrdøden for de fleste af apostlene. Han satte den intense forfølgelse af Kirken i gang. Han fik en voldsom polemik til at blusse op i de første måneder og år af Kirkens eksistens, om hvorvidt evangeliet, der skulle forkyndes, var Kristi BUDSKAB eller menneskenes evangelium OM personen Kristus. Satan forårsagede, at det sidste gik sejrende ud af striden, og i løbet af mindre end 20 år blev et forfalsket evangelium OM Kristus forkyndt af flertallet. Kun NOGLE FÅ forblev loyale og fortsatte som den lille og forfulgte, ægte og oprindelige Guds Kirke.

Er Dette Den Eneste Frelsens Dag?

Disse forførte "kristne" lærte, og lærer fortsat, at dette er den ENESTE frelsens dag. At deres falske frelse, hvor man kun skal "tage imod" Jesus Kristus, uden omvendelse fra synd og uden at adlyde Guds lov, vil sende folk som "udødelige sjæle" direkte til himmelen når de dør.

Satan har gjort den "traditionelle kristendom" blind. De kan ikke se, at Gud lukkede vejen til livets træ indtil den forherligede Jesus Kristus kommer igen, denne gang i magt og herlighed for at genindsætte Guds regering på jorden. Jeg gentager: Det er menneskenes lod én gang at skulle dø, og efter døden vil opstandelsen til dom komme (Heb. 9:27). I den mellemliggende tid bliver Adams verden ikke dømt; men alle skal i den sidste rettergang gøre rede for deres synder.

Gud har i mellemtiden gjort visse undtagelser med en bestemt hensigt. Gud kaldte profeterne ene og

131

alene for at de skulle være med til at lægge fundamentet til Kirken. Jesus kaldte disciple UD AF DENNE VERDEN for at oplære dem til at undervise andre og til, i det kommende restaurerede Guds Rige, at herske og undervise under Jesus, kongernes Konge, når livets træ vil blive gjort tilgængeligt for alle.

Kirken blev kaldet for at blive oplært til at regere og undervise i Guds Rige, NÅR vejen til livets træ igen vil blive åbnet. I mellemtiden har den Hellige Ånd været udelukket for alle, på nær profeterne og de der er blevet kaldt ind i Guds Kirke. Profeten Joel forudsagde, at det skal ske derefter – efter 6000 år af Satans verden – at Gud vil udgyde sin Ånd over alt kød (Joel 2:28).

I mellemtiden var det nødvendigt for fuldbringelsen af Guds hensigt, at den Hellige Ånd blev givet til profeterne og til de specielt kaldede, der skulle oplæres til regenter og lærere under Kristus, når Guds Regering er blevet genindsat over alle folkeslag.

Da Jesus kaldte menigheden, sagde han klart og tydeligt: "Ingen kan komme til mig, uden at Faderen drager ham ..." (Johs, 6:44). Kirken er kun "førstefrugten" i frelsen. Hele denne sandhed vil blive yderligere forklaret i kapitel 6.

Hvorfor Adam Nummer To?

Lad os tage et tilbageblik: Omkring 4000 år efter Adam, blev Jesus sendt af Gud for at leve et perfekt liv og modstå Satan, og for at kvalificere sig der

hvor den første Adam havde svigtet og for at erstatte Satan som HERSKER på jordens trone. De, der ligesom Jesus, overvinder Satan, sig selv og synden (dvs. "de kaldede") vil sidde sammen med Kristus på hans trone, når han kommer og genindfører GUDS RIGE, genopretter GUDS REGERING som den tidligere Lucifer forkastede og holdt op med at administrere!

132

De få der er blevet kaldet fra den "retfærdige Abel" og til vor tid og fortsat vil blive kaldet indtil Kristi genkomst, har skullet udføre det, som Adam afslog at gøre – nemlig AFVISE SATANS LEVEMÅDE, den Satan som gjorde oprør imod GUDS REGERING!

Hvem er da en virkelig kristen? Alene de der er blevet og bliver ledt af Guds Hellig Ånd (Rom. 8:9, 11, 14). Og ingen kan modtage den Hellige Ånd før han har 1) angret og omvendt sig fra sine synder og brud på Gud lov; og 2) har fuldstændig tillid til Jesus Kristus – stoler på Kristus – noget som indebærer at TRO Jesus Kristus. Jeg mener, at tro på det han siger – tro hans ORD, som er nedfældet i den Hellige Bibel!

Således, efter at de kaldte virkelig angrer og tror, forsoner Kristus dem med Gud Fader, og de modtager den Hellige Ånd, der imprægnerer dem og gør dem til Guds børn.

Lad os her klarlægge et andet spørgsmål. Hvorfor kunne Kain, Abel og Set, Adams første børn, ikke have omvendt sig, og dermed have modtaget Guds Ånd og Guds Liv? Guds lov ville ikke være en lov, hvis overtrædelse af den var straffri. Adam havde syndet. Alle hans børn syndede og pådrog sig dermed dødsdom. Hverken de eller nogen andre efter dem kunne blive fri for lovens straf før Kristus, deres egen Skaber, havde betalt dødsstraffen i deres sted. Derfor var frelse ikke mulig inden Kristi korsfæstelse. Kun Jesus kunne forsonne menneskene med Gud Faderen.

Hvad da med disse og alle de andre MILLIARDER mennesker? Med mindre de har været kaldet og draget af Gud, er de simpelt hen endnu ikke blevet dømt! Jeg siger ikke, at de skal slippe for at stå til regnskab for deres synder. Det skal de i sandhed! Men deres dom KOMMER senere. Dommen er gælder allerede nu i Guds Sande Kirke (1. Pet. 4:17). Jesus sagde: "Ingen kan komme til mig uden at Faderen drager ham ..." (Johs. 6:44). INTET MENNESKE KAN

133

komme til Kristus på anden måde! Men Kirken er kun FØRSTEAFGRØDEN.

I Satans forførte verden er mange kommet til en falsk Kristus, som antages at have ophævet sin Faders bud. De tilbeder endda Kristus. Men Jesus sagde lige ud: "Det er forgæves, de dyrker mig, når de fører lærdomme, som kun er menneskebud ... Og han sagde til dem: 'Hvor smukt, at I ophæver Guds bud for at holde jeres egen overlevering! ... Og I sætter således Guds ord ud af kraft ved jeres overlevering, som I har lært folk; og meget andet af den slags før I'" (Mark 7:7, 9, 13).

Mange millioner af forførte mennesker er ikke klar over, at de tilbeder Kristus forgæves. De er blevet forførte til at tilbede "en anden Jesus".

Alle Mennesker Vil Blive Kaldet

Når Kristus kommer som kongernes Konge og herrernes Herre, vil han regere i de næste tusinde år. ALLE der lever efter hans genkomst vil blive kaldet.

Efter de tusinde år: "Og jeg så en stor, hvid trone og ham, som sad på den; ... og bøger blev åbnet ... og de døde blev dømt ud fra det, der stod i bøgerne, efter deres gerninger!" Åbenbaringens Bog 20:11-12. Alle der har levet siden Adam, og som ikke blev kaldet af Gud, vil genopstå som DØDELIGE mennesker af kød og blod, som de var i deres første liv. Da skal de redegøre for deres synder i det tidligere liv. Straffen for disse synder er død. De vil da få at vide, at Jesus Kristus allerede har afsonet deres dødsstraf for dem, og at de efter virkelig omvendelse og tro vil blive tilgivet, modtage Guds Hellige Ånd og blive genfødte til EVIGT LIV.

GUDS VIDUNDERLIGE MESTERPLAN GÅR UD PÅ AT KALDE ALLE DER NOGENSINDE HAR LEVET, TIL AT MODTAGE EVIG FRELSE, men kun efter oprigtig omvendelse og tillid til Guds sandhed. Men der er en tids skala for opstandelserne (1. Kor.15:22-23). "Thi ligesom alle dør i

134

Adam, således skal også alle levendegøres i Kristus. Men hver i sit hold: som førstegrøde Kristus, dernæst ... (to andre opstandelser afsløres i Åbenbaringens bog 20:11-13, de er ikke nævnt i 1. Korinterbrevet 15).

De der bliver kaldet i løbet af de tusinde år, og i Den Hvide Trones opstandelse og dom, vil således IKKE skulle modstå Satan.

Guds veje er VIDUNDERLIGE – selv om det meste nu er skjulte for menneskeheden, som bringer så megen elendighed over sig selv! Som apostelen Paulus udbrød: "O, dyb af rigdom og visdom og indsigt hos Gud! Hvor uransagelige er ikke hans domme, og hvor usporlige hans veje!" (Rom. 11:33).

Gud er i færd med at reproducere sig selv i MENNESKET! Det hebræiske ord for Gud i 1. Mosebog 1:1 er "Elohim". Det er et navn ligesom kirke, familie eller gruppe. Gud sagde, "lad os" – ikke MIG – "gøre mennesket i VORT billede." Gud er i sandhed en familie som vi helt bogstavelig kan blive født ind i!

HVAD er da mennesket? Det er et levende væsen gjort af jordens muld. Det er LER, og GUD er Mester Pottemageren, der støber, former og skaber vor KARAKTER – hvis vi svarer når han kalder og drager os til sig. Er vi villige, fylder han os med SIN EGEN ÅNDELIGE, RETFÆRDIGE og PERFEKTE karakter!

HVORFOR er da mennesket til? Gud satte mennesket på jorden for at udvikle det i os, de syndende engle ikke tillod ham at skabe i dem – sin perfekte karakter! Han er i færd med, indenfor sin egen tidsplan at udvikle os til at blive SAND GUD – hver eneste af os – for at færdiggøre det ufærdige UNIVERS! Men for øjeblikket lever vi STADIG i Satans vildledte verden.

Kapitel 4

Civilisationens Mysterium

IKKE MANGE stopper op for at tænke nærmere over tingene, men når man gør, er der da noget mere mystisk end denne verdens civilisation? Hvordan kan de overraskende paradokser forklares... en verden fuld af menneskelig intelligens der sender astronauter til månen og tilbage, producerer tekniske og videnskabelige vidundere, transplanterer menneskehjerter, osv., men ikke er i stand til at løse simple problemer i familieliv og samfundsgrupper, eller skabe fred mellem nationer?

Industrilandene har gjort imponerende fremskridt. De har produceret en højt mekaniseret verden som har sørget for alle former for luksus, moderne bekvemmeligheder og fornøjelser. Alligevel ligger kriminalitet, vold, uretfærdighed, sygdom og lidelser, knuste hjem og ødelagte familier som en forbandelse over dem. Og over halvdelen af verdens befolkning lever som analfabeter i yderste fattigdom, snavs og elendighed. Vold og ødelæggelse er i hurtig udvikling. Mange spørger, "Hvis Gud eksisterer, hvorfor tillader han så meget vold og lidelse?"

136

Vi blev født ind i det tyvende århundredes verden som den er. Vi tager den for givet. Men vi kan ikke forklare den. Det er som at se slutningen af en film. Vi ser kun hvad der sker fra det tidspunkt, men eftersom vi ikke har set begyndelsen og ikke kender begivenhedernes udvikling inden vi kom til stede, kan vi simpelthen ikke forstå det vi ser. En skønlitterær forfatter opfandt en tidsmaskine, der kunne transportere folk tilbage til en anden historisk tid. Hvis vi havde en sådan maskine, skulle vi nu transporteres 6000 år tilbage, for at se hvad der egentlig hændte i Edens Have, da verdens fundament blev lagt -- der begyndte vor civilisation -- da ville vi bedre kunne forstå, hvorfor der nu tales om en nært forestående ende.

Hvordan udviklede vor civilisation sig til det den er i vort tyvende århundrede? Det er et stort mysterium for tænkende mennesker! Selvfølgelig er kun de færreste tænkende mennesker, resten stiller aldrig den slags

spørgsmål! Men de der gør finder spørgsmålet hyllet i mysterium. Men lad os forstå.

Det er allerede forklaret i denne bog, hvordan Gud skabte mennesket i den fantastiske hensigt at reproducere sig selv. Men hans hensigt krævede individets eget samtykke, flid, bestræbelse og glæde til at ville udvikle Guds høje åndelige karakter i sig. Men hvorfor satte Gud mennesket lige netop på jorden for at gøre dette? Hvorfor denne specielle planet?

Den Ufuldendte Jord

Gud placerede mennesket her for at genoprette Guds regering på jorden. Oprindeligt var det Lucifer og hans engle, der var anbragt her. Gud havde sat dem på en ufuldendt jord. Husk at Gud skaber i flere etaper, som når en kvinde bager en kage. Først bager hun kagen, men den er ikke færdig før hun har lagt glasur på.

137

Jordens substans og form var skabt, før englene blev placeret her, og det var Guds hensigt, at englene skulle udvikle jordens overflade, gøre den smuk og forbedre den. I denne hensigt gav han dem sin regeringsform, der skulle regulere deres opførsel og det de i fællesskab udrettede.

Men Lucifer, som sad på tronen for at administrere regeringen i samarbejde og harmoni for deres verden, gjorde oprør. Han vendte samarbejde og harmonisk aktivitet til konkurrence, ondskab, oprør og ødelæggelse. Lyset på jorden blev til mørke. Jordens overflade blev øde, forfalden og i ruin.

Da sendte Gud sin Ånd og fornyede jordens overflade for mennesket i løbet af 6 dage (Sal. 104:30),

Men "glasuren på kagen" var endnu ikke påført. Gud placerede mennesket her, for at det skulle gøre det, de syndende engle ikke havde udført.

Mennesket skulle færdiggøre og forskønne jorden. Gud er ikke ophav til forvirring, styghed og forfald, men til skønhed, fuldkommenhed, karakter, alt af bedste kvalitet.

Se på beskrivelsen af Guds himmel – sædet for Guds trone – hvor Gud lever som beskrevet i Åbenbaringen 4. Gud sidder på en trone omringet af strålende glans, herlighed og kvalitet, skønhed og karakter. Mere blændende og strålende skønhed end noget menneske nogensinde har set.

Det var Guds mening, at menneskene skulle bearbejde denne jord, forbedre og forskønne den, give den herligheds karakter – og derigennem udvikle "helligt skrud" (1. Kron. 16:29) i sit eget liv. Det har aldrig været Guds

hensigt, at mennesket skulle leve i fattigdom, snavs, elendighed og styghed. Mennesket skulle have forskønnet jorden samtidig med at det udviklede sin karakter.

138

Hans civilisation skulle have været et "himmerige på jorden".

Hvad Mennesket Har Gjort

Men hvad har mennesket da gjort her på jorden, hvor Gud satte ham? Mennesket har udøvet modbydelig forurening, besudlet og vanhelliget alt det hans hånd har berørt. Han har forurennet luften, forbrudt sig mod vandet i have, floder og søer. Han har udpint landet, ribbet skovene og derved ændret nedbøren og forårsaget ørknernes udbredelse. Han har udtæret det dyrkbare land ved ikke at give det sabbathvile hvert syvende år. Mennesket har bygget byer og tilladt dem at forfalde til slum, snav og elendighed.

Alt dette fordi det første menneske forkastede og vendte sig fra Gud, og valgte udelukkende at stole på sig selv – og alle Adams efterfølgere har fulgt dette valg lige siden.

Mennesket har således bygget en menneskegjort civilisation under Satans indflydelse. Mennesket har ikke alene ruineret den jord, han skulle have udviklet og forbedret, han har også ødelagt sit eget helbred ved forkert levevis samt degraderet og fordærvet sin åndelige karakter. Nu har vi omsider, eftersom vi nærmer os enden på de 6000 år, hvor Gud gav Mennesket frie tøjler, skabt det masseødelæggelsens Frankenstein uhyre som kan tilintetgøre hele menneskeheden – med mindre en barmhjertig Gud griber ind og frelser os fra os selv.

En Beskeden Forsmag

Vi lever i den epoke bibelprofetierne kalder de sidste dage – den sidste generation før Kristus kommer for at herske og udføre det på jorden, som menneskeheden skulle have gjort. I disse sidste dage skal kundskaben ifølge bibelprofetierne øges, åndeligt så vel som materielt. Den sande Guds Kirke skal sættes tilbage på

139

sporet for at genrejse troens herlige budskab, som blev overgivet de hellige på de oprindelige apostles tid.

Gennem Kirken byggede Jesus tre universiteter – to i De Forenede Stater og et i England. Disse tre universitetsområder har overgået hinanden i materiel skønhed. Fysiske miljøer af høj standard og rammer om udviklingen af Guds retskafne karakter i studenterne. Skønheden af gudfrygtig karakter i disse studenter har overgået universitetsområdernes fysiske skønhed. En dronning der var på seks dages besøg her i hovedkvarteret i Pasadena i Californien, udbrød efter en rundvisning: "Jeg har netop været i himmelen".

Tre gange har dette universitet vundet prisen som det bedst vedligeholdte, den smukkeste og bedst anlagte havearkitektur i hele USA. Disse universitetsområder er eksempler på det menneskeheden skulle have udført. De er også en besked om forsmag på den skønhed, der vil blomstre frem på hele jorden, når Kristus og hans hellige har overtaget regeringen i morgendagens vidunderlige verden.

Forfaldne tidligere millionærboliger her i Pasadena er blevet restaurerede og udgør Ambassador College, og et slumområde bagved er blevet rensat op og bygget om til det skønneste område i Pasadena.

Hvis Adam havde taget af Livets Træ -- Hvad da?

Hvordan begyndte den materielle menneskelige karakter at forfalde?

Hvis Adam havde taget af livets træ som var blevet ham tilbudt, ville civilisationens kurs have taget en helt anden retning. Fred, lykke, glæde, sundhed og overflod ville have spredt sig ud over jorden.

140

Men hvad blev resultatet?

Adam tog kundskaben om godt og ondt til sig selv. Men den var kun god på det menneskelige plan, et niveau der ikke kunne overstige menneskeånden i ham. Han forkastede tilliden til Gud og stolede på sig selv når det gjaldt kundskab, evner og magt – alt sammen begrænset til kødeligt menneskeligt niveau, forført og vildledt af den fordærvede Satan.

Havde han taget af livets træ, ville han uden tvivl have erstattet Satan på jordens trone, genoprettet Guds regering med kraft, indflydelse og ledelse fra Den Evige Gud. Men han lod Satan få indpas i sit sind. Dermed blev han kidnappet og holdt fanget af Satan.

Det først skabte menneske, troede ikke det Gud sagde; han var ulydig mod Gud; valgte at gå SINE EGNE VEJE; gøre sine egne ting. Adam gjorde det med vilje, men tilsyneladende ikke forsætlig eller i ond hensigt

Villig blev Adam ført i fangenskab af Satan. Villig gik han Satans, alle tiders ærkekidnapper, vej.

En Verden Holdt i Fangenskab

Adam var blevet skabt med mulighed for at kunne blive født som Guds søn. Selv om han endnu ikke var blevet et undfanget barn i GUD FAMILIEN, var han blevet skabt til netop dette formål. Straks efter at have givet efter for Satans veje, ved at vælge "at gøre sine egne ting", og var blevet oprørsk imod Guds udtrykkelige påbud, blev han åndeligt set Satans ejendom. Han havde i virkeligheden givet efter for Satans REGERING, Satans ledelse -- valgt Satans love – forfængelighedens og selvoptagethedens love, der automatisk leder til en holdning af selvforherligelse, begær, konkurrence, lyst til at "tage selv" i stedet for Guds GIVENDE VEJ.

141

Hele menneskeheden stammer fra Adam og Eva. Vor nuværende verden blev GRUNDLAGT af dem. VERDEN har lige siden været HOLDT I FANGENSKAB! Verden valgte kidnapperens VEJ, i stedet for sin potentielle Faders vej!

Men Gud Fader var villig til at betale løsepengene for at få sine potentielle åndelige børn tilbage. Men Gud valgte ikke på dette tidspunkt at tilbagekøbe, opdrage og restaurere menneskeheden.

Ved Verdens Grundlæggelse

Efter Adams synd lukkede Gud adgangen til livets træ for verden som helhed, indtil den anden Adam, Jesus Kristus, skal have afsat Satan og overtaget jordens trone.

Uden straf er den ingen lov. Straffen for menneskenes synd er DØD.

Dødsstraffen blev overført til Adam og alle hans efterkommere. Denne straf skulle afsones. Der var ingen vej uden om. Satan må have godtet sig i troen på, at han havde forpurret Guds hensigt med at genoprette sin regering og afsætte Satan fra jordens trone. Han vidste, at alle Adams efterfølgende børn i sandhed ville blive underlagt dødsstraffen, for alle ville synde.

Men det som selv Satan sikkert ikke var klar over var, at Guds plan om at frelse menneskeheden og fjerne Satan fra Jordens trone, stadig stod ved magt.

Samtidig med grundlæggelsen af verden blev det bestemt at Jesus Kristus, som "Guds Lam", skulle slagtes som betaling for alle menneskenes synder (Åbenb. 13:8). Hans stedfortrædende offer skulle dog kun dække dem, der

virkelig omvender sig og tror. På samme tid bestemte Gud også, at alle Adams efterkommere skulle dø, men efter døden igen blive oprejst og dømt (Heb. 9:27). Men som alle skal dø i Adam,

142

således skal de samme ALLE blive levendegjort i en opstandelse fra døden for at blive dømt (1. Kor. 15:22).

Ingen kunne dog nogensinde blive født af Gud før Guds hellige og fuldkomne karakter ved personligt valg var omsat i handling og indpodet i dem.

Gud afsatte 7000 år til at fuldføre sin OPRINDELIGE HENSIGT med at reproducere sig selv igennem mennesket. Guds mesterplan var fostret af Guds mesterhjerne til udarbejdelse af hans HENSIGT her på jorden.

I næsten 6000 år har den civilisation, som vi kalder verden, udviklet sig. Men den har været en verden holdt i fangenskab. Den er Satans verden, selv om de fleste er blevet forførte til at tro, at den er Guds verden. Endnu den dag i dag sidder Satan fortsat på jordens trone.

I al den tid har Satan arbejdet i alle mennesker. Han har indgydt ufattelige ONDER i denne verden.

Men hvordan har Satan båret sig ad med at indgyde ondskab i alle menneskers sind, selv de mest lærde og de ypperste i højere lærdom, videnskab, regeringer og andre områder af overvældende menneskelige bedrifter? Også dette spørgsmål er et mysterium som næsten ingen forstår.

Satan -- Mesteren i at Transmittere

I Efeserbrevet 2:2 kaldes Satan herskeren over luftens rige, og han arbejder i menneskenes sind. Jeg kunne aldrig have forstået det før 1) jeg lærte hvordan radio- og fjernsynslyde og billeder bliver overført gennem luften; og 2) indtil jeg havde lært sandheden om menneskeånden i menneskehjernen. Når radioen indstilles på den rigtige bølgelængde og TV på en rigtig kanal, da vil budskab og billeder komme igennem fuldstændig klart. Hvis Satan er herskeren over luftens rige

143

er han også herre over luftens lydbølger. Han transmitterer – ikke i ord og billeder, men i humør, holdninger, sindsstemninger og impulser.

Vi læser f. eks. i Ezra 1:1, at da Kong Kyros af Persien udstedte forordning om at sende en koloni af jøder tilbage til Jerusalem for at bygge det andet

Tempel, var det efter tilskyndelse af Gud. Han gjorde det, fordi Gud bevægede hans menneskelige ånd dertil – Gud lagde med andre ord tanken og impulsen i kongens sind, der fik ham til at handle. På samme måde påvirker Satan menneskeånden der bor i folk; og indgiver dem holdninger såsom misundelse, jalousi, vrede, utålmodighed, raseri, bitterhed og strid. Folk har ingen anelse om Satans kolossale magt. Menneskeånden i hvert menneske er automatisk indstillet på Satans bølgelængde. Det er som om Satan har mættet luften omkring hele jorden med sin egoistiske og forfængelige holdning.

Således udvikledes verden, civilisationen, fra Adams og Evas tid. Da Gud spærrede vejen til livets træ, markerede denne handling verdens grundlæggelse. Den blev grundlagt på forkastelse af Gud Skaber, på ulydighed mod Guds lov der definerer Guds livsstil. Og resultatet er blevet 6000 års menneskelig civilisation med sorg, smerte, lidelse og ondskab.

Gud udarbejdede en 7000-årig mesterplan for at gennemføre sin storslåede hensigt. De første 6000 år blev afsat til at Satan skulle forblive på jordens trone, så menneskeheden ved egen erfaring kunne lære den bitre lektion, ... at Satans egoistiske vej i opposition til Guds lov kun fører til smerte, lidelse, kval, angst og død.

Hele menneskeheden er blevet forført til at foretrække denne egoistiske "tage selv" livsstil.

Her skal man huske, at verden ikke vidste noget om Gud Fader før Jesus kom og åbenbarede ham (Matt.11:27).

144

Fra grundlæggelsen blev verden afskåret fra Gud Fader. Jesus kom for at forsone angrende og omvendte troende med Faderen (Rom. 5:10).

Civilisationens Begyndelse

Men læg i korthed mærke til hvordan menneskets civilisation udviklede sig.

Gud skabte de første mennesker, fysisk og mentalt fuldkomne. Fysisk havde dette fuldkomment skabte par ingen kroniske lidelser eller tilbøjeligheder til sygdom eller lidelser. Dette bevises ved at Adam levede 930 år. Og i næsten 2000 år fra Adam til Noah var den gennemsnitlige levealder omkring 900 år.

Tænk på det! Det første menneske levede næsten en sjettedel af tiden fra menneskets skabelse til nu!

Adam og Eva havde to sønner Kain og Abel. Da de blev voksne, eller måske var de stadig teenagere, blev Kain misundelig og fjendtlig imod sin broder

Abel. Selv om adgangen til livets træ og til Gud Fader var lukket, talte "Ordet" ("Herren" eller "Den Herre Herren" på dansk) til Kain og advarede ham. Men Kain blev ledt af Satan. Luftens hersker havde ophidset Kain til en attitude af fortørnelse, raseri og fjendtlighed. Kain slog sin yngre bror ihjel, og da Herren spurgte efter Abel, løj han for Gud. Satan ledte således det allerførste fødte menneske til at blive morder og løgner.

Gud dømte ham til at blive omstrejfende og fredløs.

Selv om menneskefamilien havde forkastet Gud og valgt at stole på sig selv under Satans påvirkning, var menneskesindet i stand til at arbejde med materielle ting. I løbet af få generationer producerede en af Kains sønner harper, fløjter og andre musikinstrumenter

145

(1. Mose. 4:21-22) og en anden smedede redskaber af kobber og jern.

Menneskeheden gjorde fremskridt i materiel udvikling, men åndeligt veg de længere og længere bort fra Gud. Husk her, at "Dersom Herren ikke bygger huset, er bygmestrenes møje forgæves" (Sal. 127:1), se også Mattæus 7:24-27, et hus bygget på mangelfuldt fundament er dømt til at falde. Civilisationen som vi kender den blev bygget, ikke på Guds fundament og under hans ledelse, men på menneskets selvtillid under Satans forførelse og påvirkning.

Biblen beretter meget lidt om menneskenes udvikling før Noahs tid, men efter 1500 - 1600 år var menneskenes civilisation blevet så ond, at der kun var én mand, Noah, der blev fundet retfærdig. Der havde fundet en befolknings eksplosion sted, og menneskeheden var blevet stadig mere ond. Efter i 100 år at havde advaret menneskene igennem Noah, sendte Gud syndfloden der druknede alt liv undtagen Noah, hans hustru, deres tre sønner og deres hustruer, i alt otte mennesker.

Ondskabens Omfang

Læg mærke til i hvilket omfang Satan havde vendt menneskeheden til ondskab. I 1. Mosebog 6:5, "Men Herren så, at menneskenes ondskab tog til på jorden, og at deres hjerters higen og tragten kun var ond dagen lang." Jorden var fyldt med vold. Menneskenes tanker, overvejelser og planer gik kun i retning af en lang række selviske, lyst- og ondskabsfulde formål.

Volden var blevet så udbredt, at Gud besluttede at spare menneskeheden for yderligere lidelse i den stadig stigende elendighed og pine.

Gud gjorde en ende på deres elendighed ved en verdensdækkende oversvømmelse. I næste sekund af deres bevidsthed vil de blive genoplivet i

”den store hvide trones” opstandelse (Åbenb. 20:11-12). De vil blive bragt tilbage

146

til livet på et tidspunkt, hvor Kristus regerer jorden i retfærdighed, fred og lykke. Satan vil være borte. Deres sind vil da blive åbne for Guds SANDHED og de vil få tilbudt evig frelse.

Men Gud havde til hensigt at bevare menneskelivet for at give menneskeheden en ny start.

Af alle jordens millioner fandt Gud kun én mand som vandrede med Gud. To kan ikke vandre sammen medmindre de er enige. Kun Noah var enig med Gud og Guds livsstil. Gud brugte Noah til at forkynde retfærdighed (2. Pet. 2:5), og i hundrede år advarede Noah en stivnakket verden, fra han var 500 til han blev 600 år gammel.

Noah var ”fuldkommen” blandt sine samtidige. Dvs. i afstamning og slægt (1. Mose. 6:9).

Beviset ligger i betydningen af det hebræiske ord der er oversat ”fuldkommen”. Det kan betyde både åndelig karakter (fuldkommen er på dansk oversat til ”ustraffelig” i 1. Mose. 17:1) og fysiske karaktertræk (fuldkommen er oversat til ”lydefrit” i 3. Mose. 22:21). Derfor tillader 1. Mosebog 6:9 oversættelsen, at Noah var enten ”lydefri” eller ”pletfri.” Sammenhængen i 1. Mosebog 6:2 indikerer dog klart, at det er den sidste betydning, der var ment med ”fuldkommen.” Så en god oversættelse af 6:9 er, at Noah var den eneste ”retfærdige, ustraffelige” mand (i åndelig karakter) og at han også var af ”pletfri herkomst” (i sin genetiske arv) blandt sine samtidige.

Enden på Verden før Syndfloden

Hovedindholdet af kapitlet handler om de tidligere generationer i Noahs slægt. Der havde udviklet sig en uoverskuelig ondskab, som i Noahs generation nåede højdepunktet i en krise, der gjorde en ende på den verden.

Hvad var denne udbredte ondskab og korrupsion? Jesus beskrev denne ondskab med ordene ”... de åd og drak, tog til ægte og gav til ægte ...” (Matt. 24:38). At spise og drikke er ikke ondskab. Giftermål er

147

ikke ondt i sig selv. Det må have været forkerte måder og overdrivelser når det gjaldt at spise, drikke og at gifte sig – det onde må have ligget i måden og omfanget af spisning, drikning og ægteskabsindgåelse.

Det kan kun have drejet sig om at spise upassende mad, drikke for meget alkohol, drukkenskab og svir (Gal. 5:21), oprør og vold. 1. Mosebog 6:2 fortæller hvornår giftermål bliver forkert -- da mænd "tog så mange af dem (kvinderne) som de lystede, til hustruer." Der var ukontrollerede og universalt blandede ægteskaber – i så høj grad, at Noah var den eneste der var uplettet eller perfekt i sin afstamning. Han var af den oprindelige hvide afstamning.

Det er helt åbenbart, at på Noahs tid eksisterede der mindst tre fremtrædende racegrupper på jorden, den hvide, gule og sorte, selv om blandingsægteskaberne frembragte mange andre raceblandinger.

Gud afslører ikke den nøjagtige oprindelse af de forskellige racer i Biblen. Det fremgår dog tydeligt at Adam og Eva blev skabt hvide. Guds udvalgte nation Israel var hvid. Jesus var hvid. Men det er rimeligt at gisne, at moder Eva blev skabt med æggestokke, der indeholdt de gule og sorte gener så vel som hvide, således at nogle af Adam og Evas børn gav grundlaget til sorte og gule såvel som hvide.

Den eneste mand Gud valgte til at BEVARE menneskeheden i live efter Syndfloden var perfekt i sin afstamning – alle hans forfædre tilbage til Adam var af samme og utvivlsomt hvide race -- ikke at hvid på nogen måde er overlegen.

En avls mand der ønsker at præsentere sine præmie dyr på lokale eller nationale dyrskuer, vil helt sikkert kun præsentere fuldblods dyr med stamtavle. Krydser man dyrene altererer man deres karaktertræk.

148

Oprindeligt fastsatte Gud landegrænserne for at nationerne skulle være ADSKILDTE, netop for at undgå blandede ægteskab. Læs selv, "Da den Højeste gav folkene eje (dvs. lande- eller geografiske grænser), satte skel mellem (læg mærke til, at han satte skel, adskilte) menneskenes børn, bestemte han folkenes grænser..." (5. Mose. 32:8).

Men menneskene ville giftes på tværs af racerne – indtil der kun ville blive ÉN RACE!

Menneskenaturen ønsker tydeligvis fortsat dette den dag i dag!

Noah var af ren hvid herkomst. Hans hustru og sønner var af samme hvide æt. Men tilsyneladende var Jafet gift med en orientalsk kvinde og Kam med en sort.

Vi ved ikke meget mere om civilisationens udvikling før syndfloden.

Menneskeheden burde have lært af syndfloden, men afskåret fra Gud og forført af Satan, havde den ikke og har stadig ikke den dag i dag lært lektien. I stedet for er det igen, "som det var i Noahs dage", som Jesus sagde i profetien, en befolknings eksplosion hvor ondskaben øges. Denne gang truer en verdensomfattende atomkrig med at udslutte hele menneskeheden fra jorden. Med for de "udvalgte" i Guds sande Kirke (Matt.24:21-22) skyld, vil Gud afkorte disse dage – og da vil han sende Jesus Kristus som Konge over konger, og han vil afsætte Satan og selv overtage jordens trone.

Byernes Oprindelse

Allerede to generationer efter syndfloden begyndte en mand ved navn Nimrod at organisere menneskene i byer. Først kom Babelstårnet og byen Babel. Derefter Nineve og andre byer, der blev bystater.

149

Gud havde sat grænser imellem nationerne, for at holde racerne geografisk adskilt.

Her vil jeg citere fra "Satans Great Deception" ("Satans Store Svindel"), en afhandling af C. Paul Meredith (side 14 – 16):

Efter syndfloden kendte alle på jorden Gud og grunden til at han havde druknet de ugudelige. De var bange for at være ulydige i begyndelsen -- Menneskene levede... uden byer og uden love og alle talte et sprog...

Denne gruppe der udgjorde de eneste mennesker på jorden (for alle andre var blevet tilintetgjort i den store Flod) begyndte at forlade Ararat bjerget (1. Mose. 8:4) hvor arken var landet: "Hele menneskeheden havde eet tungemål og samme sprog. Da de nu drog østpå, kom de til en dal i Sinear, og der slog de sig ned" (1. Mose.11:1-2). Disse folk, der i dag kendes som Sumere (Miller: "Ancient History in Bible Light, side 51), trængte sig gennem bjergene østpå og kom til en fantastisk frugtbar slette dannet af aflejringerne fra floderne Eufrates og Tigris. Landet Sinear kendes i dag som Oldtidens Babylon (J. H. Breadsteds "Ancient Times", side 107). Her var landet, der kunne give dem al ønskelig overflod...

Men snart adlød disse folk ikke Gud, ligesom Adam og Eva, og bragte derfor sig selv i vanskeligheder. Landet var frugtbar, men de vilde dyr formerede sig hurtigere end menneskene, fordi den tidligere civilisation var blevet

tilintetgjort i syndfloden. Deres våben var primitive og der var altid fare for liv og ejendom (2. Mose. 23: 28-29). Hvad kunne man gøre ved det?

Nimrod, søn af Kusj, var en stor, stærk sort mand som udviklede sig til en stor jæger. Det var ham, der samlede folk og organiserede dem til at jage de vilde og farlige dyr. Han var "En vældig jæger for Herrens øjne" (1. Mose. 10:8-9). Nimrods navn var med andre ord, kendt over alt for sin styrke. Han befriede menneskene for deres frygt for de vilde dyr efter syndfloden. Hans prestige voksede. Han blev leder i jordiske affærer. Han var ambitiøs.

150

Babylon – Den Første By

Der fandtes dog en bedre måde at beskytte sig mod de vilde dyr, der strejfedes om på jorden, end konstant at skulle kæmpe imod dem. Nimrod byggede en by med huse og beskyttede den med en høj mur. Der samlede han folket. Nu var de beskyttede og Nimrod var i stand til at herske over dem. Dette arrangement var til alles tilfredshed, for de sagde: "Kom, lad os bygge os en by og et tårn, hvis top når til himmelen, og skabe os et navn, for at vi ikke skal spredes ud over hele jorden" (1. Mose. 11:4).

Ikke alene beskyttede folk sig fra de vilde dyr ved at bygge byer omringet af mure, de etablerede også deres egen autoritet – "lad os skabe os et navn." Menneskelig myndighed blev centraliseret der – Guds krav om lydighed mod hans love, blev ikke erkendt! Nimrod var deres leder. Desuden byggede de et tårn, der skulle "nå op til himmelen". Med et så højt tårn kunne de gøre lige hvad de ville – være ulydige mod Gud uden at frygte hans straf, der havde druknet de tidligere beboere, på jorden. Dette var menneskenes første åbne oprør imod Gud efter syndfloden – de troede, at de nu var udenfor Guds rækkevidde, hvis de ønskede at være ulydige imod ham. Akkurat som Satan troede de, at hvis de kunne "stige op over skyernes højder" da kunne de blive "den Højeste lig" (Esa.14:14). Kusj, Nimrods far, var også meget aktiv i opførelsen af dette tårn og byen ("The Two Babylons" af Alexander Hislop, side 26).

Disse mennesker havde et fælles sprog, men de tilhørte tre forskellige racer eller familier – hvide, gule og sorte. Som Gud har skabt variationer i mange arter af blomster og dyr til større skønhed som f. eks. roser af mange variationer og farver, sådan skabte Gud også menneskenes tre racer med hver sin hudfarve. Det var Guds hensigt at afværge blandede giftermål. Men mennesket har altid ville bryde Guds love, intentioner og veje. De ønskede at blive én race og familie igennem blandede ægteskaber. Som tidligere nævnt satte Gud grænser

151

imellem racerne, og sørgede for geografisk at adskille dem i fred og harmoni og uden diskrimination. Men menneskene ville være én stor sammensmeltet familie. Et af formålene med at bygge Babelstårnet var at forene sig, og undgå at blive opdelt i racer og i geografisk adskillelse.

De byggede tårnet, "for ikke at blive spredt ud over hele jorden" (1. Mose.11:4). Men Gud så deres byggeri og sagde, "Se, de er eet folk og har alle eet tungemål; og når de nu først er begyndt således, er intet, som de sætter sig for, umuligt for dem" (11:6).

Hvad var det, der ikke ville være "umuligt for dem"? Nu i det tyvende århundrede rejser mennesket rundt i det ydre rum, de har været på månen og er kommet tilbage igen, de har opfundet og produceret udviklede maskiner, computer instrumenter, transplanteret hjerter og endda forsøgt på at skabe nyt liv fra dødt materie. Menneskehjernens kapacitet for materielle bedrifter synes uden grænser. Men menneskenes problemer er ikke materielle, de er åndelige. Stillet overfor de åndelige problemer er mennesket fortsat hjælpeløst uden Gud.

Så Gud "steg ned og forvirrede deres tungemål og spredte dem fra det sted ud over hele jorden" (1. Mose. 11:7-8).

Jeg citere igen fra C. Paul Merediths afhandling, der nu er ude af print (side 16-17, 25-29):

Da begyndte Nimrod at blive "storhersker" og "en vældig jæger for Herrens øjne" (1.Mose. 10:8-9). På en tyrannisk måde (det hebræiske ord for "vældig" er gibbor som betyder "tyran" iflg. Strongs Concordance of the Bible). Nimrod tyranniserede folket. Han udfærdigede lovene. Ikke alene det, men han var "vældig for" Herren. (Det hebræiske ord paniym der er oversat til "for" burde være "imod" – Strongs Concordance of the Bible). Biblen siger, at Nimrod var imod Gud!...

152

Nimrod fik mere og mere magt, men den indgroede trang i mennesket til tilbedelse af noget højere skulle opfyldes. Nimrod og hans tilhængere havde vendt sig imod den sande Gud. De ønskede at tilbede Gud på deres egen måde! De "ombyttede den uforkrænkelige Guds herlighed med billeder af fugle, firefødede dyr og krybdyr" (Rom 1:23) – slanger og andre ting Gud havde skabt. (De skulle have tilbedt Gud i ånd og sandhed og ikke igennem idoler – Johs. 4:24 og 2. Mose.20:4-5). Med den verdslige magt Nimrod udøvede, indsatte han sig selv som præst for det folket tilbad, og derved fik han endnu større greb om dem, og efterhånden satte han sig selv i den sande Guds sted...

Men Noah, retfærdighedens forkynder (2. Pet. 2:5) stod fast og vandt en trofast støtte i sønnen Sem. Efterhånden som Nimrod udvidede sit rige, kom der modstand mod Sem, der repræsenterede Noah... Nimrod blev repræsentant for de onde magter der modarbejdede Sem ...

Sem, der var en meget veltalende person, siges at have opnået hjælp fra en gruppe egyptere der overmandede Nimrod.

Nimrods død satte tilsyneladende en stopper for den falske hedenske tilbedelse han havde startet.

Semiramis...

Havde Nimrod været en mand med ubegrænsede ambitioner, da overgik den fremtidige "Himmelens Dronning" (Jer. 7:18) Semiramis ham. Nimrod var blevet den største og mest magtfulde figur i verden. Han var død. Hun indså klart, at hvis hun skulle overtage hans position og magt, så måtte hun gøre noget for at sikre sig den.

Nimrods kongerige som dækkede det meste af den tids beboede verden var gået i arv til hende. Meget af Nimrods magt kom fra hans selvopfundne position som Solgudens menneskelige repræsentant. Hun ville for enhver pris beholde denne verdensmagt. Kontrollen over religionen som havde givet Nimrod så megen magt, måtte hun holde på, hvis hun skulle kunne bevare grebet om sine undersåtter... I live var Nimrod blevet æret som en helt; som død vil hun have ham tilbedt som en gud...

153

Semiramis blev i virkeligheden grundlæggeren af verdens hedenske religioner, der tilbeder falske guder. Selv såkaldte kristne helligdage som jul, nytår, og påske har deres oprindelse i de falske religiøse systemer som hun udviklede. For flere detaljer henvises læseren til "The Two Babylons", af Alexander Hislop.

I dag er det engelske sprog stærkt på vej til at blive det vigtigste internationale sprog. Menneskene indgår blandede ægteskaber og man er igen på vej tilbage til eet verdens sprog.

Vor Nuværende Onde Verden udvikles

De eneste overlevende fra syndfloden var Noahs familie. Det var Noah, hans hustru, deres sønner Sem, Kam og Jafet og deres hustruer. Hele menneskeheden stammer fra denne ene familie.

Biblen taler om tre verdener – den gamle verden der blev oversvømmet af vand, vor nuværende onde verden og den kommende verden.

Efter at oversvømmelsens vande fordampede fra hele jorden, bestod verden af denne ene familie, Noahs familie. Og Sem som var hvid og gift med en hvid kvinde, begyndte sin egen familie. Kam hvis hustru var sort fik sorte børn og han startede sin familie. Jafet der var gift med en gul kvinde begyndte sin familie og fik gult afkom. Jordens tidlige historie nedskrevet i Biblen taler om "familier" og ikke om "racer".

Under episoden med Babels Tårnet, forvirrede Gud folkenes tale så de ikke mere kunne kommunikere med hinanden, kun de der talte det samme nye sprog.

Som tiden gik og familierne voksede, talte de hver sit sprog. Guds hensigt var geografisk adskillelse og ikke race integrering.

154

Nimrod byggede et antal byer – Babylon, Erech, Accad, Calne, Nineve osv. De udviklede sig til bystater hver med sin egen lokale regering. Efter hånden blev de til nationer med egne regeringer. Blandt disse var Babylon (senere kendt som Kaldæa), Egypten og Assyrien. Religionen Semeramis havde startet spredtes til de forskellige nationer på deres egne sprog. Semeramis og Nimrod fik navnene Isis og Osiris i Egypten. Hver nation gav egne navne til disse guder. Men labyrinten af hedenske religioner har alle deres oprindelse i Semiramis.

Som generationerne efterfulgte hinanden udvikledes denne verdens civilisationer. Det begyndte med Nimrods eget regeringssystem yderligere fremmet af et religiøst system, der stammede fra ham selv og Semiramis. Vort moderne akademiske undervisningssystem blev grundlagt af Platon, elev af Sokrates. Systemer for handel, industri, økonomi og bankvæsen udvikledes, men ingen af disse Satan-inspirerede menneskelige systemer har oprindelse hos Gud. Alle lovene blev lavet af mennesker – enten ved påbud fra konger og despoter, eller fra menneskers lovforsamlinger såsom kommunale råd, lovgivende statsforsamlinger, nationale kongresser, parlamenter, diæter eller hvad de nu hedder. Sociale vaner udvikledes sammen med alle andre facetter i civilisationen helt frem til vor kaotiske nutid.

Det var sådan en verden, at Gud kaldte en nation ud af. Den skulle være hans eget specielle folk. Ikke et yndlingsfolk og genstand for speciel gunst, men en nation valgt til et bestemt formål, som den ikke formåede at opfylde.

Den verdslige historie antyder, at Sem efter syndfloden mere eller mindre bevarede kendskabet til Gud og Guds livsmønster; men ingen vandrede

virkelig med Gud før Abraham. Det var Abraham der fik alle de løfter af Gud, som menneskenes frelse til syvende og sidst hviler på.

155

Det gælder også den materielle og økonomiske velstand, der er blevet De Forenede Stater og Storbritannien til del.

Resumé over den Menneskelige Civilisation

Menneskeheden blev skabt på jorden med en glørværdig og vidunderlig hensigt. Gud var i færd med at reproducere sig selv. Sagt på en anden måde, Guds hensigt med at skabe menneskeheden var, at de skulle opnå højeste lykke og glæde i fred og fuldkommen komfort; at de skulle blive produktive, kreative, glade og succesfulde for til sidst at modtage evigt liv.

Dette betød at lære Guds højeste, fuldkomne åndelige karakter – fuldstændig utopi. Og denne hensigt vil blive opnået.

Men for at kunne opnå denne karakter, er det nødvendigt, at menneskeheden tager sine egne beslutninger. Lucifer, den tidligere kerub valgte den kurs, der ledte i diametral modsatte retning af Guds vej. Det første menneske fik valget mellem at acceptere og leve Guds fastlagte vej i lydighed, eller Satans selvtillid der går i modsat retning. Det første menneske Adam valgte selv at bestemme, hvad der er godt og hvad der er ondt. Han startede sin menneskefamilie med sin egen mening om godt blandet med ondt på det menneskelige niveau. Hans selvtillid var ikke alene med hensyn til den vej han valgte at følge, men også med hensyn til alle problemerne der ville komme for hans efterkommere. Han forkastede den åndelige kundskab, som Gud tilbød ham, og tilliden til at Gud ville give ham kraft til at leve utopiens vej.

Mennesket byggede sin verden på selv-tilstrækkelighed uden Gud.

Gud satte sin 7000 års mesterplan i gang for at udføre sin hensigt. Satan fik lov til at blive på jordens trone de første 6000 år. Det var Guds mening at menneskene skulle lære lektien fra egne erfaringer, og frivilligt komme til at anerkende Guds vej og karakter.

I næsten 6000 år har menneskeheden nedskrevet

156

sin selv-vundne erfaring. Men selv nu, da tiden snart er udløbet, har man ikke lært lektien. Mennesket har endnu ikke opgivet sin egen selviske måde og har heller ikke anerkendt Guds vej som den eneste til endelig lykke. Gud tillader nu, at loven om årsag og virkning når sin fulde virkning. Menneskenes samfund, bedraget og vildledte af Satan, har ikke engang fået mennesker til at indrømme, at deres selvtilstrækkelige kurs har slået fejl.

I dag står menneskenes verden på sit sidste trin. Krige, vold, ødelæggelse og terror omklammer hele verden. Den halve verden lever i uvidenhed, analfabetisme, fattigdom, snavs og elendighed. Den industrialiserede halvdel af verden er syg, med dårligt helbred, sygdomme, mental stress, frygt og frustration; den bliver ødelagt af forbrydelser, alkoholisme, narko misbrug, perverteret og forkert brug af sex, splittede hjem og håbløs frustration.

Menneskeheden har snart løbet linen ud. Men ikke engang nu vil Gud gribe ind for at redde denne trodsige menneskehed fra sig selv. Ikke før den kommer til det punkt, hvor den endelig indser, at hvis Gud forsinkede sin indgriben, da ville menneskene udrydde sig selv. Gud vil ikke gribe ind og indlede sin regering i den ny verden, før den rest der da vil være tilbage af menneskeheden, vil være blevet fuldstændig overbevist om deres egen afmagt overfor problemerne. Først da vil Gud bringe verdensomspændende fred med lykke og glæde. Menneskene skal da være kommet til at forstå deres egen hjælpeløshed og nytteløshed uden Gud.

Endelig i vore dage er masseødelæggelsesvåbnene blevet opfundet og produceret, som kan udslette alt liv på denne planet. Jesus forudså, hvordan det ville ende i disse sidste tider, hvor menneskeheden gisper sine sidste åndedrag. Efter at hans budskab var blevet undertrykt og ombyttet med et falskt menneskegjort evangelium om en anden Jesus, sagde Jesus, at "Dette evangelium om Riget skal prædikes over hele jorden til et vidnesbyrd for alle folkeslagene, og så skal enden komme" (Matt. 24:14).

157

Dette evangelium er nu blevet forkyndt til alle folkeslag. I løbet af de 50 år det er blevet forkyndt, er kærnekraften for første gang i historien blevet udviklet til en kapacitet, der kan udrydde al menneskeliv på jorden. Derefter forudså Jesus den store trængsel – en tid med så store problemer, at uden Guds indgriben, ville ingen mennesker overleve. Men for sin Kirkes skyld, vil Gud gribe ind før menneskehedens totale udryddelse. Menneskene vil blive tvunget til at forstå, at uden at have Gud med sig er de kommet til kort. Umiddelbart derefter, vil Kristus komme i skyerne i herlighed, glans og magt og fjerne Satan fra jordens trone og begynde Guds nye utopiske civilisation (Matt 24:14, 31-41).

Vi er i de allersidste dage af Satans onde verden. Guds utopiske civilisation vil blive indført i løbet af den nuværende generation.

Kapitel 5

Mysteriet Israel

Har det nogensinde slået dig hvor mærkeligt det er, at den Store Gud skulle have ophøjet oldtidsnationen Israel til sit udvalgte folk?

Overvej disse tilsyneladende paradokser:

Gud siger at han ikke gør forskel på folk. Gør han da forskel på nationer? Har han favoritter?

Er det gået op for dig at Gud nægtede sit udvalgte folk frelse – bortset fra deres profeter? At det kun var materielle og nationale løfter denne udvalgte nation fik – og at Guds Hellige Ånd ikke blev gjort tilgængelig for dem?

Har det nogensinde passeret dine tanker, at den Hellige Bibel er skrevet til og om denne ene nation Israel, og at andre nationer bliver nævnt alene i det omfang de kommer i forbindelse med Israel?

Og her kommer endnu en sandhed overset af nutidens kristendom og af jødedommen, og som hverken er beskrevet eller forstået af historikerne! Nordriget

159

Israel var ikke jødisk! Første gang ordet jøder nævnes i Biblen, er i 2. Kongebog 16:5, hvor nationen Israel i alliance med Syrien førte krig imod jøderne!

Denne forbløffende sandhed om Israel er et totalt ukendt mysterium -- ingen religion, hverken kristendom eller jødedom ved noget om det!

Det er sandt at nationen Israel var Guds udvalgte folk. Men forstå dette: De blev ikke udvalgt til at blive "lærerens yndling" eller til at modtage speciel gunst og tjenester. De blev udvalgt med én bestemt HENSIGT, nemlig for at de skulle forberede etableringen af Guds Rige!

Det er en fascinerende historie! Svaret på dette kapitels titel "Mysteriet om Israel" har stor betydning for Guds HENSIGT med menneskeheden! Man kan ikke forstå den virkelige hensigt med mennesket og dets utrolige potentiale uden denne vigtige viden.

Den Ypperste Mesterplan

Gud Skaber er i færd med at reproducere sig selv igennem mennesket! Guds endelige og altoverskyggende HENSIGT er så betagende, at den vanskeligt kan beskrives. Etableringen af oldtidens nation Israel er en uadskillelig del af denne ypperste mesterplan.

Syv generationer efter Syndfloden fandt Den Evige en mand som ville adlyde ham. Hans navn var Abram. Han levede i Haran i Mesopotamien. Denne mand skulle blive et modbillede til Gud Fader. Fra ham skulle Israel nedstamme. I denne nation lod Gud sine profeter fremstå og da tiden var inde, Jesus Kristus, Guds egen Søn.

Skæbnens mand

Abram, hans oprindelige navn, søgte ikke Gud, men Gud valgte at kalde og sætte Abram på prøve. Patriarken fra oldtiden der senere i skrifterne bliver kaldt de

160

trofastes fader. Gud kaldte ham i en ganske bestemt hensigt. Hensigten var ikke at "frelse" ham og "få ham op i himmelen". Gud kaldte ham, fordi han kunne se, at der i denne mand var potentiale for lederskab og lydighed mod Gud. Gud kaldte ham for at uddanne ham til speciel tjeneste og for at han til sidst skulle optage en høj position i Guds Rige – Morgendagens Kommende Verden. Jeg vil nu citere fra en bog jeg skrev for over 50 år siden, "De Forenede Stater og Storbritannien i Profetierne", fra side 16:

Gud befalede denne mand, Abram: "Drag ud af dit land, fra din slægt og din faders hus til det land jeg vil vise dig; så vil jeg gøre dig til et stort folk" (1. Mosebog 12:1-3).

Dette var et bud, der både var en betingelse og et LØFTE. Betingelsen var lydighed.

Således begyndte Gud sin særegne nation med ét menneske, Abraham Ligesom den verden, der har forvildet sig langt bort fra Gud og velsignelserne der kommer af at tilbede ham og adlyde hans love og regering, blev startet med én mand der gjorde oprør mod Gud og forkastede hans regering. På samme måde blev Guds egen nation af kød og blod, hvorfra børn skal

genfødes ind i Guds Rige, startet med én mand der uden spørgsmål adlød og anerkendte Guds guddommelige herredømme.

Begyndte Abram at argumentere? Sagde han: "Lad os tage en fornuftig snak først. Her er jeg i Babylon, i verdens centrum for handel, samfund og forlystelser. Kunne du ikke lige så godt give mig dette løfte her, hvor alt er behageligt og besnærende? Hvorfor skal jeg forlade alt dette og drage til et uciviliseret land?"

Kom Abram med udflugter, med modstand, argumenter og oprør?

Det gjorde han så afgjort ikke!

Den inspirerede tekst fastslår ganske enkelt: "Abram tog af sted." Der var ingen modsigelser. Ingen menneskelig argumentering om at Gud tog fejl. Ingen dumme spørgsmål som: "Hvorfor skal jeg forlade dette her?" "Kan jeg ikke selv bestemme?" Ingen nølen for at sige: "Jamen, jeg ser sådan på det."

161

"Abram tog af sted." Enkelt og klart, ubestridt lydighed!

Her ser vi igen dualitets princippet. Abram befandt sig lige i centrum af denne verdens voksende civilisation. Husk at det var en verden i fangenskab – en verden i udvikling efter Satans mønster. Gud havde valgt Abram som patriark for sin nation Israel, menighed eller Kirke i Det Gamle Testamente. Det tosidige princip går som en rød tråd igennem Guds arbejde med at fuldføre den store hensigt med menneskeheden på jorden. Vi har den fysiske menighed Israel i Det Gamle Testamente, og den åndelige Guds Kirke i Det Ny Testamente. Ordet kirke blev i Det Ny Testamente oprindeligt skrevet på græsk, "ekklesia" som betyder en forsamling af kaldede.

Da Israel i Det Gamle Testamente var den fysiske forløber og forbillede på Kirken i Det Ny Testamente, kaldte Gud Israels stamfader ud af Satans verden. Abraham anså senere sig selv for en fremmed, en pilgrim på jorden. Dette var ikke hans verden: "I tro døde alle disse uden at have opnået, hvad der var forjættet (lovet); men de så og hilste det i det fjerne og bekendte, at de var fremmede og udlændige på jorden. De der taler sådan, viser jo derved, at de søger efter et fædreland (en anderledes civilisation). Og hvis de havde tænkt på det, de var udvandret fra, havde de haft tid nok til at vende tilbage, men nu står deres hu til et bedre, nemlig det himmelske fædreland; derfor skammer Gud sig ikke ved dem, ved at kaldes deres Gud; thi han har beredt dem en stad" (Heb. 11:13-16). De Søger et bedre fædreland, et himmelsk fædreland som det vil blive når Guds Rige fylder jorden.

162

Og Gud etablerede denne mand Abram, hvis navn han senere ændrede til Abraham, som nationen Israels fader! Det var Abraham og hans efterkommere der fik alle Guds løfter. Vi må blive ligesom Abraham og igennem Kristus et af hans børn, hvis vi skal arve løftet om evigt liv i Guds Rige.

Gud sagde om sin specielle kødelige nation Israel: "Det folk jeg har dannet mig skal synge min pris" (Esa. 43:21). Denne profeti står stadig ved magt og vil snart blive opfyldt!

Dobbeltsidigheden i Løfterne til Abraham

Ikke mange har bemærket det, men der løber en dobbeltsidighed i gennemførelsen af Guds plan med at udføre hans hensigt med jorden.

Der var den første Adam af kød og blod og uomvendt; og Kristus, den anden Adam, åndelig og guddommelig. Vi har Den materielle og midlertidige Gamle Pagt, og Den Nye Pagt der er åndelig og evig. Gud gjorde mennesket dødeligt, fysisk af jordens muld og af menneskeriget; men ved Kristus kan han blive undfanget af Gud og blive åndeligt medlem af Guds Rige.

På samme måde var der to faser i løfterne Gud gav til Abraham – den ene var ren materiel og national -- den anden åndelig og individuel. Det åndelige løfte om Messias og frelse igennem ham, er velkendt af alle der har blot et lille kendskab til Biblen. De ved at Gud gav Abraham det åndelige løfte om, at Kristus skulle fødes af hans slægt – og at frelsen kommer til os ved Kristus. Men – og dette lyder utroligt og er dog sandt – næsten ingen ved hvad denne frelse går ud på, eller disse løfter om frelse som vi kan modtage gennem Kristus, hvordan vi kan modtage dem, eller hvornår! Men denne sandhed hører hjemme i et andet kapitel.

Det væsentligste i dette kapitel er den kendsgerning, at Gud også gav et andet fuldstændig anderledes og højest overraskende nationalt og materielt løfte til Abraham, som er blevet fuldstændig overset.

Læg nu igen mærke til hvordan Gud først kaldte Adam, og den dobbeltsidede natur i hans løfter: "Herren sagde til Abram: 'Drag ud fra dit land, fra din slægt og

163

din faders hus til det land, jeg vil vise dig; så vil jeg gøre dig til et STORT FOLK ... i dig skal alle jordens slægter velsignes" (1. Mose. 12:1-3).

Læg mærke til det tosidede løfte: 1) "Jeg vil gøre dig til EN STOR NATION" – det nationale materielle løfte om at hans kødelige børn skulle blive en stor

nation – et løfte om race; 2) "... og i dig skal alle jordens folk blive velsignet" – et åndelige løfte om nåde. Det samme løfte gentages i 1. Mosebog 22:18: "Og i din sæd skal alle jordens folk velsignes". Denne "ene sæd" henviser til Jesus Kristus som vi kan se i Galaterbrevet 3:8,16.

Det er netop her hvor de der anser sig for "kristne" og deres lærere, falder i og kommer til kort. De har ikke opdaget tosidigheden i Guds løfter til Abraham. De genkender messiasløftet om åndelig frelse gennem denne "ene sæd", Kristus. De synger salmen "Stående på Løfterne", og regner med at løfterne går ud på at komme i himlen efter døden.

Dette er det centrale punkt. Det er her, hvor de der bekender sig som "Kristne" og deres lærere hopper af sandhedens spor. Det er lige her de drejer af det spor, der ville have ledt dem til profetiernes forsvundne hovednøgle. De har overset det faktum, at Gud gav Abraham fysiske løfter om RACE såvel som et åndeligt løfte om NÅDE.

Det er en klar kendsgerning at løftet om at "jeg vil gøre dig til en stor nation" henviser alene til Race – ikke til den "ene sæd" i Galaterbrevet 3:16, som var Jesus Kristus, Abrahams søn og Guds Søn – men til "sæd" i flertalsform, en mangfoldighed af efterkommere gennem fysisk fødsel – dette slås yderligere fast ved Guds mere detaljerede gentagelser af løfterne senere.

Israel Skulle Blive Mange Nationer

Bemærk dig dette omhyggeligt! Forstå disse løfter!

"Da Abram var nioghalvfemsindstyve år gammel, åbenbarede Herren sig for ham og sagde til ham; 'Jeg er Gud den Almægtige; vandre for mit åsyn og vær ustraffelig, så vil jeg oprette min pagt mellem mig og dig og give dig et overvættets stort afkom...

164

derfor skal dit navn ikke mere være Abram, men du skal hedde Abraham, thi jeg gør dig til fader til en mængde folk"(1. Mose. 17:1-5).

Læg mærke til at løftet nu er betinget af Abrahams lydighed og ustraffelige levevis. Bemærk også, at "et overvættets stort afkom" nu bliver til "en mængde folk" – altså mere end én nation. Dette kan ikke henviser til den "ene sæd" Kristus. Beviset kommer i det følgende vers.

"Jeg vil gøre dig overvættets frugtbar og lade dig blive til folk, og konger (ikke kun én) skal nedstamme fra dig" (vers 6). Læg mærke til at disse nationer og konger skal nedstamme fra Abraham – der er tale om fysisk afkom – mangfoldig sæd i tillæg til den ene sæd (Jesus Kristus) gennem hvem alle spredte individer, der ved undfangelse igennem Kristus (Gal. 3:29) kan blive

Abrahams børn. De spredte individuelle kristne udgør jo ikke NATIONER. Rigtig nok bliver kirken i 2. Peter 2:9 omtalt som "et kongeligt præsteskab, et helligt folk (nation) ", men Kristi Kirke er ikke delt op i "mange nationer". Nej, dette her handler om race, ikke om nåde.

"Jeg opretter min pagt mellem mig og dig og dit afkom efter dig fra slægt til slægt..." (1. Mose. 17:7). "Afkom" er her flertal, idet det er slægt efter slægt, altså mange. "Og jeg giver dig og dit afkom efter dig din udlændigheds land, hele Kanaans land (Palæstina) til evig eje, og jeg vil være deres Gud!" (vers 8).

Så du det, landet – materiel ejendom lovet til det flertals afkom -- det er "deres" ikke "hans" Gud, vil jeg være". Flertalsformen gentages i vers 9: "du og dit afkom efter dig fra slægt til slægt".

Studer dette LØFTE omhyggeligt!

Store nationers fremtid afhænger af Løfterne den Evige Gud gav Abraham. Det eneste håb om evigt liv for os alle – uden hensyn til race, farve eller tro – afhænger af den åndelige side af løfterne til Abraham – løftet om nåde gennem "den ene sæd", Kristus Messias!

Hvor Meget Land – Hvor Store Nationer?

Dette er ikke ligegyldige, tilfældige eller uvigtige løfter. De er fundamentale grundlag for oprettelsen af

165

de mægtigste stormagter; basis for enhver personlig åndelig frelse; de er eneste håb for at menneskene kan opnå evigt liv. Løfterne er forbløffende. Menneskehedens fremtid er af Gud Skaber baseret på dem.

Jesus Kristus kom "... for at stadfæste forjættelserne (løfterne) til fædrene" (Rom. 15:8) – Abraham, Isak og Jakob. Disse samme løfter blev gentaget til Isak, Abrahams søn og til Jakob, Isaks søn.

430 år senere oprejste Gud sin nation Israel – efterkommere af Abraham, Isak og Jakob, hvis navn Gud ændrede til Israel.

Gud kaldte Moses til at føre dette folk ud af egyptisk slaveri. Det var ikke Moses der søgte Gud. Men Gud havde sørget for at Moses blev trænet og uddannet til opgaven, ved at lade ham opdrage som prins i den egyptiske faraos palads. Moses havde altså fået en speciel uddannelse i lederskab, derfor kaldte Gud ham ud af verden til at lede efterkommerne af Abraham, Isak og Jakob ud af slaveriet i Egypten.

Blandede Ægteskab Forbudt

Vi kommer nu tilbage til spørgsmålet om hvorfor Gud oprettede denne hebræiske nation som "sit udvalgte folk"? Hvorfor, når Gud aldrig gjorde Den Hellige Ånd tilgængelig for dem?

Et punkt bør vi her lægge mærke til. Det er sandsynligt at alle disse mennesker – eller næsten alle – tilhørte den hvide race, uændret siden skabelsen.

Efter at Jakob, hans sønner og deres familier kom til Egypten på Josefs foranledning, blev de holdt i et lokalt område der hed Gosen – geografisk adskilt fra ægypterne og der giftede de sig indenfor deres egne.

I denne sammenhæng lad os et øjeblik gå tilbage til Abraham. Han forhindrede sin søn Isak i at gifte sig med de mørklødede kanaanæere der dengang beboede landet.

166

Han sendte sin betroede tjener til sin egen familie og racefæller for at finde en hustru til Isak. Abraham sagde: "Sværg... at du ikke vil tage min søn en hustru af kanaanæernes døtre, blandt hvem jeg bor" (1. Mose. 24:3).

I næste generation giftede Jakob sig med Lea og Rakel, døtre af Laban, Abrahams nevø. Alle der boede i Karan, hvor Laban boede, var af samme æt som Abraham.

Jakob fik seks sønner med Lea og to med Rakel alle af samme oprindelige racelinje -- og to med hver af Rakels og Leas tjenestepiger dvs. 12 i alt. Selv Rakels og Leas tjenestepiger var uden tvivl af hebræisk afstamning. Disse 12 blev stamfædre til de 12 stammer i nationen Israel.

Gud forberedte Moses og uddannede ham specielt helt fra fødslen, sammen med broderen Aaron der skulle hjælpe ham som ordfører. (Moses stammede).

Med plagerne Gud sendte over ægypterne vendte han de ægyptiske guder og objekterne de tilbad imod dem selv, for at vise dem at disse ikke var guder. Selv plagerne blev sendt over ægypterne i KÆRLIGHED.

Den sidste plage kom efter at påskelammet var slagtet på den 14. dag i den første måned, i Guds hellige kalender, der falder om foråret. Israelitterne drog ud af Ægypten natten til den 15. De nåede til Det Røde Hav, men farao var i mellemtiden kommet på andre tanker, og satte efter dem med sin hær.

Israels børn var nået til Det Røde Hav og stoppede der, visse på den sikre død. Der var ingen bro. Det var for langt at svømme for kvinder og børn. Den vrede Faraos hær var i hælene på dem. Der var

167

intet de kunne gøre. De var HJÆLPELØSE! Der var kun GUD at stole på!

Efter en serie af overnaturlige hændelser havde Gud befriet dem fra slaveriet i Egypten. Nu befalede Gud Det Røde Hav skille sig i to vandmure, en ved hver side af en tør bred vej på havbunden.

Israelitterne vandrede igennem. Fra den modsatte bred så de sig tilbage og så ægypterne på vej ned til den tørre vej imellem vand murene, og de blev vidner til hvordan Gud lod vandene komme tilbage og druknede den ægyptiske armé.

Brudte Løfter

Da tiden var inde slog Israelitterne deres telte op ved foden af Sinai bjerget.

Gud gjorde dem ikke til sin udvalgte nation, under teokratisk styre, uden deres samtykke.

Gennem Moses forelagde Gud dem sit forslag. Hvis de ville adlyde HANS REGERING og love, ville han give dem fremgang og gøre dem til de rigeste og mest magtfulde af alle folkeslag.

Men Guds førstefødselsrets LØFTER var af national og materiel karakter – de omfattede ikke åndelig frelse.

Folket indvilligede og således blev de Guds udvalgte nation. MEN HVORFOR?

Vi ved følgende: Guds hensigt med dem havde en klar sammenhæng med forberedelserne til det endelig GUD RIGE -- når GUDS REGERING bliver genoprettet over hele jorden, og åndelig frelse bliver tilbudt ALLE!

En grund var utvivlsomt at bevare den oprindelige fysiske afstamning. Men der var mange andre årsager.

Folkeslagene havde udviklet kundskaber. Efter Adams oprør var menneskeheden

168

begrænset til alene at kunne tilegne sig fysisk og materiel viden.

De sagde ligesom højt uddannede folk og videnskabsmænd nu til dags, "Giv os tilstrækkelig kundskab, så skal vi løse alle problemerne og udrydde alle ondt – så vil vi skabe utopi!"

Indtil da havde Gud nægtet menneskeheden åndelig kundskab og udfoldelse. Nu besluttede Gud at give dem indblik i sin lov, i sin regering, i Guds livsstil! Han ville bevise for verden, at uden hans Hellige Ånd var deres sind ude af stand til at modtage og bruge kundskaben om den SANDE VEJ, der fører til LIVET. Han ville vise dem at MENNESKESINDET med sin ene ånd uden tilføjelse af Guds Hellige Ånd, ikke havde evnen til at opfatte åndelige ting, og ikke ville være i stand til at løse menneskenes problemer eller ondt som plagede menneskeheden. Nationen Israel skulle være Guds forsøgskanin til at bevise dette faktum. Gud havde valgt et folk af næsten perfekt herkomst i dets æt, der tilligemed besad alle Abrahams, Isaks og Jakobs (Israels) positive arveegenskaber.

Gud oprettede da en pagt med dem og gjorde dem til SIN NATION. Det var samtidig en ÆGTESKABSPAGT, hvor Israel var hustruen der lovede troskab mod Gud, sin ægtemand. Dette var et fysisk modbillede på den åndelige NYE PAGT der skulle komme.

Hvad beviste det?

Israels Arv og Omgivelser

Her var et folk af næsten ren afstamning, der havde fået troen på Gud i arv fra Abraham, Isak og Israel. Der er to omstændigheder der gør et menneske til det han bliver i livet: Arveegenskaber og omgivelser. Arveegenskaber er det man har modtaget i fødslen på områder som helbred,

169

intelligens og karaktertræk. Omgivelser inkluderer alle udenoms indflydelser og selvbestemte motivationer – det være sig gode som ondt.

Gode arveegenskaber af høj kvalitet, kan give en fordelagtig start på tilværelsen. Inspirerende, opløftende og gode selvmotiverende indflydelser kan blive yderligere hjælp. Sådanne omgivelser kan endda vende en person med ringere arveegenskaber til at blive en virkelig succes i livet.

Men nedslående omgivelser, slet indflydelse og vildledt selvmotivering kan på den anden side vende fortræffelige arveegenskaber til fiasko og ond natur.

Gud startede sin udvalgte nation – på trods af at de lige var kommet ud af slaveriet – med de bedste naturlige fordele i arveegenskaberne. Gud drog dem ud af slaveriet og gav dem en ny frisk start. Man kan endda sige, at de havde alle guldgrube chancer foran dem.

Men hvorfor dog? Hvorfor rejste Gud nationen Israel og forberedte den på denne måde?

Overvej allerførst HVORFOR Gud i det hele taget skabte mennesket! GUD ER I FÆRD MED AT REPRODUCERE SIG SELV I MENNESKET! I MENNESKET er han i færd med at skabe sin egen perfekte, hellige og retfærdige åndelige karakter! Til gengæld skal mennesket GENOPRETTE GUDS REGERING over hele jorden. Og han er i færd med at skabe MILLIARDER AF GUD SØNNER, DER SKAL FÆRDIGGØRE DET UENDELIGE, UFULDENDTE UNIVERS! Og derefter, hvad da?

Gud har endnu ikke åbenbaret hvad han da har til hensigt!

Alt Gud har gjort siden han skabte de første mennesker, har været yderligere skridt i retning af sit overordnede SUPREME MÅL!

Billede på Guds Rige

Den umiddelbare hensigt med menneskenes historie er at bane vejen for GUDS RIGE,

170

der vil GENOPRETTE GUDS REGERING OVER HELE JORDEN!

Guds rige er den undfangede og genfødte GUD FAMILIE, som vil blive virkelighed i en opstandelse med øjeblikkelig forvandling ved Kristi genkomst! Når jeg bruger vendinger som undfangede og FØDTE Guds børn, vil jeg kraftigt understrege, at jeg IKKE mener dem, der er vildledte af den gængse "FØDT-IGEN" opfattelse der siger, at enhver der "bekender Kristus" allerede i dette nuværende liv er "genfødte". DETTE ER DET STØRSTE BEDRAG hvormed djævelen Satan har FØRT DEM (de såkaldte "kristne") BAG LYSET. De har "modtaget" en falsk omvendelse. De kan være nok så velmenende, ikke desto mindre er de forførte! Og selvfølgelig er en forført person ikke klar over, at han er forført -- han kan være fuldstændig oprigtig!

Men TÆNK nu! HVORDAN kan den gammeltestamentlige nation Israel spille en rolle i en progressiv forberedelse til GUDS RIGE?

Regering i Guds Rige

Abraham var først og fremmest en mand med fremragende kvalifikationer. Uden tvivl vil han og hans sønner Isak og Israel få positioner lige under Kristus i Guds Rige. Guds Rige er et åndeligt rige, der dækker både kirke og stat over hele jorden. De tre mænd vil muligvis blive et team næst efter og lige under KRISTUS, med autoritet over kirke og stat.

Moses, som Gud valgte til at være ISRAELS leder og lovgiver, (det er dog Gud Fader, der er den oprindelige og virkelige lovgiver) vil efter al sandsynlighed komme lige efter Abraham-Isak-Jakob teamet i myndighed og som overhoved over hele verdens nationale regeringer i

171

det kommende tusindårsrige. Og Joshua, der efterfulgte Moses, vil sandsynligvis blive Moses' assistent og få opsyn med alle nationale regeringer i verden.

Hvad med nationen Israel som helhed?

På trods af deres gunstige arv mislykkedes det dem totalt at kvalificere sig. Da Gud forelagde dem sin hensigt med at gøre dem til sin nation, svarede de: "Alt, hvad Herren har sagt, vil vi gøre!" (2. Mose. 19:8). Men de brød deres ord på det groveste og gjorde oprør.

De var i et "ægtemand-hustru" forhold til Den evige Gud. Men Den Evige sagde senere om dem: "Men som en kvinde sviger sin ven (ægtemand), så sveg du mig, Israels hus, så lyder det fra Herren" (Jer. 3:20). (Dansk oversættelse af 1907: "Men ligesom en kvinde bliver troløs imod sin bojer, således ere I af Israels hus blevet troløse imod mig siger Herren").

Nationen Israel under Moses var ÉN RACE – blandede ægteskaber havde ikke spoleret deres racemæssige nationalitet.

Det forjættede (lovede) land hed dengang Kanaan og indbyggerne var af den sorte race. Men Gud havde GIVET dette land til Abrahams racemæssige efterkommere, det var et af LØFTERNE! Det tilhørte ikke Kana'anæerne eller andre racer, selv om de boede der.

Da Gud flyttede sine, over to millioner, israelitter derind befalede han gennem Moses:

"Når I kommer over Jordan til Kanaans land, skal I drive landets beboere bort foran eder og tilintetgøre alle deres billedværker, alle deres støbte billeder skal I tilintetgøre, og alle deres offerhøje skal I ødelægge; I skal underlægge eder landet og bosætte eder der, thi eder har jeg givet landet i eje; ... Men hvis I ikke driver landets beboere bort foran eder, så skal de, som I levner af dem, blive torne i eders øjne og brodde i eders sider, og de skal bringe eder trængsel i det land, I bor i" (4. Mose 33:51-53, 55).

172

Racemæssigt, Nationalt og Religiøst adskilte

Det er på tide at vi FORSTÅR DETTE!

Nationen Israel var GUDS NATION. Men de var et fysisk, ikke et åndeligt folk. Alligevel gav Gud dem SIN Kirke, såvel som national regering og religion. DET VAR GUDS HENSIGT AT HOLDE DEM FYSISK ADSKILDT FRA andre folkefærd -- både nationalt (racemæssigt) og religiøst.

At indgå blandede ægteskaber betød for dem to ting: Det ville frembringe andre racer og indblande dem i afgudsdyrkelse!

Israelitterne ADLØD IKKE GUD!

Langt senere, efter at både Israel og Juda var sendt i landflygtighed, sendte Gud en koloni jøder fra den jødiske slavebefolkning i Babylon tilbage til Jerusalem under Zerubbabels ledelse. De skulle genopføre det andet Tempel.

I denne gruppe var profeterne Ezra og Nehemias. Imod Guds befaling begyndte koloniens folk, at gifte sig med kana'anæere, hetitter, perizzitter, jebusitter og andre racer ... "og således har den hellige sæd (af ren fysisk herkomst, for de havde ikke modtaget Den Hellige Ånd) blandet sig med hedningerne" (Ezra 9:1-2).

Profeten Ezra var meget VRED! Han stod op foran forsamlingen og sagde: "I har forbrudt jer ved at hjemføre fremmede kvinder og således øget Israels syndeskyld ... skil eder ud fra hedningerne i landet og fra de fremmede kvinder (hustruer)" (Ezra 10:10-11).

Jesus Kristus kom fra Judas stamme, og det var nødvendigt, at HAN skulle være fra den oprindelige rene race ligesom Noah.

I alle tilfælde var den Gamle Pagt med Israel i

173

Sinai en type og forløber for den NYE PAGT, som vil blive indgået med Ny Testamente KIRKEN, som er det åndelige Israel og Juda (Jer. 31:31; Hebr. 8:6, 10).

I mellemtiden var der nogle få individer i det gammeltestamentlige Israel som virkelig adlød Gud. De, profeterne, blev en del af selve fundamentet i GUDS nytestamentlige KIRKE. Den er bygget på profeterne (Det Gamle Testamente) og apostlene (Det Ny Testamente), "med Jesus Kristus selv som hovedhjørneste" (Efe. 2:20).

Profeten Elias vil muligvis blive ledende overhoved under Kristus og Abraham-Isak-Jakob over den verdensomspændende Kirke. Johannes Døbereren kommer måske lige under Elias. Der er antydninger der peger i

retning af, at Daniel under Moses og Kristus, vil blive sat over alle de hedenske nationer.

De Opfyldte Rollen på Trods af dem selv

På hvilken måde spillede oldtidens Israel en rolle i forberedelsen til GUDS RIGE?

Jeg har allerede nævnt at denne verdens intellektuelle føler, at blot der opnås tilstrækkelig KUNDSKAB da vil det dødelige MENNESKE løse alle problemer.

Gud lod mange generationer i oldtidens Israel og Juda BEVISE, gennem mange hundrede års menneskelige erfaringer, at selv de bedste indenfor menneskeheden KAN IKKE LØSE MENNESKENES PROBLEMER OG ONDER uden Guds Hellige Ånd!

Igennem de sidste 20 år har jeg talt med mange regerings overhoveder i Europa, Asien, Afrika og Sydamerika. I Kina tror den kommunistiske regerings overhoveder at kommunismen, når den engang får kontrol over hele jorden, vil løse alle problemer og onder. Men mange konger, kejsere, præsidenter og statsministre som jeg har talt med privat, er nu klar over,

174

at problemernes løsning ligger udenfor menneskenes evner. Dette sagde jeg ligeud til mange af lederne i Kinas Folkerepublik.

Problemerne og ondskaften er af åndelig karakter; og et kødeligt sind uden Guds Ånd kan ikke kontrollere åndelige problemer.

De mange årtier og århundreder som oldtidens Israel eksisterede BEVISTE DETTE! Før Israels tid, tilbageholdte Gud kendskabet til den rigtige levemåde. Israel fik Guds egne statutter og dømmekraft, så vel som hans åndelige lov. Men uden Guds Hellige ånd, løste disse perfekte love ikke nationens problemer!

Gud kunne have sagt: "Jeg er GUD. Stol på mit ord." Men Gud BEVISTE igennem Israel, at UDEN den Hellige Ånd, ER MENNESKENE HJÆLPELØSE! De havde endda GUD at gå til, men de havde ikke hans Ånd boende i sig.

Lad dette punkt være understreget. Da den første mand, Adam, forkastede livets træ og tog selvbestemmelse over godt og ondt, begrænsede han sin magt og evne til at gøre godt... til kun at ligge på menneskeåndens niveau. Der er både godt og ondt i menneskenaturen. Det gode er en åndelig egenskab, ikke en fysisk eller materiel handling. Havde Adam taget af livets træ, ville Den Hellige Ånd have taget ophold i ham og forenet sig med hans ånd -- forenet ham med Gud som Guds søn. Den Hellige Ånd betød mere end

åndelig kundskab om det gode. Ikke hørere af loven (det gode) men de som gør efter loven, bliver retfærdiggjorte (Rom 2:23). Kærlighed er opfyldelse af loven, men ikke menneskelig kærlighed. Det kræver "Guds kærlighed der er udgydt i vore hjerter ved den Hellige Ånd" (Rom 5:5).

Gud åbenbarede sin lov for nationen Israel. Et af formålene med denne nation var at bevise, at ved menneskelige erfaringer uden Guds Ånd iboende, kan menneskene ikke være retfærdige.

175

Nu et hurtigt overblik over Israels folks og de hedenske folkeslags faktiske historie.

En yderst vigtig erklæring og et løfte blev givet til folket Israel i 3. Mosebog 26. Jeg citere igen fra min bog "De Forenede Stater og Storbritannien i Profetierne", fra side 110:

Den Afgørende Profeti

I denne centrale profeti bekræfter Gud igen førstefødselsløftet til folket, der levede på Moses' tid -- men med visse betingelser! Førstefødselsrets stammerne var Efraim og Manasse, der dengang var sammen med de andre stammer, de var alle én nation. Lydighed mod Guds love ville have bragt de umådelige nationale rigdomme der lå i førstefødselsretten, ikke alene til Efraim og Manasse men til hele NATIONEN. De ville automatisk have fået del i rigdommene allerede den gang.

Læg nu nøje mærke til, at to af de Ti Bud er specielt fremhævet. Disse var de vigtigste, de var prøvebuddene! De var prøven på lydighed, tillid til og loyalitet overfor Gud. Gud sagde: "I må ikke gøre eder afguder; udskårne billeder... for at tilbede dem: thi jeg er Herren eders Gud! MINE sabbatter skal I holde..." (3. Mose. 26:1-2).

Der var en betingelse -- et stort "hvis" -- for at de allerede dengang skulle kunne modtage opfyldelsen af dette forbløffende førstefødselsrets-løfte! Gud sagde: "Hvis I følger mine anordninger og holder mine bud og handler efter dem, vil jeg give eder den regn, I behøver, til sin tid, landet skal give sin afgrøde..." (versene 3-4). Al rigdom kommer fra jorden. De ville have kunnet nyde usædvanlig stor høst hele året rundt, den ene i hælene på den anden. Vers 6: "Jeg vil give fred i landet... uden at nogen skræmmer jer... og intet sværd skal hæрге eders land." Sikke velsignelser! Hvor er det land der nyder vedvarende fred uden frygt for invasion?

I denne verden har alle nationer selvfølgelige fjender. Hvad ville der ske hvis fjendtlige nationer angreb? Versene 7-8: "I skal forfølge eders fjender, og de skal falde for

sværdet foran eder. Fem af eder skal forfølge hundrede, og hundrede af eder skal forfølge ti tusinde..."

Eftersom mange nationer her i verden altid har været angribere, ville Israel blive angrebet. En nation med overlegen militærmagt i stand til at nedlægge alle aggressorerne ville snart være blevet den dominante og mest magtfulde nation på jorden, specielt hvis de besad resurser og stor velstand fra jorden. Vers 9: "Jeg vil vende mig til eder, jeg vil gøre eder frugtbare og mangfoldige, og jeg vil stadfæste min pagt med eder."

Det Store HVIS

Men her kommer alternativet – HVIS betingelserne ikke blev opfyldt: "... Men hvis I ikke adlyder mig og handler efter alle disse bud... så vil også jeg gøre lige for lige imod eder og hjem søge eder med skrækkelige ulykker: svindsot og feberglød, så øjnene sløves og sjælen vansmægter. Til ingen nytte sår I eders sæd, thi eders fjender skal fortære den. Jeg vender mit åsyn imod eder, så I bliver slået på flugt for eders fjender; eders avindsmænd (de der hader jer) skal underkue eder..." (versene 14-17). De ville blive invaderet, besejret og igen blive slaver – som de havde været det i Egypten før Gud befriede dem.

De Syv Profetiske Tider

Fortsæt i 3. Mosebog 26: "Og hvis I alligevel ikke adlyder mig, så vil jeg tugte eder endnu mere, ja syvfold, for eders synder" (vers 18)...

Når vi nu kommer til udtrykket "så vil jeg tugte eder endnu mere, ja syvfold, for eders synder" i 3. Mosebog 26, er det indlysende både ud fra ordvalget i sætningen og fra kendsgerningen af den virkelige opfyldelse, at der var tale om VARIGHEDEN af de syv profetiske "tider" eller ÅR. Dette "år for en dag princip", bliver da til syv år af 360 dage – i alt 2520 dage! Og når hver dag er et års tugtelse... er tugtelsen ensbetydende med tilbageholdelse af de lovede velsignelser i 2520 år! For det er netop hvad der skete!

Denne nationale tugtelse – tilbageholdelsen af

førstefødselsløftet om national rigdom og herredømme -- gjaldt kun for Israels Hus, anført af stammerne Efraim og Manasse.

Hvorledes disse løfter blev opfyldt på det nøjagtigt forudsagte tidspunkt omkring 1800 til 1804, er en af de mest overraskende profetiske opfyldelser af Biblens profetier i menneskehedens historie. Opfyldelsen bliver livagtig beskrevet trin for trin i vor gratis bog "The Unites States and Britain in Prophecy". (Oversat til dansk: De Forenede Stater og Storbritannien i Profetierne").

Nationen Israel lovede at adlyde Gud. Men de gjorde det aldrig. Selv da Moses var sammen med Herren på toppen af Sinai bjerget for at modtage flere instruktioner, smeltede folket guld og formede en kalv, som de tilbad i stedet for Gud. Fordi de knurrede og manglede tro og var ulydige, tillod Gud dem ikke at komme ind i det lovede land i 40 år.

Da de 40 år var gået døde Moses. Israelitterne blev ledt over Jordan floden ind i det forjættede land under Joshuas ledelse. Så længe Joshua levede adlød folket mere eller mindre Gud, dog ikke fuldstændigt. Efter Joshuas død gjorde enhver det han syntes var ret i egne øjne. På grund af deres ulydighed mod Gud, blev de taget til fange af kongerne der omgav dem. Så råbte de til Den Evige. Hver gang sendte han dem en leder som befriede dem. Denne proces gentog sig gang på gang.

Israel kræver en Konge

Efter få generationers forløb gav Gud dem profeten Samuel til at regere og lede dem. Men det varede ikke længe før folket forlangte en menneskekonge til at regere dem, ligesom andre nationer blev regeret. Gud sagde til Samuel, at det ikke var ham de havde forkastet, men at det var Gud selv. Samuel havde hersket over dem som en Guds tjener og havde i virkeligheden udøvet Guds guddommelige regering.

Gud gav dem det de ønskede. De fik kong Saul en høj,

178

knejsende leder. Men Saul adlød ikke Gud, og Herren erstattede ham med Kong David. Som menneske var David ikke syndfri, men hver gang angrede han og vendte sig bort fra sin synd. David blev "en mand efter Guds eget hjerte". Han skrev en meget vigtig bog i Biblen, Salmernes Bog. Gud oprettede en betingelsesløs og ubrydelig pagt med David, der sikrede en konge fra hans dynasti som hersker over israelitterne uafbrudt og for altid. Denne trone vil, når Gud finder tiden inde, blive overtaget af Jesus Kristus når han kommer tilbage til jorden.

Israel Delt til To Nationer

Dauids søn Salomon blev den viseste mand, bortset fra Kristus, der nogensinde har levet. Men han beskattede folket meget hårdt, og da hans søn Rehabeam blev konge efter ham, sendte folket en delegation med et ultimatum til ham. Hvis han ville sætte skatten ned, ville de tjene ham. Hvis ikke, ville de forkaste ham som konge. Efter samråd med de yngre mænd i hans rådgivende kreds, svarede Rehabeam folket, at han ville lægge endnu højere skatter på dem.

Dermed besluttede folket at vende ryggen til Davids kongehus. I stedet udnævnte de Jeroboam som konge. Han havde været det, vi i dag ville kalde statsminister under Kong Salomon. Eftersom Rehabeam blev siddende på tronen i Jerusalem, valgte Israels hus en hovedstad et stykke nord for Jerusalem. (Senere under kong Omri byggede de en ny hovedstad, Samaria, endnu længere mod nord.)

Juda og Benjamins stammer besluttede at forblive loyale mod Rehabeam. Dette førte til, at de rebelske stammer løsrev sig fra de to tilbageblevne stammer og udgjorde derefter nationen Judah.

Efter at have bestegit tronen afsatte Jeroboam

179

levitterne fra præsteskrabet, fordi han frygtede, at de ville vende folkets hjerte tilbage til Rehabeam, og at han selv derfor ville miste sin nye trone. Han ændrede også de hellige højtider fra den syvende til den ottende måned. Endvidere er der også stærke indicier for, at han ændrede syvende dags sabbatten til søndag, den første dag i ugen. Sabbatten blev indstiftet til evig tid i pagten Gud oprettede med Israel. Det var sabbatten, der skulle identificere dem som Guds folk (2. Mose.31:12-18). Det var sabbatten, der hver uge skulle minde dem om, at Den Evige var deres Skaber. For på seks dage genskabte Gud jorden, og skabelsen er beviset på Guds eksistens.

De Forsvundne Ti Stammer

Derefter blev Israel kendt under navnet de ti forsvundne stammer. De mistede pagtens tegn, der identificerede dem som Israel. Dermed mistede de kendskabet til Gud deres Skaber. Og snart mistede de også det hebræiske sprog.

Under 19 konger fordelt på syv dynastier, fortsatte kongeriget med at synde og forkastede de indtrængende advarsler fra profeterne som Gud sendte dem. Efter belejringen fra 712 til 718 f. Kr. blev Israels Hus besejret af Assyrien. Folket blev fordrevet fra deres hjem, gårde og byer og blev transporteret som fanger til Assyrien på sydkysten af Det Kaspiske Hav.

Inden der var gået hundrede år emigrerede de nordvest på og blev snart kendt som De Ti Forsvundne Stammer.

Verden som helhed har aldrig vidst, hvad der blev af dem. Som hovedregel har man begået den fejl at anse alle israelitterne for at være jøder. Men i Biblen bruges udtrykket jøder kun om stammerne Juda, Benjamin og Levi.

180

Levitterne knyttede sig til kongeriget Juda efter at kong Jeroboam af Israel havde udstødt dem.

2.520 års Afstraffelse

Som forudsagt i 3. Mosebog kapitel 26 begyndte nationen Israel sine 2.520 års straf i 721-718 f. Kr. I løbet af denne årrække blev løfterne til Abraham om national rigdom, velstand og dominans ikke indfriet. Denne tidsepoke bringer os frem til årene 1800-1804 e. Kr. hvor national overlegenhed og dominans skulle blive deres. Det kunne ikke være anderledes, for det var Guds ubetingede løfte til Abraham.

Hvordan de endelig fra år 1800 e. Kr. genvandt den nationale dominans og rigdom som Gud betingelsesløst havde lovet Abraham, er fuldt ud forklaret i bogen "The United States and Britain in Prophecy" ("De Forenede Stater og Storbritannien i Profetierne").

I mellemtiden var jøderne i kongeriget Juda blevet besejret og forvist fra deres land af kong Nebukadnezar fra Babylon omkring året 585 f. Kr.

Blandt de jødiske fanger der var blevet ført til Babylon var der en højt begavet ung mand ved navn Daniel, profeten der skrev bogen som bærer hans navn i Biblen.

Gud brugte profeten Daniel som mellemmand mellem Herren og kong Nebukadnezar.

Denne magtfulde hedenske konge havde underlagt sig mange nationer og sammenlagt dem til verdens første Imperium. Gennem Daniel lod Gud den babylonske konge vide, at Gud Skaber herskere over hele jorden, og at Nebukadnezar sad på sin trone så længe Gud tillod det. Faktisk gav Gud denne hedningekonge en chance for at komme under Guds regering og de dermed følgende velsignelser.

Profetien i Daniel kapitel 2 beskriver en forbløffende billedstøtte der repræsenterede Nebukadnezar's

181

Kaldæiske Imperium, det skulle efterfølges af Det Persiske Imperium, der i tidens fylde skulle blive til det Græsk-Makædoniske Imperium og senere igen til Romerriget. Alle disse systemer af menneskelige regeringer vil blive besejret og erstattet af Guds Rige med Kristus som Konge over konger og Hersker på jorden.

Hedensk Verdensregering

Profetierne i Daniel 7 og Åbenbaringens bog 13 og 17 forudsiger de samme hændelser.

Selv om Nebukadnezar erkendte Guds eksistens, adlød han aldrig Gud. Imidlertid holdt Gud "hænderne væk" fra andre folkeslag i verden.

Nebukadnezar's kaldæiske Imperium efterfulgtes af det Persiske Imperium. Halvfjerds år efter at Juda var drevet i landflygtighed og Salomons Tempel var ødelagt, lagde Gud Kong Kyros af Persien på sinde at sende en koloni med landflygtige jøder tilbage til Jerusalem for at genopbygge Templet.

Denne koloni blev ledet af guvernør Zerubbabel. Profeterne Ezra og Nehemias sluttede sig til dem i Jerusalem. Zerubbabel byggede det andet Tempel, som Jesus kom til ca. 500 år senere. Romerne var kommet til magten før Jesus blev født. Kort tid før Jesu fødsel havde Kong Herodes, der regerede over jøderne og tjente romerne, bygget templet om og gjort det større.

Denne jødiske koloni, der blev sendt tilbage til Jerusalem ca. 500 år før Kristus, havde spredt sig over Judæa. Ingen fra Israels rige var vendt tilbage til Jerusalem sammen med denne koloni. De var derimod emigreret nordvest og havde mistet både deres hebræiske sprog og deres identitet. Verden kaldte dem De Forsvundne Ti Stammer. Mere om dem senere.

182

Det var igennem disse 500 år, at Gud sendte de såkaldte mindre profeter til jøderne i Judæa. I denne periode ændrede de jødiske Rabbidere forskellige punkter i den religion der begyndte med Moses. De gjorde den til den judaisme som fandtes hos jøderne på Kristi tid. Scenen var gjort klar til hans komme.

Lad os nu vende tilbage til 10-stamme riget Israel. Som allerede nævnt var de emigreret vest og nordvest, længe før jøderne blev drevet i landflygtighed. Assyrerne havde slået sig ned i Centraleuropa, og tyskerne stammer uden tvivl delvis fra oldtidens assyrere.

Men de såkaldte Forsvundne Ti Stammer – kongedømmet Israel – fortsatte imidlertid ind i Vesteuropa og til De Britiske Øer. Vi kan ikke med sikkerhed identificere de forskellige stammer nu om dage, men Frankrig eller i det mindste den nordlige del af landet er muligvis Rubens stamme. Efraim og Manasse fortsatte videre til de Britiske Øer. De blev et koloniserende folk og i overensstemmelse med profetierne skulle de miste deres første koloni.

Navnet "Israel" blev overdraget til Josefs to Sønner

Den døende Jakob, som havde fået navneforandring til Israel, gav førstefødselsrettens velsignelser videre til Josefs to sønner Efraim og Manasse. Jakob, der nu hed Israel, var blind og kunne derfor ikke se drengene foran sig. "Men Israel udstrakte sin højre hånd og lagde den på Efraims hoved, uagtet at han var den yngste, og sin venstre hånd lagde han på Manasses hoved, derved lagde han hænderne overkors; thi Manasse var den førstefødte. Derpå velsignede han Josef og sagde: 'Den Gud, for hvis åsyn mine fædre Abraham og Isak vandrede, den Gud, der har vogtet mig fra min første færd og til nu, den engel, der har udløst mig fra alt ondt, velsigne drengene, så at mit navn og mine fædre Abrahams og Isaks navn må blive nævnt ved dem, og de

183

må vokse i mængde i landet'2" (1.Mose. 48:14-16).

Lad os fortsætte fra "The United States and Britain in Prophecy":

Hvem skal vokse sig talrige ifølge løftet? Hvis efterkommere skal blive talrige og tælle milliarder? Ikke Judas, jødernes stamfader -- slå dette fast – men EFRAIM OG MANASSE! Hvorfor har kirkeledere og bibelstuderende været blinde for denne kendsgerning, der så tydeligt fremgår af Skrifterne?

Læg mærke til at Israel overførte denne velsignelse ikke kun til den ene men til dem begge! Han sagde "velsigne drengene". Denne velsignelse fik de i fællesskab. "Så at mit navn... må blive nævnt ved dem" var en del af velsignelsen. Hans navn var ISRAEL. Fra dette øjeblik var det efterkommerne af disse to unge mænd, ikke efterkommerne af Juda eller Jøderne, der bar navnet ISRAEL. Det er fuldstændig klart, at det var navnet ISRAEL, der uudsletteligt blev hæftet på EFRAIM og MANASSE!

Dette er en chokerende kendsgerning – og dog klart *bevist* sort på hvidt her for læsernes øjne! Husk hele tiden på, at skrifterne ikke behøver "fortolkninger", ingen "særskilt mening" eller "skjult symbolik" for at blive forstået! Her er den enkle og simple beretning, at Jakobs navn, som var

blevet ændret til *Israel*, nu skulle være deres, *uudslettelig stemplet* på efterkommerne af Efraim og Manasse!

Hvem udgør da racemæssigt og nationalt, i overensstemmelse med Bibelen, det rigtige Israel i dag?

Efraim og Manasse!

Efraim og Manasse modtog *i fællesskab retten* til navnet ISRAEL. Det skulle være nationalnavnet på deres efterkommere. Og deres efterkommere har aldrig været jøder! Slå det fast i din hukommelse!

Af samme grund angår mange af profetierne om "Israel" og Jacob" ikke jøderne eller efterkommerne af de resterende Israels stammer. Slå det fast i din hukommelse! Kun meget få teologer og gejstlige, eller faglige folk indenfor Bibel skolastikere, har kendskab til dette nu om dage. Mange ønsker ikke at vide noget om det!

184

Sammen skulle efterkommerne fra disse to drenge Efraim og Manasse, vokse til de lovede herskare – til nationen og til en sammenslutning af nationer. Disse nationale velsignelser blev skænket dem begge i fællesskab. Disse er de kollektive velsignelser som drengene modtog sammen – ingen andre stammer fik andel deri!

Jakobs Krydsede Hænder

Men så lagde Josef mærke til, at Jakobs højre hånd ikke hvilede på den førstefødtes hoved. Han forsøgte at ændre dette.

"Nej, ikke således, fader, thi denne er den førstefødte; læg din højre hånd på hans hoved!" Men hans fader vægrede sig og sagde: "Jeg ved det min søn, jeg ved det! Også han (Manasse) skal blive til et folk, også han skal blive stor; men hans yngre broder skal blive større end han, og hans afkom skal blive en mangfoldighed (sammenslutning) af folkeslag!" Således velsignede han dem på den dag og sagde: "Med eder skal Israel velsigne og sige: Gud gøre dig som Efraim og Manasse!" Og han stillede Efraim foran Manasse" (1. Mose. 48:18-20). Her var løfterne ikke mere til de to i fællesskab. Jakob profeterede nu om velsignelserne der skulle tilfalde dem hver især.

Lovede Velsignelser til Storbritannien og USA

Husk nu, at havde oldtidens Israel adlydt Gud i det land de fik (overtrædelse af sabbatten og afgudsdyrkelse blev udtrykkelig nævnt i 3. Mosebog 26), da

ville de allerede i Moses' og Joshuas tid og helt frem til deres landflygtighed i ca. 721 – 718 f. Kr., have modtaget de nationale og materielle velsignelser Gud i førstefødselsretten havde lovet Abraham. Men husk også på, at hvis de ikke adlød, da ville disse løfter blive tilbageholdt for 2.520 år, dvs. til 1800 e. Kr.

Det står nu ganske klart, at efter de 2520 år var passeret i begyndelsen af 1800 e. Kr. var det efterkommerne af Josef, nu delt i to nationer, der stammede fra

185

Efraim og Manasse, som skulle blive de rigeste og mægtigste nationer på jorden.

USA Er Manasse

Ud fra de profetiske velsignelser som den døende Jakob gav videre, er det tydeligt at Efraim og Manasse i stort omfang skulle arve førstefødselsretten i fællesskab, og at de skulle følges langt hen ad vejen for derefter at skilles.

I 1. Mosebog 48 gav Jakob førstefødselsretten til Josefs to sønner under eet, idet han talte til dem begge samtidig. Til sidst talte han til dem hver for sig. Manasse skulle blive én STOR nation; Efraim skulle blive til en SAMMENSLUTNING af nationer.

I profetierne for disse sidste dage sagde Jakob: "Et yppigt vintræ er Josef, et yppigt vintræ ved kilden, ranker slynger sig over muren" (1. Mose 49:22). Med andre ord skulle Josef – Efraim og Manasse tilsammen – blive et koloniserende folk i de senere dage, deres kolonier skulle skyde som grene fra de Britiske Øer ud over hele jorden.

Sammen voksede Efraim og Manasse til mangfoldighed, derefter skiltes de, nøjagtig som Jakobs profetiske velsignelser havde forudsagt i 1. Mosebog 48. Vore folk (USA) er fuldbyrdelsen af denne profeti.

Men hvordan kan USA være Manasse, når en stor del af befolkningen er kommet fra mange andre nationer og ikke blot fra England? Svaret er dette: En stor del af Manasse fortsatte sammen med Efraim indtil NEW England blev en selvstændig stat. Men vore forfædre (i USA) skulle blive sigtet igennem mange nationer, som korn i en si, uden at eet eneste korn falder til jorden (Amos 9:9). Folkene filtrerede gennem mange nationer. Efraim og meget af Manasse endte med at emigrere sammen til England, men mange andre fra Manasse som var blevet sigtet ind i andre nationer rejste ikke før

186

de som emigranter kom til de Forenede Stater EFTER at kolonien New England var blevet selvstændig. Dette betyder dog ikke, at alle udlændinge der er emigreret til Amerika er Manasses efterkommere, men der er igen tvivl om, at mange er. Hvordan det end er, så har Israel altid tiltrukket hedninger, der er blevet israelitter ved at leve i landet og ved giftermål.

USA er blevet kendt som verdens "smelte digel". I stedet for at modbevise tilhørsforholdet til Manasse bekræftes dette faktisk af denne kendsgerning. Beviserne for at USA er Manasse er overvældende. Manasse skulle udskille sig fra Efraim og blive den største, rigeste nation i jordens historie. Kun Amerika har opfyldt denne profeti. Manasse var i virkeligheden den trettende stamme. Oprindeligt var der tolv stammer. Josef var en af disse tolv. Men da Josef blev delt i to stammer igennem sine sønner, og Manasse blev en selvstændig nation, blev de den trettende stamme.

Var det blot en tilfældighed at nationen USA startede med tretten kolonier?

Men hvad med resten af de såkaldte Forsvundne Ti Stammer? Førstefødselsretten var Josefs og velsignelserne tilfaldt Storbritannien og De Forenede Stater, men der var stadig otte af Israels stammer, der også var Guds udvalgte folk. De er også blevet velsignet med en god portion materiel velstand – men ikke med førstefødselsrettens dominans.

Der er ikke plads her til en detaljeret forklaring og nærmere beskrivelse af identiteterne af disse andre stammer og de nationer de har udviklet sig til i vort tyvende århundrede. Det skal dog nævnes, at der er stor sandsynlighed for, at disse andre otte stammers efterkommere er de nordvestlige europæiske nationer Holland, Belgien, Danmark, Nordfrankrig, Luxemburg, Svejts, Sverige og Norge. Folket på

187

Island er også af viking æt. De eksisterende politiske grænser, der i dag er gældende i Europa, viser ikke nødvendigvis skillelinierne imellem Israels oprindelige stammer.

Profetierne for det Nuværende USA og Storbritannien

Ligesom Gud har skænket os materielle velsignelser uden sidestykke i forhold til andre nationer, vil han nu irettesætte os, så vi kan lære at glæde os over disse velsignelser. Han vil bringe national katastrofe over vore folk som aldrig før ramte nogen nation. Mange profetier beskriver dette!

Et yderst vigtigt tillægsbevis på det moderne Israels identitet findes i en fantastisk og højest specifik profeti i Mika 5:6-15. Den handler om "Jakobs (Israels) rest" – om nutidens moderne Israel – hvor de end måtte være. Der beskrives Nordamerikas og Det Britiske Statsamfunds velstand detaljeret, deres velgørende dominans over folkeslagene og deres kommende fald.

Bemærk: "Da bliver Jakobs (ikke jødernes) rest i de mange folkeslags (nationers) midte som dug, der kommer fra Herren, som regnens dråber på græs, der ikke venter på nogen eller bier på menneskenes børn" (vers 6). Dug og regn er en absolut nødvendighed for landbrugsprodukter og er symbol på nationale VELSIGNELSER og RIGDOM fra Gud.

Fortsæt: "Da bliver Jakobs rest blandt folkene i de mange folkeslags midte som en løve blandt skovens dyr, en ungløve blandt fårehjorde, der nedtramper, når den går frem, og sønderriver redningsløst" (vers 7).

Atter en symbolisme der beskriver den sidste generation i Israel som en STORMAGT – som en løve imellem jordens nationer.

188

"Din hånd skal være over dine uvenner, alle dine fjender ryddes bort" (vers 8) eller underlægges. De BLEV underlagt fra begyndelsen, da Guds velsignelser fra førstefødselsretten i Amerika og Englands storhedstids begyndte omkring 1803, og fortsatte under Første og Anden Verdenskrig helt frem til vendepunktet i Korea krigen i slutningen af 1950.

Siden da er disse velsignelser imidlertid blevet taget bort – og hverken Amerika eller England er kommet sejrrige ud af nogen større konflikt siden!

Denne profeti viser således, at da vi modtog Guds velsignelser, var vi en overordentlig VELSIGNELSE for andre nationer på jorden – for det er vort folk, der har befriet andre nationer i verdenskrigene og igennem Marshall Plan, Fire Punkts Program, Alliancen for Fremskridt og hundrede og atter hundrede af millioner tons hvede til sultende nationer.

Hoover Programmet opmagasinerede utrolige mængder af fødevarer efter Første Verdenskrig. Det reddede mange millioner fra hungersnød i andre nationer.

Oldtidens Josef oplagrede hvede og føde og gav det til andre. MODERNE Josef gjorde lige sådan. MEN – vi er stivnakkede og oprørske imod Gud og hans love, imens vor oldtids forfader Josef tjente og adlød Gud af hele sit hjerte.

Det er vort folk (USA) der har været som en "løve" imellem de andre nationer på jorden – vi genvandt freden efter to verdenskrige og sikrede stabilitet for alle mennesker på denne planet!

Pludselig Ødelæggelse

Alligevel siger Gud i denne detaljerede profeti: "PÅ HIN DAG, lyder det fra Herren, udrydder jeg hestene ("krigsheste" = tanks, skibe, raketter osv.) af dig,

189

dine stridsvogne gør jeg til intet, rydder byerne (hydrogen bomber?) bort i dit land, river alle (bemærk alle) dine fæstninger ned" (versene 9-10).

Gud siger at han vil gøre dette! GUD bestemmer krigen udfald (Sal. 33:10-19).

Hvor ligetil og klart kan det fremlægges? Her identificerer Gud de STORE folkeslag på jorden, de rigeste og mest velgørende, de mest MAGTFULDE – og dog, netop som deres magt når højdepunktet, "knuser" han pludselig deres styrkes hovmod (se 3. Mose. 26:19), afskærer deres krigsmaskineri og ødelægger deres byer! Hvorfor?

Fordi, som profeten fortsætter med at forklare, vi har for meget "trolddom" og for mange "seere" (astrologi) og falske præster i vore lande, som nægter at prædike budene og den levende Guds veje med styrke!

På pengesedlerne i Amerika står der "Vi stoler på Gud". Det er ikke sandt, i stedet stoler de på fremmede allierede og egen menneskelig opfindsomhed.

Stjæle fra Gud

Gud gav finansielle love til vor nation. Han siger at ti procent af vor fortjeneste eller af hver mands bruttoforøgelse tilhører Gud til brug for hans hensigt og arbejde.

I Malakias 3:8-10 står der: "Skal et menneske bedrage Gud? I bedrager mig jo! Og I spørger: 'Hvorved har vi bedraget dig?' Med tienden og offerydelsen!" I trues med forbandelse og bedrager dog mig, ja, alt folket gør det! Bring hele tienden til forrådshuset, så der kan være mad i mit hus; sæt mig på prøve dermed, siger Hærskarers Herre, om jeg da ikke åbner eder himmelens sluser og udøser velsignelse over eder i overmål".

190

Fra året 1800 blomstrede vore lande op, takket være Abrahams lydighed og Gud ubrydelige løfter til ham. Men nu da vi har opnået denne individuelle og nationale velstand, synder vi ved at stjæle fra Gud. Derfor er vor nation

under forbandelse. Vi har vundet vor sidste krig. Der venter nu kun problemer i fremtiden, indtil vi omvender os.

Guds tiende er hellig for ham (3. Mose, 27:30). Guds Sabbat, den syvende dag i ugen er hellig for ham. Alligevel gør vi ingen forskel på det hellige og det verdslige (Eze. 22:26).

Synd Offentlig Accepteret

Vi begår individuel og national synd og vi indrømmer det offentligt.

I det tidlige forår i 1927, da jeg begyndte bibelstudierne der førte til min omvendelse, besøgte min hustru og jeg forskellige kirker. Jeg ledte efter sandheden. En søndag morgen var vi til gudstjeneste i en af de større Baptist Kirker i centrum af Portland, Oregon. Den dag blev der overrakt en smukt indbundet ny Bibel som præmie i en konkurrence. Spørgsmålet var "Hvilken er den mest udbredte synd?" Svaret der vandt, var "Utaknemlighed".

Dette er i sandhed en meget fremherskende synd. En anden fremtrædende synd, og en af de ældste, er misbrug af sex. Prostitution nævnes derfor ofte som "verdens ældste profession".

Satan har grebet og bearbejdet denne synd til at være langt mere udbredt end nogen er klar over. Satan har ikke selv noget kønsliv. Han er fortørnet over, at Gud skænkede seksualitet til menneskene. Derfor påvirker Satan menneskeheden til seksuel synd -- den mest almindelige og mest ødelæggende.

191

Gennem størstedelen af den såkaldte "Kirke Æra" i Romersk Katolsk historie, i England og i USA siden Victoria tiden, var sex faktisk et forbudt samtaleemne som meget sjældent blev nævnt. Satan sørgede for, at sex blev anset for "skamfuldt" og så syndigt, at man ikke engang måtte tale om det. Omkring århundredeskiftet ændrede Sigmund Freud, grundlæggeren af psykoanalysen, alt dette. Helt op til første Verdenskrig var det ikke tilladt at udgive, sælge eller låne en bog om sexforståelse. Efter første Verdenskrig faldt disse legale barrierer imod spredning af seksualoplysning. Der kom en sand lavine af bøger, polemiske skrifter og avisartikler der skulle oplyse offentligheden. Men alligevel manglede den vigtigste dimension i denne strøm.

Den Manglende Dimension i Sex

Forfatterens bog "The Missing Dimension in Sex" tilbydes gratis.

Den stiller denne manglende dimension i kundskab til rådighed.

Midt i det tyvende århundrede var "den nye moralitet" slagordene der fængede, og de ændrede fuldstændig folks holdninger. I dag bliver seksualitet åbent diskuteret i offentlige medier, specielt i TV, og tøjlesløst seksualliv er blevet almindelig anerkendt. Det er i dag tvivlsomt om to procent er jomfruer når de går til alteret som ung brud. Giftermål er på vej ud i dele af samfundet. Nogle steder er der lige så mange skilsmisser, som der er vielser. Familielivet går i opløsning på trods af, at familien er den grundlæggende byggesten i ethvert stabilt samfund.

Flere og flere børn er uønskede. Abort vinder rask væk offentlig accept.

Gud skabte kønnene ikke kun for menneskehedens overlevelse, men for at give dem en frydefuld, glædelig og nydelsesfuld lykke i ren og sund kærlighed imellem ægtefæller,

192

og som midlet der knytter lykkelige gifte par tæt sammen. Men moderne holdninger viser, at det bånd der skulle knytte mand og kone tæt sammen, er blevet det der nu bryder ægteskabet.

Det er på tide at sandheden om den manglende dimension i kønslivet kommer frem. Den bliver fremstillet ærligt og rationelt, uden frygt både i åndelig og fysisk henseende i ovennævnte bog.

Gud fordømmer homoseksualitet. Han udslettede befolkningerne i byerne Sodoma og Gomorra på grund af denne synd. Det bliver fordømt i det første kapitel af Romerbrevet, der fastslår, at ingen homoseksuel kan komme ind i Guds Rige. Så forsøger man at ændre det grimme og bebrejdende ord homoseksuel, og kalder de praktiserende for "homofile". Medierne og offentligheden som helhed har efterhånden accepteret denne perversion ved at kalde den for "seksuel præference". Vore nationer er befolket med drankere og tusinder bliver dræbt på landevejene af berusede chauffører. Alligevel bliver der opmuntret til overdrevet brug af alkohol i annoncer og TV reklamer til mange millioner dollars.

Gennem synd påfører vi os selv sygdomme såsom alkoholisme, AIDS, herpes og andre kønssygdomme. Derefter forsøger vi at undgå straffen for disse synder ved medicinsk og videnskabelig forskning, der skal finde helbredende midler, der tillader os at fortsætte synden.

Fortsæt nu profetien i Mika 5. Derfor vil Gud straffe og ødelægge os – hvis vi ikke omvender os – lige før og som indledning til den totale ødelæggelse, der vil komme over "folk som ikke vil høre" (vers 14). Dette vil ske i ENDEN på vor tidsalder og ved Jesu Kristi genkomst som Konge over konger!

Der findes intet andet folkeslag der tilnærmelsesvis opfylder denne mægtige profeti! Amerika og England opfylder den nøjagtigt!

Efterhånden som "hovmodets magt" fortsat

193

NEDBRYDES, hvor Storbritannien mister sine besiddelser og passager i stræderne rundt omkring i verden, og Amerika fraskriver sig ejendomsretten til Panama Kanalen -- kontrollen over denne uhyre vigtige søvej – guldbeholdningen drænes bort og vejrmønsterets voldsomhed tager til, da repræsenterer denne centrale profeti alene det gigantiske BEVIS for, hvem der er nutidens "rest" af Israels Hus!

Straf vil Falde på Alle Nationer!

Ud fra Guds advarende profetier gøres det nu klart, at denne irettesættende afstraffelse af mangedobbelt intensitet vil falde på USA og Storbritannien – plus briterne i Commonwealth landene. De vil blive ramt først!

Men de er ikke de eneste nationer, der vil blive udsat for denne irettesættende katastrofe. Gud er også Skaber af alle andre nationer! Gud bekymrer sig også for folkene og racerne vi kalder "hedninger." De er også mennesker. De er også skabt i Guds billede med potentiale for at blive formet i Guds åndelige karakter-BILLEDE! Gud sendte apostelen Paulus til de hedenske nationer!

Hele menneskeheden har gjort oprør, forkastet og vendt sig bort fra Gud og hans veje! Der kan aldrig blive fred på jorden, før alle nationerne har omvendt sig til Gud og hans veje og underlagt sig hans suveræne regering!

Lige nu er menneskeheden fanget i malstrømmen af den hurtigt accelererende krise, der vil føre til fuldstændig udslettelse af denne verdens menneskegjorte og Satan inspirerede civilisation.

Igennem Jeremias siger Gud: "Drønet når til jordens ende, thi Herren går i rette med folkene; over alt kød holder han dom" – HVORDAN? Akkurat nu bringer programmet "Morgendagens Verden" hans fredelige og indtrængende opfordring verden over; men bortset fra nogle få spredte individer,

194

lytter verden ikke til denne form for "opfordringer". Derefter berettes HVORDAN Gud nu vil "råbe" verden op: "... de gudløse giver han til sværdet, lyder det fra HERREN... Se ulykken går fra det ene folk til det andet, et vældigt vejr bryder løs fra jordens rand" (Jer. 25:31-32).

Gud vil benytte et Forenet Europa til at straffe Storbritannien og USA. Derefter vil han lade de kommunistiske horder gøre det af med det Romerske Europa.

Vi er på vej ind i en tid med problemer over hele verden – total VERDENSKAOS! Der er krig, stridigheder og vold i Asien, Afrika, Syd Amerika, Central Amerika, Irland, Mellemøsten – såvel som i Europa og Nordamerika. Befolkningsekspllosionen er en trussel imod menneskets overlevelse overalt i verden. Kriminalitet, vold, sygdom, epidemi, ulighed, fattigdom, snavs, elendighed. Degeneration, lidelser – plager ALLE nationer!

Men, ligesom frelse kommer først til Israel således vil den korrigerende straf også blive dem tildelt først!

Vor Store Trængsel

Bemærk nu Jeremias' profeti:

"Så siger Herren: Vi hørte et udbrud af skræk, af rædsel og ufred; spørg og se dog til, om en mand kan føde! Hvi ser jeg da alle mænd med hånd på hofte som kvinde i barnsnød og alle åsyn blegne? Thi stor er denne dag, den er uden lige, en TRÆNGSELSTID for Jakob..." (Jer. 30: 5-7).

Glem ikke, at da Jakob gav førstefødselsretten til Josefs to sønner Efraim og Manasse, sagde ham, " Lad MIT NAVN blive nævnt på dem" – på Efraim og Manasse, der i dag er Briterne og Nordamerikanerne. Det fortæller også PÅ HVEM disse

195

forfærdelige nationale kalamiteter vil falde – på Storbritannien og USA!

Men hvornår kommer katastroferne? Tro ikke, at dette handler om noget der skete i oldtidens Israel. Læs videre og se HVORNÅR denne profeti vil blive opfyldt!

Fortsæt i Jeremias 30:7: "... en trængselstid for Jakob, men fra den skal han frelses." (Efter at han har fået en lærestreg!) "På hin dag, lyder det fra Hærskarers Herre, vil jeg sønderbryde deres ÅG og tage det af deres hals (slaveriets åg) og sprænge deres bånd, og de skal ikke mere trælde for fremmede. De skal tjene Herren deres Gud og David, deres konge, som jeg vil oprejse dem." (vers 8-9). (David vil blive oprejst i OPSTANDELSEN ved Kristi GENKOMST!)

Tidspunktet er altså lige før Kristi GENKOMST – hans genkomst for at befri vore folk – ganske som Moses befriede oldtidens Israel fra slaveriet i Egypten.

Jesus Forudsagde Dette!

Andre profetier taler om denne samme tid med nationale katastrofer større end nogensinde tidligere. Den afgørende nytestamentlige profeti forudsagde Jesus på Oliebjerget – læs det i Mattæus 24, Markus 13 og Lukas 21.

Da de var alene spurgte apostlene Jesus, HVORNÅR han ville komme igen – om ENDEN på *denne* verden og begyndelsen på morgendagens lykkelige verden. Jesus sagde, at TEGNET for at dette er meget NÆR ville blive, at hans oprindelige evangelium om Guds Rige skulle blive forkyndt i hele verden som et vidnesbyrd for alle nationer (Matt. 24:14). Hvad skulle der ellers ske - lige før hans komme?

196

Jesus fortsatte: "Thi da skal der komme 'en stor trængsel, hvis lige ikke har været fra verdens begyndelse indtil nu' og heller ikke senere skal komme. Og dersom de dage ikke blev afkortet, da blev intet menneske frelst (i live); men for de udvalgte skyld skal disse dage afkortes" (Matt. 24:21-22).

Dette er beskrivelsen af en tid med de største FORSTYRRELSER -- TRÆNGSLER – i hele historien både før og fremover. Jeremias beskriver det som "Jakobs trængsel" så stor "at intet er den lig".

Daniel beskrev denne samme strenge trængselstid i verdenshistorien. Han skrev om en tid, der nu ligger umiddelbart foran os. Daniel forudsagde: "Til den tid skal Mikael stå frem, den store fyrste (ærkeengel) som værner dit folks sønner, og en trængselstid kommer, som hidtil ikke har haft sin mage, så længe der var folkeslag til" (Dan. 12:1).

Dette er denne yderst intense straf, der vil falde over Storbritannien og Amerika. Hvornår? Fortsæt i samme vers, "... Men på den tid skal dit folk frelses (fra slaveriets trængsel), alle der er optegnede i bogen. Og mange af dem, der sover (er døde) under mulde, skal vågne (OPSTANDELSE), nogen til evigt liv..." (versene 1-2).

Tidspunktet er lige før de retfærdiges OPSTANDELSE ved Kristi genkomst. Kristi Genkomst vil gøre en ende på denne verdens civilisation og begynde en vidunderlig fredfyldt og lykkelig fremtid.

197

Kapitel 6

Kirkens Mysterium

MÅSKE synes det største af alle mysterier ved første øjekast ikke mystisk overhovedet for de fleste læsere af denne bog. Grunden til denne kendsgerning er, at hensigten og meningen med Kirken er lige så lidt forstået som Bibelen selv. Åbenbaringen af dette mysterium må komme som en chokerende sandhed. Den virkelige sandhed om Kirken, grunden til dens stiftelse og hensigten med den har hele tiden været skjult også for den bekendende kristne verden.

Dette hænger uløseligt sammen med Jesu Kristi evangelium. En realitet, der nok vil ryste de fleste læsere, er at Jesu evangelium ikke har været forkyndt nogensteder i verden siden omkring år 50 e. Kr. til 1953. Apostelen Paulus forudsagde dette: "Selv om der også ligger et dække over vort evangelium, så er det for dem, der fortabes, det er tildækket, for de vantrø, hvis tanker denne verdens gud har slået med blindhed, så de ikke skuer ind i det lys, der stråler fra evangeliet om Kristi herlighed,

198

han, som er Guds billede" (2. Kor. 4:3-4). Mange millioner mennesker har læst disse vers uden at fatte den egentlige mening.

Kirken Udelukkende for den Kristne Verden

Udtrykket kirke kan kun anvendes i den kristne religion. (Kristendommen bliver som regel opfattet som den største i verden i antal af bekendende tilhængere.) Andre religioner har moskeer, synagoger og templer. Men er Kirken en bygning? Det er der mange der går ud fra, og denne formodning afslører deres uvidenhed om hensigten med Kirken. I dette kapitel beskæftiger vi os alene med Kirken. Når alle gåderne er løst, vil vi se, at Kirken er af allerstørste vigtighed for alle mennesker på jorden.

Kirken, der blev indstiftet af Jesus Kristus, har overordentlig stor betydning for hvert eneste menneske, der nogensinde har levet. Alligevel er det kun ganske få, der har fattet denne betydning.

Frafald, adskillelse og skiftende tider har selv i den kristne verden udvisket den oprindelige hensigt, så den efterhånden er blevet et dybt mysterium.

Ordet kirke er oversat fra det græske "ekklesia". Ekklesia betyder de udkaldte. Oldtidens Israel brugte vendingen "menighed". I nogle forbindelser betyder ordene menighed og kirke det samme. Alligevel er der en tydelig forskel på betydningen af de to ord. Menigheden Israel var en selvstændig nation. Men de blev ikke kaldet i den åndelige betydning af ordet – og det er den åndelige betydning der karakteriserer Den Nytestamentlige Kirke.

Det der har været skjult for den bekendende kristne verden, er den virkelige hensigt med Kirken – den

199

virkelige grund til at Jesus Kristus, den anden Adam, grundlagde Kirken.

Den Virkelige Hensigt med Kirken

Som chokerende overraskelse for næsten alle der læser denne bog, vil jeg først forklare hvad Kirken IKKE var og IKKE er. Det er ikke det instrument hvormed Gud forsøger at "frelse verden". Kun få er klar over, at Jesus ikke gjorde noget forsøg overhovedet på at vinde tilhængere eller invitere folk til at "give deres hjerter til ham" eller "modtage ham som deres personlige frelser".

Tværtimod, han "kaldte" – hvervede – tolv disciple. Ordet disciple betyder elever. Jesus underviste disse tolv elever i det sande evangelium om Guds Rige. Undervisningen omfattede også Guds hensigt med at skabe menneskeheden her på jorden. Denne hensigt var blevet forkastet, forspildt af det første skabte menneske, Adam.

Lad os nu rekapitulere. Gud er Skaber og Øverste Hersker over sit skaberværk. Han havde sat ærkeenglen Lucifer på jordens trone, for at han skulle administrere Guds regering. Guds regering er baseret på Guds lov. Guds lov er livets vej – den udadvendte, omsorgsfulde kærlighedsvej.

Lucifer forkastede Guds regering og fik derefter navnet Satan. Satan herskede og fulgte den modsatte vej – vejen til oprør, egoisme og konflikt.

Adam, det første menneske, fik tilbudt evigt Gud-liv der indebar lydighed mod Gud og fuldstændig underkastelse af Guds regering og love. Han skulle have erstattet Satan på jordens trone, men han afviste Guds veje og

regering. Derfor blev Satan siddende på jordens trone, hvor han regerer den dag i dag. Adam og menneskefamilien blev kidnappet og forført til at leve efter Satans selviske

200

og fjendtlige veje. Derfor spærrede Gud adgangen til livets træ og Guds Hellige Ånd, indtil Jesus Kristus, den anden Adam, skulle komme igen for at besejre og afsætte Satan fra jordens trone. Den første gang Jesus kom som menneske, var ikke for at overtage tronen, men for at overvinde Satan og kvalificere sig til at regere efter ham, og for at befri den kidnappede verden ved sit udgydte blod.

Så, hvorfor Kirken? Kristus kom også for at kalde en udvalgt gruppe mennesker ud af Satans verden, så de kunne vende sig bort fra hans systemer og i stedet adlyde Guds lovs vej, og for at oplære dem til at regere med Kristus, når han kommer igen for at erstatte Satan på jordens trone. De som da blev kaldt ind i Guds Kirke, blev ikke kun udvalgt for at blive frelste og få evigt liv, men for at lære Guds regeringsmåde og udvikle guddommelig karakter allerede nu i denne Kirke æra.

Syv årlige højtider blev forordnet Gammeltestamentlige Israel for evigt. Deres sande betydning har længe været et skjult mysterium. De er billeder på Guds frelserplan – den guddommelige plan hvorigennem Gud er i færd med at reproducere sig selv. Påsken betyder at Kristus døde og med sit udgydte blod betalte straffen for angrende menneskers synd. De syv dage i de Usyrede Brøds Højtid er billede på Kirken, der kommer ud af synd, ligesom Israel kom ud af Egypten. Pinsedag, der oprindeligt hed Førstegrødens Højtid, er billede på Kirken – de første der vil blive undfanget og født som Guds børn i løbet af Kirkens tidsalder. Hornblæsningshøjtiden er billede på Kristi genkomst, hvor han overtager jordens trone for at herske over alle folkeslag. Forsoningsdagen afspejler Satans afsættelse fra tronen og hans forvisning. Løvhytternes Højtid er billede på tusindårsriget under Guds genfødte børn og Kristi regering. Den

201

Sidste Store Dag er billede på den sidste dom, som vil blive beskrevet i kapitel 7. Lad os nu vende tilbage Kirken, som er temaet for dette kapitel.

Kirkens Indstiftelse

Hvad er Kirken? Hvorfor er der en Kirke? Ved første øjekast synes Kirkens indstiftelse måske ikke at være noget mysterium. Den moderne vestlige verden tager kirkernes eksistens som et naturligt led i det civiliserede liv.

Men HVORFOR er Kirken en institution i vor verden? – HVORFOR blev den indstiftet? Var der et FORMÅL?

Hvis man spurgte folk i ikke kristne lande, hvor andre religioner er anerkendt, ville de sikkert ikke have noget svar. De ved meget lidt om Kirken. Folk fra mere moderne og liberale kredse i den traditionelle kristendom ville muligvis sige, at Kirken eksisterer som en sentimental stimulans, at den har en psykologisk effekt på dem der ikke tager evolutionsteorien for givet, som jo ellers er accepteret indenfor den moderne højere undervisning.

Hvis du spørger tilhængere af en evangelisk kristen trosretning, ville de sikkert svare, at Kirken er Guds redskab i hans anstrengelser for at frelse verden fra helvedes evige ild. Disse mennesker går ud fra, at Kirken er en slags "sjælefrelsende" mellemstation for folk. Hvis Kirken blev indstiftet for at "få folk frelst", da må jeg spørge: Hvilken fremgangsmåde brugte Gud til at frelse folk før Kristus indstiftede Kirken? Jesus kom til jorden 4000 år efter Adams oprindelige synd. Hvis Gud er til og han forsøger at omvende verden, hvilke metoder brugte han da i disse 4000 år fra Adam til Kristus? Som vi har set i Kapitel 3 spærrede Gud adgangen

202

til livets træ, da han grundlagde verden. Den Hellige Ånd og frelse blev afskåret fra verden i alle disse år.

Men i lyset af alle de kendsgerninger Gud har åbenbaret i sit Ord, og som vi har undersøgt i de foranstående kapitler, er alle disse antagelser forkerte. Et højkrøstet vidnesbyrd for sandheden er nedfældet i Åbenbaringens Bog 12:9. Det siger, at hele verden er forført af djævelen Satan. Alle folk blev blinde for sandheden om Guds hensigt med menneskeheden, som det er forklaret i 2. Korinterbrev 4:3-5.

Derfor er Kirkens eksistens et dybt mysterium for de fleste mennesker på denne jord.

Nyhedsmedierne omtaler ofte én eller anden kirke. Folk tænker da på kirken for enden af gaden eller måske på en eller anden trosretning de har hørt om. Men tilstedeværelsen af disse kirker ville aldrig blive opfattet som et mysterium. Men når vi spørger, hvorfor eksisterer kirkerne? Hvordan blev Kirken en institution? Hvad er årsagen eller hensigten med dens eksistens? Gør det nogen forskel om man er knyttet til en kirke eller ej? – da bliver det faktisk et mysterium. Gennemsnitsmennesket kan ikke svare på disse spørgsmåle.

Kendsgerningerne omkring Kirkens oprindelse og dens formål er åbenbaret i mystikkens bog – den Hellige Bibel. At afklare dette mysterium kræver flere sider i denne bog end noget andet emne.

Min Personlige Erfaring

Jeg mindes min egen erfaring, der sikkert er typisk for mange andre. Mine forældre var medlemmer i Vennernes Kirke, der er bedst kendt under navnet Kvækerne. Familien havde været kvækere i mange generationer. Jeg blev taget med i kirke fra barnsben, og tog det for givet og en normal del af livet. Jeg gik i kirke hver søndag

203

sammen med mine forældre. Det var en rutine der fortsatte til jeg var 18 år. Det faldt mig aldrig ind at spørge hvorfor vi skulle gå i kirke, hvordan kirken begyndte, eller hvad hensigten var med den.

Jeg oplevede aldrig i disse år en fornemmelse af at være blevet "omvendt". Efterhånden som jeg voksede og blev teenager, fik jeg at vide, at jeg var født medlem i kirken. Jeg blev ledt til at tage for givet, at jeg var en udødelig sjæl og at jeg ikke virkelig ville dø når jeg døde. I stedet for ville jeg komme i himmelen, hvor jeg ikke ville have pligter eller ansvar, men et liv i ubekymret lediggang og sublim herlighed for evigt. Jeg var ikke interesseret i hverken religion eller doktriner. Jeg tog simpelthen kirkegangen som en religiøs fase i mit liv, men jeg havde ingen speciel religiøs eller dybere åndelig interesse. Da jeg var 18 begyndte jeg at arbejde i reklamebranchen og mistede al interesse for religion og ting der hørte Gud til og jeg holdt op med at gå regelmæssigt i kirke. Jeg troede stadig på Gud -- dvs. jeg tog Guds eksistens for givet, eftersom jeg var blevet opdraget i troen fra min tidligste barndom.

25 år gammel mødte jeg den eneste ene, den unge kvinde jeg giftede mig med. Hun var alvorligt interesseret i Gud. Vi begyndte at føle, at vi burde slutte os til en kirke. Min hustrus forældre havde været delvis kvækere og dels metodister. Der var ingen kvækerkirke i nabolaget, der hvor vi boede i en forstad til Chicago. Vi meldte os ind i en metodistkirke, der lå tæt nok til, at vi kunne spadsere derhen. Vi syntes godt om præstens personlighed og den sociale side af medlemskabet. Jeg er sikker på at vor oplevelse var typisk for mange andre. Men det faldt mig aldrig ind at spørge eller i del hele taget undre mig over, hvorfor vi burde gå til kirke, og slet ikke hvorfor kirken overhovedet eksisterede som institution.

204

Som millioner andre gik jeg ud fra at "gode mennesker" gik i kirke, og derfor burde vi også.

Kirken i Forhold til Historiebøgerne

Så nu spørger jeg, er der nogen der sætter spørgsmålstejn ved fornuften eller hensigten med kirken som institution? ER DER NOGEN DER VED, HVORFOR der findes kirker? Er der en grund? Selve eksistensen af kirken der er kendt under navnet "Kristendom", er et af de største mysterier i vor tid. Emnet får os til at indse, at fordi vi ikke har levet og set alle begivenhederne i de 6000 år der har ledt frem til vor tid, forstår vi heller ikke den virkelige mening eller hensigt med Kirken. I dette kapitel vil vi sætte Kirken i det SANDE perspektiv i forhold til alle de hændelser, der er beskrevet i de første fem kapitler af denne bog. Igen spørger jeg da, hvad er Kirken?

De fleste mennesker tror, at KIRKEN er en bygning med skråt tag, et tårn der peger mod himlen og et kors på muren. Lademans Leksikon definerer ordet kirke som en bygning til gudstjeneste. Den var dog noget helt andet, da den blev indstiftet.

Folk går ud fra, at kirken er en bygning, hvor man – nogle i det mindste – samles søndag morgen til "gudstjeneste". De tror, at man går til kirken. Men da Kirken blev indstiftet i Det Ny Testamente, gik kirken til bygninger som i begyndelsen var private hjem. Og Kirken forsamledes om lørdagen og ikke om søndagen.

Nutidens kirker har gjort drastiske ændringer i mønsteret Kristus fastsatte! Dette faktum er også indhyllet i mysterium og forstås af stort set næsten ingen mennesker. Men i HVILKEN HENSIGT indstiftede Kristus Kirken? Hvad er der sket med den siden?

Nogle ved måske at Kristus startede Kirken, men hvem og hvad er Kristus? Hvis han stiftede Kirken, hvorfor gjorde han det, med hvilken hensigt? Jesus

205

stiftede kun én Kirke, alligevel har vi i den vestlige verden i dag et utal af forskellige kirker – katolikker, protestanter, frikirker, og igen indenfor disse, mange trosretninger, sekter og opdelinger eller menigheder -- hver med sin egen tro, lære, ritual og program.

Kirken begyndte som én Kirke. Som det står i 1. Korinterbrev 12, bestod Kirken af mange lemmer, men kun eet legeme – en eneste Kirke – hvor Kristus var Overhovedet.

Her i dette kapitel vil vi først og fremmest koncentrere os om fire grundlæggende spørgsmål, der udgør dette mysterium der skal besvares, for at vi kan forstå meningen med Kirken.

- 1) Hvem og hvad er Kristus? Hvorfor kom han til jorden?
- 2) Hvad er Kirken og hvorfor blev den stiftet?
- 3) Hvilket evangelium fik Kirken til opgave at forkynde?
- 4) Hvordan er Kirkens historie? Hvorfor er kristendommen i dag så forskellig fra dens oprindelige form i det første århundrede?

Som institution bliver Kirken i dag opfattet som en religiøs organisation, forening eller samfund. Hvis man er et "godt" menneske, forventes det, at man deltager i den "kirke man synes bedst om". Der er selvfølgelig "gode mennesker" og "dårlige mennesker" og de "gode" går til kirke. Er det lige meget hvilken kirke eller trosretning man vælger?

En Præst uden Pastorat

Jeg mindes en episode for over 50 år siden. Jeg boede stadig i Eugene, Oregon. En forhenværende nygift præst kom til mig. Hans kone var velstående, men han var for stolt til at lade hende forsørge sig. Han havde ikke haft embede i en periode, men nu ønskede han et arbejde.

206

"Kender du til ledige prædikestole i Lane County?" spurgte han. "Jeg vil forsørge min kone, og hun ønsker at blive boende her i Lane County."

"Jah," svarede jeg. "Jeg ved, at der er en ledig stilling, men den ville ikke hjælpe dig, for det er en kristen kirke, og du er jo metodist med en anden tro og praksis."

"Jamen det gør ingen forskel," forsikrede han mig. "Jeg vil prædike hvilken som helst doktrin man forlanger af mig."

Men gør det virkelig nogen forskel, om vi tror det ene eller det andet? Lad Guds Ord besvare dette spørgsmål.

Kirken synes at være noget, der har med fælles tilbedelse at gøre, og det må være tilbedelse af Gud, det drejer sig om.

Men hvis GUD har forbindelse til Kirken, hvad er da denne forbindelse? Hvordan startede Kirken? Alt dette er et mysterium i nutidens verden.

Så langt tilbage som i begyndelsen af 1927, da mine intense bibelstudier begyndte at omvende mig, stillede jeg mig selv sådanne spørgsmål. Jeg gik ud fra, at den slags spørgsmål aldrig havde bekymret gennemsnitsmennesket.

På Nytestamentlig græsk hedder Kirken "ekklesia", et ord der betyder de udkaldte – en forsamling, en menighed, en sammenkaldt gruppe. Der er intet helligt ved ordet ekklesia. Kirkens navn, "Guds Kirke", bliver imidlertid nævnt 12 gange i Det Ny Testamente, og det viser at Kirken tilhører GUD, og DET helliger navnet. I Det Gamle Testamente bar Kirken et menneskes navn, da hed den "Israels Menighed".

Hvofor Jesus Stiftede Kirken

Det første sted i Det Ny Testamente hvor ordet "Kirke" forekommer, er i Mattæus 16:18, hvor Jesus taler til

207

Simon Peter: "... jeg vil bygge min kirke". Som allerede nævnt er det inspirerede græske ord for kirke ekklesia det betyder en gruppe af udkaldte. Jesus sagde med andre ord: "Jeg vil kalde disciple ud af Satans verden, og de skal udvikle sig til en ny og anderledes verden, som vil blive Guds Rige." Og i Efeserne 5:23 slås det fast at Kristus er Kirkens Hoved.

Vi ved altså, at hvad Kirken end er, tilhører den GUD og dens navn er GUDS KIRKE. Jesus Kristus er stifteren og Kirkens levende OVERHOVED.

Men hvis det er GUDS Kirke, og hvis Jesus Kristus indstiftede den og stadig leder den i dag -- da må den være VIGTIG FOR GUD, og dermed OVERMÅDE VIGTIG FOR OS AT FORSTÅ! Vi må huske på det der gik forud og ledte op til stiftelsen, for at forstå GRUNDEN til, at den levende Kristus skabte den, HVAD den er og hvordan den passer ind i den guddommelige HENSIGT, der er under udarbejdelse her på jorden.

Kirken i Det Gamle Testamente

Israels opgave i Det Gamle Testamente var en forberedende funktion til den endelige oprettelse af GUDS RIGE. Den tidligste omtale af Kirken er i Apostlenes Gerninger 7:38, hvor der tales om "menigheden i ørkenen" ved Sinai bjerget, under Moses. Israel var således Det Gamle Testaments "Kirke". Kirken bliver i Det Gamle Testamente for det meste omtalt som "Israels Menighed".

Vi vil imidlertid se, at Kirken i Det Ny Testamente er fuldstændig anderledes og har et helt andet formål end "Israels Menighed" i det Gamle Testamente.

Næsten ingen har forstået, at evangeliet ikke kunne forkyndes for verden, ej heller kunne Guds folk i den udvalgte menighed modtage Den Hellige Ånd, FØR END Jesus a) havde kvalificeret sig ved at overvinde Satan,

208

og b) var blevet herliggjort efter sin himmelfart (Johs. 7:37-39).

Vor tids teologer og kirkeledere forstår det ikke. Det er virkelig et mysterium, der er nødvendigt at løse og forstå. Lad os nu klart og tydeligt forstå, hvem og hvad Kristus er.

Vi så i det første kapitel, at Kristus i evighederne før jorden blev skabt, var "Ordet" som også var Gud, og at han som Jesus blev født Guds Søn. Hvad var Jesus da egentlig som Guds Søn? Han blev kaldt den anden Adam (1. Kor, 15:45). Hvorfor skulle han kaldes den anden Adam? Den første Adam fik tilbudt livets træ, som stod for Gud-liv – ensbetydende med at skulle adlyde Gud og dermed erstatte Satan på jordens trone. Jesus kom for at gøre netop dette, han skulle kvalificere sig til at erstatte Satan på denne trone og indføre Guds regering på jorden, med hjælp fra dem der ville blive kaldt ud af Satans verden. Han kom også med et budskab – evangeliet -- fra Gud. Ordet "evangelium" betyder gode nyheder. Og i virkeligheden var hans evangelium -- budskabet Gud sendte ham med -- de gode nyheder om Guds Rige. Dette Guds Rige som vi vil komme til at se, vil blive genindsættelsen af Guds regering på jorden og fjernelsen af Satan fra tronen.

Jesus kom også for at bygge Kirken og for at betale løsepengene for en kidnappet verden. Hans død var prisen for at afsone den straf som hele menneskeheden har pådraget sig for sine synder.

Jesus – Jordens Hersker og Konge

Dernæst, det som næsten ingen "kristne" indser, heller ikke teologer: Jesus blev født til at blive KONGE!

Under retssagen foran Pilatus blev Jesus spurgt, "Så er du altså dog en konge?" Jesus svarede: "Du

209

har ret, jeg er en konge. Dertil er jeg født, og dertil er jeg kommen til verden... " (Johs. 18:37). Jesus sagde også i vers 36, "Mit rige er ikke af denne verden... (ellers) så havde mine tjenere kæmpet". Hans udsagn viste, at dette er Satans verden. Jesus kom for at kalde folk ud af denne verdens systemer, så de kunne blive uddannede til at undervise og regere under ham, når han kommer igen som Konge og overtager jordens trone.

Før Jesu undfangelse og fødsel, sagde Gud gennem sin engel til Maria, hans vordende moder: "Og se, du skal undfange og føde en søn og du skal give ham navnet Jesus. Han skal blive stor og kaldes den Højstes Søn; Gud Herren skal give ham Davids, hans faders trone. Han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og der skal ikke være ende på hans KONGEDØMME" (Luk. 1:31-33). Hans evangelium var de gode nyheder om dette kongedømme – Guds Rige.

Det er afgørende vigtigt at vi forstår, at Jesus i løbet af sit liv som menneske var både Gud og menneske. I Esajas 7:14 blev det forudsagt om Maria, Jesu mor, at hun som jomfru skulle føde en søn. Denne søns navn, siges det i profetien, skulle være Immanuel, som betyder "Gud med os". Jesus var med andre ord Gud såvel som menneske. Han havde ikke et menneske som far. Gud Almægtig var hans fader som undfangede ham ved Sin Hellige Ånd. Men selv om Jesus rigtigt nok var "Gud med os" var han også menneske som alle andre mennesker. Han blev udsat for fristelser, akkurat som alle andre fristes. Selv om han faktisk var Gud i menneskeskikkelse, virkede han som menneske i sin gerning. Husk at han var "den anden Adam". Det var nødvendigt at han som menneske forkastede "det forbudte træ" og accepterede "livets træ". Det var nødvendigt, at han valgte

210

at stole fuldstændig på Gud Fader, det som den første Adam burde have gjort. Reelt var Gud i Kristus og Jesus adlød Faderen totalt. Han kvalificerede sig til at vriste jordens trone fra Satan.

Jesus Var Gud

Hvorfor var det nødvendigt, at Jesus skulle være Gud i menneskeskikkelse? Hvorfor skulle han være Gud? Hvorfor var det nødvendigt, at han var menneske? Som Gud var han hele menneskehedens Skaber. I Efeserbrevet 3:9 (oversættelse fra 1907) bliver det åbenbart at Gud skabte alle ting ved Jesus Kristus. Da Jesus blev født som menneske, var hans liv som vor Skaber mere værd end totalsummen af samtlige menneskers liv. Eftersom det var mennesker, der havde syndet og pådraget sig dødsstraffen, krævede Guds lov, at mennesker skulle dø som straf for deres synd. Men som vor Skaber var Jesus det eneste menneske, som med sin død kunne betale straffen for hele menneskehedens synd.

Der var ingen anden måde, Skaberen Gud kunne forløse en dødsdømt menneskehed.

Jesus Blev Pisket for Vor Helbredelse

Vi må forstå, at selv om Jesus var Gud i menneskeskikkelse, var han også lige så meget menneske som du og jeg. Han kunne føle de samme fysiske smerter. Han blev dødsdømt af den romerske landshøvding Pilatus under larmende krav fra skrigende jøder.

Han var en stærk, robust ung mand på ca. 33 år i fysisk topform. Da han aldrig havde brudt en eneste helselov, led han en dødsproces som intet andet menneske nogensinde har gennemgået. Han havde været oppe hele natten uden søvn under rettergangen hos Pilatus. Senere på formiddagen overlod Pilatus ham til at blive pisket, før han blev dræbt.

Piskningen foregik med nøgen overkrop,

211

foroverbøjjet og bundet til en pæl. Han blev slået med læderremme, hvortil blystykker, bensplinter og skarpe, forrevne metalstykker var fæstet med 10 – 12 centimeters mellemrum. De var formet så de kunne trænge dybt ind i kødet, når piskesnerterne svøbte sig omkring kroppen. Han blev pisket indtil kødet var revet i trevler og ribbenene kom til syne. Piskningen var beregnet på at svække ofrene, så de hurtigt kunne dø på korset. Som det blev forudsagt i Esajas 52:14 "Som mange blev målløse over (at se) ham -- så umenneskelig ussel så han ud, han lignede ej menneskenes børn."

Jesus udholdt denne ubeskrivelige piskning, for at troende skulle kunne blive helbredte fra fysiske overtrædelser, sygdom og lidelser (Esa. 53:5; 1. Pet. 2:24). En frygtelig pris måtte vor Skaber betale, for at vi, når vi tror, kan blive helbredte. Alligevel er næsten alle bekendende troende fuldstændig uvidende om det deres Frelser stiller til deres rådighed, og i stedet for at stole på ham, sætter de deres tillid til menneskelige læger, medicinalvarer, videnskaben og kirurgens kniv.

Jesus blev så svækket af denne forfærdelige afstraffelse, at han kun var i stand til at bære sit kors, som det blev forlangt af ham, et kort stykke vej. En anden blev udset til at bære det for ham.

Den mest Pinefulde og Foragtelige Død

På Hovedskal Stedet (Golgata) der lå udenfor bymuren, blev Jesus naglet til korset. Han blev ydmyget, spyttet på, latterliggjort og hånet.

Og mere end det. Fra det øjeblik han havde påtaget sig at betale straffen for vore synder for os, blev han forladt endog af sin Fader, Gud. Som han hjælpeløs hang der på korset, stak en soldat ham med et spyd. Han skreg af smerte (Matt. 27:50)

212

og døde. Han døde fordi du og jeg har overtrådt Guds lov. Han gav det absolut største offer for dig og mig.

Endnu en højst vigtig sandhed. Jesu opstandelse fra de døde til evigt liv var et menneskes opstandelse, den eneste som kunne muliggøre opstandelsen fra døden for mennesker.

Over til en anden livsvigtig profeti i Esajas 9:6-7: "Thi et barn er født os, en søn er os givet, på hans skulder skal herredømmet hvile; og hans navn skal være: Underfuld-rådgiver, Vældig-Gud, Evigheds-Fader, Fredsfyrste. Stort bliver herredømmet, endeløs fred over Davids trone og over hans rige, at det må grundes fra nu og til evig tid. Hærskarers Herres nidkærhed gør det." Læg mærke til at herredømmet skal hvile på hans skuldre. Jesus vil blive konge over hele jorden. Et af formålene med hans komme som menneske, var at bekendtgøre dette kongerige. Jesu evangelium var ikke alene gode nyheder – det var også bekendtgørelsen om det kommende Guds Rige. Det er en tragedie, at en "traditionel kristendom" har forladt og mistet dette vitale, fantastiske evangeliske budskab og erstattet det med deres eget evangelium om personen Kristus.

Jesus blev født som menneske for at blive KONGE og til sidst etablere GUDS RIGE, der skal herske over hele jorden med GUDS REGERING! Men dette STYRE KRÆVER flere individer end JESUS. Konge, statsminister, præsident, præmier minister og regenter i enhver nation, regerer ved og igennem en større eller mindre organisation af andre, som tager sig af diverse departementer og afdelinger under dem. Ligeledes må Kristus have en organiseret regering med mange andre kvalificerede og trænede under sig. Jesus sagde, "Jeg vil bygge

213

min Kirke" (Matt. 16:18). Kirken skulle bestå af mange, der ville blive kaldt ud af Satans verden for at blive undervist og oplært til mange officielle stillinger under Kristus, når han kommer for at herske over alle nationerne.

Jesus – Åndelig Frelser

Jesus kom også som åndelig Frelser for, når tiden er moden, at frelse Guds folk fra deres synder, så de kan blive FØDT ind i GUDS EGEN FAMILIE (Matt.1:21).

Husk at livets træ, symbolet på den Hellige Ånd, var efter Adams synd blevet afskåret fra menneskeheden ved verdens grundlæggelse. Det som verden ikke forstår, er, at den Hellige Ånd blev udelukket fra menneskeheden som

helhed, INDTIL den anden Adam kommer igen for at fjerne Satan og genindsætte Guds regering her på jorden.

For menneskehedens vedkommende blev det fastsat, på det tidspunkt da Adam syndede, at menneskets lod var én gang at skulle dø for derefter – efter en opstandelse -- at genopstå til dom eller bedømmelse (Heb. 9:27).

Den Hellige Ånd blev ikke givet til oldtidens Israel. Men efterhånden som Gud lod profeter opstå til specifikke opgaver, der alle var forberedelser til menneskehedens frelse, var det nødvendigt at gøre en undtagelse og indgyde dem Helligåndens kraft, så de kunne udføre deres specielle mission.

På samme måde, eftersom Gud gennem Jesus nu kaldte sin Kirke ud af verden med en speciel hensigt, for at forberede etableringen af sit rige og sin regering over alle nationer, var det nu nødvendigt at gøre samme undtagelse med Kirken, så de kunne styrkes ved Den Hellige Ånd.

Gud gav afgjort ikke profeterne sin Ånd bare for at give dem frelse. Ligeledes kaldte Gud ikke de hellige ud af denne

214

verden alene for at de skulle blive frelst og få adgang til Guds Rige. Hvis dette var tilfældet, ville Gud forskelsbehandle mennesker ved at kalde nogle få nu og nægte andre adgangen til frelse – hos Gud er der ikke personsanseelse!

Hvis Gud åbnede muligheden til frelse for nogle få i sin Kirke, mens han udelukkede resten af verdens befolkning til senere, da ville han virkelig gøre forskel på folk og diskriminere mod verden som helhed. Jesus sagde klart, at ingen kan komme til ham uden at Faderen drager ham (Johs. 6:44). En bekendende kristendom tror lige det modsatte. Den falske kristendom lærer, at Gud kalder og forsøger at frelse alle nu og her. Hvis det var tilfældet, da ville Satan tydeligvis være i færd med at vinde en stor sejr over Gud. For langt den overvejende del af menneskeheden ved meget lidt eller slet intet om Kristus eller om frelsen gennem ham.

En Tidsplan for Frelse

Guds overordnede plan indeholder tilbud om frelse til hvert eneste menneske der nogensinde blev født; men der er en tidsplan for, hvordan og hvornår det skal foregå.

De der bliver kaldet ud af verden og ind i Kirken nu, bliver kaldet i en speciel hensigt til et specifikt arbejde. Dette specifikke arbejde er den åndelige træning der skal til, før de kan hjælpe med at omvende hele menneskeheden. De kaldes på et tidspunkt, hvor de bliver forfulgt og

bekæmpet af Satan og resten af verden. Resten af verden vil blive kaldet når Satan er fjernet og de vil få hjælp og støtte af Kristus og de hellige, som da vil være blevet forandrede til udødelige i Guds Rige.

Satan har forblindet en vantro verden og den bekendende traditionelle "Kristendom" som ikke kan se

215

denne realitet (2. Kor. 4:4). Satan har forledt hele verden, også den bekendende traditionelle "Kristendom" (Åbenb. 12:9).

Hverken de der bekender sig som kristne eller deres højt lærde teologiske ledere forstår i dag GRUNDEN TIL, at Jesus Kristus kom til jorden!

Hvorfor kom Jesus

Jesus kom ikke for at frelse Satans forførte verden, så længe Satan stadig sidder på tronen. Jesus vil frelse verden ved sin genkomst, og da vil Satan blive fjernet. Hvorfor kom Jesus da for over 1900 år siden? Ikke for at herske, ikke for at regere over alle nationer og ikke for at frelse verden så længe Satan stadig hersker over dem.

Hans fødsel som menneske var den "anden Adams" komme. Han kom 1) for at kvalificere sig der, hvor den første Adam fejlede, så han kunne erstatte den tidligere ærkeengel Lucifer på JORDENS TRONE og herske med GUDS REGERING. Han kom for at 2) bekendtgøre den fremtidige etablering af GUDS RIGE og for at undervise sine udvalgte, fremtidige apostle i disse gode profetiske nyheder (evangeliet). Han, vor direkte Skaber, kom 3) for at påtage sig straffen for vore synder, som han sonede for os ved at dø på korset – så vi kan få del i hans Rige. Og han kom 4) for at blive genoprejst fra døden af Gud, og dermed gøre EVIGT GUD-LIV TILGÆNGELIGT for Guds folk. Og derefter for at hele menneskeheden, hvert eneste menneske der nogensinde har levet her på jorden og som er villig, kan få adgang til evigt GUD-LIV. Og han kom 5) for at indstifte GUDS KIRKE, så de kunne blive uddannet til at regere under ham.

Satan Reagerer i Mellemtiden

I de mellemliggende 4000 år siden den første Adam, har den listige og onde Satan usynligt behersket og regeret en menneskehed, der var AFSKÅRET fra al kontakt og kendskab til

216

GUD! Satan sidder stadig på denne MAGTENS trone – selv om han ikke administrerer Guds regering. I stedet forfører han hele menneskeheden med sin list til at leve stik modsat lovene i Guds regering – dvs. forfængelighedens, misundelsens, konkurrencens, stridens og voldens veje i stedet for Guds vej med udgående kærlighed, samarbejde, fred, lykke og glæde.

Umiddelbart efter at Kristus barnet var født, forsøgte Satan gennem kong Herodes, der var udnævnt af romerne, fysisk at dræbe den fremtidige Konge (Matt.2:13-15). Men Gud advarede Josef og Marie og de flygtede med Kristus barnet til Egypten, hvor de blev til Kong Herodes var død.

Da Jesus var omkring 30 år gammel, var han rede til at udvælge sine disciple, forkynde og lære dem budskabet, evangeliet fra Gud til menneskene. Men først var det bydende nødvendigt at han, ved at overvinde djævelen, KVALIFICERE sig til at erstatte Satan og indføre GUDS RIGE.

Dette var sikkert den vigtigste, mest skæbnesvangre og afgørende konfrontation udkæmpet nogensinde i universets historie. Den er beskrevet detaljeret i Mattæus kapitel 4.

Tidernes Mest Titaniske Batalje

Jesus fastede 40 dage og 40 nætter – uden mad og drikke. Men hans fysiske svaghed gjorde ham åndelig stærk. Satan brugte nu sine mest listige, mest spidsfindige og mesterligste forførelseskunster. Han må virkelig have troet, at han kunne overliste og slå Kristus ud. Satan vidste at han kæmpede for at forhindre sin afsættelse fra jordens trone.

Satan satte sit første angreb mod det han antog, ville være det mest sårbare punkt både fysisk og åndeligt. En mand der ikke havde fået mad og drikke i 40

217

døgn ville da sikkert være så fysisk svækket, at han ville give efter for enhver fristelse i form af mad. Og FORFÆNGELIGHED er den mest sårbare åndelige svaghed!

”HVIS”, hånede Satan med foragt – han brugte det lille ord HVIS – ”HVIS du virkelig er Guds Søn” – et normalt menneske ville være blevet indigneret over denne fornærmelse. Det ville udfordrende have slynget tilbage: ”Hvad mener du, HVIS jeg er Guds Søn? Jeg skal vise dig, at jeg er Guds Søn!”

Satan sagde her i sit første angreb: ”Hvis du er Guds Søn, så sig, at stenene der skal blive til brød.” Med andre ord, ”Guds Søn kan lave mirakler. BEVIS

nu for mig, at du er Gus Søn. Du er desperat sulten, gør et mirakel. Stil din sult ved et mirakel!”

Men Jesus svarede med at citere og adlyde Guds Ord: ”Der står skrevet: ’Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord, som udgår af Guds mund.’”

Satans første og mest effektive angreb var afvist. Men Satan giver aldrig op. Han tog Jesus med til Jerusalem og stillede ham på helligdommens tinde. Her fortsatte han med at BETVIVLE at Jesus var Guds Søn.

”Hvis du er Guds Søn, så styrtdig ned; thi der står skrevet: ’Han skal give sine engle befaling om dig, og de skal bære dig på hænder, for at du ikke skal støde din fod på nogen sten.’” Nu var det Satan der citerede Biblen. Men han anvendte citatet forkert, tvistede meningen og tog det ud af sin sammenhæng, akkurat som Satan for det meste influerer de lærde til at gøre.

Jesus svarede ham, ”Der står også skrevet: ’Du må ikke friste Herren din Gud.’” Citeret fra 5. Mosebog 6:16 der handler om at friste YHWH (hebræisk), den der senere blev Kristus.

218

Men Satan gav stadig ikke op.

Han tog derefter Jesus med sig op på et meget højt bjerg og viste ham alle verdens riger og deres herlighed: ”Alt dette vil jeg give dig, hvis du vil kaste dig ned og tilbede mig.”

Jesus benægtede ikke, at Satan var herre over verdens nationer. Dette var en fristelse til at opnå øjeblikkelig magt. Satan vidste udmærket godt, at Jesus ville arve alle kongedømmerne ca. 1900 år senere. Men Satan fristede Jesus ved at love, at han ville overdrage verdensmagten til Kristus ØJEBLIKKELT. Men Jesus besluttede, at dette var tidspunktet til at GØRE EN ENDE på dette titaniske slag om herredømmet på jorden.

Nu var det Jesus der gav bidske ORDERER – en KOMMANDO der viste, at han var HERRE over Satan!

”Vig bort, Satan!” bød Jesus med total AUTORITET! Satan luskede bort, han var overvundet. Men Satan gav ikke op. Han har ikke givet op endnu. Hans kæmper stadig imod Guds KIRKE den dag i dag!

Jesus havde Kvalificeret sig

Jesus Kristus, den anden Adam, havde nu KVALIFICERET SIG! Aldrig før dette øjeblik kunne de GODE NYHEDER om det kommende GUDS RIGE bekendtgøres for verden. Nu havde Guds Søn modstået og overvundet Satan. Han havde KVALIFICERET SIG til at genindsætte GUDS REGERING og etablere GUDS RIGE på jorden! Nu måtte også KIRKEN kvalificere sig til at regere sammen med ham!

Jesus kom for, blandt mange andre opgaver, at kalde sin KIRKE ud af verden. Dem han kaldte, havde været i og var af denne verden. Hver enkelt havde syndet og gjort sig skyldig til DØDSDOM. Men Gud havde skabt ALT ved ORDET, der blev Kristus. Derfor var Jesu liv af større værdi end hele menneskehedens tilsammen!

219

Forestil dig at den mægtigste mand på jorden har en søn. Magnatens søn er arving til overordentlige rigdomme. Sønnen har allerede fået overladt en betydelig andel, mens han endnu kun er arving. Denne unge mand føler et dybt venskab for en anden ung mand. Vennen begår en forbrydelse og pådrager sig en stor gæld på mange millioner kroner, som han ikke kan betale. Han angrer inderligt, men undgår ikke fængselsstraf for sin brøde. Af medfølelse betaler den rige søn gælden for sin ven. Den skyldige vens gæld bliver betalt KVIT OG FRIT. Hans skyld – denne uoverkommelige forpligtigelse – hænger ikke mere over hans hoved – han er befriet for gælden og dens tunge straf!

Hele menneskeheden har fulgt i fader Adams spor – og er derfor hjemfalden til DØDSSTRAF. Inden Jesus ("Ordet"), nu Guds Søn, kunne etablere sin KIRKE, måtte de der blev kaldet ud af verden og ind i KIRKEN først befries for DØDSDOMMEN, så de kunne arve EVIGT LIV!

Et af formålene med at Jesus kom til jorden som menneske var, at indfri denne STRAF – DØDSDOMMEN – ikke alene for dem som blev kaldet ind i hans Kirke, men for til sidst at befri HELE MENNESKEHEDEN -- alle til sin tid!

Men eftersom afsoning af den syndige menneskeheds DØDSDOM ville gøre en ENDE på hans menneskelige eksistens, var betalingen udskudt til at være hans sidste handling som menneske, efter at han havde afsluttet alle de øvrige hensigter med sit liv.

Ikke desto mindre får læseren her et lille begreb om, HVOR STOR den Jesus er som kom for at grundlægge GUDS KIRKE.

Husk hele tiden på, at selv om hans jordiske gerning begyndte da han var ca. 30 år (i sin menneskelige skikkelse) var han samtidig DEN EVIGTLEVENDE – den EVIGE –

der ALTID havde eksisteret. Hvor STORT og KOSTBART -- hans 30-årige menneskeliv!

Og denne Jesus, som voksede op i byen Nazaret, havde modstået og overvundet SATAN siden sin fødsel som menneske. Han havde afvist Satans selvvise "jeg vil ha" vej, og i den sidste gigantiske konfrontation havde han KVALIFICERET sig til at GENINDFØRE GUDS REGERING og genetablere GUDS RIGE på jorden, og til at udøve dennes regering! Der hvor den første Adam fejlede, sejrede Jesus, den anden Adam.

"Peter" en Titel der Indebærer Lederskab

Straks efter den afgørende kamp hvor han overvandt Satan, blev Jesus set af Johannes Døber og to af hans disciple. Jesus bad de to om at følge med sig hjem. En af dem var Andreas. Han tilkaldte sin broder Simon Peter.

Jesus så ham og sagde: "Du er Simon, Johannes' søn; du skal hedde Kefas (det er det samme som Peter)," (Johs. 1:42). Kefas (græsk) betyder sten.

I Markus 3:14, 16 læser vi: "Og han (Jesus) indsatte tolv til at være hos ham, og for at han kunne udsende dem til at forkynde... og han gav Simon tilnavnet Peter." Et tilnavn forklares som "et navn der stammer fra personens profession."

Tilnavnet Peter har i århundrede været et tilnavn eller en TITEL for en religiøs LEDER, et OVERHOVED eller et HOVEDKVARTER. Peter var den første ledende apostel. En apostel er "en som er sendt ud for at bekendtgøre et budskab eller for at prædike."

Således valgte Jesus lige fra begyndelsen af sin jordiske gerning, hvor han forberedte GRUNDLÆGGELSEN af sin Kirke, sin ledende apostel og de andre oprindelige elleve. Sammen med profeterne, hvis skrifter var bevaret helt fra de dage da Gud udvalgte sin første Menighed (og

NATION) Israel, skulle de udgøre selve GRUNDLAGET i Guds KIRKE. Jesus selv skulle ikke alene være Grundlægger men også Overhoved og "HOVEDHJØRNESTEN" i KIRKEN (Efe. 2:19-21; 5:23).

Betydningen af et Fast Fundament

Indtil han fyldte 30 år, havde Jesus været tømrer – han byggede med sten såvel som træ. Han var velkendt med, at FUNDAMENTET skulle lægges før bygningen kunne rejses.

Jesus havde selv valgt sine apostle. Senere sagde han til dem, "I har ikke udvalgt mig, men jeg har udvalgt jer" (Johs. 15:16, 19).

Nu begyndte Jesus at forkynde det BUDSKAB, som Gud Fader havde sendt til verden med ham som Guds Budbringer (Mal. 3:2).

I Markus kapitel et læser vi: "Jesu Kristi, Guds Søns, evangeliums begyndelse var... (1907 oversættelse) ... Jesus drog til Galilæa og prædikede Guds evangelium om GUDS RIGE og sagde: 'Tiden er inde, og Guds Rige er kommet nær; omvend jer og tro på evangeliet'" (Mark. 1:1, 14-15).

Mattæus 4:23 skriver angående det samme: "Jesus gik omkring i hele Galilæa, lærte i deres synagoger, prædikede evangeliet om Riget."

Dette profetiske budskab (evangeliet) om GUDS RIGE vil blive forklaret detaljeret i kapitel 7. Det var den GODE NYHED om den fremtidige etablering af GUDS REGERING på jorden -- genindsat og administreret af den guddommelige GUD FAMILIE – GUDS RIGE, der skal afløse Satans nuværende onde verden.

Jesu forkyndelse af denne overraskende nyhed om fremtiden – sammen med helbredelserne, gøre vand til vin og mange andre mirakler – vakte megen opsigt. Store skarer fulgte ham og disciplene. Han oplærte

222

disciplene til at blive fremtidige apostle, samtidig med at han forkyndte budskabet til folkeskarerne.

Hvorfor Farisæerne Modstod Jesus

Nyhedsbudskabet nåede til Jerusalem. Farisæerne, saddukæerne og de skriftkloge blev alarmerede. Farisæerne var en religiøs jødisk sekt, hvoraf nogle sad på mindre, men for dem vigtige, regeringsposter. Det Romerske Imperium herskede dengang over Palæstina. Romerne havde indsat en visekonge, der rådede over en beskeden okkupationsstyrke til at overvåge styret i Judæa. Men romerne valgte nogle af de jødiske farisæere til at varetage de civile love under den romerske visekonge. Disse politiske stillinger var højt lønnede, og farisæerne, der besad dem, ønskede ikke at miste deres arbejde eller deres magt over folket. De jødiske embedsmænd og deres ypperstepræster misforstod fuldstændig Jesu budskab. De vidste, at han forkyndte en regering, der skulle overtage og regere ALLE NATIONER på

jorden. Det de MISFORSTOD var TIDPUNKTET og FORMEN af dette Gudsrige. Og en bekendende "kristenhed" misforstår det stadig i vore dage. Den tids religiøse ledere gik ud fra, at Jesus drev undergravende statsfjendtlig virksomhed, i den hensigt at styrte Romerriget og straks -- i sit liv som menneske -- at opsætte sit eget kongedømme.

De frygtede derfor at blive anklaget for oprør og illoyalitet, og for at miste deres arbejde og endda risikere at blive henrettede for statsfjendtlig virksomhed. Derfor modsatte de sig Jesus og fordømte ham.

Den traditionelle kristendom har aldrig rigtig forstået den grundlæggende årsag til farisæernes modstand og forfølgelse af Jesus. Iblandt farisæerne var der også samvittighedsløse politikere.

Da den første Påske under Kristi virke nærmede sig i foråret 28 e. Kr. (næsten nøjagtig hundrede

223

tids cyklus – 1900 år -- før jeg holdt min første Påske), drog Jesus op til Jerusalem for at fejre den.

Mens han var der, kom en kendt farisæer ved navn Nikodemus i hemmelighed til Jesus om natten. Han var bange for at andre farisæere skulle vide, at han havde talt med Jesus personligt.

Nikodemus sagde, "Rabbi! Vi (vi farisæere) ved, at du er en lærer, som er kommen fra Gud" (Johs. 3:2).

Farisæerne VIDSTE AT JESUS VAR MESSIAS! De kendte skriften i Esajas 7:14; 9:6-7 og 53. Farisæerne VIDSTE at Jesus var den profeterede Messias. Men de kendte kun til én fremkomst af en frelsende Messias. Derfor gik de ud fra, at han planlagde at styrte det Romerske Imperium allerede dengang!

Jesus vidste selvfølgelig hvad de tænkte. Så han begyndte straks at forklare, at GUDS RIGE, der skal herske over alle nationerne, ikke kunne blive indført FØR den nye ÅNDELIG FØDSEL – før OPSTANDELSENS TID!

Spørgsmålet om "Genfødselse"

Jesus svarede straks, "Sandelig, sandelig siger jeg dig: ingen kan se Guds Rige, hvis han ikke bliver født på ny."

Nikodemus forstod ikke dette. Han vidste at FØDSEL betød forløsning, adskillelse fra moders liv. Nutidens teologer synes ikke engang at vide dette! De tror ikke på genfødslen til åndeligt liv. Denne sandhed hyller de ind i åndelige vendinger, der siger, at hvis du blot modtager Kristus som Frelser,

da er du født igen. Satan har forledt dem og gennem dem mange andre millioner.

Nikodemus sagde, "Hvorledes kan et menneske fødes når det

224

er gammelt? Det kan da ikke for anden gang komme ind i sin moders liv og fødes?"

Nu forklarede Jesus sig KLART, men Nikodemus opfattede ikke KLARHEDEN i det Jesus sagde, og det gør vor tids teologer og religiøse ledere heller ikke.

"Sandelig, sandelig siger jeg dig: ingen kan komme ind i Guds Rige, hvis han ikke bliver født af vand og Ånd. Hvad der er født af kødet ER KØD; og hvad der er født af Ånden er ÅND", svarede Jesus (fremhævelserne er mine – Johs. 3:5-6).

Farisæerne kendte dåben i vand. Den havde de praktiseret i årevis når hedningerne omvendte sig til jødedom. De kendte også Johannes Døberens dåb – en omvendelsens dåb "til syndernes forladelse" (Mark. 1:4). Betydningen af det Jesus sagde, burde have været klar og ligetil for Nikodemus – at dåb i vand var indledningsritualet i forberedelsen til den åndelige FØDSEL.

Jesus gjorde det endnu mere klart da han sagde: "Det der er født af kødet ER KØD." Det der er født af mennesker ER dødelige MENNESKER – af kød og blod – skabt af MATERIE fra jorden. "Det der er født af Ånden ER ÅND", dvs. ikke længere menneske men skabt af ÅND, udødelig! Det består ikke længere af materie eller kød og blod.

Jesus fortsatte med at forklare. "Du må ikke undre dig over, at jeg sagde til dig: I må fødes på ny." Derpå sammenlignede han den der var født igen med DEN USYNLIGE VIND – usynlig for det menneskelige øje. "Vinden blæser, hvorhen den vil, og du hører dens susen, men du ved ikke, hvorfra den kommer, og hvor den farer hen; sådan er det med enhver, som er født af Ånden" (Johs. 3:7-8).

Men Nikodemus forstod ikke denne letforståelige forklaring, og det gør religiøse ledere af i dag heller ikke!

Vort gratis hefte "What Do You Mean – Born Again?" burde læses af alle der læser denne bog.

225

Det Jesus refererede til -- var "frelsen", den "åndelige " fase i Guds Rige -- da han talte med denne repræsentant fra farisæerne. Dette Rige kommer IKKE til at bestå af dødelige mennesker! Det består IKKE af dødelige individer af kød og blod, som har "modtaget Kristus" og meldt sig ind i en kirke efter eget valg! Alligevel er mange millioner nutidige kirkemedlemmer vildledte på dette punkt.

Disse millioner kirkemedlemmer forstår ikke HVAD den er, eller HVORFOR kirken eksisterer -- dens HENSIGT og FORMÅL!

Sammenlign Jesu forklaring til Nikodemus med "opstandelses kapitlet" i 1. Korinterbrevet 15 i Biblen: "Således står der også skrevet: 'Det første menneske, Adam, blev til en levende (dødelig) sjæl; den sidste Adam blev til en levendegørende ånd. Men det åndelige er ikke det første, derimod det sjælelige (naturlige menneskelige); derefter det åndelige. Det første menneske var af jord, jordisk; det andet menneske er fra Himmelen. Som den jordiske var, sådan er også de jordiske; og som den himmelske er, sådan er også de himmelske. Og ligesom vi har båret den jordiskes billede, således skal vi også bære den himmelskes billede! Men det siger jeg, brødre, at kød og blod kan ikke arve Guds Rige...' (1. Kor. 15:45-50).

Jeg gentager det igen og igen, GUD ER I FÆRD MED AT REPRODUCERE SIG SELV!

Den traditionelle lære i kirkerne i dag er, at KIRKEN er Guds Rige. Men "kød og blod (dødelige mennesker) kan ikke arve Guds Rige" (1. Kor. 15:50).

Igen: Hvorfor en Kirke?

Men HVAD ER DA Kirken? Og HVORFOR eksisterer den! Hvorfor skulle der være en Guds Kirke?

For mange – og muligvis for de fleste – spiller Kirken

226

ingen rolle i deres liv. Ja i virkeligheden spiller Gud ingen rolle i deres liv. Gud er ikke en bevidst del af deres tilværelse. Kun folk, materielle ting og interesser. Selvfølgelig ligger der langt nede i underbevidstheden en slumrende fornemmelse af, at Gud eksisterer. Men han er ikke VIRKELIG for folk.

Dette betyder også, at gennemsnitsmennesket ikke har nogen fornemmelse af, hvad det selv er, hvorfor det er til, eller om der overhovedet er nogen mening med at leve.

Alligevel eksisterer Kirken. HVORFOR? HVAD er den EGENTLIG? Hvilket FORMÅL tjener dens eksistens?

Vi har set, at der er et virkeligt FORMÅL under udarbejdelse her på jorden. Winston Churchill udtalte dette for De Forenede Staters Kongres. Der er et formål med menneskenes tilstedeværelse her på jorden, og for virkeliggørelsen af dette FORMÅL, er der en MESTERPLAN. KIRKEN er en vigtig del af denne plan.

Tab ikke de begivenheder af syne der førte til Kirkens indstiftelse. Husk på HVEM og HVAD Gud er – den guddommelige skabende familie, der er i færd med at reproducere sig selv i menneskene.

Husk endvidere at: For at Kristus kan GENINDSÆTTE Guds regering på jorden, har han behov for en kvalificeret og organiseret stab af guddommelige medarbejdere under sig. De skal alle have forkastet Satans falske veje og bevist deres loyalitet mod Guds styre og hans retfærdige veje.

Guds KIRKE blev stiftet som en del af hans overordnede plan til at oplære denne hengivne og organiserede stab af guddommelige VÆSENER. Kirken blev således Guds instrument til at hjælpe ham med at bringe frelsen til menneskeheden.

Glem ikke at Gud har en 7000 års mesterplan til at gennemføre sit formål. Vi har slået fast, at det er hans hensigt at reproducere sig selv. Denne

227

reproduktion er ensbetydende med at vende verden fra synd til Guds retfærdighed. Det betyder at indgyde Guds perfekte åndelige karakter i hans fremtidige børn. Før de til slut bliver fødte sønner og døtre i Guds familie.

På samme måde som Gud ikke har skabt alt på én gang men i stadier, så bringer han frelse til verden trin for trin. Kirken er et nødvendigt redskab i forberelsen af instrumenterne, der skal bringe frelse til menneskeheden. Lad det derfor igen blive understreget, at Kirkens hensigt er ikke kun at give frelse til dem, der bliver kaldet ind i Kirken. Dens funktion er også at træne dem der er forudbestemt og kaldede ind i Kirken, som de redskaber Gud skal bruge til at bringe frelse til verden.

Kirken er et "Lærerseminarium"

Lad mig illustrere dette med en analogi. Mange stater i Amerika har Stats Seminarier. Staten kunne ikke begynde undervisningen i skolerne, før der var trænede lærere. Kirken kan kaldes Guds Lærerseminarium, der uddanner lærere og regenter til Guds kommende Rige, hvor Gud vil tilbyde frelse og evigt liv til hele verden.

KIRKEN blev designet som Guds instrument til at kalde forudbestemte mennesker ud af denne verden og træne dem til lederstillinger i morgendagens verden; der de skal undervise og træne andre. Derfor bliver Kirken i Det Ny Testamente kaldt førstefrugten af Guds frelse.

Alt dette nødvendiggjorde visse vitale trin – eet ad gangen – i udviklingen af Guds suveræne mesterplan!

Her minder vi læseren om, at den Hellig Ånd blev afskåret fra menneskeheden dengang Adam syndede og verdens grundvold blev lagt. Den blev lukket af for menneskeheden som

228

helhed INDTIL Kristus, den anden Adam, genindsætter Guds regering og styrter Satan fra jordens trone. Jesus gør fuldstændig klart i sin udtalelse i Johannes 6:44, som er møntet på nutidens Kirke æra, at ingen kan komme til ham uden at Faderen der sendte ham drager dem. Det er grunden til, at Det Ny Testamente gang på gang omtaler Kirken som de kaldede eller de udvalgte. Derfor kaldes Kirken en udvalgt generation, ligesom det er grunden til, at de to gange omtales som de "forudbestemte" i Det Ny Testamente – at de kaldede var forudbestemte til at blive kaldet. De er i virkeligheden blevet indkaldt. De er ikke frivillige.

Den Sande Kristne: Indkaldt – Ikke Frivillig

Det er kun igennem Kristus, at en syndig menneskehed kan blive forsonet med Gud Fader. De må først komme til Kristus. Men ingen kan komme til Kristus, medmindre Gud Fader ved sin Hellige Ånd udvælger og drager dem.

Dette kommer måske som en overraskende sandhed, men des mere man studerer Det Nye Testamente og ser, hvordan denne sandhed konstant skinner igennem, desto mere klart vil det stå.

Det er ikke så mærkeligt at Kirken og dens formål har været et mysterium. Satan har blændet en forført og falsk Kristendom.

Ingen der "vælger den kirke han synes bedst om" kommer i Guds sande Kirke. Man kan ikke blot "melde sig ind" i Guds SANDE Kirke. Man bliver først udvalgt og draget af Gud Fadere Hellige Ånd, derefter bragt til en dybtfølt, hjerteskerende omvendelse som fører til en fuldstændig forandret livsstil; ikke alene accepterer man Kristus som personlige Frelser, dvs. tror på personen Jesus Kristus, men man tror også på det Kristus siger. Husk at Kristus er Guds Ord. Jesus var Guds Ord i menneskelig skikkelse. Biblen er det

samme Guds Ord på skrift. At tro Kristus er at tro det han siger – med andre ord at tro Guds Ord i den Hellige Bibel.

Igen stiller vi spørgsmålet HVAD og HVORFOR eksisterer KIRKEN? Kirken er de undfangede Guds børn der er kaldet ud af denne verden. Den er Kristi Legeme (1.Kor. 12:27; Efe. 1:23). Kirken er den åndelige organisme, der skal blive "Kristi Brud" efter opstandelse til udødelighed. Da skal den vies til Kristus! Kirken er det åndelige TEMPEL som Kristus skal genkomme til (Efe. 2:21).

Kirken kunne ikke indstiftes FØR Jesus var opstået og herliggjort (Johs. 7:37-39). Men Gud begyndte egentlig at kalde folk der skulle danne fundamentet til Kirken, allerede med Abraham og profeterne i Det Gamle Testamente – måske endda med Abel, Enok og Noah (Efe. 2:20).

Umiddelbart efter at have overvundet Satan, begyndte Jesus at kalde sine fremtidige apostle. De skulle sammen med profeterne, under Kristus som er dens egentlige grundvold og OVERHOVED (1. Kor. 3:11; Efe. 5:23), danne selve FUNDAMENTET i Kirken.

Gennemsnitsmennesket har ingen forestilling overhovedet om den kolossale overnaturlige præstation Gud Den Almægtige har påtaget sig, med henblik på at REPRODUCERE sig selv i milliarder af åndelige GUDSVÆSENER! Eller for den sags skyld heller ingen ide om de mange facetter i de forskellige nødvendige trin i udviklingen af denne højeste af alle guddommelige bedrifter!

Guds Plan: Et Skridt ad Gangen

Gud kunne ikke forhaste sig. Det krævede en mesterplan, der skulle følges et skridt ad gangen. Det krævede TÅLMODIGHED og en aldrig vaklende beslutsomhed fra den guddommelige Skaber!

Ikke mange FORSTÅR dette!

Da jeg var ca. 5 år gammel, lagde Gud et umætteligt videbegær i mit sind – jeg krævede helt bogstaveligt at FORSTÅ! Salomon ønskede visdom og Gud gav ham mere end til nogen andre, der nogensinde har levet.

Hvad er da de nødvendige forudsætninger for at opnå FORSTÅELSE? "En god forståelse har alle der lever efter hans bud" (Sal. 111:10). Det virkelig prøvebud er det fjerde – at helligholde hviledagen, Guds Sabbat. Min

omvendelse kom som følge af min kamp for at modsætte mig dette bud! Men en nådig Gud besejrede mig, og da han bragte mig til overgivelse, åbenbarede han mig også nødvendigheden af at overholde hans ÅRLIGE SABATER og højtider. De er billederne på de syv åndelige hovedtrin i hans store mesterplan. (Denne sandhed er forklaret i vort gratis hæfte "Hedenske helligdage eller Guds Hellige Dage?") Igennem denne og anden åbenbart kundskab fra den Hellige Bibel gav Gud mig FORSTÅELSE til efterhånden at opdage den store HENSIGT, han havde under udarbejdelse her på jorden! Og forståelse for hans KIRKES andel i opfyldelsen af denne herlige plan!

Efter Adams ulydighed, mens Satan fremdeles sad på jordens trone, indså Gud hvor gradvist og varsomt fremgangsmåden måtte være.

Retfærdige mænd som Abel, Enok og Noah spillede uden tvivl en rolle i den endelige skabelse af GUDS RIGE. Men den Evige begyndte at lægge det egentlige fundament gennem patriarken Abraham. Isak, Jakob og Josef udgjorde også en del af dette indledende fundament.

Derefter ophøjede Gud nationen Israel igennem Moses – Israel var Guds første Menighed eller Kirke. Den gamle pagts Kirke fik overdraget Guds styreform -- Guds Regering -- men IKKE Hans Hellige Ånd! Israelitterne blev ikke undfangede til at blive

231

fremtidige GUDSVÆSENER. Alligevel opfyldte oldtidens Israel en nødvendig del af den Højeste Guds plan.

Gud fortsatte ikke desto mindre i løbet af tiderne med at kalde og træne individuelle PROFETER, der skulle blive en del af grundvolden i sin KIRKE.

Kirken – Førstegrøden

HVAD skulle KIRKEN da være? Som billedlig fremstilling af den tredje af Guds årlige Helligdage (højtider), skulle den tilvejebringe den FØRSTE VIRKELIGE HØST af dødelige mennesker, under oplæring til at blive guddommelige åndelige væsener! Kirken er instrumentet som bliver gjort klar til at blive brugt sammen med og under Kristus til at fuldføre Guds vidunderlige hensigt, at frelse menneskeheden og reproducere sig selv. Imidlertid, Kirken er de undfangede (endnu ikke fødte) Guds børn. Men Kirken vil blive, "en menighed af førstefødte" (Heb. 12:23), (Kristus er forløberen, pioneren) ved Kristi genkomst i MAGT og Herlighed!

I årene fra Abraham til Kristus kaldte Gud PROFETER ud af Satans verden, undfangede og trænede dem som den foreløbige første del af grundvolden i Guds KIRKE, hvor Jesus selv er hovedfundamentet.

Under sit tre og et halvt års jordiske virke valgte, kaldte og uddannede Jesus sine 12 oprindelige apostle, der skulle udgøre den anden del af fundamentet.

Under sit virke som menneske på jorden kundgjorde Jesus offentligt Guds fremtidige kongerige. Samtidig underviste og trænede han sine apostle.

Men han KALDTE IKKE tilhørerskarerne til frelse. Han talte ofte til dem i lignelser. HVORFOR? For at sløre og skjule meningen (Matt. 13:10-16), der kun var bestemt for hans udvalgte apostle. Der var een yderst vigtig grund mere, til at Guds trinvis plan endnu ikke kaldte verden til frelse. Gud kaldte først

232

Kirken til at blive omvendte og forvandlede, så de kunne blive præster og konger (Åbenb. 5:10) under Jesus, NÅR han kommer igen for at frelse verden. Derfor blev meget af sandheden åbenbaret for Kirken, der var under uddannelse til at assistere Kristus med at frelse verden. Men tidspunktet til at åbenbare disse sandheder for verden var endnu ikke kommet. Alligevel siger denne verdens kirker det diametralt modsatte.

Fuldførelsen af Jesu Jordiske Gerning

Da Jesu jordiske gerning var endt, havde han fuldført forberedelserne til stiftelsen af sin Kirke. Han havde gjort det arbejde færdigt, han som menneske var kommet for at udføre. Derefter gav han sit liv på korset. Han påtog sig skylden for vore synder.

Vi må imidlertid forstå, at Kristus IKKE påtog sig Satans primære andel i al menneskelig synd. Satan vil fortsætte med at betale sin egen straf i al evighed!

FUNDAMENTET i Guds Kirke var lagt. Kristus selv er dens Overhoved og Hovedhjørneste -- hovedfundamentet. Hans apostle sammen med profeterne udgør resten af fundamentet.

Det var hårdt slid for apostlene at gå ud og forkynde evangeliets budskab. Men Gud har viseligt været tilbageholdende og med tålmodighed taget eet skridt ad gangen. Jesus advarede sine apostle! "I skal blive her i byen (Jerusalem) INDTIL I bliver iført kraft fra det høje" (Lukas 24:49).

Ti dage senere var det den årlige Pinedag, der oprindeligt hed Førstegrødens højtid (4. Mose. 28:26).

På Pinedagen kom Den Hellige Ånd! Det var dagen da KIRKEN BLEV GRUNDLAGT!

Denne dag symboliserede selve førstegrøden i Guds Rige. Guds højtidsdage er billeder på Guds åndelige

233

afgrøde. Den allerførste portion af Guds Åndelige høst af mennesker, der til sidst skal fødes af Gud – dvs. blive forandret til GUD VÆSENER – er KIRKEN! Det er grunden til, at de der vil blive født ind i Guds Rige ved Kristi genkomst, også oldtidens profeter, er del af GUDS KIRKE. Selv profeterne i gammeltestamentlig tid er en del af KIRKENS GRUNDVOLD (Efe. 2:19-21).

ALLE – profeter, apostle og brødre i menigheden der har den Hellige Ånd boende i sig – skal genopstå og forvandles til udødelighed når Kristus kommer i HERLIGHED og MAGT!

Således udgør HELE KIRKEN de ALLERFØRSTE af alle mennesker, der til slut skal genfødes ind i GUDS RIGE. De vil blive GUDSØNNER!

Hvor FORFØRTE (Åbenb. 12:9) er ikke alle de der tror, at de allerede er blevet "født på ny". Læseren burde bede om vort gratis hæfte "Just What Do You Mean – Born Again?"

Frelse Nu -- Kun for Ganske Få

Før vi går videre, skal vi FORSTÅ, HVORFOR kun yderst FÅ er blevet kaldet til frelse hidtil – HVORFOR verden som helhed har været AFSKÅRET fra Gud – HVORFOR verden endnu ikke er blevet dømt – HVORFOR den ikke er hverken "frelst" eller "fortabt"!

INDTIL en søn af Adam kunne kvalificere sig, der hvor Adam fejlede – kunne overvinde SATAN – og sone straffen for menneskehedens synd, løskøbe verden fra Satan – kunne ingen andre genoprette GUDS REGERING – ingen kunne opnå evigt GUD LIV!

Den Højstes mesterplan der skulle virkeliggøre GUDS HENSIGT – at reproducere sig selv – gjorde det nødvendigt at "ORDET", som eksisterer i sig selv, skulle fødes til menneskelig kød og blod som en søn af Adam. Men planen fordrede også, at han skulle fødes som GUDS enbårne Søn!

234

Ingen andre end Messias, ville være i stand til at overvinde og besejre Satan, og KVALIFICERE SIG til at overtage JORDENS TRONE! Kun gennem ham kunne Adams efterkommere forsones med GUD, modtage Guds ånd og blive GUDS sønner – blive GUD FAMILIE ved hvem Gud endelig ville have reproduceret sig selv.

En utrolig mesterplan for denne SUPREME HENSIGT! Hvor STOR ER DOG DEN EVIGE GUD, DER FORMEDE DEN!

Ifølge denne vidunderlige Guds plan var det nødvendigt at VENTE MED DOMMEN over Adams efterkommere! Gud overlod dem til deres egen opfindsomhed – vel vidende, at de villigt og med fuld overbevisning automatisk ville følge Satans "JEG VIL HA' VEJ".

I mellemtiden ville de ikke blive endelig dømt, men de skulle "høste det de såede". De ville leve dette syndige liv og dø, hvorefter Gud ville OPVÆKKE dem til DOM eller bedømmelse i en speciel opstandelse ved slutningen af mesterplanens syv tusind år. Kristus har afsonet deres synder – Satan vil være fjernet – Kristus og Guds Rige vil have genoprettet Guds Regering på jorden – derefter kan de KALDES til omvendelse, til forsoning med GUD, og af egen fri vilje vælge at blive GUD VÆSENER!

DETTE ER GRUNDEN TIL at Gud AFSKAR SIG SELV fra at have kontakt med verden som helhed, på samme måde som deres forfader Adam afskar sig selv og sin menneskelige familie fra Gud.

Grunden til at det er et Mysterium for Verden

Apostlen Paulus blev inspireret til at skrive i Romerbrevet 11:25: "Jeg vil nemlig ikke, at I skal være uvidende om denne hemmelighed [græsk: mysterion] brødre" (og det er et mysterium for verden) "at der er kommet forhærdelse" overfor disse mysterier i denne verden, endog over de "Kristne teologer" – INDTIL Guds Rige bliver etableret for at herske over jorden!

235

"Thi" fortsætter Paulus, "ligesom I (kristne) forhen var ulydige mod Gud, men nu har fået barmhjertighed som følge af disses ulydighed (vantro, 1907 oversættelsen), således er også disse nu blevet ulydige, for at også de må få barmhjertighed som følge af den barmhjertighed, der er blevet jer til del. Thi Gud har indesluttet alle under ulydighed, for at han kunne forbarme sig OVER ALLE!" (versene 30-32).

Lige her på dette sted udbryder Paulus i brevet: "O, dyb af rigdom og visdom og indsigt hos Gud! Hvor uransagelige er ikke hans domme, og hvor usporlige hans veje!" (Rom. 11:25,30- 33).

Det er rigtigt at Paulus skrev ovenstående om ISRAEL, og at jeg har gjort det gældende for hele den ikke kaldte menneskehed – men det gælder i sandhed for ALLE.

Gud kaldte og underviste profeterne i Det Gamle Testamente. Han har kaldet og kalder stadig og underviser KIRKEN i at overvinde Satan -- mens de, der nu er forblindede og fortsat ikke kaldede, men er afskåret fra Gud, IKKE har skullet overvinde Satan. HVORFOR?

HVORFOR eksisterer KIRKEN?

For at vi skal lære og blive KVALIFICEREDE til at regere MED og UNDER KRISTUS i Guds Rige – så vi kan forberede vejen for VERDENS SIDSTE OG ENDELIGE KALD TIL FRELSE!

Lad mig her citere to afsnit af Jesu egne ord, der ALENE er møntet på KIRKEN:

Til KIRKEN i dette tyvende århundrede sagde Jesus, "Den, der sejrer, ham vil jeg lade sidde sammen med mig på min trone, ligesom også jeg har sejret og taget sæde hos min Fader på hans trone" (Åbenb. 3:21).

Jesus siger igen til Kirken, "Og den, der sejrer og til det sidste trofast gør mine gerninger, ham vil jeg give magt over folkeslagene; og 'med jernspir skal han vogte dem...'" (Åbenb. 2:26-27).

I disse skriftsteder besvarer Jesus klart og tydeligt, hvorfor nogle er kaldet ud af denne verden og ind i Kirken i

236

vor nutid. Ikke fordi han prøver at frelse verden, som vi er en del af. Ej heller for at vi kan frelses og komme ind i hans Rige, men som Jesus sagde i Åbenbaringens bog 5:10, for at blive konger og præster for vor Gud og regere under Kristus når han kommer med frelse til verden.

Kirken Fuldstændig Omvendt

Det kan ikke gentages for ofte, at de der bliver kaldet ind i Kirken nu, bliver det ikke kun for at blive frelste. Ikke desto mindre, skal de kunne blive konger og præster som åndelige Gud Væsener, der hjælper Kristus med at frelse verden, derfor må de som er i Kirken, selv være fuldstændig omvendte.

Jeg kan ikke udtrykke denne sandhed for tydeligt. Jeg frygter at mange, selv indenfor Kirken, ikke helt forstår hvad en virkelig omvendelse indebærer.

Omvendelse er noget der finder sted i sindet, og denne sindsevne kalder vi hjertet. Dette kunne aldrig blive forstået fuldt ud før forståelsen for menneskesindets egentlige indretning, sådan som det er forklaret i kapitel 3. Det var ikke muligt at forstå, før kundskaben om menneskeånden i

mennesket og den virkelige sammensætning af menneskesindet blev åbenbaret i Biblen.

Ligesom menneskets hjerne er forskellig fra dyrenes, fordi den fik menneskeånden i tillæg, således er den omvendte person, der har modtaget Den Hellige Ånd, forskellig fra den uomvendte.

Hvor meget større end dyrehjernens er ikke menneskets kapacitet og ydelsesevne? Erkendelse af denne forskel burde gøre det klart for enhver, at der er en umådelig stor forskel imellem et omvendt sind ledt af den Hellige Ånd og den uomvendtes sind.

237

Man får ikke Helligånden før man har angret og omvendt sig. Det er Gud der giver omvendelse (Åpo. G. 11:18). Den anden betingelse for at modtage Den Hellige Ånd er tro. Det betyder ikke blot tro på Gud og Kristus, men eftersom Kristus er Ordet eller Talsmanden for Gudsfamilien, indebærer det også, at man tror det han siger.

Omvendelse betyder en forandret sindsindstilling. Guddommelig sorg går meget dybere end vanligt samvittighedsnag. Guddommelig sorg leder til anger og omvendelse. Den indebærer ikke alene dyb, hjerteskrærende anger over tidligere synder, men også en total forandring af holdninger, sindstilstand, retning og mening med ens liv. I virkeligheden er omvendelse mere optaget af den fremtidige opførsel end af fortiden. Blodet, Kristus udgød, sonede fortiden. Omvendelse er ikke bodshandling. Der er intet du kan gøre for at udlette tidligere skyld. Kristi blod har betalt for fortidens brøde -- det vaskede tavlen ren.

En omvendt person har en fuldstændig forandret eller omvendt indstilling -- et omvendt sind hvor Guds eget sind er forenet med menneskesindet. Som Gud siger ved apostlen Paulus, "Lad det samme sindelag være i jer, som var i Kristus Jesus" (Fil. 2:5). Den Hellige Ånd er ånden i et sundt sind, som er et fuldstændig forandret væsen. Et sind der har taget en kovending i sine ønsker, formål og intentioner.

Fejlen i den Traditionelle Kristendom

"Frelsen" i det vi kalder traditionel kristendom, forandrer ikke én til et nyt og anderledes menneske. Alt for ofte fortæller præster og evangelister folk, at hvis de bare "modtager Kristus", "anerkender Kristus" eller "giver deres hjerte til Herren" da er de frelste og allerede "fødte på ny". Det er som om en magisk kontakt er blevet slået til, så personen automatisk vil blive skudt op i himlen

238

når han dør. De fleste tror, at døden ikke er en rigtig død alligevel. Biblens Gud siger ikke sådan noget. Gud åbenbarer at som alle dør i Adam, således skal de samme "alle" blive gjort levende ved Kristus i en opstandelse fra de døde. Gud åbenbarer, at de døde hviler i fuldkommen bevidstløshed indtil da.

Oldtidens Israel fik kundskab om Guds lov, men de fik ikke hans Ånd. Deres sind blev ikke omvendt eller forandret. De forblev kødelige. Og kødets attrå (det naturlige sind) er jo fjendskab imod Gud (Rom. 8:7). Der forekom ingen omvendelse i oldtidens Israel – ingen frelse. Ezekiel 37 viser, at folk fra oldtidens Israel vil modtage Guds Ånd, hvis de ønsker det, i den Store Hvide Trones Dommedag (Åbenb. 20).

Den der bliver ledt af Den Hellige Ånd bliver et nyt menneske. Han eller hun undergår en fornyelse af sindet. Før kendskabet til menneskeånden blev åbenbaret, og at Guds Ånd kan forene sig med den, kunne den sande frelse ikke blive fuldstændig forstået. En kristen må vokse og udvikle sig i nåde, åndelig kundskab og guddommelig karakter.

Kirken Kaldet Først

Lad mig her nøjere forklare hvorfor Kirken kaldes førstegrøden af Guds frelse. Langt fra at være en forskelsbehandling over for størstedelen af jordens befolkning, der endnu ikke er kaldet til frelse, er det netop med hensigt på, at resten af verden også skal kaldes til frelse. Lad mig endnu engang minde om, at der er en bestemt orden og rækkefølge i Guds frelserplan for menneskeheden, i hvem han er i færd med at reproducere sig selv.

Jesus Kristus er den første af førstegrøden. Han er den førstefødte af mange brødre (1. Kor. 15:23; Rom 8:29). Kirken bliver kaldet til at forandre sig og udvikle karakter for til sidst ved Kristi genkomst at blive genfødte

239

som Gud Væsener, der skal være konger og præster under Kristus, når han strækker sin hånd ud og frelser verden.

På en måde bliver Kirken altså medfrelser sammen med Kristus. Som udgangspunkt var der to ting der blev forlangt af Kristus for at han kunne frelse verden. For det første var det nødvendigt at han, som havde skabt os alle, døde for alle og dermed afsonede dødsdommen i vort sted. Ingen anden end Kristus kunne gøre dette.

Men mange har ikke indset, at vi ikke bliver frelste ved Kristi blod. Læs i Romerbrevet 5:10 at vi bliver forliget med Gud Fader ved Kristi død, men at vi skal frelses ved hans liv – ved hans opstandelse. Jeg skriver netop dette afsnit på dagen, verden kalder "Påskesøndag". I dag siger kirkesamfundene

og evangelisterne meget om Kristi opstandelse, men nærmest intet om opstandelsen af alle de der vil blive frelst, eller om opstandelsen som folk kan blive frelst ved.

Ingen anden end Jesus kunne bringe soneofferet som betaling for allerede begået synd. Men verdens frelse er at finde i Kristi liv efter hans opstandelse. Kirken er Kristi trolovede brud, der, efter at Kirken er genopstanden, skal vies til Guds Søn ved hans tilbagekomst. Efter at vi er opstået fra døden og blevet medlemmer i Familien Gud som Guds Søns ægteviede hustru, vil vi ikke alene være arvinger og medarvinger sammen med Kristus, men på en måde også medfrelser.

Guds familie vil vokse. Som konger og præster vil Kirken i opstandelsen blive medregenter under Kristus og være med til at genoprette Guds regering over alle folkeslag. Men vi vil også, som præster, blive medhjælpere i arbejdet med at frelse verden.

Hvorfor Førsteafgrøden er Nødvendig

Hvorfor var det så absolut nødvendigt at Kirken skulle

240

kaldes ud af verden og modtage frelse i løbet af denne kirketidsalder, mens resten af verden forblev i åndeligt mørke og bedrag?

Før Kristus kunne kvalificere sig til at blive vor Frelser og fremtidige Konge, var det nødvendigt at han som den anden Adam, udførte det den første Adam ikke var i stand til at gøre – at overvinde Satan og i stedet vælge Guds sindelag og regering. Hvis Kirken skal regere med og under ham – hvis Kirken skal være præster og konger og hjælpe med at frelse verden under Kristus, da er det også nødvendigt, at de der er i Kirken modstår og overvinder Satan.

Dette vil ikke blive forlangt af det overvældende flertal, når frelsen kommer til dem. De vil ikke få frelsen tilbudt, før Satan er blevet fjernet. Nu kan du sikkert se, at det var langt fra uretfærdigt og diskriminerende mod resten af verden, da Jesus sagde, "Ingen kan komme til mig, uden at Faderen, som sendte mig, drager ham" (Johs. 6:44). Det var nødvendigt at Kirken blev kaldet på et tidspunkt, hvor hvert eneste medlem skulle modstå og overvinde Satan og omvende sig. I modsat fald ville vi i Kirken ikke kunne blive kvalificerede til den vidunderlige position som konger og præster i Guds Rige gennem tusind år.

Dette forklarer HVORFOR der er en Kirke, og hensigten med den.

Er Kirken er Organisation? -- hvis den er, Hvordan?

Men HVAD er KIRKEN, hvordan er den organiseret, og hvordan fungerer den?

Da jeg kom ind iblandt brødrene i Guds Kirke, var der diskussioner blandt lederne angående Kirkens organisation. På den tid, i 1927, var Kirken organiseret på basis af halvårlige generalforsamlinger. Hver lokal menighed kunne sende en repræsentant til mødet,

241

og havde dermed en stemme i valget af ledere og i spørgsmål om Kirkens lære og retningslinier. En lokal menighed kunne bestå af så få som fem medlemmer.

Men i 1930 startede uenigheden over Kirkens organisation og reglement. Tre år senere i 1933 var Kirken delt i to afdelinger. To af lederne organiserede en ny Kirke og forlod hovedkvarteret i Stanberry, Missouri og etablerede et nyt hovedkvarter i Salem, Vest Virginia. De indførte et organisationssystem som de fejlagtig kaldte "Bibel Organisation".

Denne nye organisation bestod af 12 mænd der blev kaldt apostle – udpegede som "de tolv". Syv mænd blev udnævnt til diakoner, hvoraf den ledende samtidig var regnskabsfører og håndterede det økonomiske. Derefter var der "de halvfjerdsindstyre" -- 70 ledende ældste. Dette var kopieret fra Sanhedrinen i oldtidens judaisme. Men der var imidlertid ikke ordinerede præster nok i kirken, så rådet måtte nøjes med halvdelen af "de halvfjerds".

Den Romersk Katolske Kirke er organiseret i et hierarki med paven som højeste autoritet, dernæst et kollegium af kardinaler og en kurie i Vatikanet med ærkebiskopper, biskopper og præster.

Den Presbyterianske Kirke er organiseret med presbytere eller præster i ledelsen. Kongregations Kirken delegerer øverste ledelse til menigheden ("kongregationen") – "Et styre godkendt af dem der bliver styret".

Og sådan fortsætter det. Kirkesamfundene i denne Satans verden er organiserede efter mønstre udtænkte af mennesker. Men Biblen giver nøjagtige anvisninger, når det gælder Kirkens ledelse. Jesus Kristus er Kirkens Overhoved. Guds regeringsform er i virkeligheden hierarkisk. Gud Fader er over Kristus, og han den eneste Lovgiver og højeste autoritet.

242

I 1. Korinterbrevet 12 forklarer GUD funktioner, administration og stillinger som han har bestemt for sin Kirke.

”Med hensyn til de åndelige gaver, brødre! vil jeg ikke, at I skal være uvidende... Der er forskellige nådegaver, men Ånden er den samme; der er forskellige tjenester, men Herren er den samme; der er forskellige kraftige virkninger, men Gud er den samme, som virker alt i alle... Men i alt dette virker den ene og samme Ånd, som efter sin vilje tildeler enhver sin særlige gave. Thi ligesom legemet er en enhed og dog har mange lemmer, og alle legemets lemmer, så mange de er, dog er EET LEGEME, således er det også med Kristus. Thi med én Ånd blev vi alle døbt til at være eet legeme, enten vi er jøder eller græker, trælle eller fri...” (1. Kor. 12:1, 4-6, 11-13).

Een Kirke med Een Regering

Læg specielt mærke til, at der kun er den ENE KIRKE. Ikke MANGE kirker. KIRKEN er ikke splittet. Der er kun én Kirke. Ikke en moderkirke med mange mindre datterkirker, der har udskilt sig ud pga. uoverensstemmelser. Afdelinger der har skilt sig ud, er IKKE LÆNGERE I KIRKEN. Det er KIRKEN, der skal vies til Kristus i opstandelsen ved hans genkomst – ikke uenige kirker – ikke grupper der har udskilt sig! Ikke en moderkirke og frafaldne døtre. Dette vil blive mere indlysende efterhånden som vi fortsætter.

Bemærk også, at Kirken udfører FLERE FORSKELLIGE VIRKSOMHEDER. Derfor er der i denne ENESTE KIRKE også forskellige administrative og udøvende afdelinger, med en administrativ leder over hver afdeling og aktivitet (vers 4-6). Husk at en udøvende leder ikke FASTSÆTTER RETNINGSLINIER, PROCEDYRER OG DOKTRINER. Han administrerer, dvs. han udfører og leder det der allerede er fastlagt ovenfra.

243

Selv i denne verden, i USA, er det ikke Præsidenten der LAVER LOVENE. Han administrerer den politik der er autoriseret af Kongressen – håndhæver love Kongressen har vedtaget. Administratorer er placeret i Kirken til at overvåge, dirigere, og gennemføre de retningslinier, fremgangsmåder og doktriner, der er tildelt ovenfra.

Denne ENESTE udelte Kirke bliver igen beskrevet i vers 20: ”Nu er der mange lemmer og DOG KUN EET LEGEME” – ÉN UDELT KIRKE! Selv Gud består af mere end een person og er alligevel kun ÉN GUD! Husk at GUD er den guddommelige GUD FAMILIE. Kirkens medlemmer er allerede i live undfangede sønner – undfangede medlemmer af denne GUD FAMILIE. Men de er endnu IKKE FØDTE som GUD VÆSENER!

Bemærk vers 25: "For at der ikke skulle være splid i legemet, men lemmerne have samme omsorg for hverandre."

Til at administrere disse mange opgaver, har Gud, ikke medlemmernes afstemning, "... men givet os nogle som apostle, andre som profeter, andre som evangelister, andre som hyrder og lærere" som det meget detaljeret er beskrevet i Efeserbrevet 4:11.

En apostel er "en udsendt" med Kristi evangelium, budskabet, og det er hans opgave at forkynde dette budskab til verden, med midler og med hjælp fra andre andre personer. Det var også en apostel der havde opsyn med de lokale kirker (1. Kor.16:1). Apostlen Paulus havde opsyn med kirkerne i den hedenske verden (2. Kor. 11:28).

Kirkens fundament er profeterne fra Det Gamle Testamente. Deres skrifter udgør i betydelig grad Det Ny Testaments evangelielære og praksis. Men der bliver ikke

244

nævnt noget om, at profeterne skulle udføre hverken administrative, udøvende eller forkyndende opgaver i den Nytestamentlige Kirke.

Evangelisterne var ledende præster der forkyndte evangeliet til offentligheden. De oprettede også lokale kirker og holdt opsyn med nogle af dem under apostlene. Derfor kan en evangelist have udøvende funktioner eller udearbejde under apostelen i Kirkens hovedkvarter. En evangelist er ikke nødvendigvis stationær. Præster er stationære i en lokal kirke eller en gruppe af kirker. Der var også lærere i Kirken, der ikke nødvendigvis var præster. Men alle præster og lærere kaldes "ældste" i andre passager i Det Ny Testamente. Derfor er der i Guds Kirke i dag både "ældste" der prædiker og nogen der ikke gør. Ældre der prædiker leder lokale kirker. Andre ældre, der ikke prædiker, bliver kaldt lokale ældre i Kirken i dag.

Templet Jesus Skal Komme til

Ikke mere om KIRKE ORGANISATION.

KIRKEN er Kristi åndelige Legeme – ikke en verdslig eller materiel organisation, klub eller institution. Alligevel er den ABSOLUT ORGANISERET.

Bemærk nu hvor grundig organisationen er: "Så er I da ikke længere fremmede og udlændinge, men I er de helliges medborgere og Guds husfæller." Læg mærke til at Kirken er en FAMILIE, "Guds husfæller", ligesom GUD er en guddommelig Familie.

Fortsæt: "Opbyggede på apostlenes og profeternes grundvold med Jesus Kristus selv som hovedhjørneste. I ham sammenføjes hele bygningen – Kirken er en "sammenføjet" (VELORGANISERET, alle delene sammenføjet til at fungere i harmonisk samarbejde) bygning – og vokser

245

til et helligt tempel i Herren; i ham bliver også I sammen med os opbygget til en Guds bolig i Ånden." (Efe. 2:19-22). Dette skriftsted åbenbarer tydeligt hvilket tempel den forherligede Kristus, verdens hersker, skal komme til ved hans snarlige genkomst. Ingen skriftsteder forudsiger at der skal opføres et materielt tempel i Jerusalem før Kristus kommer tilbage. Ezekiel kapitel 40 beskriver derimod et tempel, der skal bygges efter Kristi genkomst.

Kirken skal altså vokse til et HELLIGT TEMPEL – det åndelige TEMPEL Kristus skal komme til – ligesom han kom til et materielt tempel af sten, metal og træ den første gang.

Læs videre: "... hovedet, Kristus selv. Ham skyldes det, at hele legemet vokser sin vækst, så det opbygges i kærlighed, idet alle de enkelte led hjælper til at knytte og holde det hele sammen" – ORGANISERET -- "efter den kraft, der er tilmålt hver enkelt del..." (Efe. 4:15-16). Kompakt betyder tætbygget, sammenpresset, så tæt som var det svejset sammen. Det viser ORGANISERET SAMMENHOLD, Harmoni! Det er påbudt, at alle i Kirken er så sammensmeltede, at de "alle er af samme sind" (1. Kor.1:10).

Oldtidens Israel, Kirken i Det Gamle Testamente, var også en verdslig nation – dog ikke af verden, men som Gud organiserede den. Dens REGERING var HIERAKISK. Det var et teokratisk styre – regering fra toppen og nedad – det stik modsatte af "demokrati".

KIRKEN er organiseret under et hierakisk, teokratisk styre. Medlemmerne udvælger IKKE lederne i Kirken. Gud udpeger ENDOG LÆGMEDLEMMERNE i Kirken (1. Kor 12:18).

Jesus sagde udtrykkeligt, "INGEN KAN KOMME til mig, uden at Faderen som sendte mig drager ham" (Johs. 6:44).

246

Verden, undtaget de der er specielt kaldet, er AFSKÅRET fra Gud!

Vi har netop dækket sandheden om, at Gud indsætter lederne i Kirken som skal tjene i menigheden på det menneskelige niveau under Kristus. Medlemmerne vælger dem ikke. Alligevel er der kirker i denne verden der tror, at hele medlemskabet skal regere på demokratisk vis og de har taget

navnet "kongregationen" der betyder menighedsstyret. Andre har organiseret sig med en ledelse af præster eller presbyterianere og kalder sig "presbyterianerne", mens andre er tilhængere af Luther og kalder sig "lutheranere". Så har vi dem der følger Wesley, han var stærkt optaget af metode, så de kalder sig "metodister". Andre lærte Guds sandhed om dåben og fordi "døber" er "baptista" på latin, gav de deres kirke navn efter denne læresætning og kalder sig "baptister". En kirke ønskede fuldstændig at dominere verden og gav sig selv navnet "katolsk" der betyder "universal". Men hvad er navnet på den Kirke som Jesus indstiftede?

Kirkens Sande Navn

Jesus bad for sin Kirke: "... Hellige Fader! Bevar dem i dit navn (det, som du har givet mig), så de må være ÉT ligesom vi. Medens jeg var hos dem, bevarede jeg dem i dit navn... Nu kommer jeg til dig... Jeg har givet dem dit ord; og verden har hadet dem, fordi de ikke er AF verden, ligesom jeg ikke er AF verden. Jeg beder ikke om, at du vil tage dem ud af verden, men at du vil bevare dem fra det onde (den onde). De er ikke AF verden, ligesom jeg ikke er AF verden. Hellige dem ved sandheden! DIT ORD ER SANDHED" (Johs. 17:11-17).

Jesus sagde at hans sande Kirke ville bære Faderens navn, som er GUD. TOLV gange i Det Ny Testamente bliver denne ene sande kirke kaldt GUDS KIRKE! Det er GUDS Kirke, og Jesus Kristus er dens ledende OVERHOVED, som opretholder og dirigerer den!

247

I fem skriftsteder hvor Kirkens sande NAVN forekommer, er der tale om hele Kristi legeme, Kirken som helhed. Når der tales om hele Kirken med alle dens individuelle medlemmer her på jorden, så er navnet "GUDS KIRKE". Her følger de fem passager

(1) Apostlenes Gerninger 20:28: De ældre fik påbudt at "vogte GUDS KIRKE."

(2) 1 Korinterbrevet 10:32: "Bliv ikke anstød for nogen, hverken jøde eller græker, eller for GUDS MENIGHED (KIRKE)".

(3) 1. Korinterbrev 11:22: "... eller foragter I GUDS MENIGHED (KIRKE)".

(4) 1. Korinterbrev 15:9: Paulus skrev: "... fordi jeg har forfulgt GUDS KIRKE."

(5) Galaterbrevet 1:13 "... jeg forfulgte GUDS KIRKE".

Hvor der er tale om en bestemt lokal menighed, bliver Kirken kaldt "Guds Kirke" ofte i forbindelse med stednavnet. Her er fire passager mere:

(6) 1. Korinterbrev 1:2: "GUDS MENIGHED (KIRKE) i Korinth."

(7) 2. Korinterbrev 1:1: "GUDS MENIGHED (KIRKE) i Korinth."

(8) 1. Timoteus 3:5: Her omtaler Paulus i sit brev til Timoteus en mand i den

lokale menighed og siger: "... en mand der ikke forstår at styre sit eget hus, hvordan skulle han da kunne sørge for GUDS MENIGHED (KIRKE)? **(9)** 1. Timoteus 3:15: "... hvordan man bør færdes i Guds Hus, som jo er DEN LEVENDE GUDS KIRKE." Her er det Den levende Guds Kirke.

Når der er tale om menighederne under eet, ikke som en samlet organisation, men som en samling af alle lokale menigheder, er betegnelsen i Biblen navnet "GUDS KIRKER".

248

Her kommer de sidste tre vers af de 12 der angiver navnet på Kirken: **(10)** 1. Korinterbrev 11:16: "... vi har ikke sådan skik, GUDS MENIGHEDER (KIRKER) heller ikke." **(11)** 1. Tessalonikerbrev 2:14: "Thi I, brødre, er blevet efterfølgere af de GUDS MENIGHEDER (KIRKER) I Kristus Jesus, der er i Judæa." **(12)** 2. Tessalonikerbrev 1:4: "så vi selv roser os af jer i GUDS MENIGHEDER (KIRKER)."

Der er ingen, der er sande GUDS Kirker, medmindre de bærer navnet GUDS KIRKE og på alle måder følger doktriner, praksis og organisation efter de oprindelige bibelske påbud; ledet af Kristus men tilhørende Gud Fader; styrket ved Hans Hellige Ånd og fyldt af GUDS SANDHED. Dens opgave er at fuldbyrde Kristi mission ved at forkynde hans GODE NYHEDER om GUDS RIGE til hele verden.

Og der er kun ÉN Kirke der opfylder dette!

Den KAN IKKE SPLITTES. Den vil altid forblive ÉN.

I 1. Korinterbrevet 1, blev apostlen Paulus inspireret til at formane alle i Kirken til at "være fuldt ud FORENEDE I SAMME SIND og med samme overbevisning." Der må ikke være splittelse i det man tror, lærer eller forkynder.

Traditionel Kristendom

Men hvad med alle de mange organiserede kirkesamfund stemplet med kategorien "kristendom", nogle af dem med mange millioner medlemmer? De er alle beskrevet i Åbenbaringen 17:5: "Og på hendes pande var der skrevet et navn, en hemmelighed (mysterium): 'Babylon, den store, moder til jordens skøger og vederstyggeligheder'".

Er de da af det onde?

Ikke bevidst nødvendigvis. Menneskehedens verden er i sin helhed AFSKÅRET fra Gud. Satan sidder fortsat på jordens trone, med kun GUD over sig! Og hele verden er forført af Satan (Åbenb. 12:9).

249

De som er forførte er ikke selv klar over det. Hvis de var, ville de ikke være forførte! De kan endog være fuldstændig ærlige i deres overbevisning om, at de er på den rette vej!

Er de fordømte? Overhovedet ikke! De er simpelthen IKKE BLEVET BEDØMT endnu, så de er hverken "fordømte" eller "frelste". Ikke mange er klar over omfanget af Satans magt og bedrag!

Det er SATAN der er ond og djævelsk. Men han er et USYNLIGT væsen med magt, uset og ikke opdaget af dødelige mennesker.

Satan er en stor forfalsker! "Han fremstår som en lysets engel" (2. Kor. 11:13-15). Og han har sine falske kirker! Han har vildledt sine præster til at tro, at de er Kristi "retfærdigheds tjenere" (2. Kor.11:15; Matt. 24:5).

"Men jeg er bange for, at som slangen bedrog Eva ved sin træskhed, skal også jeres sind fordærves og drages bort fra den oprigtige troskab mod Kristus. Hvis der nemlig kommer nogen og prædiker en anden ånd end den, I fik, eller et andet evangelium end det, I tog imod, så finder I jer kønt der... thi den slags mennesker er falske apostle, svigagtige arbejdere, der giver sig skin af at være Kristi apostle. Og det er intet under; Satan selv giver sig jo skin af at være en lysets engel. Derfor er der ikke noget mærkeligt i, at også hans tjenere giver sig skin af at være retfærdigheds tjenere; men deres endeligt vil komme til at svare til deres gerninger" (2: Kor. 11:3-4, 13-15).

Læg mærke til, at disse forførte men falske kirker tror, at de er den sande kirke, og deres præster "giver sig skin af at være retfærdigheds tjenere", dvs. at de opfattes som Jesu Kristi sande præster. I virkeligheden kan mange af dem være fuldstændig ærlige, for de er jo selv blevet forført. Men de har aldrig kendt eller

250

forkyndt Jesu sande evangelium om GUDS RIGE (Matt. 24:14). De vil heller ikke kunne forstå det, der er skrevet i denne bog om GUDS KIRKE!

Delvis Sandt

Mange protestantiske trosretninger og enkelte personlige forkyndere citerer visse skriftsteder helt korrekt, især dem der handler om kristen levevis, tro,

kærlighed og lignende. Men de overser utallige grundlæggende skriftsteder, der er citeret i denne bog. Satan synes at tillade, at de vildledte får kendskab til noget af sandheden.

De løber af sporet i det der er sandhedens akse. Som regel har de ikke det rigtige navn, Guds Kirke. De kender heller ikke og forkynder derfor ikke Guds Rige eller hvad dette er -- og det betyder at de ikke forkynder Kristi sande evangelium. De adlyder ikke Guds styre med Jesus Kristus som Overhoved, og med apostle, evangelister, præster og andre ældre. De ved ikke hvad frelse er, og de forstår ikke Guds hensigt eller store plan.

Een oprindelig Kirke forfulgt og modarbejdet men stadig i eksistens har kendetegnene, der beviser, at den er den oprindelige sande Kirke. Men selv denne Kirke havde frem til slutningen af 1933 mistet mange vitale sandheder. Men mindst 18 essentielle sandheder er blevet genindført i den sande Kirke.

Menneskesindet Alene Kan Ikke Afsløre Det

Indtil dette punkt har jeg ikke været i stand til at give en nøjagtig og kortfattet forklaring på, hvad og hvorfor KIRKEN er til.

Og HVORFOR ikke?

Normalt, og det er naturligt, tænker folk kun på fysiske og materielle ting. De er ikke selv klar over, at de er AFSKÅRET fra Gud! Menneskesindet kan ikke tænke i åndelige baner, med mindre og indtil det har modtaget Den Hellige Ånd

251

fra Gud. Den kan ikke erhverve åndelig kundskab eller forstå menneskenes problemer, bekymringer og onder og slet ikke hensigten med menneskets eksistens.

Men KIRKEN er Guds Kirke. Og det der hører Gud til er et mysterium, en hemmelighed – noget der ikke opfattes af det normale og naturlige kødelige sind. Derfor har menneskene måske alligevel en slags menneskelig ide om, hvad og hvorfor Kirken er til, men de kan ikke forstå Guds mening med den.

Gud har meddelt sig til menneskene i vore dage gennem sit skrevne Ord, Den Hellig Bibel, men den reelle, centrale betydning af Biblen er åndelig. Og det naturlige sind uden Guds Ånd kan ikke tænke åndeligt eller forstå åbenbaret åndelig kundskab. Og for at gøre det endnu mere mystisk, gentager jeg, at Biblen er ligesom et puslespil med tusinde små brikker, som

for at kunne danne et billede skal sættes sammen "bud på bud, bud på bud, regel på regel, regel på regel, lidet her, lidet der" (Esa. 28: 9-10, 13. 1907 oversættelse). Ligesom det er nødvendigt, at Den Hellige Ånd føjes til menneskesindet, for at dette åndelige "puslespil" skal kunne samles. Selv da kræver det tid, flid og tålmodighed. Derfor har jeg ikke været i stand til at give en kort forklaring på "hvad og hvorfor" Kirken eksisterer. Jeg ønsker at åbenbare MYSTERIET fuldt ud!

HVAD er da KIRKEN?

Hvorfor en "Førstegrøde"

Den er organet, Gud specielt har kaldet ud af Satans verden. Kaldet til det ganske bestemte formål, at de skal oplæres til at blive regenter og lærere parate til den dag Gud sætter sin hånd til at omvende verden. De skal uddannes til at undervise verden sammen med og under Kristus. Det er også nødvendigt, at de først bliver forvandlet fra mennesker til guddommelige væsener, til virkelige medlemmer i Guds familie. Dette forklarer også, hvorfor de ofte kaldes "førstegrøde" eller "førstefrugt" i Guds frelse (Efe. 1:11; Rom 11:16;

252

Åbenb. 14:4). Pinsedagen blev oprindeligt kaldt Førstegrødens Højtid, og var billede på at Kirken skulle kaldes og oplæres til sin specielle mission, inden Gud åbner adgangen til frelse for hele verden. Lad det være helt klart at Gud endnu ikke har åbnet adgangen til Livets Træ for Satans verden. I stedet for at give Satans verden adgang til Livets Træ, har Gud udvalgt og forudbestemt de specielt kaldede, til at uddanne dem som konger og lærere under Kristus, så de allerede kan være forandrede til Gud Personer, den dag da Gud åbner adgangen til Livets Træ for hele verden. Da skal Gud endelig "udgyde sin Ånd over alt kød" (Joel 2:28).

Den græsk inspirerede tekst i 2. Korinter 6:2 er citeret fra Esajas 49:8. Det er urigtigt oversat til "frelsens dag" i ubestemt form, det skulle være "en frelsens dag", som Esajas korrekt siger. Den bestemte form blev indført af oversættere som var forførte til at tro, at dette var den eneste "frelsens dag" for alle.

Sandheden, at Kirken ikke kun er kaldet for at blive frelst – ikke kun for at "komme i Guds Rige" som så mange har udlagt det – fremgår tydeligt af lignelsen om pundene og talenterne.

Lignelsen om de Betroede Pund

I lignelsen om de betroede pund (Luk. 19:11-27), bliver Jesus beskrevet som en ung rig regent på vej til Guds trone i himlen for at få Guds Rige overdraget. Han gav eet pund til hvert medlem i menigheden. Pundet repræsenterede en portion af Guds Hellige Ånd. Dette illustrerer, at vi må vokse i Ånden, i nåde og kundskab gennem vort kristne liv. Når Kristus kommer tilbage til jorden, efter at have fået Riget overdraget og er blevet kronet, vil han kalde

253

alle medlemmerne i Kirken til regnskab. Den der har tidoblet den portion Helligånd (vokset og udviklet sig i nåde og kundskab) som han eller hun modtog, skal belønnes med at få styre over ti byer. Den der har kvalificeret sig halv så meget, skal belønnes med styret over fem byer. Husk, at vi skal belønnes i forhold til vore gerninger og åndelige vækst, mens frelse er en fri gave. Hvad da med personen der troede at "han kunne komme i Guds Rige" uden åndelig vækst eller udvikling? Han vil miste den andel af Den Hellig Ånd som han først blev tildelt, dvs. han vil miste den frelse, som han fejlagtig troede at være i besiddelse af. HAN SKAL IKKE KOMME I GUDS RIGE! Han BLEV NEMLIG IKKE KALDET FOR KUN SELV AT BLIVE FRELST, MEN FOR AT KVALIFICERE SIG til at regere og undervise under Kristus i Riget når Gud åbner adgangen til frelse for alle mennesker på jorden. Det er vigtigt at mærke sig, at der ikke bliver åbnet adgang til frelse for folk i Satans verden. Det vil først blive i GUDS verden – i Morgendagens Verden.

Lignelsen om talenterne i Mattæus 25 understreger denne sandhed.

Lignelsen om Sædemanden

Det samme gør lignelsen om sædemanden i Mattæus 13:1-9. Men Jesu disciple forstod ikke lignelsen. De spurgte Jesus (vers 10) hvorfor han talte til folkemængden i lignelser. Jesus svarede disse disciple, der var kaldet ud af verden til et specielt formål: "Jer er det givet at kende Himmerigets hemmeligheder; men dem er det ikke givet." Atter et eksempel der viser, at Gud ikke kalder verden til forståelse og frelse nu. Jesus talte i lignelser for at skjule meningen for den verden som ikke var blevet kaldet (vers 13). Han forklarede derefter lignelsen til sine udvalgte disciple (vers 18-23). Folk der bliver kaldet i vor

254

kirketidsalder hører Guds Ord, når det bliver forkyndt, men de forstår det ikke, og Satan kommer og river det bort, der var sået i deres hjerter. Nogle modtager sandheden med glæde, når de hører den, men de mangler sindets og karakterens dybde. Når forfølgelserne kommer, tager de anstød og vender

sig bort. Andre hører og reagerer først positivt, men de er så optaget af at tjene til livets ophold og nyde denne verdens goder, at de ikke producerer frugter. De er som ham der fik et pund, men som ikke voksede i åndelig karakter og kundskab. Andre der blev kaldet ind i Guds Kirke bar 100 fold, nogen 60 og 30 fold. De bliver frelst ved Guds nådegave, men i det næste liv i Guds Rige, vil de blive belønnet og få ansvarsfulde stillinger efter deres gerninger.

Det vil sige i forhold til den frugt de bærer. Denne frugt er mere end regulær bibelstudie, bøn, kirkegang eller frivillig kirketjeneste. Det betyder "åndens frugt" som det forklares i Galaterbrevet 5:22-23 – at vise mere kærlighed og udadgående omsorg for andre, vokse i glæde og overstrømmende lykke, i fred med sin egen familie med naboer og alle andre. Det vil sige at vise større tålmodighed, være venligere og mildere imod andre og vise godhed og tro såvel som ydmyghed og mådehold.

Kirken er således det organ, der er kaldet ud af Satans verden for at blive uddannet til i samarbejde med og under Kristus at genindføre GUDS REGERING på jorden. Det bliver når Satan er blevet FJERNET og alt levende kaldes til omvendelse, til anger og frelse og evigt liv igennem GUDS Hellige Ånd! KIRKEN vil da være gjort udødelig og skal REGERE sammen med Kristus, når han overtager Satans nuværende styre!

KIRKEN er altså den gruppe af kaldede individer, som i opstandelsen vil udgøre FØRSTEGRØDEN af

255

Guds høst. Høsten vil bestå af fysiske mennesker af kød og blod som bliver forvandlede til guddommelige, udødelige GUD PERSONER – i hvem Gud faktisk har reproduceret sig selv!

Kirken Stadig Kød og Blod

HVORFOR er Gud i sin visdom gået langsomt til værks – eet skridt ad gangen? Ikke mange fatter HVOR STOR Guds HENSIGT er!

Efter et syndigt menneskeliv i alle disse år og AFSKÅRET fra Gud, ja, selv efter at have modtaget Guds egen Hellige Ånd ved omvendelsen og som udgangspunkt er "små børn i Kristus" – er Kirken fortsat langt mere kødelige end åndelige.

DETTE MÅ VI FORSTÅ!

KIRKEN, som til at begynde med blev kaldet i dette liv, er ENDNU IKKE i stand til at REGERE jorden – ikke i stand til at sidde sammen med Kristus på

den TRONE Gud oprindeligt placerede Lucifer på – eller til at administrere GUDS REGERING.

DERFOR har Gud placeret SIN REGERINGSFORM i sin Kirke. DERFOR er styreformen i Guds Kirke teokratisk og ikke demokratisk. Derfor har Gud oprettet rangsgrader i ledelsen af sin Kirke: Apostle, evangelister, præster, prædikende og ikke prædikende ældste, "indtil vi (i Kirken) alle når frem til at være eet i troen på og erkendelsen af Guds Søn, til mands modenhed og det mål af vækst, da vi kan rumme Kristi fylde" (Efe. 4:13). Det er ikke et spørgsmål om at "være nået ind i riget " efter at være døbt, men et spørgsmål om åndelig vækst og retsinds karakter. Det er derfor Kirken er hierarkisk i formen – styret fra Gud i toppen og nedad, ikke fra bunden opad. Ellers ville de i bunden jo styre Gud!

Kristus vil regere alle folkeslag under samme styreform i tusindårsriget!

256

Dette er GRUNDEN til Satans snedige påvirkning af afvigere i Guds Kirke, de er blevet så fortørnede og bitre imod Guds styreform, at de er gået ud af Kirken!

Kirkerne i denne verden – "den traditionelle kristendom" TALER IKKE om GUDS styre. De fremstiller ikke Jesus som kommende verdens HERSKER. De forkynder ikke Jesus som kommende KONGE, men kun som Frelser. De overser eller forkaster skriftsteder som omtaler Kristus som Konge og vordende Hersker, der skal styre regeringen i Guds Rige. Dette indebærer, at de bevidst AFVISER og UDELADER Jesu evangeliums BUDSKAB i deres lære og forkyndelse! De siger at mennesket allerede er frelst når han "modtager" (TAGER – tager selv) Kristus!

Jeg gentager, den som Gud kalder ind i sin Kirke, er i begyndelsen af sin omvendelse ikke på nogen måde i stand til at håndtere MAGT eller herske over folkeslag.

Han kaldes "et lille barn" i Kristus. Han har dog, hvis han angret og er virkelig omvendt, allerede i sit foreløbige menneskeforløb modtaget en portion af Guds Hellige Ånd. Som vi kan læse i Romerbrevet 8:16: "Ånden selv vidner sammen med vor ånd, at vi er Guds børn".

Men vi må udvikle os åndeligt, før vi bliver kvalificerede til at regere over byer og lande, og undervise dem der bliver omvendt.

Som apostelen Paulus sagde til de menigheder der ikke udviklede sig åndeligt i det 1. århundrede, "Så I ikke bliver sløve, men efterfølger den, som ved tro og tålmodighed arver det, der er dem forjættet (lovet). Thi da Gud gav forjættelsen til Abraham, svor han ved sig selv, fordi han ikke havde nogen

større at sværge ved, og sagde: "Sandelig, jeg vil velsigne dig rigt og gøre dit afkom talrigt" (Heb. 6:12-14).

Selv om vi endnu ikke er fødte som Guds børn, er vi allerede Guds undfangede børn. På samme måde som det befrugtede æg eller foster i den vordende moders liv allerede er sine

257

forældres barn, selv om det endnu ikke er født. Derfor må jeg nævne lige her, at abort er MORD!

Men dette fører os til Kirkens yderst vigtige FORMÅL og FUNKTION!

Begyndende i vers 22 er Galaterbrevets kapitel 4 en allegori om de to pagter – pagten der blev oprettet med nationen Israel ved Sinai bjerget og den nye pagt som vil blive oprettet ved Kristi genkomst. Imidlertid er præsterne i Kirken "duelige til at være tjenere for en ny pagt" (2. Kor. 3:6).

KIRKEN er en del af og forløber for DET NY TESTAMENTES endelige oprettelse.

I allegorien om de to pagter kaldes Kirken "VOR ALLES MODER" – altså mor til alle i Kirken, Menigheden.

Læg derfor mærke til denne direkte sammenligning. Gud reproducerer sig selv igennem menneskene. Han gav os evnen til at reproducere os selv. Og den menneskelige reproduktion er en nøjagtig kopi af Guds ÅNDELIGE reproduktion.

Menneskelig Reproduktion Illustrerer Åndelig Frelse

Las os nu se og forstå hvordan menneskelig formering kan være et billede på åndelig frelse!

Alle menneskeliv kommer fra et ganske lille æg som hedder ovum. Det produceres i kvinden og er på størrelse med en knappenåls spids. Under stærk forstørrelse kan man se en lille kerne i det. I sig selv har dette æg en meget begrænset levetid. Nogle læger og forskere mener at ovum kun lever et døgn, hvis det ikke bliver befrugtet af en mandlig sædcelle.

Ægget kan få menneskeliv tildelt af en sædcelle der produceres i kroppen på den menneskelige fader. Sædcellen er den mindste celle i menneskelegemet, omkring en halvtredsindstyvende del af ovum. Når sædcellen

trænger ind i en ægcelle, finder den vej til kærnen og forener sig med den. Denne forening skaber liv, fysisk menneskeliv i ovum.

Men det er ikke født som menneske endnu. Menneskelivet er kun blevet undfanget. De første otte uger kaldes det embryo. Derfra og indtil fødslen finder sted hedder det et foster. Menneskelivet begynder i det små – et æg så stort som en knappenåls spids befrugtes af en sædcelle, den mindste celle i hele menneskelegemet.

Lige fra befrugtningen har fundet sted, må det nye liv ernæres igennem moderen med fysisk føde fra jorden. Fra denne fysiske ernæring skal det udvikle sig, gro og gro og GRO – indtil det fysisk er stort nok til at blive født efter ni måneder. Efterhånden som det udvikler sig, bliver de fysiske organer og barnets særtræk gradvis formet. Snart dannes en rygrad og et hjerte som begynder at slå. Andre indre organer tager også form og lidt efter lidt bliver det en krop, med hoved, ben og arme. Til slut vokser der hår på hovedet og negle på fingre og tæer, og ansigtstrækkene kommer gradvis frem. Efter ni måneder er gennemsnitsvægten på et foster fra 2,5 til 3,5 kilo og rede til at blive født.

Et menneske skal UNDFANGES af sin menneskelige fader. Ligeså skal mennesket for at blive genfødt af Ånd først undtages af sin ÅNDELIGE FADER – Den Almægtige Gud.

En Forbløffende Sammenligning

Du har nu set hvordan den MENNESKELIGE undfangelse, fosterstadie og fødsel i forbløffende grad svarer til og er billede på åndelig frelse – at blive GENFØDT af Gud og få EVIGT LIV i Guds Rige -- at blive født ind i Gud FAMILIEN!

Hvert eneste voksne menneske er, åndelig set, et "æg" eller et "ovum". I dette åndelige ovum er der en kerne, menneskehjernen med dens menneskeånd. Dette åndelige "ovum" har i sig selv -- og sammenlignet med EVIGT LIV --

kun en begrænset levetid – rundt regnet 70 år. Men åndelig, guddommeligt og udødeligt liv trænger ind i mennesket, hvis det tildeles af DEN HELLIGE ÅND, der kommer fra GUD FADER SELV. Denne guddommelige Ånd fra Gud forener sig med menneskets ånd og sind, som er kernen i menneskets "ovum". Derved får vi også del i den guddommelige natur (2. Pet. 1:4). Indtil da har vi kun haft menneskelig eller kødelig natur.

Ligesom den menneskelige sædcelle er den allermindste af kroppens celler, således begynder mange nylig undfangede kristne med en ganske lille del af Guds Hellige Ånd og karakter. Til at begynde med kan mange stadig være omtrent 99,44 procent kødelige! Guds Kirke i Korinth var tilsyneladende i denne kategori. (1. Kor. 3:1-3), for apostlen Paulus skrev, at han stadig måtte give dem åndelig mælk – endnu ikke fast "føde". De var bestemt ikke "FØDT PÅNY" endnu.

Ligesom den menneskelige sædcelle finder vej til kærnen i ægget og forener sig med den, således trænger Guds Ånd ind i menneskets ånd og sind og forener sig med det! Som forklaret tidligere, er der en ånd i mennesket. Denne menneskeånd har forenet sig med hjernen og former SINDET. Guds Ånd forener sig med vor ånd og bevidner i forening med den, at vi nu er Guds børn (Rom. 8:16). Og Guds Hellige Ånd som nu er forenet med menneskeånden i vort sind, giver os evnen til at forstå den ÅNDELIGE KUNDSKAB (1. Kor. 2:11), som det kødelige sind ikke kan fatte.

EVIGT LIV – Gud liv – er nu til stede ved Guds Ånd i samme omfang som fosteret var et virkeligt, men ufærdigt menneskeliv. Men vi er endnu ikke udødelige åndelige væsener --endnu ikke FØDTE af Gud -- ligesom menneskeægget endnu ikke er født af sine forældre – det har

260

endnu ikke modtaget arven, men er alligevel fysiske ARVING (Rom 8:17). Men hvis Guds Hellige Ånd bor i os, da vil Gud i opstandelsen "levendegøre" vore dødelige legemer til udødelighed VED sin Ånd som "bor i os" (Rom 8:11; 1. Kor. 15:49-53).

Nu ser vi hvordan denne forbløffende analogi fortsætter! Endnu er vi ikke født som guddommelige sønner. Vi er endnu ikke blevet forandrede til ånd, men består af fysisk materie. Det åndelige liv er kun blevet undfanget. Den guddommelige KARAKTER er til at begynde med så lille, at det er tvivlsomt, at den kan påvises – med undtagelse af den ekstatiske glød af åndelig henrykkelse som vi kan udstråle i omvendelsens "første kærlighed" – åndelig talt. Men angående åndelig kundskab og åndelig karakterudvikling, da er der endnu ikke ret meget.

Det Åndelige Foster

Lige efter den åndelige undfangelse, er vi kun åndelige fostre. Så nu skal vi ernæres med ÅNDELIG føde! Jesus sagde, at et menneske ikke lever af brød (fysisk føde) alene, men af HVERT ORD FRA GUD (åndelig føde), og det findes kun i Biblen! Men vi tilegner os samtidig den åndelige kundskab og karakter igennem personlig, intim og konstant kontakt med Gud ved BØN og

i kristen fællesskab med Guds børn i hans Kirke -- og igennem den konstante undervisning Kirken giver os.

Det fysiske menneskefoster får fysisk næring igennem moderen. Guds Kirke kaldes "det Jerusalem som er oventil... det ER VOR MODER" (Gal. 4:26).

Læg mærke til den nøjagtige parallel! KIRKEN er MEDLEMMERNES ÅNDELIGE MODER. Gud har placeret sine kaldte og udvalgte præster i sin Kirke til at OPBYGGE

261

KRISTI LEGEME (Kirken) - "for at gøre de hellige fuldt beredte til deres tjenestegerning INDTIL VI alle når frem til at være eet i troen på og erkendelsen af Guds Søn, til mands modenhed og det mål af vækst da vi kan rumme Kristi fylde" (Efe. 4:11-13).

Den virkelige opgave Kristi sande præster har, (og der er ikke mange af dem i dag), er at BESKYTTE de undfangede, endnu ufødte hellige mod falske doktriner fra falske præster.

Den menneskelige moder bærer sit ufødte barn det sted i kroppen, hvor det er bedst BESKYTTET imod fysisk skade; denne beskyttelse er lige så vel en del af hendes funktion, som det er at ernære det ufødte barn! På samme måde er det KIRKENS opgave, igennem Kristi præster, at instruere, undervise, rådgive og BESKYTTE de ufødte medlemmer fra åndelig skade! Hvilket VIDUNDERLIGT billede er den menneskelige reproduktion på åndelig FRELSE!

Fortsæt nu! Ligesom menneskefosteret skal vokse sig fysisk stort nok til at blive født, må den undfangede kristne vokse i nåde og kendskab til Kristus (2. Pet. 3:18) - overvinde fristelser, udvikle åndelig KARAKTER i sin levetid, for at kunne blive genfødt ind i Guds Rige!

Og ligesom det fysiske foster lidt efter lidt udvikler fysiske organer, ansigtstræk og karakteristika, således må den undfangede Kristne også fortsat udvikle ÅNDELIG karakter - kærlighed, tro, tålmodighed, venlighed og mådehold. Han eller hun skal leve af... dvs. udføre Guds Ord i handling. De skal udvikle den guddommelige karakter!

Endelig – Udødelighed!

Når Gud finder at tiden er inde – selv om vedkommende er død i mellemtiden – vil det ved Kristi genkomst blive genfødt af Gud ind i Guds Rige, enten ved opstandelse, eller igennem en øjeblikkelig

262

FORVANDLING til udødelighed – for Gud ER dette Rige. Da vil det ikke længere være jordisk kød og blod, men ånd ligesom Gud er ånd (Johs. 4:24).

Hvor VIDUNDERLIG er dog GUDS SANDHED!

Alligevel har Satans feje bedrag VILDLEDT HELE VERDEN --- han har gjort menneskeheden blind for den kendsgerning, at Gud ER RIGET Jesus forkyndte – og at vi kan blive genfødt som åndelige individer ind i den guddommelige FAMILIE – få del i GUDS RIGE!

Hvor dyrebar er dog Guds SANDHED! Gud designede formeringen til at være et fysisk billede på hans sandhed, så vi BESTANDIGT KAN BLIVE MINDET OM HANS VIDUNDERLIGE FRELSEPLAN!

Det er KIRKENS funktion – som de kristnes åndelige MODER – at udvikle hellig, rettænkende og perfekt guddommelig KARAKTER i dem som Gud kalder ind i sin Kirke.

Husk, at ingen KAN KOMME til Kristus, uden at Faderen kalder og drager ham (Johs. 6:44). Nye omvendte medlemmer kan ikke bringes til åndelig omvendelse igennem evangelisters "markedsføring". De kan ikke blive "overtalt" til "omvendelse". Følelsesmæssigt pres i evangelisk veltalenhed eller lidenskab, eller følelsesladede "alterkald" under evangeliske korstog, akkompagneret af klagende toner fra et kor der synger "Jeg kommer som jeg er -- jeg kommer, jeg kommer", kalder ikke mennesker til Kristus.

Du finder ikke den slags af MODERNE "gammeldags evangelium" korstog, hverken praktiseret eller undervist i Det Ny Testamente! Alligevel tror folk i vore dage fejlagtigt, at det var sådan Jesus ville have det, og at det var ham der startede denne fremgangsmåde.

Jesus KOM IKKE på et "sjælefrelsende korstog!" hvor han forsøgte at frelse alle, som på den tid befandt sig i Satans verden. Han

263

kom for at kalde et folk ud af Satans verden, et forudbestemt folk, specielt kaldet og draget af Gud. Jesus sagde, at det var umuligt for andre i SATANS VERDEN at komme til ham for at blive frelst, medmindre de blev specielt kaldet af Gud til at blive konger og præster i "MORGENDAGENS VERDEN", der snart vil erstatte SATANS VERDEN. ALDRIG bad eller bønfuldt Jesus nogen om at "give sit hjerte til ham". Ved Jakobs brønd i Samaria, talte Jesus til en kvinde og brugte udtrykket "levende vand" om Den Hellige Ånd!

Kvinden sagde til Jesus: "Herre, giv mig dette vand, så jeg ikke tørster..." Dette var en direkte anmodning fra en uomvendt kvinde om at få frelse og

Den Hellige Ånds gave. MEN JESUS FORTALTE HENDE BARE OM HENDES SYNDER – DET HUN SKULLE ANGRE! Han sagde IKKE, "kom til mig som du er, i dine synder."

Ingen KAN KOMME til Jesus uden at Gud Fader drager dem! Alle har syndet. Synd er imod GUD Faderen. Man må først angre synd – vende sig bort fra den! Det er meget mere end samvittighedsnag og skyldfølelse. Det er et spørgsmål om at være tilstrækkelig LED VED SIG SELV, så man VENDER SIG BORT FRA SYND og overvinder den. Dette forsoner os med Gud i troen på Kristus. Det er GUD Fader der føjer dem han kalder til frelse til Kirken (Apo. Ger. 2:47). Det er GUD, der fører medlemmer ind i Kirken (1. Kor.12:18) – ikke en følelsesladet veltalenhed hos evangelister der kalder folk til alters!

Gud indsætter de enkelte medlemmer i sin Kirke, for at hans egen hellige, retfærdige og fuldkomne KARAKTER kan udvikles i dem. Og HVORFOR? For at forberede dem til at blive GUD PERSONER i GUDS RIGE (Guds familie) for at styre og regere over hele jorden med Guds regering!

Men HVORDAN UDVIKLER KIRKEN, som medlemmernes åndelige MODER, DENNE ÅNDELIGE KARAKTER?

Her er vi kommet til den egentlige HENSIGT med Kirken.

264

Dette får os til at FORSTÅ, HVORFOR man ikke kan blive GENFØDT udenfor KIRKEN.

Den Virkelige Hensigt med Kirken

DET VIGTIGSTE SPØRGSMÅL AF ALLE er nu, hvad er den VIRKELIGE HENSIGT med Kirken? HVORFOR fik Gud Kristus til at indstifte den?

KIRKEN er de omvendte menneskers åndelige MODER. De er åndelige fostre som ENDNU IKKE ER FØDTE, selv om de er undfangede af Guds Hellige Ånd – altså allerede Guds børn.

KIRKEN er Guds velorganiserede åndelige ORGANISME, der har til formål at ernære med åndelig føde, træne og udvikle åndelig retfærdig KARAKTER i de kommende GUD VÆSENER – i Gud Faders børn!

Til denne uddannelse – denne åndelige udvikling af GUDS KARAKTER, har Gud givet sin Kirke et dobbelt ansvar:

- "Gå ud i hele verden" og forkynd de GODE NYHEDER, bekendtgør det kommende Guds Rige.
- "Vogt mine lam."

Ved at give Kirken ansvaret for at VOGTE MINE LAM, dvs. udvikle Guds åndelige karakter i dem, har Gud inddraget dem til at støtte og bakke op om den store opgave: "Gå ud i hele verden."

Denne første og store opgave blev overdraget apostlene. Evangelisterne blev i mindre grad brugt til at bære budskabet omkring. Andre ledere – ordinerede præster – var stationære, men også den lokale præst med egen menighed kunne holde evangeliske gudstjenester i sit distrikt – IKKE den "sjælefrelsende korstogs" type, men i foredrag forkynde og fremlægge Guds Riges komme (det sande evangelium)!

Hele DENNE STORE OPGAVER, at – forkynde de GODE NYHEDER om det kommende Rige og "at vogte mine lam" – er

265

en KOMBINERET administration og funktion i Kirken.

Det individuelle lægmedlem HAR SIN VITALE ROLLE i forkyndelsen af de GODE NYHEDER (evangeliet) til verden. Hvordan? Ikke ved selv at gå ud og forkynde Kristi budskab for nabolaget eller for verden. Det bliver først og fremmest gjort af apostlene og i nogen grad af evangelister, og i de lokale menigheder af lokale præster. (De lokale præsters hovedansvar er at føre tilsyn med og prædike for den lokale menighed).

Men HELE KIRKENS VIRKSOMHED er en HELHED, organiseret i forskellige virksomheder og tjenester (1. Kor. 12:5-6).

Lægmedlemmers Andel

Hvilken andel har da det individuelle lokalmedlem i arbejdet med at bringe evangeliet ud i HELE VERDEN? Dette udføres primært og direkte af APOSTELENE. I denne sidste halvdel af det 20. århundrede sendes det også gennem radio, fjernsyn og i TRYKSAGER.

I det første århundrede var mediet personlig forkyndelse. HVILKEN ANDEL hvilede da på det individuelle lægmedlem?

En STOR andel! Uden dette større legeme af lægmedlemmer ville apostlene ikke have kunnet gøre noget!

Læg mærke til et eksempel fra Biblen: Peter og Johannes havde forkyndt budskabet i Templet i Jerusalem. Peter havde udført et mirakel, og en stor skare havde samlet sig. Resultatet blev, at Peter og Johannes blev kastet i fængsel natten over under alvorlige trusler. Deres liv var i fare. De tabte modet.

Da de blev løsladte, gik de øjeblikkelig til lægmedlemmerne (Apo. Ger. 4:23). De havde behov for brødrenes støtte og opmuntring. De BAD alle indtrængende!

266

Peter og Johannes var stærkt afhængige af denne loyalitet, støtte og bøn fra lægmedlemmerne. DE VAR ALLE I SAMME TEAM!

Tag et moderne eksempel af nyere dato.

Den offentlige anklager i Amerikas folkerigeste stat, Californien, havde foretaget et pludseligt og uventet, massivt og bevæbnet angreb på Guds Verdensvide Kirkes Hovedkvarter i Pasadena, Californien. De påstod, og krænkede dermed Den Amerikanske Grundlov, at al kirkeejendom tilhørte Staten, og en domstol havde i hemmelighed udset en administrator til at OVERTAGE, KØRE OG DRIVE Den Levende Guds Kirke!

Men da denne fremmede administrator sammen med sit personale og under politieskorte var på vej for at flytte ind i Administrations Hallen og tilhørende bygninger i hovedkvarteret, fandt de 5000 lægmedlemmer med børn og babyer tæt pakket i disse bygninger i vedvarende bønnemøde. Dørene var låste. De bevæbnede politiofficerer turde ikke trænge ind med vold og forstyrre dette massive bønnemøde, der foregik i ro og orden. Efter tre dage gav de op og Administratoren, en ikke kristen tidligere dommer, tog sin afsked. Den civile retssag blev udsat. Og KIRKEN FORTSATTE SIT VIRKE! Appellationsretten afsagde senere, at denne retssag var uden grundlag og skulle aldrig have været rejst.

Undertegnede, Kristi apostel, kan med eftertryk sige, at apostlene, evangelisterne, pastorerne og de ældste ikke ville kunne fortsætte Guds virksomhed uden støtte og vedvarende opmuntring fra lægmedlemmerne.

Det individuelle lægmedlem kan heller ikke udvikle og opbygge Guds hellige, retfærdige og fuldkomne KARAKTER uden apostlenes, evangelisternes, præsternes og de ældstes medvirken. Alle de forskelligartede

267

medlemmer GUD HAR INDFØRT i sin Kirke er gensidigt afhængige af hinanden. De udgør et TEAM – en ORGANISERET ÅNDELIG ORGANISME – fuldstændig forskellig fra enhver verdslig og jordisk organisation.! Men hvordan fungerer denne gensidige afhængighed nærmere forklaret?

Gud har sørget for Moderne Metoder

Hele Kirkens virksomhed koster i det hele taget penge i denne sidste del af det 20. århundrede. Kirken har hjælpemidler og metoder til sin rådighed nu, for at udføre opgaven, som den ikke havde i det 1. århundredes verden. Uden lægmedlemmernes tiender og generøse frivillige gaver kunne Kirkens opgave ikke gennemføres i nutidens verden.

Uden alle medlemmernes inderlige og vedvarende bønner kunne arbejdet ikke gennemføres. Uden den vedvarende OPMUNTRING fra lægmedlemmerne og de der leder dem lokalt, kunne vi, der arbejder i hovedkvarteret, ikke holde til forfølgelserne, modstanden, retssagerne og frustrationerne.

Omvendt er det lige så nødvendigt for lægmedlemmerne at modtage opmuntring, belæring, råd og lederskab fra hovedkvarteret og de lokale præster.

Et eksempel på det første: Jeg modtager ofte store, smukt illustrerede eller dekorerede kort underskrevet af hundreder af medlemmer i de lokale Kirker, der giver opmuntring og forsikring om loyalitet og støtte. Lægmedlemmer verden over kan simpelthen ikke helt forestille sig, hvor megen opmuntring og inspiration det giver, den Kristus valgte til at lede denne verdensomspændende aktivitet som GUDS KIRKE er! Forsikringen om vedvarende oprigtig BØN til Gud fra mange tusinde stemmer fra alle verdens kanter, inspirer til

268

TROENS tillid og til at fortsætte ledelsen og tilsynet med dette enorme arbejde!

Men mere detaljeret, HVORDAN er Guds Kirke organiseret i dag – HVORDAN fungerer den i denne sidste del af det moderne 20. århundrede?

Kristi evangeliske budskab om Guds Rige går ud over verden med dynamisk STYRKE i radio, TV og igennem masseoplag på magasinet "Den Enkle Sandhed". Dette enestående tidsskrift fuldt farvelagt med et månedligt oplag på over syv millioner på syv sprog, udbringer Kristi evangelium på en effektiv og interessant måde. Yderligere udsendes der gratis på forespørgsel millioner af eksemplarer af tiltrækkende hæfter og endog hele bøger. Kampagner med dynamisk helside annoncer i ledende aviser såsom New York Time, Wall Street Journal, Los Angeles Times, San Fransisco Cronicle og andre dagsaviser. Der er også blevet annonceret kraftigt i London Times.

Til opmuntring for de lokale kirkemedlemmer og præsteskabet sendes endvidere hver uge en 14-20 sider trykt Pastor General's Report fra hovedkvarteret til alle præsterne. To gange om måneden sendes en tabloidavis Worldwide News til alle medlemmerne. Månedligt sendes The

Good News, et smukt blad i farver til alle lægmedlemmer, præster og andre på vej mod medlemskab. Og endelig sender Kristi apostel et månedsbrev til alle medlemmer og medarbejdere og rapporterer om fremgangen i arbejdet, de løbende aktiviteter og behov.

Og vi må ikke overse en yderst vigtig afdeling, Bibel Korrespondance Kursus, som sendes gratis til læg medlemmer og til offentligheden, der selv melder sig. Det er dybtgående månedlige lektioner i grundlæggende bibelske emner.

Undertegnedes egne rejser til alle dele af

269

verden, for personligt at præsentere Kristi budskab for konger, kejsere, præsidenter, statsministre og ledere under dem i talrige lande bør måske også nævnes.

Alt dette er velorganiseret virksomhed til at VIRKELIGGØRE Kirkens formål: 1) at forkynde det kommende Guds Rige for verden og 2) for at vogte flokken.

"Eneægneren" – "den individuelle kristne" som ønsker at klatre op i Guds Rige på anden måde, end ved KRISTUS og HANS VEJ igennem hans KIRKE – får ikke den uddannelse KRISTUS HAR TILRETTELagt, får ikke lært at regere og lede sammen med Kristus i hans Rige!

Individuelle Kristne" – forhenværende medlemmer

Hvad da med de "private", eller de "individuelle Kristne" der siger: "Jeg vil ikke have del i Kirken – jeg ønsker at søge min frelse direkte og alene med Jesus Kristus."

Svaret er: Gud har selv lagt planen og metoden til, hvordan mennesker efter undfangelsen kan blive undervist og trænet til at blive en del af de genfødte GUDDOMMELIGE VÆSENER, der skal udgøre GUDS RIGE!

Guds Rige vil blive FAMILIEN GUD – en prægtig, højt uddannet og velorganiseret familie af GUDDOMMELIGE PERSONER. Kirken er Guds specialskole, der uddanner de udvalgte og kaldede, og træner dem med henblik på at gøre dem til konger og præster, der skal undervise og styre den del af Riget han eller hun måtte få overdraget. Det er kun de, der har uddannelsen i Kirken, der kan blive konger og præster i Guds Rige.

Den der siger: "Jeg vil søge min frelse alene udenfor Kirken", er fuldkommen forledt. Dette er ikke tidspunktet hvor frelse er åben for dem i Satans verden. Igen må jeg gentage og understrege, at de som bliver kaldet nu, KALDES

270

IKKE for deres egen frelse. De bliver kaldede til en særskilt uddannelse, der kun findes i Guds Kirke.

De som er i Satans verden kan ikke uddanne sig selv uden for Kirken til denne specielle opgave, at blive regenter og lærere i Guds Rige, når Satan er fjernet, og verden er blevet Guds verden.

Kirken er ORGANISERET efter GUDS mønster til gensidig gruppe- og samarbejde, der fungerer i fuldkommen harmoni. De vil blive FAMILIEN GUD som den vil eksistere ved Kristi Genkomst. Husk at Gud ER denne guddommelige familie!

Lad os bruge en analogi fra Satans verden. En fodboldspiller siger: "Jeg ønsker at deltage i alle kampene, men jeg vil træne alene. Jeg ønsker ikke at være med i SAMVÆRET inden kampene begynder." Ville træneren lade denne spiller komme på holdet, uden at han deltager i træningen og lærer TEAMWORK? Gud vil heller ikke lade nogen slippe ind i sin familie, der nægter at være en del af Kirken i den åndelige "trænings tid".

Til dem der blev udvalgt til at være apostle da Kirken blev stiftet, sagde Jesus med hensyn til KIRKEN:

"Jeg er vinranken, I er grenene." De der ikke var forenet med de andre grene i grundstammen var IKKE DEL AF KIRKEN, og Gud Fadervil kaste dem bort som DØDE grene. LIVET (indgydt åndeligt liv) modtages sammen med alle andre "grene" fra stammen, det er Kristus, han er Hovedet i KIRKEN!

Hvad med en der HAR VÆRET I Kristi "åndelige LEGEME" – i Kirken – og som udelukkes af en eller anden grund (for at have forårsaget splittelse, oprør eller modstand mod Kirkens ledelse)? Kirken er som en vordende moder. Hvis fosteret aborteres da forsvinder livet fra det. Der er imidlertid én

271

forskul i denne analogi. Et menneske der er gået eller er blevet sat ud af Guds Kirke, kan ved anger og fornyet tro, atter blive optaget i menigheden.

Hvad med Verdens Kirker?

Hvad med alle de millioner af medlemmer i andre kirker og religioner? SATAN er den store forfører. Satan har sine kirker, sine religioner og sine præster i disse religioner og kirker (2. Kor. 11:13-15). Hvad med de mange millioner mennesker i de traditionelle, etablerede "Kristne" kirker? I Åbenbaringens bog er den SANDE Kirke beskrevet i kapitel 12 -- en forfulgt "lille flok", -- mange led martyrdøden på grund af deres tro. De måtte FLYGTE i sikkerhed for forfølgelse, tortur og død. I kapitel 17 illustreres den store politiske og verdsligt magtfulde kirke ledt af "Babylon den store, moder til jordens skøger og vederstyggeligheder" (vers 5). Med andre ord, det er oldtidens "Babylonske Mysteriereligion" som datterkirkerne har forladt i protest. Denne store politiske kirke forfulgte "de hellige" (vers 6). Denne store politiske men falske kirke rider på "dyret", illustreret i kapitel 13 som en regering der hersker i kraft af "dragens magt", som er djævelen Satan (Åbenb. 12:9).

Dette er chokerende, men klart åbenbaret i Guds Ord! Hvad med dem, i sådanne kirker, der bekender sig som "genfødte kristne"? De er forførte! De kan være aldrig så oprigtige, men de ved ikke, at de er forførte og tager fejl i deres tro. Men de bliver ikke dømt nu! De er hverken dømt til ildsøen eller "frelst". De er blandt dem i HELE VERDEN der, behersket af Satans forførelse, er AFSKÅRET fra Gud!

272

Det skal gentages – de vil få deres øjne åbnet for Guds SANDHED, hvis de fortsat lever, efter at Jesus er kommet og Satan er fjernet – eller, hvis de dør før den tid, når de genopstår og kaldes til sandhed og frelse i den Store Hvide Trones Opstandelses Dom (Åbenb. 20:11-12).

Læseren opfordres til at læse vort gratis hæfte "Just What Do You Mean – Born Again?"

Ja, hele verden er FORFØRT. Men GUD være lovet! Satan skal snart fjernes fra jorden, øjne skal åbnes til DEN FORBAVSENDE SANDHED, og endelig skal ALLE der nogensinde har levet, blive kaldet til frelse og evigt liv! Men når de bliver kaldet, må enhver tage sin egen beslutning. Jeg beklager at måtte sige det, men nogle få vil ikke omvende sig eller tro og frelses. Denne bog lover bestemt ikke nogen universal frelse. Der bliver folk, der vil vælge at forgå i ildsøen.

I mellemtiden må Guds HERLIGE HENSIGT opfyldes her på jorden i henhold til Guds vidunderlige mesterplan – eet skridt ad gangen!

Tros- og Læresætninger

Lad os nu opsummere tros- og læresætningerne i den sande Guds Kirke.

Dette står naturligvis i direkte relation til hensigten med Kirken, som er at kalde disciple (elever, studenter) ud af Satans nuværende verden, for at uddanne dem til at blive fremtidige konger og præster (lærere) i Guds verden af i morgen, når Gud vil åbne adgangen til Livets Træ (frelse og udødelighed) for alt kød.

Men læremæssigt, husk hvad det var Kirken blev kaldet for at hjælpe med at genoprette, det var – Guds Rige, Guds regering og karakter. Hvad var blevet fjernet? Guds lov som er grundlaget for hans styre og det inderste væsen i Guds karakter og guddommelige liv.

273

Det afgørende punkt er med andre ord spørgsmålet om SYND. Synd er overtrædelse af Guds åndelige lov (1. Johs. 3:4).

Satan har forført denne verdens kirkesamfund til at tro, at Guds love blev afskaffet, og at Jesus, i stedet for at betale prisen for menneskenes lovbrud, afskaffede loven og "naglede den til korset".

Udtrykket protestanterne bruger, "at nagle loven til korset" kan kun have én betydning og det er Satans lære: At, ved at lade sig korsfæste afskaffede Kristus loven og gjorde det derved muligt for mennesker at synde, uden at hjemfalde til straf. Det der virkelig blev naglet til korset var Kristus der bar vor synd. Han påtog sig vor synd, betalte dødsdommen i vort sted, så vi er befriet for den endelige straf for synd; ikke for at give os frihed til at synde uden straf.

Den grundlæggende tro og lære i Guds sande Kirke bygger derfor på Guds lovs retskaffenhed og lydighed mod den. Det er KÆRLIGHEDS loven, men ikke menneskelig kærlighed. Menneskelig kærlighed kan ikke hæve sig over den menneskelige selvished. Det skal være "Guds kærlighed... udgydt i vore hjerter ved Den Hellige Ånd" (Rom. 5:5). Oldtidens Israel kunne i virkeligheden ikke overholde Guds lov – jo, de kunne have overholdt den i henhold til lovens bogstav. Men eftersom kærligheden er lovens opfyldelse, og de kun var i besiddelse af den menneskelige selviske kærlighed, kunne de ikke overholde lovens åndlige hensigt – fordi Den Hellige Ånd var endnu ikke givet til dem.

Denne grundlæggende lære omfatter derfor alle "Helligåndens frugter" – kærlighed, glæde, fred, langmodighed, mildhed, godhed, trofasthed, sagtomdighed, afholdenhed osv.

Den Sande Kirkes lære er simpelthen "at leve efter hvert ord" i Biblen.

Adam, det første menneske, valgte at skelne mellem

godt og ondt ud fra sin egen opfattelse – selv at bestemme sine tros- og læresætninger -- sin livsstil. Verden har fulgt i hans fodspor i de 6000 år der er gået siden. Kirken er kaldet ud af verden for at leve efter Guds veje, som vi lærer i Biblen.

Resumé over Kirkens Historie

Her til sidst en kort oversigt over Kirkens historie fra dens grundlæggelse i år 31. e. Kr. til i dag.

Kirken blev startet på Førstegrødens dag som kaldes Pinsedag, i juni måned år 31 e. Kr. Den Hellige Ånd fra himlen kom over de 120 disciple, der var forsamlede i Jerusalem. Det var et mirakuløst skue, som aldrig har gentaget sig hverken før eller siden.

De 120 var "forsamlede". Da lød der med et fra Himmelen en susen som af et vældigt åndepust (Apo. Ger. 2:2). Har du nogensinde oplevet en tornado eller orkan? Det har jeg. Vind laver en meget kraftig lyd. Denne lyd "fyldte hele huset, hvor de sad". Derefter "viste tunger af ild sig for dem, som fordelte sig og satte sig på hver enkelt af dem. Og de blev alle fyldt med den Hellige Ånd, og de begyndte at tale i andre tungemål (sprog), efter hvad Ånden indgav dem at forkynde."

Aldrig, hverken før eller siden, har et lignende overnaturligt skue fundet sted. Alligevel påstår de moderne sekter der kalder sig "Pinsemission", at de gentager denne oplevelse.

Men i deres møder kommer der ingen lyd fra himlen. Ingen ildtunger der overnaturligt fordeler sig og sætter sig på deres hoveder. Nogen bryder ud i en slags volapyk, som antages at være et eller andet fremmed sprog, men som absolut ikke på nogen måder ligner det, der skete på Pinsedagen i 31 e. Kr. Læg mærke til hvilke sprog der blev talt ved Kirkens indvielse. Ud over de 120 var der mange udlændinge tilstede, der hver talte sit eget sprog. Læg nøje mærke til,

275

at disse fremmede "hver især (de 120) hørte dem tale på deres eget sprog. Og de var ude af sig selv af forundring og sagde: 'Se, er de der taler, ikke alle sammen galilæere? Hvor kan vi da høre dem tale, hver på vort eget modersmål?'"

Læg også omhyggeligt mærke til, at hver enkelt af disse udlændinge hørte disse 120 tale til dem på deres eget modersmål. Grækerne hørte de 120 tale

græsk. Partherne hørte de samme 120 tale parterisk. Mederne hørte de 120 tale medernes sprog. Alle forstod det der blev sagt. De fik budskabet!

I nutidens "Pinsekirkers" møder, kan en person bryde ud i en slags volapyk som ingen andre tilstedeværende ved mødet forstår. Men i 1. Korinterbrevet 14:28 står det, at hvis en taler et fremmed sprog, da må der være en der oversætter, så alle kan forstå. "Og er han ikke i stand til at udlægge det, skal han tie i menighedsforsamlingen og tale alene for sig selv og Gud". Vers 33 siger at Gud er ikke forvirringens Gud. I Vers 19 viser Gud hvor forholdsvis ubetydelig "tungetale" er, ved at sige: "Men i menighedsforsamlingen vil jeg hellere tale fem ord med min forstand, for at jeg kan undervise andre end ti tusinde ord i tunger (fremmede sprog)."

Når jeg taler til en forsamling i Japan eller i andre lande, har jeg altid en tolk der efter hver sætning oversætter mit budskab til landets sprog. Når jeg taler i den slags "tunger" snakker jeg med forstand, så folk forstår budskabet.

Helligåndens Dåb

Hele den moderne "Pinsebevægelse" bygger på en total misforståelse og på Satans forførelse

276

for så vidt angår den sande betydning af dåben og Den Hellige Ånd. Igennem apostelen Paulus siger Kristus, at vi alle er døbt med én Ånd ind i eet legeme som er Kirken (1. Kor. 12:13). Ordet at døbe betyder "at sænke eller dykke ned eller ind i".

"Pinsemissions" folk er blevet forført til at tro, at man er det de kalder "frelst" når man modtager Jesus Kristus som personlig frelser. Deres opfattelse er, at "Helligåndens dåb" bekræftes ved at man taler i "tunger" ved en efterfølgende indgydelse af kraft. Jeg har haft en hel del erfaringer med disse mennesker. Denne "dåb" som de kalder det, lader til at løsne deres tunger i det de kalder "indgivelse af kraft" som i praksis betyder kraft til at tale følelsesladet, ofte pralende.

Ovenstående forklaring vil ikke ændre dem der allerede er afhængige af denne vildførelse, men forhåbentlig vil den afværge andre fra at blive forført af dette falske modstykke til følelsesladet "åndelighed".

Vore dages sædvanlige evangelium om Kristus oplyser, at hvis man blot "tror på Kristus", det samme som at bekende Kristus som sin personlige Frelser, da er man allerede frelst. Men Markus 7:7-9 viser, at mange der endog går så langt som at tilbede Kristus, alligevel går forgæves, fordi de ikke adlyder Guds Bud – specielt Sabbatten – men følger de skikke Satan har forført hele menneskeheden med.

Jøderne i Johannes 8:31-44 der "troede på Kristus" (som person) men ikke på det han sagde og heller ikke holdt hans bud, dem kaldte Jesus "børn af deres fader djævelen". I 1. Johannes 2:4 får vi at vide, at den der siger, at han kender Kristus som Frelser, men som ikke holder hans bud, er en løgner og sandheden er ikke i ham.

På den oprindelige pinsedag blev 3000 af disse jøder fra andre lande døbt

277

efter sand omvendelse og tro på Kristus og hans Ord. Et par dage senere, efter at Peter havde helbredt manden, der fra fødslen havde været krøbling ved porten til Templet, blev 2000 døbt. Den nystartede Kirke voksede ikke alene ved Guds daglige tilføjelse til menighedens antal, den blev mange gange fordoblet. Den nye flyvefærdige Kirke voksede og fordoblede sig mange gange.

Men denne fænomenale vækst skulle ikke fortsætte længe i samme overvældende grad.

Husk her, at Kirken specielt blev kaldet ud af Satans verden af Gud. Satan sad på jordens trone. Han kæmpede hadefuldt for at beskytte sit herredømme og kuldaste Guds hensigt med at forløse menneskeheden. Satan forsøgte at dræbe barnet Jesus. Senere da Jesus var 30 år forsøgte Satan desperat at friste og diskvalificere ham. Satan gav ikke op, og har ikke givet op den dag i dag. Han forsøgte også at ødelægge Kirken, men da det ikke lykkedes, kunne han i det mindste lave en forfalskning og forføre sin verden ind i en falsk kristendom.

Fra første øjeblik fik Satan jøderne til at bekæmpe Kirken, og benægte at Jesus var den profetiske Messias. I begyndelsen bestod Kirken næsten kun af jøder. Uomvendte jøder kæmpede for at beholde de fysiske ritualer og dyreofringerne fra Moseloven.

Meget snart, mens antallet af medlemmer i Guds Kirke hurtigt øgedes (Apo.G.er. 6:1), blev menigheden udsat for stor forfølgelse (Apo.G.er 8:1), og alle undtagen apostlene spredtes over egnene i Judæa og Samaria.

Forkyndelse af et Falskt Evangelium

Der opstod hurtigt voldsom strid om, hvorvidt evangeliet der skulle forkyndes, skulle være det Kristus bragte (Jesu evangelium, de gode nyheder om Guds Rige) eller om der skulle forkyndes et evangelium OM Kristus, dvs. at der kun skulle forkyndes, at man måtte tage imod Kristus som Frelser. Efterhånden som frafald

278

fra Kristi sandhed tog til, vendte store dele af Kirken sig til et andet falskt evangelium der forkyndte Kristus som Frelser, men fuldstændig fortav at synd er brud imod Guds åndelige lov. Denne falske forkyndelse udelod også de gode nyheder om Guds Riges komme, om Satans fjernelse, om genindførelsen af Guds regering på jorden. Om at adgang til frelse for hele menneskeheden endelig vil blive åbnet. Da vil alle, efter at være blevet dømt, omvende sig, tro og modtage evigt liv som Guds sønner og døtre – virkelige Gud Væsener.

Apostlen Paulus skrev i 2. Korinterbrev 11: 3-4: "Men jeg er bange for, at som slangen bedrog Eva ved sin træskhed, skal også jeres sind fordærves og drages bort fra den oprigtige troskab mod Kristus. Hvis der nemlig kommer nogen og prædiker en anden Jesus end ham vi prædikede, eller I får en anden ånd end den I fik, eller et andet evangelium end det I tog imod, så finder I jer kønt deri."

Derefter fortsætter Paulus med at beskrive de falske lærere, der som tidligere nævnt var ved at komme ind og ændre Kristi evangelium netop på dette tidspunkt.

Lad os gå til Galaterbrevet 1:6-7 hvor Paulus skriver: "Det undrer mig, at I så hurtigt lader jer drage bort fra ham, som kaldte jer (vi skal kaldes for at kunne blive medlemmer af Kirken – ingen kan komme til Kristus uden at være kaldet) ved Kristi nåde, hen til et anderledes evangelium, som ikke er et evangelium; det er kun nogle, der forvirrer jer og gerne vil forvanske Kristi evangelium." Kristi evangelium var budskabet om det kommende Guds Rige. De vendte sig allerede dengang til et andet evangelium.

Forfalskningen kaldet "Kristendom"

Tæppet var allerede da ved at gå ned for den sande Kirkes historie. Du kan læse om det i Apostlenes Gerninger, men derudover er der stort set ikke andre kilder. Men tæppet synes igen at

279

løfte sig omkring 150 e. Kr., og vi begynder at få småbidder af historien. Vi møder da en kirke, der kalder sig kristen, men det er en totalt anderledes kirke så forskellig som nat og dag og sort fra hvidt. Men den kalder sig selv kristen.

Lad os citere fra en historiebog, "The Decline and Fall of the Roman Empire", bind 1, kapitel 15: "Det sparsomme og tvivlsomme materiale om kirkehistorien sætter os sjældent i stand til at fordrive de mørke skyer der

hænger over Kirkens første tid". Jeg har ofte kaldt det for "det tabte århundrede", fordi historien om Kirken allerede dengang gik tabt.

Forskere og kirkehistorikere erkender, at begivenhederne i den tidlige kristne kirke imellem årene 50 og 150 kun kan skimtes i svage omrids – som var det gemt i en tæt tåge.

Den anerkendte engelske forsker Samuel G. Green skriver i "A Handbook of Church History": "De 30 år der fulgte efter afslutningen af Det Ny Testaments kanon og Jerusalems ødelæggelse, er virkelig de dunkleste i kirkens historie. Når vi dukker op i det 2. århundrede, er det i stort omfang en forandret verden vi kommer til".

I "Lectures on Ecclesiastical History" skrev William Fitzgerald: "I denne overgangsperiode der følger umiddelbart efter perioden der med rette kaldes den apostolske, hviler der et stort mørke..."

I "The Course of Cristian History" skrev William J. McGlothlin: "Men selve kristendommen havde været i en forvandlingsproces i tiden der gik, og ved periodens afslutning var den i mange henseender helt forskellig fra den apostolske kristendom."

I "History of the Christian Church" skriver Phillip Scaff: "De sidste 30 år af det 1. århundrede er indhyllet i et mystisk mørke kun oplyst

280

af Johannes' skrifter. Det er denne periode af kirkehistorien vi ved mindst om og om hvilken vi gerne ville vide mest.."

Men hvis vi ser nøje efter i denne tåge, begynder vi at kunne skimte det der skete.

Den verden Kristus grundlagde sin Kirke i var en del af det Romerske Imperium – det største og mest magtfulde imperium der nogensinde har eksisteret, og som under sit regeringssystem omfattede folkeslag fra mange forskellige baggrunde og kulturer.

Roms herskende hånd var fast, men de underkastede folkeslag nød betydelig frihed indenfor rækkevidden af de romerske love. Forudsat at alle borgere og besejrede folk hyllede den romerske Kejser på behørig vis, fik de også lov til at praktisere egne religioner og tilbede forfædres guder.

Efter Pinedagen begyndte apostlene at følge Kristi instruktioner om at gå ud i verden og forkynde evangeliet om Riget. Straks da kristendommen spredte sig fra Judæa til de hedenske lande mod nord, stødte den på folk der praktiserede de hedenske religioner fra Babylon, Persien og Grækenland.

Apostlene kom i kontakt med troldmanden Simon, en selvbestaltet leder for en kult dybt rodfæstet i det gamle Babylons mysteriereligion.

Simons forsøg på at købe sig en indflydelsesrig plads i den nystiftede Kirke blev forpurret af Peter (Apo. Ger. 8). Men andre falske lærere fulgte snart efter.

I sine første epistler advarede Paulus de spæde Kirker i Grækenland og Galatien om faren ved at følge et andet evangelium – en falsk opfattelse af Kristus og hans budskab.

Kristi evangelium blev udvandet af falske

281

præster med en lære, der var stærk påvirket af Babylons og Persiens trosbegreber, der konstant infiltrerede menighederne.

Efterhånden som det 1. århundrede skred frem, opmuntrede apostlene medlemmerne til at forblive trofaste.

Judas, Jesu bror, formanede Kirkens medlemmer til at kæmpe for den tro som én gang for alle var blevet overleveret dem (Judas 3).

Apostlen Johannes advarede medlemmerne mod at have noget at gøre med dem der kom med falsk lære (2. Johs. 10).

Mange der kaldte sig selv kristne, var ikke virkelig omvendte. Men igennem hele denne periode led alle, som kaldte sig kristne, alvorligt under de romerske myndigheder, fordi de nægtede at tilbede kejseren.

Den gale Nero gav i år 64 de kristne skylden for branden i Rom, og forfulgte dem med stor vildskab. Mange tusinder led martyrdøden.

Kort tid derefter rejste jøderne i Palæstina sig til oprør imod de romerske myndigheder. Oprøret blev knust og Jerusalem blev ødelagt i år 70 e. Kr.

Et lille antal sande kristne i Jerusalem flygtede over bjergene til sikkerhed i Pella.

Syv Menighedsepoker

Åbenbaringens Bog beretter om syv budskaber til syv kirker, der eksisterede i Lilleasien i slutningen af det første århundrede e. Kr.

Disse kirker – Efesus, Smyrna, Pergamos, Tyatira, Sardis, Filadelfia og Laodikea – lå langs en af postruterne i det gamle Romerrige.

Ryttere fulgte denne rute, når de bragte bud fra by til by.

Budskaberne til de syv kirker indeholder

282

både opmuntrende og revsende ord samtidig med, at de meget klart fremhæver de daværende dominerende karakteristika i hver menighed.

Men disse budskab var tilsigtet et større publikum end de kristne i disse småbyer.

De er en række bemærkelsesværdige profetier, i hvilke den Sande Kirkes fremtid opridses i store træk, fra stiftelsesdagen på Pinsedagen i år 31 frem til Kristi genkomst.

Kirkens historie ville falde i syv klart adskilte perioder, hver med sine egne stærke sider, specielle prøvelser og problemer.

På samme måde som et budskab kunne vandre langs postruten fra Efesus til Laodikea, ville Guds sandhed blive overleveret fra den ene epoke til den anden.

Det var som et stafetløb, hvor staven går fra løber til løber, der alle gør deres indsats indtil mållinjen er nået.

På et tidspunkt i det først tiår af det 2. århundrede blev staven overdraget fra Efesernes epoke til de mennesker Gud havde kaldet til Smyrna epoken i sin Kirke.

Magtesløse, ofte forfulgte og forkastede som hedninger, tabte verden dem af syne. I stedet dukkede en kirke op fra det tabte århundrede, en kirke der støt voksede i popularitet, men som udviklede sig længere og længere bort fra det evangelium Jesus havde forkyndt.

Forfølgelser fortsatte på forskellige tidspunkter under romerne indtil det 4. århundrede, da Konstantin godkendte den tids degenererede Kirke som Imperiets officielle religion.

Men kirken han anerkendte var da blevet meget forskellig fra den Kirke Jesus grundlagde. Læresætningerne apostlene havde modtaget fra Jesus var nu begravet i ydre pragt, i ceremonier,

283

mysticisme og ritualer i en kirke, der kaldte sig selv ved Kristi navn. Det var hovedsageligt den babylonske mysteriereligion, der nu blev kaldt Kristendom. Den accepterede læren om nåde, men fordrejede den til tøjlesløshed. Det var med andre ord den gamle hedenske mysteriereligion iført en ny klædning: "Kristendom".

Så snart denne Kirke var blevet anerkendt af Konstantin, gik den med fornyet energi i gang med at bringe sit budskab til verden. Lærere og forkyndere drog til alle kanter i Romerriget med et budskab om Kristus. Tusinder – måske millioner – hørte dette evangelium og troede det. Men det var ikke Kristi evangelium, det var ikke budskabet om det kommende Guds Rige.

Den Falske Kirkes Læresætninger Lovfæstes af Kejseren

Hvad skete der med den sande Kirke igennem disse århundrede hvor evangeliet var fortrængt?

Kejser Konstantin døde i 337 e. Kr. lidt over 300 år efter at Kristus var blevet korsfæstet. Han havde givet sin velsignelse til en kirke, der udgav sig for at være den Kristus grundlagde.

Nu da de ikke længere behøvede at frygte for undertrykkelse, blev de forfulgte til forfølgere. Den sande Kirke der vovede at være uenige med deres læresætninger, blev stemplet som kættere der fortjente straf.

Omkring år 365 skrev det katolske kirkemøde i Laodikea i en af sine mest berømte kirkelove: "Kristne må ikke følge jødisk skik ved at hvile på sabbatten, men skal arbejde på denne dag og hellere ære Herrens dag. Hvis nogen bliver taget i at følge jødisk skik, skal de være forbandet fra Kristus." Dette var i virkeligheden en dom til tortur og/eller død. Den falske kirke slog ikke selv de sande troende ihjel, men den forårsagede at de blev dræbt (Åbenb. 13:15). Dekretet fra 365 e. Kr. viser

284

tydeligt, at der fandtes sande kristne der stadig overholdt sabbatten.

Den lille resterende gruppe af kristne fra Smyrna epoken, flygtede atter for at finde frihed til at udøve deres tro.

De efterlod kun få optegnelser. Nu og da dukker de op som fodnoter i historien – forkastede som kættere, forhånet og jaget af sine fjender. Men deres stærke vidnesbyrd kommer fra Jesus selv i hans opmuntrende ord til Menigheden/Kirken i Smyrna. "Jeg kender din trængsel og din fattigdom...

Frygt ikke for det, du vil komme til at lide... Vær tro indtil døden, så vil jeg give dig livets sejrskrans" Åbenb. 2:9-10).

Stafetten fortsatte fra de kristne i Smyrna til dem i Pergamos epoken.

Disse sidstnævnte var blevet kaldet til at bære sandheden i en af historiens vanskeligste tider – i den mørke middelalder.

Den store, universale kirkes magt og indflydelse strakte sig vidt og bredt og drev dem der fastholdt Guds sandhed længere og længere ud i vildnisset.

De var dog aldrig langt fra truslen om forfølgelse og martyrium.

Således var det meget få af de kristne fra Pergamos epoken, der forblev trofaste.

Et tusind år efter at Kristus havde grundlagt sin Kirke, gav den udmattede rest stafetten videre.

Tyatira epoken fik en energisk start og forkyndte omvendelse i Alperne i Sydfrankrig og Norditalien. Mange hørte budskabet og omvendte sig.

De religiøse myndigheder reagerede hurtigt på denne udfordring.

285

Lederne i Den Sande Kirke blev arresterede. Nogle led martyrdøden. Efter at deres første ledere var døde fik Kirken en nedtur – men den dukkede op igen under Peter Valdés' dynamiske ledelse. I mange år i det 12. århundrede florerede disse Valdensere i Alpernes Dale og forkyndte den sandhed de havde. Hæfter og artikler blev skrevet og kopieret i hånden. Det var før trykkeriet blev opfundet.

Som Jesus havde forudsagt om Tyatira epoken, var de trofaste og arbejdede hårdt. Deres sidste gerninger var større end de første.

Men igen opstod der forfølgelser og Inkquisitionens fulde styrke lod sig mærke i de fredelige dale, der havde været en tryk havn for Guds arbejde.

De overlevende begyndte at følge skikke og traditioner fra omverdenen.

I Europa var der nu mange spredte grupper, der kaldte sig selv Kristne.

Imidlertid forandrede verden sig. Bogtrykkunsten blev opfundet og kundskaben øgedes. Den Protestantiske Reformation brød Romerkirkens monopol.

Samtidig rasede religionskrigene over det europæiske kontinent i Middelalderen. Mange flygtede til det relativt sikre og tolerante England, deriblandt medlemmer af den sande Kirke. De tog deres doktriner og tro med sig, specielt deres viden om Sabbatten.

Puritanerne var strikse søndags overholdere og gjorde modstand mod dem, men til trods for en stigende bølge af modstand var der i begyndelsen af det 17. århundrede flere små menigheder i England, der overholdt Sabbatten. Jesus oprettede hermed sin 5. epoke af sin Kirke – Sardes.

286

Det protestantiske England blev mere og mere intolerant overfor afvigere, der iblandt sabbathholdere. Den sande Kirke i England sygnede hen. Men på den anden side af havet begyndte folk at opdage en Ny Verden.

Stephen Mumford, medlem af en Kirke i London der helligholdt Sabbatten, forlod England for at rejse til Newport i Rhode Island i 1664. Rhode Island var den mindste af de amerikanske kolonier, grundlagt af Roger Williams en baptist der var flygtet fra puritanernes forfølgelse i Massachusetts.

Rhode Island var det første sted i verden der garanterede religionsfrihed som grundlæggende princip i sin grundlov. Mumford og hans kone, mødte ingen sabbatoverholdere, så de begyndte at have samkvem med Baptist Kirken i Newport. Han missionerede ikke, men fortsatte sin egen tro i stilhed. Flere af medlemmerne i Kirken som overholdt søndagen, blev overbeviste om, at de også burde helligholde Sabbatten.

De blev den første Kirke i Amerika som overholdt Sabbatten. I begyndelsen mødtes de i private hjem. På det historiske museum i Newport, ligger deres protokol med navne og bidrag samt referater fra deres ordinations gudstjenester.

Den enkle men elegante mødesal de byggede i Newport i begyndelsen af det 18. århundrede er også bevaret. Andre sluttede sig til deres tro, eftersom Gud begyndte at kalde flere til sit arbejde i den Ny Verden.

Den næste Kirke blev etableret i Hopkinton og menigheden voksede hurtigt til flere hundrede medlemmer. Der hvor deres mødesal engang lå, ligger der i dag en bro. Mange tusinde blev døbt ved bredden af Pawkatuk floden. Så satte åndeligt forfald ind.

287

Fra midten af det 18. århundrede blev livskraftige menigheder som overholdt Sabbatten dannet over hele Midtvesten i USA som følge af William Millers forkyndelse fra 1831 til 1849.

Ved Battle Creek i Michigan blev mange tusinde i 1860 overtalt til at acceptere troen som Ellen G. Whites tilhængere fulgte.

De forlod det sande navn, Guds Kirke. I stedet for det sande evangelium om Guds Rige accepterede de læresætninger fra Ellen G. White, under betegnelserne "den lukkede dørs princip", "den undersøgende dom", "2300 dages lære" og "profetiens ånd" som identificerede fru White som kirkens profet, og hun bestemte i virkeligheden kirkens doktriner.

De tog navnet "Syvende dags Adventistkirke", navnet de stadig kendes under i dag. Men de der blev tilbage i den sande Guds Kirke, nægtede at accepterede denne lære og dens doktriner og genindførte visse sandheder, der var blevet forsømt i det foregående århundrede.

De flyttede hovedkvarteret til Marion i Iowa, og derfra til Stanberry i Missouri. De udgav et tidsskrift "Bibel Advokaten". Deres anstrengelser bar nogen frugt, og små menigheden sprang frem over hele USA.

Således var det, at en lille menighed af den sande Guds Kirke en gang i det 19. århundrede blev grundlagt i den fredelige Willamette dal i Oregon.

De var bønder uden formel uddannelse. De manglede trænede præster til at undervise og vejlede dem. Men de havde navnet, Guds Kirke, og de helligholdt trofast Sabbatten.

Guds Kirke var kommet en lang vej igennem de urolige århundreder siden den første Pinsedag.

288

Den var svag og uden indflydelse. Årene med forfølgelse og kompromisser, havde sat sine spor. Meget af sandheden var gået tabt. Men de havde ikke givet op.

I Willamette Dalen ventede de. Tiden var næsten inde til at stafetten skulle gå videre til dem Gud ville kalde til at udføre hans arbejde i de sidste dage.

Genoprettelse af Guds Sandhed i Kirken

År 1931, nøjagtig 1900 år (100 tids cyklus -- hver af 19 år) efter Kirkens grundlæggelse, begyndte denne lille rest fra den oprindelige sande Guds Kirke at få nyt liv i Filadelfia epoken. Den var nået frem til "endetiden". Ny åndelig vitalitet blev pustet ind i den. Tiden var kommet til opfyldelsen af det

Jesus sagde i Mattæus 24:14: "Og dette evangelium om Riget skal prædikes over hele jorden til et vidnesbyrd for alle folkeslagene, og så skal enden komme." De grundlæggende sandheder der var gået tabt blev efterhånden åbenbaret og forkyndt.

Filadelfia epoken er beskrevet i Åbenbaringen 3:7-13. Sardes epoken (Åbenb. 3:1-6) var på dette tidspunkt åndeligt døende, og ikke længere i besiddelse af kraft til at udbrede Kristi sande evangelium. De havde endog mistet kundskaben om evangeliets sande betydning. De vidste, at de nærmede sig Kristi genkomst, men ikke hvad der skulle ske i løbet af tusindårsriget, bortset fra at Kristus skulle regere.

Om Filadelfia epoken i Guds sande Kirke læser vi: "Til menighedens engel..." Ordet engel, der er oversat fra det græske "aggelos", betyder budbærer eller repræsentant. Det henviser ikke nødvendigvis altid til en åndelig engel, men kan også henvise til en menneskelig agent. Det er muligt at Guds dualitets princip er gyldigt her.

289

Det kan gælde en virkelig engel af ånd, der er udnævnt som generel repræsentant eller hjælper i denne specielle Kirke æra. Det kan også være en menneskelig budbringer eller repræsentant oprejst af Gud til at lede denne kirke æra.

Ligeledes kan dualitets princippet måske anvendes på versene 7-13. Det kan dreje sig om Kirken i denne epoke som helhed, og det kan også dreje sig om en menneskelig leder oprejst af Gud til at virke i denne epoke af sin Kirke.

Fortsæt i vers 8: "Jeg kender dine gerninger. Se, jeg har stillet dig foran en åben dør, som ingen kan lukke; thi vel er din kraft kun liden, men du har holdt fast ved mit ord og ikke fornægtet mit navn."

Denne Kirke epoke skulle bære frugt. Foran denne Kirke æra -- eller foran dens menneskelige leder -- havde Gud åbnet en dør. I 2. Korinterbrevet 2:12 og igen i Apo.G. 14:27 berettes det, hvordan Kristus åbnede døre for Paulus til at gå til andre lande og forkynde evangeliet. Filadelfia Kirke æra og/eller dens leder havde liden styrke. Den var ej heller af stor indflydelse eller magt i Satans verden, men den var trofaste mod Guds Ord. Selv om meget af evangeliets oprindelige sandhed, den som Jesus lærte sine oprindelige apostle, var gået tabt, fik denne kirke æra sin forståelse genoprettet igennem Biblen, og de holdt trofast fast ved den.

Malakias 3:1-5 og 4:5-6 afslører, at Gud ville oprejse en person med Elias' kraft og ånd lige før Kristi genkomst. I Mattæus 17:11 sagde Jesus efter at Johannes Døberen havde afsluttet sin mission, at denne profeterede "Elias skal komme og genoprette alt." Selv om det er fuldstændig dokumenteret, at

Johannes Døber var kommet i Elias' kraft og ånd, genoprettede han ikke noget. Den menneskelige leder, der skulle oprejses kort før Kristi genkomst, skulle berede

290

vejen – forberede Kirken – til Kristi komme, og genoprette den sandhed som var gået tabt igennem de forudgående Kirke epoker. En dør skulle åbnes for denne leder og /eller for Kirkens Filadelfia epoke, for at Mattæus 24:14 kunne gå i opfyldelse: "Og dette evangelium om Riget skal prædikes over hele jorden til et vidnesbyrd for alle folkeslagene: og så skal enden komme."

Alt dette skulle ske på et tidspunkt, hvor der for første gang i menneskehistorien ville blive produceret masseødelæggelsesvåben i stand til at udlette hele menneskeheden fra denne jord (Matt 24:21-22). Og dette skulle finde sted før Kristi genkomst (vers 29-30).

Disse profetier er nu definitivt opfyldte. Det sande evangelium er blevet genoprettet og er blevet forkyndt i alle lande på jorden.

Kirken har vundet nyt åndeligt liv. Alle de teknologiske fremskridt og hjælpemidler er taget i brug. Først blev radioen taget i brug. Det begyndte i en af de mindste og svageste radiostationer i Eugene, Oregon. Derefter kom trykkeriet. Dets begyndelse var en gammel brugt Neostyle -- forløberen til stencilmaskinen. Siden kom trykkeriet i anvendelse. Fjernsynet holdt sit indtog i 1945 lige efter 2. verdenskrig. Kirken tog TV i brug i sommeren 1955. Det sande evangelium blev endelig for første gang i 1900 år forkyndt og udgivet i hele verden. Kirken voksede i de første 25 år med 30 % om året.

De første apostle ville blive forbløffede hvis de så størrelsen og rækkevidden af arbejdet nu i ende tiden. Kommunikations midlerne, teknologien og de moderne

291

ressurser Gud har stille til rådighed for sit endetids arbejde, ville i sandhed være fuldstændig fremmedartet for mændene der første gang for næsten 2000 år siden fik til opgave at bringe evangeliet ud i verden.

Men visse ting ville dog være dem velkendte – sabbatten og Helligdagene, navnet Guds Kirke og Evangeliet om Guds Rige. Det ville de kunne genkende, for det er overleveret lige fra Kristi tid til endens tid.

292

Kapitel 7

Mysteriet om Guds Rige

Hvad betyder egentlig "Guds Rige"? Også dette har været et uløst mysterium, ikke alene for verden som helhed, men også for verdens kirker, teologer og "Bibel lærde".

Mysteriet er faktisk forbundet med mysteriet om Jesu Kristi evangelium.

Hvorfor er kirkesamfundene uenige om "Jesu Kristi evangelium" egentlige indhold? I de første 20 – 30 år efter Kirkens indstiftelse i år 31, opstod der voldsom strid om hvad "Jesu evangelium" egentlig var. Derefter kom perioden på 100 år, hvor hele den nytestamentlige Kirkes historie blev tilintetgjort. Denne periode har fået navnet "Kirkehistoriens tabte århundrede". Da tæppet igen gik op omkring midten af det 2. århundrede, var det en hel anden kirke, der kom til syne. Den kaldte sig kristen, men prædikede hovedsageligt sit eget evangelium OM Kristus, men ikke

293

Kristi evangelium. Kristi evangelium var det budskab Kristus forkyndte. Jesus var budbringer af et budskab fra Gud og dette budskab handlede om GUDS RIGE. Kristi budskab var Kristi evangelium, og det var ikke blevet forkyndt i verden indtil den første uge i 1953. Da blev det sendt ud over verdens kraftigste radiostation, Radio Luxembourg i Europa, for første gang i 1900 år – efter hundrede tids cyklus.

Tilsyneladende har alle vor tids kirkesamfund mistet Jesu Kristi evangelium. De prædiker først og fremmest deres eget evangelium OM Jesus Kristus.

Jesu Kristus kom og forkyndte evangeliet om Guds Rige, men i dag er det kun få der forkynder Guds Rige, for de har mistet alt kendskab til det! Er der overhovedet nogen udover Guds sande Kirke der i dag forkynder det sande evangelium om Guds Rige?

En fremtrædende evangelist udtalte over radio til en verdensomspændende lytterkreds, at evangeliet om Guds Rige ikke er for os i dag. Nogle

kirkesamfund prædiker "nådens evangelium"; andre kalder det "frelsens evangelium"; de fleste forkynder et evangelium OM Kristus; andre prædiker et socialt evangelium, og endelig er der dem der forkynder "Sindets Videnskab" eller "Religiøs Videnskab".

Ingen af Dem Har Ret

Nogle kirkesamfund påstår, at deres specielle samfund eller "Kristendommen" som helhed udgør Guds Rige. En kendt fjernsyns evangelist sagde: "Guds Rige er inden i dig". Andre har citeret Lukas 17:21: "Guds Rige er inden i jer", men i fodnoten er det korrigeret til "Gud Rige er midt iblandt jer". Dvs. at Jesus Kristus var midt iblandt dem. Han er Kongen i det fremtidige Guds Rige, og i Daniel 7 og andre

294

steder i Biblen bruges konge og kongedømme skiftevis fordi kongen repræsenterer det rige han hersker over.

Ingen af dem har ret! Er det ikke utroligt? Jo, og for dem der er opdraget i denne verdens ideer, er det endnu mere utroligt! Det er i virkeligheden DEN KLARE SANDHED om Guds Plan og Guds Rige!

Sandheden er ikke alene overraskende, den er chokerende – forbløffende! Den er et stort mysterium! Alligevel er sandheden GODE NYHEDER – de mest storartede GODE NYHEDER der nogensinde er kommet til menneskenes bevidsthed!

Kristi Evangelium

Hvad er da det eneste ene Kristi evangelium? VERDEN VED DET IKKE! Det er ikke blevet forkyndt i 1900 år, hvor besynderligt det end kan lyde. Slå op i Biblen. Undersøg det helt fra begyndelsen!

I Markus 1:1 læser vi: "Jesu Kristi, Guds Søns, evangeliums begyndelse var" og videre i vers 14-15 "Men efter at Johannes var kastet i fængsel, kom Jesus til Galilæa og prædikede Guds Riges evangelium og sagde: 'Tiden er fuldkommen og Guds Rige er nær; omvender eder og tro evangeliet'" (Markus 1:14-15 1907 oversættelsen).

For at blive frelst er det nødvendigt at tro EVANGELIET! Og hvordan kan man tro det, hvis man ikke kender det? I 1900 år kendte verden det ikke. Evangeliet var undertrykt og udskiftet med menneskers evangelium OM Kristus.

Jesus drog ud overalt og forkyndte de GODE NYHEDER om GUDS RIGE. Han underviste om GUDS RIGE i lignelser. Han sendte 70 mænd ud og bød dem forkynde GUDS RIGE (Lukas 10:9). Han sendte apostlene, på hvem Guds Kirke er baseret, ud for at prædike GUDS RIGE

295

(Lukas 9:1-2). Efter opstandelsen, før himmelfarten, underviste Jesus apostlene om Guds Rige (Apo.G. 1:3).

Er det ikke forbløffende, at verden har MISTET kendskab til alt dette?

Apostlen Paulus forkyndte GUDS RIGE (Apo.G. 19:8; 20:25; 28:23, 31). Gennem Paulus udtalte Gud en dobbelt forbandelse på mennesker eller engle som ville VOVE at prædike et andet evangelium (Gal 1:8-9)!

Hvor VOVER da så mange at forkynde andre evangelier? Du må forstå og TRO de GODE NYHEDER OM GUDS RIGE for at blive frelst! Det sagde Jesus Kristus! Så du må hellere finde ud af, hvad det er!

Dette evangelium – Guds Rige – er temaet i dette kapitel. Det kommer lige efter kapitlet om Kirkens mysterium, fordi Guds Rige kommer efter Kirken. Formålet med Kirken er at oplære de "udkaldte" til at undervise og styre i Guds Rige, må du huske på.

Daniel havde denne Viden

Du har måske hørt folk omtale Guds Rige som noget i retning af: "Når kristne samarbejder over hele jorden for verdensfred, tolerance og broderkærlighed, vil Guds Rige måske til sidst tage indpas i menneskenes hjerter."

Da man forkastede Kristi evangelium for 1900 år siden, måtte verden finde noget andet at sætte i stedet. Man opfandt en forfalskning! Derfor har vi hørt Guds Rige omtalt som en smuk banalitet – en sødmefyldt stemning i menneskenes hjerter – og dermed reduceret det til et luftigt, uvirkeligt INGENTING! Andre har udlagt Guds Rige som værende identisk med "KIRKEN". Andre forveksler det med tusindårsriget. Og så er der dem, der tidligere

296

i dette århundrede har påstået, at det britiske imperium var Guds Rige -- noget ingen mere vil påstå. Hvor FORFØRT KAN DENNE VERDEN BLIVE!

Profeten Daniel der levede 600 år før Kristus vidste, at Guds Rige var et virkeligt rige – en regering der hersker over et bogstaveligt FOLK på denne jord.

Jesus Kristus bragte yderligere kendskab om Riget, som Daniel sikkert ikke havde. Alligevel vidste Daniel, at der skulle komme et reelt, bogstaveligt Guds Rige på jorden.

Daniel var en af fire usædvanlig intelligente og højt begavede unge jødiske mænd i det jødiske fangenskab. Disse fire blev overført til Kong Nebukadnezar' palads i det kaldæiske verdensrige. Der blev de trænedet til at håndtere ansvarsfulde opgaver i det babylonske styre. Daniel var en profet som i syner og drømme fik åbenbaret speciel forståelse (Dan 1:17).

Nebukadnezar var den første virkelige verdenshersker. Han havde erobret et umådeligt imperium der omfattede nationen Juda. Denne konge havde en imponerende drøm, der bekymrede ham – den gjorde ham svært ængstelig. Han forlangte af sine spåmænd, stjernetydere og troldmænd, at de skulle fortælle ham, hvad han havde drømt og drømmens betydning. Det kunne de ikke. De var forbløffet. Så blev Daniel ført frem for kongen.

Daniel nægtede at have større evner til at tyde drømmen end de kaldæiske troldmænd. "Men", sagde han, "der er en Gud i himlen som åbenbarer hemmeligheder, og han har kundgjort kong Nebukadnezar, hvad der skal ske i de sidste dage" (Dan. 2:28).

For det første var det Guds hensigt at åbenbare for denne verdenshersker, denne menneske konge, at der er en GUD i himmelen – at GUD er SUVERÆN HERSKER over alle nationer, regeringer og konger – at Gud STYRER UNIVERSET!

297

Det var Gud der placerede keruben Lucifer på jordens trone. Lucifer, der er blevet djævelen Satan, sidder fortsat på jordens trone, men kun fordi Gud tillader det, og kun indtil Gud sender Jesus Kristus for at overtage tronen og fjerne Satan. Denne kaldæiske konge kendte kun de mange hedenske djævleguder. Han vidste intet om den sande, levende, ALMÆGTIGE Gud. Ligesom andre folk og regenter, selv i vore dage, vidste han ikke at GUD er den levende, VIRKELIGE, HERSKENDE og STYRENDE PERSONLIGHED, der rent bogstaveligt styrer, ikke alene det der er på jorden, men HELE UNIVERSET!

Hensigten med denne DRØM var at åbenbare GUDS REGERING – det faktum at Gud STYRER – sandheden om GDS RIGE – det som JESU KRISTI SANDE EVANGELIUM ene og alene handler om! Og for det andet, at åbenbare det der er bevaret i skrifterne for os I DAG – det der skal ske "i de sidste dage" –

faktisk indenfor de næste to årtier – I DEN SIDSTE HALVDEL AF DET 20. ÅRHUNDREDE!

For Os I Dag!

Dette er ikke en tør, kedelig og død beretning om et folk der levede for 2500 år siden. Det er LEVENDE, FANTASTISKE STORE NYHEDER for VORE DAGE! Det er forhåndsnyheder til os NU! Nyheder der bliver oplyst før de indtræffer -- de allerstørste begivenheder i hele verdenshistorien som helt sikkert vil ske i din levetid – i løbet af de nærmeste år!

Dette er DET SANDE evangelium! Det er selve det evangelium Kristus forkyndte! Det er møntet på dig og mig i DAG! Det er livsvigtigt at du FORSTÅR det!

Læs Daniel 2:28-35 i din egen Bibel. I drømmen havde denne konge set en vældig billedstøtte – større end noget billede eller statue nogensinde – så enorm, at den var frygtindgydende selv i drømmen. Hovedet var af fint guld, bryst og arme af sølv,

298

bug og lænder af kobber, benene af jern og fødderne en blanding af jern og ler.

Et tids element var involveret. Nebukadnezar betragtede det, indtil en overnaturlig STEN kom fra himlen og ramte billedstøttens jern- og lerbødder og knuste dem. På én gang knustes jern, ler, kobber, sølv og guld og blev som avner, der blev blæst bort af vinden – det forsvandt sporeløst! STENEN blev hurtigt til et stort BJERG – så stort at det fyldte hele jorden!

Hvad betød det? Havde det overhovedet nogen betydning? Ja, for det var Gud der stod bag. I modsætning til almindelige drømme, var denne forårsaget af Gud for at bringe Nebukadnezar et budskab om Guds suverænitet – og fordi det er en del af Guds skrevne Ord til os i dag – for at åbenbare vigtige fakta om det SANDE EVANGELIUM!

Daniel sagde: "Således var drømmen, og nu vil vi tyde kongen den" (vers 36).

Dette er altså GUDS fortolkning. Det er afgjort ikke Herbert W. Armstrongs fortolkning. Mennesker må aldrig fortolke Biblen. Biblen giver GUDS EGEN FORTOLKNING! Her er den:

"Du, o konge, kongernes konge" – han var den første virkelige VERDENSHERSKER over et verdens imperium! --"hvem Himmels Gud gav

kongedømme, magt, styrke og ære." Gud åbenbarede sig for denne menneskelige verdensdiktator som den HØJESTE Regent over alle.

Ligesom denne kaldæiske konge synes folk i dag ikke at tænke på Gud som HERSKER – som Den Allerhøjeste Hersker – som REGERINGS OVERHOVEDET. Den Evige åbenbarede sig gennem Daniel til Nebukadnezar og til os I DAG gennem Biblen – som SUVERÆN, ALMÆGTIG, REGERENDE GUD som skal adlydes!

"... Du er hovedet af guld", fortalte Daniel videre til denne kejser.

299

"Men efter dig skal der komme et andet RIGE ringere end dit, og derpå atter et tredje RIGE, som er af kobber og hvis herredømme skal strække sig over hele jorden" (versene 37-39).

Hvad Er et Kongerige?

Læg mærke til at der tale om KONGERIGER. Der er tale om Kongeriger som hersker over folk på denne jord. Der er tale om Regeringer! Det er ikke æteriske stemninger "sat op i menneskenes hjerter", det drejer sig om. Det er ikke kirker der er tale om. Det handler om den slags REGERINGER der HERSKER og har AUTORITET over nationer og FOLKESLAG her på jorden. Det er bogstaveligt. Der kan ikke være nogen misforståelser om, hvad der menes med ordet kongerige.

Der er ingen misforståelser i fortolkningen. GUD giver sin egen fortolkning igennem profeten Daniel. Den store metal billedstøtte repræsenterede nationale og internationale REGERINGER – virkelige og bogstavelige KONGEDØMMER.

Den repræsenterede en række efter hinanden følgende verdens regeringer. Først var det hovedet af guld. Det repræsenterede Nebukadnezar og has kongerige – det KALDÆISKE imperium. Efter ham – senere i tids rækkefølgen – skulle der komme et andet, og så et tredje rige "hvis herredømme skal strække sig over hele jorden" – et verdens imperium!

Således repræsenterede, vers 40, benene af jern et fjerde verdensrige. Det ville blive stærkt, ligesom jern er stærkt – militært stærkere end forgængerne. Men som sølv er af mindre værdi end guld, kobber end sølv, jern end kobber, selv om hvert metal blev hårdere og stærkere, ville de forringes moralsk og åndeligt. De to ben betød, at det fjerde verdensrige ville blive delt.

Efter Kaldæerriget kom det endnu større

Perserrige, derefter det græsk-makedoniske rige og Romerriget som det fjerde. Det blev delt i to med hovedstæder i Rom og Konstantinopel.

Og så vers 44! Læs det! Få Biblen frem. Se det med dine egne øjne i din Bibel. Her i KLAR OG UTVETYDIG TALE, Guds egen forklaring på hvad GUDS RIGE er:

”Men i hine kongers dage... ” der er her tale om de ti tæer af delvis jern og skrøbelig ler. Sammenholdt med Daniel 7 og Åbenbaringen 13 og 17, er det tydeligt, at dette henviser til EUROPAS FORENEDE STATER, der nu, som udløber af Fællesmarkedet, er under opbygning for øjnene af os! Åbenbaringen 17:12 gør det klart, at der vil blive en sammenslutning af TI KONGER eller KONGERIGER som (Åbenb 17:8) vil genoplive det gamle ROMERSKE IMPERIUM.

Læg nøje mærke til tidselementet! ” I disse kongers dage” – i dagene da disse ti lande eller grupper af lande kortvarigt i vor tid vil genoprette Romerriget – læg mærke til hvad der da skal ske:

”... vil Himmels Gud oprette et rige, som aldrig i evighed skal forgå, og herredømmet skal ikke gå over til noget andet folk; det skal knuse og tilintetgøre alle hine riger, men selv stå i al evighed”!

Ja, i Vor Tid!

Vi har nu beskrevet FIRE verdens imperier – de eneste fire der nogensinde har eksisteret! Åbenbaringen 13 og 17 viser, at efter det oprindelige Romerriges fald, skulle der blive ti genoplivninger, hvoraf de SYV ville blive styret af en hedensk KIRKE – en ”datter” af det gamle BABYLON – en kirke der hævder at være kristen, men som Gud faktisk kalder ”EN HEMMELIGHED, BABYLON, den store” – eller endnu tydeligere: DE BABYLONSKE MYSTERIER!

Seks af dem er kommet og gået. Den syvende er nu under udvikling – Romerrigets sidste og kortvarige genrejsning med ti europæiske lande eller grupper af lande. De er åbenbaret i Daniel 2 som ti tæer af jern blandet med ler.

I deres dage – de skal kun bestå en meget kort tid, antagelig ikke mere end to til tre og et halvt år – skal HIMMELENS GUD OPREJSE ET KONGERIGE som aldrig vil forgå.

Og det vil altså være GUDS RIGE!

Sammenlign med Åbenbaringen 17. Her beskrives en kirke. Ikke en lille kirke, men en STOR kirke. Hun hersker over "mange vande" (vers 1) der i vers 15 beskrives som forskellige folk, der taler forskellige sprog. Hun optræder som GUDS Kirke – der, som Skriften siger (Efe. 5:23; Åbenb. 19:7; Matt. 25:1-10 m.fl.) er KRISTI trolovede "brud" der skal VIES åndeligt til ham ved hans GENKOMST.

Men hun har bedrevet hor. Hvordan? Ved direkte politisk samkvem med DENNE VERDENS MENNESKELIGE REGERINGER! Hun "sad på" (Åbenb. 17:3) alle Romerrigets syv genoplivelser – Romerriget der er kendt under navnet "Det Hellige Romerske Imperium". Hun REGEREDE OVER menneskenes riger – ligesom en ugift "hustru" i et papirløst "ægteskab" styrer sin "elskovs-ægtemand" – et fuldkomment unaturligt og ugudeligt forhold.

Hun kommer derfor også til at "sidde" på det sidste af "dyrets hoveder" – den sidste genoplivelse af Romerriget. Det vil blive en forening af kirke og stat. Det skal kun bestå en meget kort stund. Det vil KÆMPE IMOD KRISTUS VED HANS GENKOMST! Og det vil komme til sit ENDELIGT.

Vi ser det under udvikling nu. (Medlemmerne i det nuværende europæiske fællesmarked, vil sandsynligvis ikke være de samme ti som vil genoprejse

302

Romerriget.) Vi er derfor NÆR ved Kristi genkomst! Vi er meget nær på ENDEN af denne verdens civilation!

Kristus Skal Styre Alle Nationer

Når Kristus kommer, kommer han som KONGE over konger, og han skal regere hele jorden (Åbenb. 19:11-16); og HANS KONGEDØMME – GUDS RIGE – skal gøre en ende på alle disse verdslige riger, sagde Daniel.

Åbenbaringen 11:15 siger det med ordene: "VERDENSHERREDØMMET er nu blevet vor HERRES OG HANS SALVEDES, og han skal være konge i evighedernes evigheder."

Dette er GUDS RIGE. Det er AFSLUTNINGEN på de nuværende regeringer – ja, også på USA og de Britiske nationer. De vil blive vor Herre JESU KRISTI kongeriger og REGERINGER – Herren JESUS KRISTUS vil da blive kongernes KONGE over hele jorden.

Dette gør den kendsgerning HELT KLAR, at GUDS RIGE er en bogstavelig REGERING. Ligesom det Kaldæiske Imperium var et RIGE, og det Romanske Imperium var et RIGE, således er også GUDS RIGE en regering, der skal overtage STYRET over ALLE VERDENS NATIONER.

Jesus Kristus blev født til at være KONGE – HERSKER!

Da han stod anklaget foran Pilatus og hans liv var på spil, sagde Pilatus: "Så er du altså en konge?" Jesus svarede: "Du har ret, jeg er en konge. Dertil er jeg født, og dertil er jeg kommet til verden." Men Jesus sagde også til Pilatus: "Mit rige er ikke af denne verden" – (Johs. 18:37,36). Hvor utroligt og hvilken tragedie det er, at man i dag ved gudstjenester og evangeliske møder sjældent eller aldrig hører om Kristus som kommende Konge og Verdenshersker. Åndelige magter og myndigheder af ondskab (Efe. 6:12) hersker vor verden af i dag. Det

303

er disse Satans jordiske regeringer, der vil blive udslettede og erstattet af Kristus ved hans genkomst. Kristi Rige er MORGENDAGENS VERDEN!

Har du ikke læst det englen bekendtgjorde for Maria, Jesu moder, før han blev født? Jesus fortalte Pilatus at han var født til at blive KONGE. Guds engel sagde til Maria: "... du skal undfange og føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus. Han skal blive stor og kaldes den Højestes Søn; og Gud Herren skal give ham Davids, hans faders, trone. Han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og der skal ikke være ende på hans kongedømme" (Luk. 1:31-33).

Hvorfor nævner denne verdens kirker aldrig disse skriftsteder? Millioner har gået i kirke hele deres liv uden nogensinde at have hørt skriftstederne om at Kristus skal blive konge, eller om det kommende Guds Rige.

Disse skriftsteder fortæller KLART, at GUD er den højeste HERSKER. De fortæller i letforståeligt sprog, at Jesus blev født til at være KONGE – at han vil komme og STYRE ALLE NATIONER – at hans regering skal bestå for evigt.

Men alt dette er bare en del af den fantastiske, forbløffende og faktisk RYSTENDE SANDHED om GUDS RIGE.

GUDS RIGE vil herske over folkeslagene og nationerne på jorden. Men disse dødelige folkeslag vil IKKE udgøre riget, de vil ikke engang være i Guds Rige. De skal ene og alene STYRES AF DET!

Hvordan Utopi Vil Komme

Men lad os nu blive specifikke.

Lad os se nøjagtig hvordan morgendagens utopi vil blive indført. Husk, denne vidunderlige verdensstat ikke vil blive opnået straks.

304

Alle større skridt frem mod disse snart kommende begivenheder bliver afsløret for vore øjne i bibelprofetierne.

Den samme Jesus som vandrede over bakker og dale i det hellige land og i Jerusalems gader for over 1900 år siden, kommer igen. Han sagde, at han ville komme igen. Efter at han var korsfæstet oprejste Gud ham tre døgn senere fra de døde (Matt 12:40; Apo.G. 2:32; 1. Kor. 15:3-5). Han steg op til Guds trone, hovedkvarteret hvor verden regeres fra (Apo.G. 1:9-11; Hebr. 1:3; 8:1; 10:12; Åbenb. 3:21).

Han er "manden af fornem slægt" i lignelsen, der drog til Guds Trone -- et "fjernt land" – for at blive kronet som Konge over kongerne i alle nationerne, og derefter vende tilbage til jorden (Lukas 19:12-27).

Han er i himmelen indtil "genoprettelsestiderne" (Apo.G. 3:19-21). At genoprette betyder at sætte i samme tilstand som før. I dette tilfælde er det genoprettelse af Guds regering på jorden, indførelse af verdensfred og utopiske tilstande.

De nuværende uroligheder med optrapning af krige og stridigheder vil stige til klimaks i en verdenskrise så stor, at intet menneske ville overleve, hvis ikke Gud greb ind (Matt. 24:22). Netop under dette klimaks, hvor alt liv ville være blevet sprængt væk fra denne planet og total udslettelse ville være blevet resultatet, vil Jesus Kristus komme igen. Denne gang vil han komme som guddommelig Gud. Han vil komme i den verdensherskende Skabers almagt og herlighed (Matt 24:30, 25:31). Han vil komme som "kongernes Konge og herrernes Herre" (Åbenb 19:16), og etablere verdens super-regering der styrer alle nationer med "jernspir" (Åbenb. 19:15; 12:5). Hvorfor undlader de bekendende kristne kirker alle disse skriftsteder om Kristi komme og om hans styre på jorden? Jesu evangelium handlede netop om

305

Guds Rige som han vil oprette på jorden. Millioner af kirkegængere har aldrig hørt disse skriftsteder eller Jesu Kristi sande evangelium.

Tænk på det. Den herliggjorte Kristus kommer i Gud Den Almægtiges fulde magt, i overnaturlig kraft og herlighed – han kommer for at redde menneskeheden – for at standse de konstant optrappede krige, kærnefysiske masseødelæggelser, menneskelig smerte og lidelse – han kommer for at indføre fred, overstrømmende velvære, lykke og glæde for hele menneskeheden. Vil nationerne hilse ham velkommen?

Verdenskendte forskere siger nu lige ud, at det eneste håb for at overleve på jorden, er en overordnet verdensregering der kontrollerer al militærmagt. De

indrømmer, at dette er umuligt at opnå for mennesker. Men Kristus kommer for at indføre netop dette.

Men vil han blive hilst velkommen?

En ledende amerikansk ugeavis gav følgende overraskende vurdering af mennesket eneste håb: Amerikanernes engang så optimistiske håb, sagde artiklen, om en velordnet og stabil verden, svinder hen. Udlæg på nær tusind milliarder dollars har ikke bragt stabilitet. Tvært imod er forholdene blevet forværret. Denne vurdering antyder, at det fremherskende syn hos myndighederne er, at spændingsforholdene og verdensproblemerne er i så stærk udvikling og af så alvorlig karakter, at det eneste der kan løse dem er "en stærk hånd fra ét eller andet sted".

"En stærk hånd fra ét eller andet sted". Gud den Almægtige vil sende en virkelig stærk hånd "fra ét sted" for at frelse menneskeheden!

Kristus Uvelkommen?

Vil menneskeheden juble af fryd og hilse ham velkommen i afsindig ekstase og begejstring? Vil kirkesamfundene i den traditionelle Kristendom juble?

Det vil de ikke! De vil tro, fordi Satans falske

306

præster (2. Kor.11:13-15) har vildledt dem, at han er Antikrist. Kirkerne og nationerne vil blive vrede når han kommer (Åbenb.11:15, 11:18), og militærmagterne vil faktisk forsøge at bekæmpe og ødelægge ham (Åbenb. 17:14)!

Nationerne vil være engagerede i den kommende tredje Verdenskrigs kulminerende slag med frontlinje ved Jerusalem (Zak.14:1-2), da kommer Kristus tilbage. Med overnaturlig kraft vil han "stride mod disse folk" som kæmper imod ham (vers 3) og slå dem totalt! (Åbenb. 17:14). "På hin dag står hans fødder på Oliebjerget" lige uden for Jerusalems østlige side (Zak. 14:4).

Hvordan Folkeslagene vil Underkaste sig

I begyndelsen af den herliggjorte almægtige Kristi genkomst til jorden, vil nationerne være vrede. De samlede hære ved Jerusalem vil forsøge at bekæmpe ham! Jeg sagde "forsøge". Men langt mægtigere himmelske hære er i Kristi følge – alle de hellige engle (Åbenb. 19:14, identificeret i Matt. 25:31).

Vil du se en beskrivelse af slaget – og disse fjendtlige menneskelige armeers endeligt?

I Åbenbaringen 17 er hærene fra Europas Forenede Stater -- en genoplivning af Romerriget nu under udvikling – omtalt i vers 14: "De skal føre krig mod Lammet (Kristus), og Lammet skal sejre over dem, fordi det er herrernes Herres og kongernes Konge..."

Men hvordan vil han besejre dem? Det finder vi i Zakarias' Bog:

"Men dette skal være den plage, Herren lader ramme alle de folkeslag, som drager i ledning mod Jerusalem: han lader kødet rådne på dem i levende live, øjnene rådner

307

i deres øjenhuler og tungen i deres mund" (Zak. 14:12).

Måske er det endnu mere klart i oversættelsen fra 1907: "Og det skal være den plage, med hvilken Herren skal slå alle folkene, som have stridt imod Jerusalem: han skal lade deres kød tæres hen, medens de endnu står på deres fødder. Og deres øjne skulle tæres hen i deres hulninger, og deres tunge skal tæres hen i deres mund."

Denne forrådnelse af kødet på deres krop vil ske nærmest øjeblikkelig – imens de stadig står på deres fødder.

Hvilken guddommelig gengældelse mod hærene der vil forsøge at kæmpe imod Kristus! Hvilken demonstration af guddommelig magt som den herliggjorte Kristus vil styre nationerne med. Oprørskhed imod Guds love og Guds regering skal og vil hurtigt blive slået ned.

Kan du nu indse, at al sorg og alt det onde der er tilfaldet menneskeheden, har været resultat af brud på Guds love?

Hvis ingen nogensinde havde haft andre guder frem for den sande Gud; hvis alle børn var blevet opdraget til at ære, respektere og adlyde deres forældre, og alle forældre havde opdraget børnene indenfor Guds rammer; hvis ingen nogensinde tillod sig morderiske tanker; hvis der ingen krige var, ingen mennesker der dræber andre mennesker; hvis alle ægteskaber forblev lykkelige uden at bryde troskabsloften før og efter ægteskabets indgåelse; hvis alle brød sig så meget om andres ve og vel at ingen ville stjæle – og vi kunne afskaffe lås og slå, nøgler og pengeskabe; hvis alle talte sandt – alles ord var til at stole på – alle var ærlige; hvis ingen nogensinde begærede det der ikke retmæssigt tilkom dem, men var så optaget af andres ve og vel og virkelig troede, at det er mere velsignet at give end at modtage – hvilken lykkelig verden vi da ville leve i!

I en sådan verden, hvor alle elskede og dyrkede Gud

308

af helt hjerte, sind og styrke – hvor alle var optaget af andres ve og vel ligeså meget som sit eget – ville der ikke eksistere skilsmisser – ingen ødelagte hjem eller familier, ingen ungdomsforbrydelser, ingen kriminalitet, ingen fængsler eller tvangslejre, intet politi bortset fra fredelig dirigering og overvågning som en offentlig tjeneste for alle; ingen krige og ingen militære enheder.

Men mere end det. Gud har sat fysiske såvel som åndelige love i kraft, der virker på krop og sind. Der vil ikke mere eksistere sygdomme, dårlige helbred, smerter eller lidelser. Tværtimod vil der blive livligt sprudlende helbred fyldt af dynamik og interesse for livet og entusiastisk interesse for opbyggende aktiviteter som giver lykke og glæde. Der vil blive renlighed, energiske aktiviteter, virkelig fremgang, ingen slum, ingen degenererede tilbagestående racer eller områder på jorden.

Genopstandne Helgener

Ligesom den opstandne Kristus fór til himmelen i skyer, skal han komme tilbage i skyer (Apo.G. 1:9-11; Matt 24:30). Netop når han kommer tilbage (1. Tess. 4:14-17) vil de døde i Kristus – de som har modtaget og er blevet ledt af Guds Hellige Ånd (Rom. 8:11,14) – opstå i en gigantisk opstandelse, udødeliggjorte – sammen med alle profeterne fra gammel tid (Luk. 13:28). De som har Guds Ånd og som da lever, skal i ét nu forvandles fra dødelige til udødelige (1. Kor. 15:50-54) og skal stige op sammen med de opstandne for at mødes med den nedstigende, herliggjorte Kristus (1. Tess. 4:17) i skyerne.

De skal være sammen med ham, hvor han end befinder sig i al evighed (Johs.14:3). Sammen med ham skal de komme ned fra skyerne og stå ved hans side på Oliebjerget den selv samme dag (Zak 14:4-5).

Disse forvandlede, omvendte hellige som da er gjort

309

udødelige, skal regere folkeslagene – nationer af dødelige – under Kristus (Dan. 7:22; Åbenb. 2:26-27; 3:21).

Satan Endelig Fjernet

Denne mest overvældende begivenhed i hele jordens historie, når den herliggjorte, almægtige Kristus overnaturligt og majestætisk kommer ned til jorden i skyerne, vil sætte en endelig stopper for Satans listige, forføriske og usynlige styre.

Kristi komme, i suveræn herlighed som kongernes Konge og herrernes Herre, er beskrevet i Åbenbaringen 19. Men hvilken anden begivenhed skal overstås før der kan blive fred, LYKKE og GLÆDE på jorden? Djævelen SATAN skal fjernes fra jordens trone.

Åbenbaringen 20:1-3 beretter følgende forhåndsnyheder: "Og jeg så en engel komme ned fra Himmelen med nøglen til afgrunden og en stor lænke i sin hånd. Og han greb dragen, den gamle slange, det er Djævelen og Satan og bandt ham for tusinde år og kastede ham i afgrunden og lukkede den over ham og satte segl for, så han ikke mere kunne forføre folkeslagene, før de tusinde år var til omme. Så skal han løses en lille tid."

Menneskenes æra, påvirket, forført og vildledt af Satan igennem 6000 år, vil være slut.

Satan vil ikke længere være i stand til igennem æteren, at påvirke menneskenes sind eller indgyde sin sataniske natur – den natur vi er blevet forledt til at kalde "den menneskelige natur" – ind i en intetanende menneskehed.

Den Menneskelige Natur vil ikke Straks Forsvinde

Dette betyder dog ikke, at den tilegnede sataniske holdning straks vil forsvinde fra menneskenes sind.

310

Utallige millioner vil have tilegnet sig den. Og selv om Satan til den tid vil være forhindret i fortsat at influere folk, så vil de indlærte vaner ikke forsvinde automatisk.

Men Gud gav os moralsk handlefrihed. Gud har givet os kontrol over vort eget sind, bortset fra det omfang Satans onde forførelse har gjort os blinde.

Men jordens dødelige mennesker vil ikke mere blive forførte! Nu vil den almægtige Kristus og de udødelige hellige som regerer under ham, begynde at fjerne sløret der har holdt menneskesindet i blindhed.

Det er årsagen til, at jeg siger, at fuldkommen utopi ikke kan blive indført øjeblikkeligt. Mange millioner mennesker vil fortsat fastholde en oprørsk

holdning – fyldt af forfængelighed, lyst og begær. Men ved Kristi komme vil en omskolings proces begynde, hvor de forførte sind vil blive åbnet, ledt ud af forførelsen og bragt til frivillig omvendelse.

Fra det øjeblik hvor Kristus overnaturligt overtager og forviser Satan, skal Guds lov og Den Eviges ord gå ud fra Zion og spredes over hele jorden (Esa. 2:3).

Dommen på 6000 års forvisning, som Gud lagde på Adams verden ved at afskære den fra Gud, vil være til ende. Kristus vil begynde at kalde alle dødelige på jorden til omvendelse og åndelig frelse! Guds Hellige Ånd skal strømme ud fra Jerusalem (Zak. 14:8).

Hvilken herlighed! En ny dag vil gry. Fred vil hurtigt komme. Mennesker vil vende sig bort fra "jeg vil have" vejen til "give" vejen – Guds kærlighedsvej.

EN NY CIVILISATION vil omspænde jorden!

Men hvilken slags ny verden af i morgen vil da blive udviklet? I Esa. 2:2-4 og Mikas 4:1-3 står der: "Og det skal ske i de sidste dage, at Herrens huses bjerg, grundfæstet

311

på bjergenes top, skal løfte sig op over højene. Did skal folkeslag strømme og talrige folk komme vandrende: 'Kom lad os drage til Herrens bjerg, til Jakobs Guds hus; os skal han lære sine veje, så vi kan gå på hans stier; thi fra Zion udgår åbenbaring, fra Jerusalem Herrens ord'. Da dømmes han mange folkeslag imellem, skifter ret mellem talrige fjerne folk; deres sværd skal de smede til plovjern, deres spyd til vingårdsknive; folk skal ej løfte sværd mod folk, ej øve sig i våbenfærd mere."

Tænk over det! Ikke flere krige. Ingen frygt for mennesker eller dyr. Endelig verdensfred. Der vil være en årsag til denne fred. Guds lov, som en bekendende "kristendom" påstår, er sat ud af kraft, skal udgå fra Jerusalem, og jorden skal blive fyldt af kundskab om Guds vej, som havenes dyb er fyldt af vand.

Selv de vilde dyr skal blive tamme og leve i fred. "Og ulven skal gå hos lammet, panteren hvile hos kuddet, kalven og ungløven græsse sammen, dem driver en lille dreng. Kvien og bjørnen bliver venner, deres unger ligger side om side, og løven æder strå som oksen; den spæde skal lege ved øglens hul, den afvante række sin hånd til giftslangens rede. Der gøres ej ondt og voldes ej mén i hele mit hellige bjergland; thi landet er fuldt af Herrens kundskab, som vandene dækker havenes bund" (Esa. 11:6-9).

Forestil dig de ændrede forhold!

Se på de løste problemer!

Se et glimt af en verden uden analfabetisme, uden fattigdom, uden sult og hungersnød. Se ind i en verden hvor kriminalitet er under hastigt tilbagetog, hvor folk lærer ærlighed, moralsk renhed,

312

venlighed og lykke – en verden med fred, fremgang og overstrømmende velvære.

Befolkningsekspllosionen ikke længere et Problem

Gud forudsiger store forandringer overalt i den herlige, utopiske tidsalder, som han siger snart vil bryde frem på denne jord.

Kan du forestille dig det? En verden som med store fremskridtsspring løser alle de kritiske problemer menneskene står overfor.

I dag er befolkningsekspllosionen det største og mest frygtindgydende problem af alle. De voksende befolkninger i alle lande udkonkurrerer hurtigt verdens evne til at føde dem.

Og områderne med den største befolkningsekspllosion er de underudviklede dele af verden – underudviklede, fattige lande, med analfabetisme, sygdom og overtro. Glem ikke, at kun 10 procent af jordens overflade er dyrkbar og kan pløjes. De sidste FN statistikker peger på, at verdensbefolkningen vil fordobles på ca. 34 korte år. (Red.: Bogen her er skrevet i 1985.)

Det daglige ildevarslende befolkningspres er i sandhed et af vore dages mest uoverskuelige problemer.

Men Gud har løsningen, og den er ganske enkel. Simpelthen gøre det meste af jorden dyrkbar. Indskrænk de sneklædte og forrevne bjerge, løft nogle af de dybe golde ørkendale. Omlæg verdens vejrmønstre. Gør alle ørkener grønne og frugtbare. Opdyrk kæmpeområder såsom Kalahari ørkenen, Tsjadsø bækkenet og Sahara i Afrika, Gobi ørkenen i Asien og de store amerikanske ørkener. Gør de vidtstrakte øde strækninger i Mongoliet, Sibirien, Saudi Arabien og mange af vest staterne i USA grønne og frodige.

Optø de dybe ismasser og snedriver, permafrosten og tundraen i de vidtstrakte, næsten grænseløse strækninger i Antarktis, Nordamerika, Grønland, Nordeuropa og Sibirien. Udjævn den frygtindgydende

313

Pamir gruppe med kæmpegiganterne: Himalaya, Atlasbjergene, Taurusbjergene, Pyrenæerne, Rocky Mountains, Sierra Bjergene og Hindu Kush. Udjævn de enorme strækninger i Andes Bjergene og alle de andre menneskefjendske, himmelstræbende og nærmest ubeboelige bjergegne på denne jord.

Derefter sørg for god, blidt faldende regn i passende mængder og til rette årstid.

Hvad sker der så?

Mange, mange billioner hektar af utrolig frugtbar, produktivt herlig landbrugsland bliver pludselig tilgængelig – land der kun venter på at blive opdaget og opdyrket.

Umuligt?

Ja for menneskehænder -- selvfølgelig.

Men se nu hvad Gud lover: "Frygt ikke, Jakob, du orm, Israel, du kryb! Jeg hjælper dig, lyder det fra Herren, din genløser er Israels Hellige.

"Se jeg gør dig til tærskeslæde, en ny med mange tænder; du skal tærskes og knuse bjerge, og høje skal du gøre til avner; du kaster dem, vinden tager dem, stormen hvirvler dem bort. Men du skal juble i Herren, rose dig af Israels Hellige.

"Forgæves søger de arme og fattige vand, deres tunge brænder af tørst, jeg, Herren, vil bønne dem, dem svigter ej Israels Gud. Fra nøgne høje sender jeg floder og kilder midt i dale; ørkenen gør jeg vanddrag, det tørre land til væld.

"I ørkenen giver jeg cedre, akacier, myrter, oliven; i ødemark sætter jeg cypresser tillige med elm og gran, at de må se og kende,

314

mærke sig det og indse, at Herrens hånd har gjort det, Israels Hellige skabt det" (Esa. 41:14-20).

Rent vand – Frugtbare Ørkener

Kan du forestille dig en så fabelagtig scene? Ørkener bliver grønne, frugtbare havelandskaber med træer, buske, klukkende kilder og bække; udjævnede bjergegne gjort beboelige!

Se nu hvordan Gud beskriver disse tilstande mange andre steder i Biblen.

”Da springer den halte som hjort, den stummes tunge jubler; thi vand vælder frem i ørkenen, bække i ødemarken; det glødende sand bliver vanddrag, til kildevæld tørstig land. I sjakalers bo holder hjorde rast, på strudsenes enemærker gror rør og siv” (Esa. 35:6-7).

Læs hele kapitlet i Esajas 35.

Gud siger: ”Ørken og hede skal fryde sig, ødemark juble og blomstre, blomstre frodigt som rosen og juble, ja, juble med fryd... ” (versene 1-2).

For nogle år siden var der et mindre jordskælv i en tør, støvet og smal dal begravet langt inde i bjergmassen imellem Bakersfield og Los Angeles, Californien. Ejerne, af et dengang næsten fuldstændig glemt lille feriested, som næsten altid var forladt på grund af egnens afsvedne område, overvejede at lukke forretningen og flytte derfra.

Pludselig fór der et buldrende, rystende jordskælv igennem de golde bjerge. Ikke længe efter at jorden havde stønnet og vredet sig under deres fødder, hørte de en svag rislende lyd. De løb til det tørre, støvede bækleje

315

der slyngede sig igennem deres ejendom – og blev yderst forbavsede over at se vandet risle raskt af sted. Da bækken lidt efter lidt var blevet rensset opdagede de, at det var krystalklart og rent vand – fersk og forfriskende at drikke.

Det er vel overflødigt at sige, at forretningen blomstrede op igen.

På en eller anden måde havde jordskælvet brudt en underjordisk vandåre der forårsagede, at vandet vældede op i kaskader på ejendommen.

Tænk på de vidtstrakte øde områder på denne jord. Lyder det utroligt at Gud skulle kunne få dem til at blomstre med roser og liljer? Hvorfor skulle det egentlig være så utroligt?

Bjergene blev dannet. Enorme kræfter førte til gigantiske foldninger eller kæmpesprækker og forskydninger i jordskorpen. Massive granitblokke tårnede sig op mod himlen – medens jorden rystede og slingrede under fødselsveerne fra det største jordskælv i dens historie. Bjergene blev dannet – de blev ikke til ved en tilfældighed.

Almagts Gud, der formede højene og bjergene (Amos 4:13; Sal. 90:2), vil omdanne dem og omforme jordens overflade.

Læs om de kæmpestore jordskælv der vil komme, og som direkte vil forårsage meget af genskabelsen på jordens overflade. (Se Åbenb. 16:18; Zak. 14:4). Gud siger: "Bjergene skælver for ham, højene står og svajer..." (Nah.1:5).

Land Under Havoverfladen Genvindes

Menneskene er klar over, at megen af verdens rigdomme ligger på havenes bund. Olie, guld, sølv og dusinvis af forskellige mineraler – alle utilgængelige og uberørte ligger de under de vidtstrakte oceaner. Desuden indeholder havvand en del guld ligesom størstedelen af verdens guldforekomster findes i havbunden.

Mange områder på jorden hærges af tidevandet – af brændingens uophørlige slag der

316

gradvis tager mere og mere land med sig. De lavtliggende områder i Europa, specielt Holland, består for en stor del af genindvundet land fra havet.

Forstil dig de mange flere millioner hektarer der vil blive tilgængelige, hvis verdenshavens størrelse bliver reducerede. Gud siger, at de vil blive formindskede! Esajas 11:15: "Herren udtørre Ægypterhavets vig og svinger hånden mod floden i sin Ånds vælde; han kløver den i syv bække, så man kan gå over med sko".

Det lyder utroligt – men det er sandt!

Og når Kristus bliver jordens store Hersker, vil han bruge denne magt! I et syn så Johannes englens prise Kristus ved hans komme.

De sagde: "Vi takker dig Herre, almægtige Gud du som er, og som var, fordi du har overtaget din store magt og tiltrådt dit kongedømme" (Åbenb. 11:17).

Den rette undervisning forenet med virkelig godt helbred, helbredelse af al sygdom og omvendelse fra synd, vil betyde fuldkommen utopisk helbred.

Læs Guds beskrivelse:

"Nej, der træder Herrens bæk for os i floders sted; der kan ej åreskib gå, ej vældige langskibe sejle. Thi Herren er vor dommer, Herren er vor hersker, Herren er vor konge, han bringer os frelse.

"Ingen indbygger siger: 'Jeg er syg!' Folket der har sin synd forladt" (Esa.33:21-22, 24).

Lyt til dette vidunderlige løfte: "Styrk de slappe hænder, lad de vaklende knæ blive faste, sig til de ængstede hjerter: Vær stærke, vær uden frygt!

317

Se eders Gud! Han kommer med hævn, gengæld kommer fra Gud; han kommer og frelser eder. Da åbnes de blindes øjne, de døves ører lukkes op; da springer den halte som hjort, den stummes tunge jubler..." (Esa. 36:3-6).

Gud beskriver lønnen for lydighed mod hans nådes og kærligheds love. Læg mærke til Esajas 58:8: "Som morgenrøden bryder dit lys da frem, da læges hastigt dit sår..."

Lykke i Sundhed

Når Gud beskriver forholdene med godt helbred og velstand, der skal vælde ind over jorden, siger han: "Thi jeg heler dig, læger dine sår..." (Jer 30:17).

"De kommer til Zions bjerg og jubler over Herrens fylde, over korn og most og olie og over lam og kalve. Deres sjæl er som en vandrig have, de skal aldrig vansmægte mere.

"Da fryde sig jomfru i dans, yngling og olding tilsammen. Jeg vender deres kummer til fryd, giver trøst og glæde efter sorgen. Jeg kvæger præsterne med fedt, mit flok skal mættes med min fylde, lyder det fra Herren" (Jer. 31:12-14).

Og hvorfor ikke have et godt helbred?

Hvorfor være villig til at tro, at en perfekt tilstand med godt helbred og fryd skulle være umulig? Hvorfor bliver alle disse skriftsteder ignoreret i de bekendende kristnes forkyndelse? I stedet forestiller de sig, at de vil komme i himmelen med lediggang og magelighed uden at udføre noget.

318

Overholdelse af helbredslovene giver velsignelser -- absolut garanteret godt helbred vil blive resultatet – sygdom og smitte overført til 3. og 4. generation, vil høre fortiden til.

Læs nu hvad Gud lover sit folk: "Men dersom du adlyder Herren din Guds røst og handler efter alle hans bud, som jeg pålægger dig... alle disse velsignelser vil komme over dig og nå dig, dersom du adlyder Herren din Guds røst.

"Velsignet skal du være i staden og velsignet skal du være på marken. Velsignet dit livs, din jords og dit kvægs frugt, både tillægget af dine okser og dit småkvægs yngel. Velsignet din kurv og dit dejtrug" (5. Mose. 28:1-5).

Gud viser også, hvordan de forskellige racer vender tilbage til deres lande og befolker dem: "På hin dag skal Jakob slå rod, Israel skyde og blomstre og fylde verden med frugt" (Esa. 27:6).

Gud siger at ruinerne skal genopbygges.

"Thi se, jeg kommer og vender mig til eder, og I skal dyrkes og tilsås; jeg gør mennesker, alt Israels hus, mangfoldige på eder, byerne skal bebos og ruinerne genopbygges; jeg gør mennesker og dyr mangfoldige på eder, ja de skal blive mangfoldige og frugtbare; jeg lader eder bebos som i fordums tider..." (Eze. 36:9-11).

Læs hele kapitlet 36 i Ezekiel. Gud siger "... jeg lader byerne bebo, og ruinerne skal genopbygges... Det land som var ødelagt, er blevet som Edens have, og byerne som var omstyrtet, ødelagt og nedrevet, er befæstet og beboet" (versene 33,35).

319

Hvad med alle de andre nationer?

Læs det selv: "På hin dag skal der gå en banet vej fra Ægypten (som stadig vil eksistere) til Assyrien, (mange assyrere emigrerede for et par tusinde år siden til den nordlige del af central Europa, til nutidens Tyskland) og Assyrien skal komme til Ægypten og Ægypten til Assyrien, og Ægypten skal tjene Herren sammen med Assyrien. På hin dag skal Israel selv-tredje, sammen med Ægypten og Assyrien, være en velsignelse midt på jorden som Hærskarers Herre velsigner med de ord: 'Velsignet være Ægypten, mit folk, og Assyrien, mine hænders værk, og Israel, min arvelod!'" (Esa. 19:23-25).

Ingen Analfabeter

Forestil dig hvor utrolig stort fremskridt det ville være, hvis alle lande og folk talte, læste og skrev det samme sprog.

Men i dag har store dele af jorden ikke engang et skriftsprog. Mange millioner er analfabeter – kan hverken læse eller skrive, ikke engang sit eget navn.

Efter at Kristus har overtaget denne jord, vil han indføre komplet læsekyndighed, total uddannelse og give verden et nyt rent sprog.

Dette emne alene kræver en hel bog. Hele jordens skrevne litterære produktion bliver forandret. I dag er alle sprog korrupte. De er bogstavelig talt fulde af hedenske, ukristne vendinger, overtro, vrangbetydninger, undtagelser fra regler og sproglige mærkeværdigheder.

Gud siger: "Thi da vil jeg give folkene rene læber, så de alle påkalder Herren og tjener ham endrægtigt" (Zef. 3:9).

Tænk på den nye tid med god litteratur, god musik og alt det dobbeltarbejde der kan undgås, misforståelser på grund af sprogvanskeligheder og tusindvis af

320

timer med samvittighedsfuld oversættelse. Hvilken tidsalder det vil blive når hele verden bliver rigtig oplyst – og taler samme sprog.

Hvad med den Økonomiske Struktur?

Gud viser at Jerusalem vil blive jordens hovedstad, både åndeligt og finansielt.

Om den nyopførte stad siger Gud: "... da stråler dit øje af glæde, dit hjerte banker og svulmer; thi havets skatte (det meste af verdens guld og sølvreserver ligger under oceanerne) bliver dine, til dig kommer folkenes rigdom" (Esa 60:5).

Men, som vi allerede har læst, siger Gud den Almægtige, at han vil hæve mange af de steder der nu er dækket af havene; han vil gøre store områder tilgængelige. Forskerne ved allerede nu, at det meste af jordens råmateriale ligger i jordlagene under havenes dyb.

Gud siger, at denne uendelige rigdom vil blive tilgængelig for brug under Kristi regering her på jorden.

Gud siger, at centeret for verdens rigdomme vil blive i Jerusalem, og at de umådelige genopbygningsprogrammer, rehabiliteringsprocesser og den nye tidsalders pionerarbejde der skal udføres, vil blive bakket op af denne rigdom.

"... Endnu en gang om en liden stund vil jeg ryste himmel og jord, hav og tørt land, og jeg vil ryste alle folkene, og da skal alle folkenes skatte komme hid, og jeg fylder dette hus med herlighed, siger Hærskarers Herre. Mit er sølvet, og mit er guld, lyder det fra Hærskarers Herre" (Hag. 2:6-8). Men Guds store skattekammer vil stå til det offentliges rådighed. Ingen guldbarrer deponeret i dybe underjordiske hvælvinger – fuldstændig til ingen nytte

bortset fra deres betydning – ingen frygt for tyveri eller plyndring. Templet i sin betagende skønhed,

321

hovedbygningen i hovedstaden, vil blive Kristi regeringspalads.

En fast standard vil blive etableret og værdierne vil aldrig svinge. Ikke flere spekulationer eller hasardspil med andres evner.

Aldrig mere skal nogen blive rige ved at investere i andres arbejde og kreative evner. Ingen aktiemarkeder, verdensbanker, finanscentre, forsikringselskaber, kreditforeninger, låneagenter og afbetalingskontrakter.

Under Guds overstrømmende styre vil folk kun købe det de har behov for, når de har råd og kontanter til at betale med. Ingen rentepålæg. Ingen skatter.

Tiende Systemet

Tiendesystemet vil blive universelt. Vore dages regeringer forlanger op til 40, 50, ja, endog 90 procent i arveafgifter, indkomstskatter, indirekte skatter; stats-, amts- og kommuneskat, skoleafgifter og byskat.

Men Gud forlanger kun ti procent. Og med disse ti procent vil hele jordens statsstyre, uddannelse og åndelige lederskab blive finansieret.

”Skal et menneske bedrage Gud? I bedrager mig jo! Og I spørger: ’Hvorved har vi bedraget dig?’ (Og Gud svarer) Med tienden og offerydelsen. I trues af forbandelse og bedrager dog mig, ja, hele folket gør det! Bring hele tienden til forrådshuset, så der kan være mad i mit hus; sæt mig på prøve dermed, siger Hærskarers Herre, om jeg da ikke åbner eder himmelens sluser og udøser velsignelse over eder i overmål” (Mal. 3:8-10). Denne profeti er for vore dage.

322

Og hvilken velsignelse dette vil blive. Ingen finansielle byrder som de fleste folk er plaget af i dag.

Gud siger at finansielle velsignelser vil blive dagens orden.

Afskaffelse af ulykker, naturkatastrofer, rust, forrådnelse og sygdom, tyverier og røverier fra fabrikker, lagre og produktionsanstalter, ville gøre det muligt at sælge varerne meget billigere og endda med større fortjeneste.

Vejrmønstret

Afskaf vejrproblemer, insektskader og plantesygdomme – tab igennem regeringens priskontrol og oversvømmede markeder – hvordan ville det ændre bøndernes vilkår?

Gud vil gennemføre alt dette. Vor Gud er vor mangemilliardær himmelske Fader. "Mit er sølvet, og mit er guldets," siger han i Haggajs Bog 2:8.

Og Gud vil, at hvert eneste af hans børn skal have virkelig fremgang. "Du elskede! Jeg ønsker at du i alle måder må have det godt og være rask..." (3. Johs. 2) Kristus sagde, "Jeg er kommet for at de skal have liv og have overflod" (Johs.10:10).

Gud vil, at enhver skal leve i fulde drag og i overflod. Men se på de materielle "succeser" du har kendskab til. Var de virkelig lykkelige? Som J. Paul Getty, en af verdens rigeste mænd skulle have sagt: "Jeg ville give alle mine millioner for bare ét lykkeligt ægteskab!"

I Guds Rige vil Guds bud blive adlydt. De vil blive standard for handel, finans- og forretningsliv og hele verdensøkonomiens struktur vil blive reguleret efter dem.

Alt vil blive på basis af "at give". Kristus sagde: "Giv, så skal der gives jer. Et godt, presset, rystet, topfuldt mål

323

skal de give i jeres skød; thi det mål I måler med, med det skal I selv få tilmålt igen" (Luk. 6:38).

Denne "givende" standard vil blive grundlæggende i Guds regering på jorden – ikke chikaneriet med at kradse til sig og se igennem fingrene med midlerne – stræbe og føre bag lyset i smug og i hemmelighed, groft og sjofelt at bedrage og lyve -- som er så normalt i dagens forretningsverden.

Men når Gud omvender den oprørske menneskehed ved at vise sin vældige magt – når han lader sine løfter gå i opfyldelse: "Så sandt jeg lever, siger Herren, for mig skal hvert knæ bøje sig, og hver tunge skal lovprise Gud" (Rom.14:11), når han ydmyger menneskenes forfængelighed og stolte ånd – da bliver menneskene villige til at "give".

Men indtil Gud bryder menneskenes arrogante ånd (Esa 2:10-12, 17) – vil folk på jorden ikke være rede til at godkende en så vidunderlig, kærlig, generøs og ærlig "give standard" der skal gælde for hele økonomien.

Det ville kræve en tyk bog bare at begynde beskrivelsen af de herlige tilstande som kunne herske på jorden – og som til slut vil herske -- når menneskesindet er blevet ydmyget, omvendt og har modtaget Guds egen natur og karakter (2. Pet. 1:4).

Aldrig mere vil nogen bygge et hus han ikke har råd til eller brug for, for at leje det ud til lejere som så hjælper ham med at betale det. Ingen renter. Gud siger det er synd at udlåne penge for "åger" eller renter.

En gang hvert halvtredsindstyvende år vil al gæld, offentlig såvel som privat, blive totalt slettet.

Verdensøkonomien Saneres

Eftersom regeringerne vil ligge i hænderne på Guds åndelige familie og blive delvis administreret af menneskelige ledere direkte underlagt den store regerende Gud familie – og eftersom der ikke vil eksistere enorme direktorater med overopsyn over

324

andre direktorater, der mistænksomt overvåger hinanden; ingen militære organisationer; ingen efterretningstjenester, ingen spionagecentraler eller medlemmer af Interpol; ingen kæmpekarteller, monopoler, fagforbund eller gigantiske regeringsfinansierede projekter – da vil verdensøkonomien igen blive sund.

Tænk over det. Ingen udlandshjælp mere – ingen tabte milliarder for at købe "elskere" (allierede) (Eze. 23:9, 22; 1:2, 19; Eze. 16) som alligevel vender dig ryggen og svigter dig senere. Ikke flere statsgarantier med strenge vilkår for industri, videnskab og rumteknologi, til skoler og forskningsinstitutter.

I stedet for vil hver eneste nødvendige industri, undervisningsinstitution og forretningsforetagende have sunde finansielle forhold. Sikke en vidunderlig verden det vil blive!

Strukturen i Morgendagens Verdensregering

Læg nu mærke til hvordan den nye verdensregering vil virke de næste tusinde år. Det vil ikke blive et såkaldt demokrati. Det vil ikke blive socialisme, ikke kommunisme eller fascisme. Det vil ikke blive et menneskekongedømme, oligarki eller plutokrati. Det vil ikke blive menneskers regering over mennesker. Mennesket har bevist hvor aldeles uegnet det er til at styre sig selv.

Det vil blive en guddommelig regering – et teokrati – Guds regering over mennesker. Det vil ikke blive styret nedenfra og opad. Folket vil ikke have stemmeret. Det vil ikke blive regering fra eller af folket – men det vil blive en regering for folket. Det vil blive en regering fra toppen (Gud den Almægtige) og ned. Hierarkisk regeringsform.

Der vil ikke blive holdt valgkampagner, ingen dyre middage for at rejse midler til valgkampagner. Ingen beskidte politiske kampagner, hvor kandidaterne søger at fremstille sig selv bedst muligt, ved at bagtale, fordømme og

325

mistænkeliggør modstandere. Der vil ikke blive brugt tid på at søle andre til for at tilfredsstille eget magtbegær.

Intet menneske vil få regeringsposter. Alle i regeringen vil være guddommelige åndelige væsener fra Guds Rige – fra Gud Familien.

Alle embedsmænd vil blive udnævnt af den guddommelige Kristus; han læser og kender menneskenes hjerte, deres inderste karakter, evner eller mangel på evner. En beskrivelse af Kristi overnaturlige indsigt i andres inderste karakter kan du finde i Esajas 11:2-5.

Bemærk nu: "Og Herrens Ånd skal hvile over ham, visdoms og forstands Ånd, råds og styrkes Ånd, Herrens kundskabs og frygts Ånd. Hans hu står til Herrens frygt; han dømmes ej efter, hvad øjnene ser, skønner ej efter, hvad ørerne hører (sladder). Han dømmes de ringe med retfærd, fælder redelig dom over landets arme..." (Esa.11: 2-4).

Husk på, at Gud er Den Højeste Høje og han er kærlighed – han giver -- han styrer med udadvendt omsorg de regerede. Han vil regere for at opnå det højest mulige gode for folket. De dygtigste, mest retfærdige, de bedst egnede til tjenesten vil blive indsat i embeder med ansvar og magt.

Til den tid vil der være to slags væsener på jorden – mennesker, der regeres af de der er gjort guddommelige. Nogle opstandne hellige vil herske over ti byer, andre over fem (Luk. 19:17-19).

Tænk på det – ingen penge kastes bort på politiske kampagner. Ingen splittelse i politiske partier med skænderier og had. Ingen politiske partier overhovedet!

Hvad Er Den Nye Pagt?

Under den Nye Pagt som Kristus

kommer og indfører, vil vi kort sagt få lykke, fred, overflod og retfærdighed til alle på jorden. Har du nogensinde sat dig ind i denne Nye Pagt, og hvad den indeholder? Regnede du med at den ville afskaffe Guds lov? Det er lige modsat: "Thi dette er den pagt (som Kristus vil oprette når han kommer), jeg i dagene herefter vil oprette med Israels hus... jeg vil give mine love i deres sind, og på deres hjerter vil jeg skrive dem..." (Hebr. 8:10).

Når Guds love er i vore hjerter – når vi elsker Guds veje, og af hele hjertet ønsker at leve efter dem, vil den menneskelige natur blive undertvunget – folk vil ønske at leve efter den eneste vej der fører til fred, glæde, overflod og lykkeligt velvære!

Men husk på, at de resterende mennesker på jorden efter Kristi genkomst – de vil blive ledet af Kristus, de genopstandne og de der blev forvandlet til udødelighed – vil stadig have den menneskelige natur. De vil stadig være uomvendte.

To Handlingsmåder

Kristus og Guds regerende Rige som da er indført som den regerende familie, vil frembringe den kommende utopi igennem to fundamentale handlemåder.

- Al kriminalitet og organiseret oprør vil blive slået ned med magt – guddommelig overnaturlig magt.
- Kristus vil da tage fat på at omskole og frelse, dvs. åndeligt at omvende verden.

Læg først mærke til, hvordan de sociale og religiøse skikke vil blive ændrede med guddommelig magt.

Gud gav syv årlige fester og helligdage, som han påbød skulle overholdes. De indeholdt stor og meningsfuld betydning. De skulle være billedet på Guds mesterplan til udarbejdelse af hans hensigt med menneskeheden. De blev indstiftet for altid. Jesus holdt dem og gav os dermed sit eget eksempel. Apostlene holdt dem (Apo.G. 18:21; 20:6,

16; 1. Kor. 5:8; 16:8). Den sande Oprindelige Kirke, inklusiv de omvendte hedninger, holdt dem.

De var Guds vej – Guds skikke for hans folk. Men folk forkastede Guds veje og skikke, de fulgte de hedenske religioners traditioner i stedet. Folk gjorde hvad de selv anså for at være ret. Og lige siden har menneskesindet i denne

verden været fjendtligt indstillet imod Gud (Rom. 8:7), fjendtlige attituder imod Guds livsmønster har fået overhånd. De veje menneskene anser for ret, har været modsat vejene der fører til fred, lykke og overstrømmende liv. Disse gale veje bliver i dag accepteret som rette af de fleste mennesker! Vi er klar over at de fleste der læser dette, også vil anse dem for at være de rette.

Kan vi fatte og forstå, at "Mangen vej synes manden ret, og så er dens ende dog dødens veje" (Ordsp. 14:12). Og hvis vi bladrer til Ordsprogenes Bog 16:25 vil vi se, at det er gentaget: "Mangen vej synes manden ret, og så er dens ende dog dødens veje."

Igennem Moses sagde Gud: "I må ikke bære jer ad som I nu for tiden gør her, hvor enhver gør, hvad han finder for godt" (5. Mose. 12:8). Og igen: "Så vogt dig for at lade dig lokke til at gå i deres fodspor, efter at de er udryddet foran dig, og for at spørge dig for angående deres guder, idet du siger: 'Hvorledes plejede disse folkeslag at dyrke deres guder? Således vil også jeg bære mig ad.' Således må du ikke bære dig ad over for Herren din Gud; thi alt, hvad der er Herren en vederstyggelighed, alt, hvad han hader, har de gjort over for deres guder..." (5. Mose. 12:30-31).

Nu om dage forkaster den bekendende kristne verden Guds helligdage; de der er hellige for ham, men som en forført "Kristendom" hader. I stedet holder de hedenske dage --Jul, Nytår, traditionel Påske og flere -- "som Gud hader"! Mange ved udmærket godt og indrømmer også

328

at de er hedenske; men, påstår de, "vi holder dem ikke for at dyrke de hedenske guder, vi bruger deres skikke for at dyrke Kristus og den sande Gud."

Det er vejen som folk "synes er ret". De mener sikkert ikke noget galt med det. De er forført. En forført person ved ikke selv, at han tager fejl. Han tror han har ret. Han kan være lige så oprigtig, som de der har fundet Guds vej og følger den. Men Gud siger, at han ikke vil godtage den slags ihukommelse eller dyrkelse. Det er Gud en vederstyggelighed – "som han hader".

Men det er dem som har været forførte, hvis øjne Gud vil åbne til at forstå hans sandhed, når Kristus vender tilbage for at regere alle dødelige folkeslag, der fortsat er i live

Alle Vil Holde Guds Højtider

Folk vil ikke længere være forblændet og forført med hensyn til Guds love og veje. Han vil da ikke længere tolerere ulydighed mod sine bud.

Gå nu til Zakarias 14. kapitel:

”Men alle de, der bliver tilbage af alle folkene, som kommer imod Jerusalem (dvs. de der ikke var imellem hærene, der på overnaturlig måde blev tilintetgjort) skal år efter år drage derop for at tilbede kongen, Hærskarers Herre, og fejre løvhyttefest” (vers 16).

Løvhyttefesten er en af de syv årlige højtider som Gud påbød sit folk at overholde. Men oldtidens Israel gjorde oprør. De forkastede Guds højtider og vendte sig til de hedenske højtider. Jøderne, efter Ezra og Nehemias, overholdt dem. Men falske ”kristne” præster lærte at Guds højtider var ”del af det gamle mosaiske system og ikke for os i dag”. Præsteskabet forførte folk og fyldte dem med fordomme. Folk blev forført til at tro, at jul, nytårsfest, traditionel påske osv. var indstiftet af Kristus.

329

Men Kristus kommer tilbage til jorden for at genoprette Guds veje og Guds højtider. De der trodsigt nægter at overholde højtiderne – de som fnyser ad dem med bidende foragt – vil komme til at overholde dem, når Kristus kommer. Læg mærke til følgende skriftsted:

”Og dersom nogen af jordens slægter (også de hedenske nationer) ikke drager op til Jerusalem for at tilbede kongen, Hærskarers Herre, skal der ikke falde regn hos dem. Og dersom Ægyptens slægt ikke drager derop og komme derhen, så skal de rammes af den plage, Herren lader ramme folkene. Det er straffen over ægypterne og alle de folk som ikke drager op for at fejre løvhyttefest” (Zak. 14:17-19).

Disse passager viser metoderne Kristus vil anvende til at ”herske med jernspir” – hvordan han vil bruge overnaturlig magt for at få folk fra alle nationer ind på sine rette veje – veje der fører til sande velsignelser.

Den Perfekte Regering

Ja, Jesus Kristus vil meget snart vende tilbage til denne jord. Han vil komme i magt og herlighed. Han kommer for at regere alle nationerne!

Men han vil ikke regere og overvåge alene. Han vil opstille en verdensregering. Det bliver en højest velorganiseret regering, med mange vigtige embeder.

Her er det på sin plads at forklare hvordan denne perfekte regeringsform vil komme til at virke.

Det er først og fremmest Guds regering – ikke en regering af mennesker. Mennesker vil stadig ikke erkende det, men mennesket har gennem 6000 år af ineffektive, forkludrede og spildte anstrengelser vist, at dødelige mennesker er fuldstændig ude af stand til at styre sig selv på rette vis.

Når det drejer sig om menneskets evne til at styre og regere, siger Gud om vore dages statstjenestemænd: "Med ret kalder ingen til doms eller fører ærligt sin sag. Man stoler på tomt, taler falsk, man undfanger kval, føder uret... deres fødder haster til ondt, til at udgyde skyldfrit blod; deres tanker er ulykkestanke; hvor de færdes, er vold og våde; de kender ej fredens veje, der er ingen ret i deres spor; de gør sig krogede stier; fred kender ingen, som træder dem" (Esa 59:4, 7-8).

Og så siger folk under dette menneskelige vanstyre: "Derfor er ret os fjern, og retfærd når os ikke; vi bier på lys (løsning på samfundsmæssige, personlige, nationale og internationale problemer) – se, mørke, på dawningen, men vandrer i mulm; vi famler os langs væggen som blinde, famler, som savned vi øjne, vi snubler ved middag som i skumring, er som døde i vor kraftigste alder" (versene 9-10).

Og derefter, i dette kapitel der forudsiger vor tid, får vi den endelige løsning: "En genløser kommer fra Zion..." (Vers 20). Og videre: "Gør dig rede, bliv lys, thi dit lys er kommet, Herrens herlighed er oprundet over dig" (Esa. 60:1).

Det eneste håb om retfærdighed, om fred, sandhed og sande løsninger på alle problemerne i denne verden, er Kristi komme i magt og herlighed for at etablere en verdensregering – den rette regering – Guds Regering.

I denne og mange andre passager viser Gud i sit ord til menneskeheden, hvor aldeles hjælpeløs den er til at styre sig selv og sine. Nu har 6000 år med menneskenes eksperimenter bragt os til randen af kosmisk selvmord.

Med andre ord vil det sige, at i de første 6000 år, af Guds 7000-års plan, fik Satan tilladelse til at forføre verden, derefter kommer 1000 år (en tusindårs dag), hvor Satan ikke vil blive tilladt at udføre sit forføriske "værk". Sagt på en anden måde, Gud afsatte seks tusindårs dage, hvori mennesket kunne hengive sig til åndeligt slaveri under synden, efterfulgt af tusind år med åndelig hvile under Guds påtvungne Regering.

Regeringen Planlagt fra Begyndelsen

Og nu kommer den vidunderlige sandhed. Nu kommer vi til den åbenbarede indsigt i den fantastiske planlægning, forberedelse og organisation af Guds perfekte regering.

Der vil ikke forekomme uegnede og egoistiske, ambitiøse politikere, der forsøger at lægge deres begærlige hænder på regeringsmagtens tøjler ved

hjælp af denne verdens vildledende politiske metoder. I dag bliver man opfordret til at stemme på kandidater man ikke kender ret meget til – folk hvis kvalifikationer stort set er fremstillet ukorrekt. I Guds snart kommende Regering, vil alle embedsmænd med ansvar være blevet prøvet og testet, trænet og have opnået erfaring; de skal også have kvalificeret sig efter Guds målestok. Dette faktum illustrerer nødvendigheden og hensigten med Kirken. Kirkens opgave er ikke blot at omvende "førstegrøden" – ikke blot at frelse de der specielt bliver kaldet ud af verden og ind i Kirken, men også at forberede og træne dem til disse lederstillinger i Riget, når frelse skal gøres tilgængelig for alle der lever.

Gud var forudseende i sin planlægning, ikke kun for sin egen regering der skulle regere på jorden. Han sagde faktisk til Adam: "Gå nu, planlæg dine egne menneskelige regeringsformer, skab dine egne guder og religioner efter din egen opfindsomhed, udvikl dine egne kundskaber og undervisningsstrukturer,

332

planlæg dine egne sociale systemer (kort sagt, organiser din egen menneske civilisation)."

Men idet Gud dømte menneskeheden til at være afskåret fra sig i 6000 år, forbeholdte han sig samtidig ret til at indkalde nogle til særopgaver, og til nærkontakt med dem han ville vælge hen ad vejen til disse formål. I løbet af denne "menneskets dag" har Gud sideløbende forberedt sin egen tusindårige civilisation på alle områder – med statsstyre, undervisning, religion – hele Guds civilisation.

Det begyndte med Abraham. På den tid var han den eneste mand på jorden med en stærk karakter, samtidig med at han var ydmyg og underkastede sig Gud i fuldstændig lydighed – lydighed mod Guds love, anvisninger og lederskab. Abraham var en sådan mand.

Med Abraham begyndte Gud at træne mænd til ansvarsfulde topstillinger i den kommende verden. Abraham levede i den mest "avancerede" civilisation – den mest udviklede og, som folk dengang troede, det bedste sted at være.

Gud sagde til Abraham (der da hed Abram), "Drag ud af dit land, fra din slægt og din faders hus til det land jeg vil vise dig" (1. Mose. 12:1).

Abraham argumenterede ikke med Gud. Han sagde ikke, "Jamen hvorfor? Hvorfor skal jeg forlade alle glæderne her i denne civilisation – opgive familie og venner?" Abraham modsagde og nølede ikke.

Der står ganske enkelt skrevet: "Og Abram gik..." (vers 4).

Abraham blev sat på alvorlige prøvelser. Men efter hans død sagde Gud: "Abraham adlød mine ord og holdt mine forskrifter efterrettelig, mine bud, anordninger og love" (1. Mose. 26:5).

Abraham var under optræning til en høj placering i

333

Guds Regering, der nu snart vil styre verden. Han var troende, han var lydige og loyal mod Guds Regering – dens forskrifter og love.

Abraham fik de løfter som hvert eneste menneskes frelse i Kristus hviler på. Han bliver kaldt de (menneskelige) troendes fader (Gal.3:7). Til hedningerne i Galatien skrev apostlen Paulus: "Men når I hører Kristus til, da er I (hedninger) jo Abrahams afkom, arvinger i kraft af forjættelse" (Gal.3:29). I vers 16 havde han sagt: " Nu blev forjættelserne tilsagt Abraham og hans afkom (Kristus)..."

Med Abraham begyndte Gud at forberede sit rige og uddanne topfolk til embederne i sin kommende civilisation. Da Abraham viste sig lydige, velsignede Gud hans arbejde og lod ham blive rig. Gud gav ham erfaring i at håndtere store rigdomme med klogskab og i at dirigere en stor styrke af mænd under sig.

Isak blev opdraget i Guds veje og i lydighed mod Guds Regering af den gudfrygtige og lydige Abraham. Han blev medarving sammen med sin fader Abraham. Også han var blevet trænet i lydighed, og i at lede og dirigere andre.

Derefter blev Jakob, der var født til denne rige arv, uddannet til at følge de samme mønstre som Abraham og Isak have lært. Selv om hans svigerfar snød ham og holdt ham nede, blev Jakob også meget velhavende. Han var dog menneskelig – som Abraham og Isak og alle mennesker. Han begik fejl. Men han overvandt dem. Han angrede. Han holdt ud med Gud. Han gav aldrig op! Han udviklede kvaliteter og karakter til lederskab. Han blev faderen til de tolv største af fremtidens nationer i den snart kommende verden af i morgen.

Mønsteret i Regerings Organisation

Gud har ikke brugt mange ord på at forklare detaljeret og præcist hvordan hans

334

kommende verdensregering vil blive organiseret. Alligevel har han givet os hovedmønstret i store træk. Han har fortalt præcist hvor 14 højt placerede udøvende myndigheder (inklusiv Kristus) vil passe ind. Ud fra dem kan vi slutte os til en stor del af den resterende regeringsstruktur. Meget af den kommende regeringsstruktur er i hvert fald stærkt indikeret ud fra det, der er klart åbenbaret.

Vi ved, at det vil blive Guds Regering. Gud den Almægtige – Jesu Kristi Fader – er den Øverste Lovgiver, og Hoved over Kristus og alt hvad der er til. Vi ved, at Jesus Kristus skal være Konge over konger og Herre over herrer – over stat og kirke forenet i ham.

Vi ved, at Kong David fra oldtidens Israel (detaljer senere) vil blive konge over de tolv store nationer som består af bogstavelige efterkommere fra Israels tolv stammer. Vi ved, at hver af de tolv apostle vil blive konger og sidde på troner, hvorfra de skal regere over én af de store nationer, der nedstammer fra Israels stammer.

Vi ved, at det vil blive regering ovenfra og ned. Det vil blive en entydig autoritetskæde. Ingen vil blive valgt af folket. Dødelige mennesker har bevist, at de ikke forstår hvordan kvalifikationer skal bedømmes, og at de ikke kender menneskers indre sind og hjerter, intentioner og evner. Alle vil blive udpegede på guddommelig vis. Alle embeder med regeringsansvar og autoritet vil blive besat af genopstandne udødelige, genfødt af Gud – ikke længere mennesker af kød og blod.

Med dette i erindring – at Abraham er (den menneskelige) fader til alle som er af Kristus, og som er arvinger til frelsen -- bliver det klart, at Abraham vil få et højere embede i Guds Rige end David, og at han vil være over både israelitter og hedninger. Han er "far" til såvel omvendte hedninger som israelitter.

335

Endvidere bruger Biblen mange gange udtrykket "Abraham, Isak og Jakob" grupperet sammen som et team og kalder dem tilsammen "fædrene". For løfterne blev gentaget også til Isak og Jakob, hvis navn blev ændret til Israel. Det der klart er åbenbaret indikerer derfor at Abraham, Isak og Jakob vil fungere som et team på topplan, med Abraham som "formand" umiddelbart under Kristus i Guds kommende verdensregering.

Jesus sagde selv, at Abraham, Isak og Jakob vil være i dette herlige og herliggjorte rige (Luk. 13:28).

Josef kvalificerede sig på en ganske særskilt måde. Vi kommer tilbage til ham lidt senere.

Både Stat og Kirke

Et andet princip bliver gjort klar i Guds Ord: Kirke og stat vil blive forenet under Kristus. Der vil blive én regering over alle nationerne. Der vil blive én Kirke – én Gud—én religion – ét undervisningssystem – én social orden. Og efter Guds oprindelige mønster i det gamle Israel, vil de være forenede.

Tre mænd – Peter, Jakob og Johannes der var imellem de oprindelige tolv apostle – fik det privilegium at se Guds Rige i et syn (Matt. 17:9). I dette syn, blev Jesus, som i virkeligheden var personligt tilstede, forvandlet – og så ud som den herliggjorte Kristus. Hans ansigt blev lyst og skinnede som solen, hans klæder hvide som lyset. To andre blev set sammen med ham i synet – dette glimt ind i Guds kommende Rige – det var Moses og Elias. Disse to, i synet, repræsenterede ledelsen for stat og kirke med og under Kristus, som det vil blive i Guds Rige. Både Moses og Elias kvalificerede sig i løbet af deres levetid som mennesker til meget høje embeder i Guds Rige. Moses var den

336

ved hvem Kristus (ja, Kristus var Gud i Det Gamle Testamente, som mange skriftsteder bekræfter) gav lovene og regeringsforskrifterne til nationen Israel. Moses blev trænet som søn af farao (konge af Egypten). Hans træning og erfaringer stammede fra hedningerne såvel som fra Israels børn.

Elias er frem for alle andre fremstillet i skrifterne, den profet der genoprettede tilbedelsen af den sande Gud og lydighed mod hans bud. Da Elias gav Kong Akab ordre til at samle "hele Israel" på Karmels bjerg (1. Kong. 18:19-21) sammen med Baals og Asjeras' (der på engelsk er Easter og på tysk Oster, navnet for – traditionel Påske – kommer fra Asjera!) profeter, sagde han: "Hvor længe vil I blive ved at halte til begge sider? Er Herren Gud, så hold eder til ham, og er Baal Gud, så hold eder til ham..." (vers 21). Og da ilden, efter Elias' bøn på 18 sekunder (vers 36-37), ved et mirakel faldt ned fra himlen og fortærede Elias' offer, faldt folket på deres ansigter og sagde: "Herren er Gud, Herren er Gud" (vers 39).

Synet med Jesu forklarelse (Matt. 16:27 til 17:9) gav apostlene Peter, Jakob og Johannes en forsmag på Kristi genkomst i sit rige – sådan som han vil komme. Dette indikerer derfor, at Moses og Elias repræsenterede ledelser under Kristus -- over den statslige og nationale verdensregering (under Moses) og kirken og den religiøse aktivitet (under Elias).

Disse to mænd vil, ligesom "fædrene" Abraham, Isak og Israel, blive genoplivet til udødelighed i magt og herlighed. Visse indikationer peger også hen imod, at under Kristus som Konge over konger og "fædrene" som er Kristi topteam – vil Moses stå over al organiseret national og international

statsstyrelse; og Elias over al organiseret kirke-, religions- og uddannelsesmæssig aktivitet.

Faktisk er evangeliet og den religiøse udvikling ene og alene åndelig uddannelse. Det er af stor betydning, at Elias havde organiseret og ledet tre skoler eller

337

lærestalter (2. Konge 2:3-5; 4:38 – i Betel, Jeriko og Gilgal), der underviste i Guds sandhed, i en verden der var fordærvet af falsk hedensk uddannelse.

På Det Nationale Plan

Vi vil nu vinde yderligere indsigt i organisationen i Guds kommende verdensregering. På det nationale plan vil nationerne, der nedstammer fra Efraim og Manasse (Josefs æt), blive de to ledende i verden (Jer 30:16-18; 31: 4-11, 18-20; Esa. 14:1-2; 5. Mose. 28:13).

Men næst efter dem kommer folkene fra resten af Israels stammer. Og derefter kommer hedningerne, som også er blevet overstrømmet med overflod og velsignelser.

Den opstandne og udødeliggjorte Kong David vil blive konge over Israels tolv nationer under Moses (Jer. 30:9; Eze. 34:23-24; 37:24-25). Alle de oprindelige apostle vil blive konger under David i en af disse superrige nationer (Matt. 19:28).

Under apostlene, der nu alle er blevet konger over et stort folk, vil der være regenter over distrikter, stater, amter, kommuner, og over byer.

Men i hvert eneste tilfælde vil alle disse konger og regenter være opstandne udødelige væsener, der er blevet genfødt ind i Guds Rige (familie) som åndelige personer – ikke længere dødelige af kød og blod. Og i hvert eneste tilfælde vil de have kvalificeret sig, ikke alene ved omvendelse, men ved overvindelse, åndelig karakter opbygning og udvikling i Kristi kundskab -- trænede i at adlyde Guds love og regering, såvel som de vil have lært at styre andre.

Lignelsen om pundene (Luk. 19:11-27) og talenterne (Matt. 25:14-30) gør dette meget klart. Den der

338

tidoblede sine åndelige evner, vil styre ti byer. Men den som kun udviklede halv så meget af Guds karakter og evner, vil få overdraget fem byer. Lignelsen med talenterne viser det samme, men også at vi skal dømmes ud fra, hvor godt vi udnyttede det vi fik tildelt. Dvs. at mindre evnerige vil blive bedømt efter motivering, flid, iver og udholdenhed i forhold til evnerne. Der vil blive forlangt meget af den der arvede store naturlige evner og åndelige gaver. Den som har mindre evner, har lige så stor mulighed for at få løn i Guds Rige som den med de store evner – hvis han prøver ligeså hårdt.

Hvad med alle hedninge folkeslagene? Hvem vil få topstillingerne over dem?

Der er stærke antydninger -- selv om intet direkte udsagn findes – der, i henhold til principper og direkte åbenbarede opgaver, peger på, at profeten Daniel vil blive konge over dem alle direkte under Moses. Hvilken anden profet – hvilken Guds mand – lod Gud træne til højeste autoritet i verdens allerførste Imperiums regering? Og hvem nægtede at følge de hedenske skikke og traditioner på trods af at være næst efter kongen i autoritet? Hvem viste sig at være loyal mod Gud, dyrke og adlyde Guds love – samtidig med at være ansat på topplan i det første verdensrige?

Ene og alene profeten Daniel. Umiddelbart kunne man tænke sig, at Kristus ville sætte apostlen Paulus som leder – under Moses og under Kristus – over alle hedningefolkene. Og sandt nok kvalificerede Paulus sig til et højt embede over hedningerne.

Men Daniel var tvunget til næsten daglig kontakt med kongen af verdens første verdensregering. Og selv om det var et menneskeligt styre, udviste Daniel

339

fuldstændig loyalitet mod Gud og Guds styre. Han blev brugt til at åbenbare for Kong Nebukadnezar og hans nærmeste stormænd, at det er Gud der regerer over alle kongeriger. Daniel frabad sig kongens overdådige mad og delikatesser -- som også bestod af det der er urent i overensstemmelse med Guds helbredslove. Han bad til Gud tre gange om dagen, selv om det betød at blive kastet i løvekulen. Han stolede på, at Gud ville beskytte og befri ham fra løverne. Han vandt viden og visdom i statssager og i statens regeringsadministration over mange folkeslag.

Da Gud igennem profeten Ezekiel nævnte tre af de mest retfærdige mænd der nogensinde havde levet, var Daniel en af dem. De andre to var Noah og Job (Eze. 14:14, 20). Og det er tydeligt, at Gud vil tilskrive Noah og Job højtstående embeder. Mere om det senere.

I sit Ord gav Gud Daniel forsikring om, at han vil komme med i Guds Rige når opstandelsen indtræffer (Dan. 12:13).

I forbifarten er det en interessant mulighed at forestille sig, at Daniels tre kollegaer der også var ansatte i Kaldæerriget, Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego vil arbejde som et team med og under Daniel, ligesom de tre "fædre" sandsynligvis vil tjene under Kristus selv. Faktisk er der flere af den slags mulige teams.

Men hvad med Paulus? På samme måde som de tolv oprindelige apostle blev sendt til det "forsvundne" Israels hus, blev apostlen Paulus sendt til hedningerne. Dette er nøglen. Kristus sagde selv udtrykkeligt, at alle tolv apostle skal blive konger over hver sin nation i Israel. Det er utænkeligt at Paulus kun skulle blive sat over én hedensk nation. Det kan endog tænkes, at Paulus rangerer lidt højere i evner og opnåede større resultater end nogen af de andre

340

tolv apostle. Desuden vil de hedenske nationer ikke blive så store som de israelske nationer.

Alt tyder derfor på, at Paulus vil få et embede over alle hedningefolkene men under Daniel.

Kristus selv vil naturligvis udvælge konger til hver hedensk nation. Og distriktsregenter under dem, samt regenter over byer. Der er ingen antydninger om hvem disse vil blive, udover apostle og evangelister der arbejdede sammen med og direkte under Paulus – Barnabas, Silas, Timoteus, Titus, Lukas, Markus, Filemon osv. – uden tvivl vil de få vigtige embeder. Hvad med de hellige fra Kirkens første blomstrende år, da medlemstallet nærmest eksploderede og øgedes med mangfoldige omvendte mennesker? Og hvad med de mange som senere og helt op til vore dage er blevet omvendte?

Det Internationale Niveau

Ud over disse udnævnelser til at styre lande og grupper af lande på det nationale plan som er åbenbaret og antydet, vil der blive mange højtstående stillinger på det internationale plan med videnskabelige og sociale funktioner. Og der er indikationer på det, nogle af disse foretagender vil indeholde, og de mulige – for ikke at sige de sandsynlige – personer der vil beklæde dem.

Eftersom Noah levede først lad os begynde med ham. I Noahs dage var hovedårsagen til verdenstilstandens vold og kaos at finde i racehad, blandede ægteskaber og raceoptøjer forårsaget af menneskenes anstrengelser for at integrere og sammensmelte racerne i strid med Guds love. Gud satte grænser imellem folkeslag og racer fra begyndelsen (5. Mose. 32:8-9;

341

Apo.G. 17:26). Men menneskene nægtede at blive i landene Gud havde givet dem. Det var grunden til den fordærvelse og vold, der førte til endeligt af datidens verden.

I mere end 100 år havde Noah forkyndt Guds veje for folket – men de agtede ikke derpå.

Dengang som nu stod verden over for en befolkningsekspllosion. Det var en tid da "menneskene begyndte at blive talrige på jorden" (1. Mose.6:1). Jesus sagde om vor nutid. "Thi ligesom i Noahs dage, således skal det gå ved Menneskesønnens komme" (Matt. 24:37) – eller som i Lukas 17:26, "Og som det gik i Noahs dage, sådan skal det også gå i Menneskesønnens dage". Det vil sige dagene lige før Kristi genkomst. I dag er racekrige, racehad, raceopstandelser og raceproblemer iblandt verdens største sociale vanskeligheder

Noah prædikede kun til folk i løbet af sin levetid. Men i opstandelsen, uddødeliggjort, i magt og herlighed, vil Noah få magt til at påtvinge folk Guds veje, hvad race angår.

Det synes klart, at den opstandne Noah vil blive leder af et kæmpeprojekt med på ny at forflytte racer indenfor de grænser Gud satte fra begyndelsen, til deres eget bedste, deres lykke og rigeste velsignelser. Det vil blive en overordentlig stor operation. Det vil kræve en stor udstrakt organisation, iklædt med magt til at flytte hele folkesalg og racer. Denne gang vil folk og nationer flytte til de områder Gud har planlagt for dem, og trods vil ikke blive tolereret.

Hvilket paradoks at folk skal tvinges til at blive glade, til at holde fred og finde frem til et overstrømmende lykkeligt liv!

Vi har lovet tidligere at komme tilbage til Josef, søn af Israel og Abrahams oldebarn.

Josef blev administrator for fødevarerforsyningen i Egypten, datidens

342

største rige på jorden. Josef var ensbetydende med "rigdom". "Men Herren var med Josef, så lykken fulgte ham... og Herren lod alt hvad han foretog sig, lykkes for ham" (1. Mose. 39:2-3). Han blev af farao gjort til egentlig regent i verdens største nation. Hans speciale var økonomi med fremgang i. Og alt hvad han gjorde, gjorde han efter Guds principper.

Det synes derfor klart at Josef vil blive direktør for verdensøkonomien -- landbrug, industri, teknologi og handel – såvel som finanser og pengesystem. Systemer der vil blive internationale og ens i alle nationer.

Josef vil utvivlsomt udvikle en stor og effektiv organisation af perfekte udødelige, der vil arbejde sammen med og under ham i denne kæmpeadministration. En administration der vil afskaffe hungersnød, sult og fattigdom; ikke flere ludfattige slumkvarterer. Velstand vil blive universel.

Et andet kæmpeprojekt med verdensomfang vil bestå i at genopbygge de ødelagte steder og konstruere de større byer, strukturer og anlæg som Kristus har brug for, i den nye verden han vil skabe. "De skal bygge på ældgamle tomter, rejse fortidsruiner, genopbygge nedbrudte byer, der fra slægt til slægt lå i grus" (Esa. 61:4).

Job var den rigeste og største mand i Østen (Job 1:3) og en kendt bygmester. (Sammenlign Job 3:13-14 med Guds udfordring i Job 38:4-6.) Han var så retskaffen og fuldkommen, at Gud endda turde udfordre Satan til at finde en brist i hans karakter. Der var faktisk én frygtelig synd i hans liv – det var selvretfærdighed. Men Gud bragte ham til

343

omvendelse (se kap. 38 og 42). Da først denne mand -- der besad så stor selvbeherskelse at han ved egen styrke havde udviklet sin retskaffenhed -- var blevet ydmyget, bragt til at stole på Gud og fyldt af Guds Ånd – ja, da er der vel intet andet menneske, der nogensinde har levet, der kan måle sig med ham som ingeniør over vidtstrakte, vældige verdens projekter.

Der er derfor stor sandsynlighed for, at Job vil blive direktør for en verdensomfattende by- og regionsfornyelse, idet han vil komme til at stå for genopbygningen af de øde steder og tilintetgjorte byer, ikke som de er nu, men efter Guds mønster; kæmpemæssige ingeniørprojekter, såsom dæmninger og kraftværker – eller hvad som helst den regerende Kristus vil forordne.

Der er i hvert fald én anden mand, der er antydnet som top assisterende i denne vidtstrakte administration. Det er Zerubbabel (Haggai og Zak. 4).

Det er vor viden om den nye verdens super civilisation på national og international plan.

Vi kommer nu til morgendagens verden på det individuelle plan – Kirkeen – religionen – undervisningssystemet.

Undervisning og Religion i Morgendagens Verden

Når Kristus kommer tilbage til jorden i Gud Skabers suveræne magt og herlighed, kommer han denne gang for at frelse verden åndeligt.

Når han sidder på sin herligheds trone i Jerusalem, vil alle folkeslagene -- dødelige af kød og blod -- være der foran ham. Han vil begynde med at skille "fårene fra gederne". Til fårene på sin højre hånd vil han sige, "Kom hid, min Faders velsignede! Arv det rige, som har været jer beredt fra verdens grundvold blev lagt" (Matt.25:34).

De omvendte er arvinger. Vi skal arve Riget ved Kristi komme. De døde i Kristus

344

skal genopvækkes, opstå først – forvandles til udødelig ånd. De af os som lever i Kristus vil øjeblikkelig blive forandret til åndelig udødelighed og sammen med de opstandne rykkes op for at møde den nedstigende Kristus i skyerne.

Udødelige mennesker vil da være adskilte fra de dødelige på jorden.

Hvor end Jesus befinder sig fra dette øjeblik, vil vi altid være sammen med ham. Hvor vil han være? Den selv samme dag skal han stå med fødderne på Oliebjerget (Zak. 14:4).

Det er derefter, at han skiller fårene (de som angrer, tror og modtager hans Hellige Ånd) fra gederne (de som gør oprør). Denne opdeling -- denne uddannelse de omvendte gennemgår for at komme i Guds Rige -- vil fortsætte i hele Kristi tusindårige regering her på jorden.

Kristus vil give alle nationer et nyt og rent sprog: "Thi da vil jeg give folkene rene læber, så de påkalder Herren og tjener ham endrægtigt" (Zef. 3:9).

Guds rene sandhed vil blive forkyndt for alle folkeslag. Ingen skal mere forføres. "Thi landet er fuldt af Herrens kundskab som vandene dækker havets bund" (Esa 11:9).

Kristus er "Isajs (Davids far) rodskud". Det er altså til Kristus, hedningerne vil søge (Esa 11.10). Kristus vil række sin hånd ud for at vinde (frelse) hele Israel (vers 11). (Se også Rom 11:25-26.)

Men hele dette arbejde med verdensforkyndelse – med verdens åndelig frelse (som helhed, ikke nødvendigvis hvert enkelt individ, men ganske sikkert et flertal) – nødvendiggør samtidig en omskoling på verdensplan.

Et af de store problemer den tilbagevendte, herliggjorte Kristus vil stå overfor, vil være at omskole denne verdens anerkendte lærde. Disse hjerner – og de er

345

faktisk verdens skarpeste og bedste hjerner – er blevet så fordærvede af falsk lære, at de ikke vil være i stand til at anerkende sandheden, før de har aflært fejltagelserne. Og det er mindst ti gange sværere at frasige sig fejlantagelser som har rodfæstet sig i sindet, end at lære ny sandhed fra bunden.

Det kan faktisk komme til at tage dem længere tid at nå til erkendelse af sandheden – til at blive virkelig uddannede – end det vil tage for verdens analfabeter. Guds inspirerede Ord, Bibelen, er grundlaget for viden. Men de er blevet opdraget til at opfatte dette sande grundlag med forudfattet foragt.

Ja, undervisning og omskoling af denne verden vil i sandhed blive en af de vigtigste opgaver Guds Rige vil få efter at Kristus er kommet tilbage for at regere. I dag følger folk falske og forføriske værdier. Hele deres tankegang vil kræve en omskoling – er retningsændring.

Et Kirke Hovedkvarter

Vi har set at jorden, efter at denne tusindårs periode er begyndt, vil blive fyldt af den sande kundskab fra Gud, ligesom vandene dækker havets bund (Isa.11:9). Hvordan kan dette ske?

Profeten Mika giver en del af svaret: "Og det skal ske i de sidste dage, at Herrens Huses bjerg, grundfæstet på bjergenes top, skal løfte sig over højene. Did skal folkeslag strømme" (Mik. 4:1).

Profetierne bruger ordet "bjerg" som symbol for en større nation og "høje" som symbol på mindre lande. Det vil med andre ord sige, at Guds Rige, Riget der består af opstandne udødelige personer – det regerende Rige – vil blive etableret med fuldstændig autoritet over de større nationer (af dødelige) og stå højt over de små lande –

346

og folk vil strømme til Guds Rige. Fortsæt nu:

” Og talrige folk komme vandrende: ’Kom lad os drage til Herrens bjerg, til Jakobs Guds hus; os skal han lære sine veje, så vi kan gå på hans stier; thi fra Zion udgår åbenbaring, fra Jerusalem Herrens ord.’ Da dømmer han mange folkeslag imellem, skifter ret mellem talrige, fjerne folk; deres sværd skal de smede til plovjern, deres spyd til vingårdsknive; folk skal ej løfte sværd mod folk, ej øve sig i våbenfærd mer” (versene 2-3).

Denne kundskab – denne oplæring – selve kendskabet til Guds lov – skal udgå fra Kirken – og fra Jerusalem, hovedstaden i den nye verden.

Kristus selv vil regere fra Jerusalem. Det er tilkendegivet, at de udødelige som er udvalgt af Kristus til at udgøre Hovedkvarterets Kirke under direkte ledelse af Elias, vil være stationeret der sammen med Kristus. Åbenbaringen 3:12 bebuder, at de som tilhører ”Filadelfia perioden” vil blive søjler i hovedkvarterets Kirke.

Dernæst synes det som om den opstandne Johannes Døber vil være til stede i dette overordentlige vigtige Hovedkvarterets Kirkeorganisation, i samarbejde med og direkte under Elias. Han kom ”i Elias’ ånd og kraft” (Luk. 1:17). Jesus sagde om ham: ”Sandelig, sandelig siger jeg eder: blandt kvindefødte, er der ikke fremstået nogen større end Johannes Døber...” (Matt. 11:11). Han var den Elias der var forudsagt skulle komme (Matt:7-11).

Jesus sagde, at intet menneske som nogensinde havde levet var større end Johannes Døber. Og dog, selv den mindste i det opstandne Rige vil være større (Matt. 11:11). Det er

347

tydeligt at Johannes Døber vil blive tildelt en høj stilling. Det ville være logisk om han skulle placeres sammen med, eller umiddelbart under Elias.

Elias, der Skal Komme i Vore Dage

Husk nu igen på Guds dobbeltprincip. Som Jesus sagde i Mattæus, var profetien i Malakias 3:1 møntet på Johannes Døber som forbillede. Men læser du videre til vers 5, bliver det ganske klart, at profetien omtaler en der skulle forberede vejen for Kristi genkomst. Johannes Døber var den røst som råbte i den fysiske ørken ved floden Jordan og beredte vejen for Kristi første komme som fysisk menneske til sit fysiske tempel i Jerusalem og til Judas fysiske folk, for at forkynde den glædelige forhåndskundgørelse om Guds Rige, der ville blive grundlagt i fremtiden. Men Elias var også et forbillede på en budbringer, som skulle berede vejen for Kristi genkomst. Han skulle være en røst, der skulle råbe ud i den verdensomspændende åndelige ørken af religiøs forvirring og berede vejen for den åndelige herliggjorte kongernes Konge og

herrerens Herre, der i Guds højeste almagt og ære kommer til sit åndelige tempel som er Kirken (Efe. 2:21), for at etablere Guds Rige.

Mattæus 17:1-8 fortæller om Peter, Jakob og Johannes der i et syn så Moses, Elias og Kristus herliggjort i Guds Rige. Da spørger disciplene Jesus i vers 10: "Hvorledes kan da de skriftkloge sige, at Elias først må komme?" Glem ikke at Johannes Døber havde endt sin gerning og var fængslet før Jesus begyndte sin gerning. Og da disciplene kom med dette spørgsmål, var Johannes Døber allerede henrettet. Men Jesus svarede alligevel, idet han talte om fremtiden: "Elias skal komme og genoprette alt" (vers 11).

348

Dette kan umuligt referere til Johannes Døber. Johannes Døber genoprettede ikke noget; han opfordrede folk til at omvende sig som en forberedelse til Jesu første komme som fysisk menneske. I den nytestamentlige Kirkes første år blev Jesu sande evangelium undertrykt og erstattet med et falskt evangelium. Det var ikke mere Kristi budskab om Guds Rige, men var ændret til menneskers falske budskab om en Kristus, der ophævede sin Faders bud.

Også Malakias 4:5-6 skildrer den Elias der skal komme i slutningen af Kirkens tidsalder – da ville Kristus komme og tilintetgøre jorden fuldstændig, hvis ikke dette budskab om "de sidste tider" var blevet forkyndt.

Undervisning i Morgendagens Verden

Kirkens hovedkvarter i Kristi egen verdenshovedstad, Jerusalem, vil da uden tvivl få til opgave at administrere verdens nye undervisningssystem.

Det er også indikeret, at undervisningen i de åndelige sandheder – det sande evangelium, verdens åndelige omvendelse – vil udgå fra Kirkens hovedkvarteret med Elias under Kristi direkte, altoverskyggende opsyn.

Hovedformålet med Kristi genkomst til jorden er at udvikle åndelig, guddommelig karakter i menneskeheden og at frelse verden. De fleste religiøse mennesker, præster og evangelister (fundamentalister) har antaget, at denne tid -- nu -- er den eneste frelsens dag. Skriftstedet de støtter sig til (2. Kor. 6:2), er forkert oversat. Det bør oversættes til "en frelsens dag", ikke "frelsens dag" (citeret fra Esa. 49:8, hvor den engelske bibel oversætter det korrekt til "en frelsens dag" – i de skandinaviske oversættelser er ordet "en" også fejlagtig udeladt). Hvis Kristus havde forsøgt at "frelse verden", ville han

349

have frelst den. Den blev ikke "frelst". Gud bruger ikke en babylonsk forvirring af indbyrdes uenige religiøse organisationer, opdelt i mange hundrede retninger med forskellige doktriner.

Men den sande verdensforkyndelse vil blive administreret fra hovedkvarterets Kirke, der består af opstandne udødelige under Kristi direkte og personlige opsyn.

Én ting der ikke vil være at finde i tusindårsrigets hovedkvarter, er en doktrinkomite af intellektuelle "lærde" der skal afgøre om Kristi lære udgør korrekte doktriner.

Sådanne komiteer fandtes ikke i Kirkens hovedkvarter i Jerusalem i det 1. århundrede. Al lære kom fra Kristus igennem apostlene – og nogle få gange kommunikerede Kristus med apostlene via profeter (som der ikke findes nogen af i Guds Kirke i dag, idet Biblen for vor tid er komplet.) Ligesom i det 1. århundrede modtager Guds Kirke i dag sin lære fra den levende Kristus igennem en apostel, akkurat som i året 31 e. Kr.

Også en anden vigtig organisations funktion vil blive dirigeret fra hovedkvarterets Kirke – ledelsen af hele verdens Kirker. Disse Kirker vil bestå af omvendte individer – undfanget af Gud der har givet dem sin Hellige Ånd - - men som forsat er dødelige.

Tusindårig Vækst i Kundskab og Overvindelse

På samme måde som omvendte kristne i vor tid vil fortsætte med at leve livet med overvindelse, åndelig vækst og udvikling (2: Pet. 3:18), sådan vil de fortsætte i tusindårsriget. Men de behøver lykkeligvis ikke at overvinde Satan. Men de må overvinde alle onde indskydelser, vaner og fristelser som er en del af dem selv.

Der vil blive mange Kirker i alle byer og spredt ud over landet, de vil alle have én religion, én tro.

350

Der vil blive distriktsinspektører over områderne, og præster, ældste, mandlige og kvindelige diakoner i hver lokal menighed.

Dette giver indblik i, hvordan verden vil blive organiseret. Det viser hvordan en overordnet verdensregering kan og vil blive etableret på jorden.

Den egentlige hensigt med Kirken i vor tid er at være Guds læreanstalt eller Seminarium, der skal sørge for at uddanne lærere med åndelig kundskab, der

kan undervise efter at de selv har fået guddommelig karakter, og at de straks kan udfylde alle embederne i Kristi vidunderlige tusindårsrige regering her på jorden.

Ved slutningen af tusindårsriget under Kristi styre her på jorden, kommer den endelige dom.

Jeg har her i bogen nævnt, at da den første Adam syndede, afskar Gud menneskeheden som helhed adgangen til "livets træ", der symboliserede Den Hellige Ånds gave fra Gud og undfangelse til udødeligt Gud-liv, indtil Kristus, den anden Adam, har erstattet Satan på jordens trone, hvorfra han vil regere alle nationer på jorden.

Vi har forklaret, hvordan profeterne sideløbende forberedte fundamentet til Guds Kirke. Apostelen Peter nævnte (1. Pet. 4:17) at DOMMEN var begyndt i Kirken. De som Gud har kaldet til sig igennem Jesus Kristus i løbet af denne Kirke æra, er blevet dømt her og nu i løbet af dette liv. Men dommen er endnu ikke nået til verden.

Betyder det at verden har lov til at synde? Overhovedet ikke. Gud lader folk synde, og de bliver ikke dømt for deres synder endnu.

Efter Tusindårsriget

Efter Kristi og Kirkens tusindårige regering på jorden kommer tiden, hvor Gud

351

vil DØMME verden. En forbryder kan have begået alvorlig kriminalitet – måske mord. Men indtil han bliver fanget, arresteret og stillet for retten, bliver han ikke tiltalt eller dømt.

I den endelige dom vil Kristus sidde som Dommer, og alle mennesker som har levet i denne verden skal genoplives (Åbenb. 20:11-12). De skal da stå til regnskab for synderne de begik i deres første liv.

De der døde i Kristus skal ved Jesu genkomst blive genoplivet til udødeligt Gud-liv. De der stadig er i live og som er I KRISTUS når han kommer, og som er ledt af Hans Hellige Ånd, de skal blive forandrede i et nu til udødeligt Gud-liv. De skal herske og undervise sammen med og under Kristus i tusind år. Men alle andre som er døde kommer ikke til live igen før i slutningen af tusindårsriget (Åbenb. 20:5).

Ezekiel 37 fortæller også om opstandelsen på dommens tid. Det er profetien om "de tørre ben". Biblen tolker selv disse tørre ben i vers 11, hvor den siger, at de er Israels hus: "... Se, de siger: Vore ben er tørre, vort håb er

svundet..." Som profetien siger: "Profeter over disse ben og sig til dem: I tørre ben, hør Herrens ord! Så siger den Herre Herren til disse ben: Se, jeg bringer ånd i eder, så I bliver levende. Jeg lægger sener om eder, lader kød vokse frem på eder, overtrækker eder med hud og indgiver eder ånd, så I bliver levende; og I skal kende, at jeg er Herren" (versene 4-6).

Derefter beretter denne profeti om dommen ved den store hvide trone, da hele Israels hus, som syndede så grelt imod Gud, skal genoplives.

Profetien fortsætter: "Så profeterede jeg, som mig var pålagt, og der hørtes en lyd, da jeg profeterede, og

352

se der hørtes raslen, og benene nærmede sig hverandre. Og jeg skuede, og se, der kom sener på dem, kød voksede frem, og de blev overtrukne med hud, men der var ingen ånd i dem. Så sagde han til mig: 'Profeter og tal til ånden, profeter, du menneskesøn, og sig til den: Så siger den Herre Herren: Ånd, kom fra de fire verdenshjørner og blæs på disse dræbte, at de må blive levende!'"

"Da profeterede jeg, som han bød mig, og ånden kom i dem, og de blev levende og rejste sig på deres fødder, en såre, såre stor hær" (versene 7-10). Dette er dem der bliver bragt tilbage til dødeligt liv og igen vil trække vejret som i deres oprindelige eksistens. Dvs. tilbage til uomvendt og dødeligt liv. Da siger Gud, "Se, jeg åbner eders grave og fører eder ud af dem, mit folk, og bringer eder til Israels land" (vers 12). Dette er opstandelsen til den store hvide trones dom. Alle oldtidens israelitter og hedninger er her opstanden til dødelighed, nøjagtig som i deres første liv. Hvad følger så? "Og I skal kende, at jeg er Herren når jeg åbner eders grave og fører eder ud af dem, mit folk. Jeg indgiver eder min Ånd, så I bliver levende, og jeg bosætter eder i eders land; og I skal kende, at jeg er Herren: jeg har talet, og jeg fuldbyrder det, lyder det fra Herren" (versene 13-14).

Det gammeltestamentlige Israel vil med andre ord opstå til den store hvide trones dom efter tusind år. Da skal de komme til at "kende Herren", dvs. Guds kundskab vil komme til dem. De opstandne vil da læse dette: "Der skal I ihukomme eders veje og alle de gerninger, I gjorde eder urene med, så I ledes ved eder selv for alt det onde, I øvede. Og I skal kende, at jeg er Herren, når jeg gør således med eder for mit navns skyld, ikke efter eders

353

onde veje og skændige gerninger, Israels hus, lyder det fra den Herre Herren" (Eze. 20:43-44).

Derefter, efter denne omvendelse, bemærk Ezekiel 37:14: "Jeg indgiver eder min Ånd, så I bliver levende, og jeg bosætter eder i eders land; og I skal kende, at jeg er Herren; jeg har talet, og jeg fuldbyrder det, lyder det fra Herren."

I den store hvide trones dom vil de få at vide, at Frelseren Kristus kom og døde for dem. Når de da angrer, vil de modtage den Hellige Ånd tillige med frelse og evigt liv.

Alle som havde levet uden tidligere at være blevet dømt, ikke alene Israel, men alle folk vil blive genoprejst til DØDELIGE fysiske liv ligesom det de havde før de døde. De som er i denne dom er alle dødelige. De skal da stå til regnskab og blive dømt. Om den store hvide trones dom sagde Jesus: "Mænd fra Nineve skal stå op ved dommen sammen med denne slægt og bringe fordømmelse over den; thi de omvendte sig ved Jonas' prædiken; og se, her er mere end Jonas. Dronningen fra Syden skal ved dommen rejse sig sammen med denne slægt og bringe fordømmelse over den; thi hun kom fra jordens fjerneste egne for at høre Salomons visdom; og se, her er mere end Salomon" (Matt 12:41- 42: og Luk 11:31-32). Også: "Jeg siger jer: det skal gå Sodoma tåleligere på hin dag end den by... Men det skal gå Tyrus og Zidon tåleligere ved dommen end jer" (Luk.10:12,14). Der vil blive straf. De som har syndet lidt vil få færre slag, men de der har syndet stort, selv om de kendte Guds vilje, vil få mange slag (Luk. 12:46-48).

Men syndens straf er DØDEN i den endelige

354

dom. Eftersom alle har syndet, vil alle blive kendt skyldige og dømt. Men de vil da få at vide, at Jesus Kristus har afsonet straffen for dem. Og de der omvender sig i ord og handling, vil få chancen til at vælge LIVET og blive udødelige.

Hvor stor er dog Gud vor Skaber, hans Nåde mod os er "høj som himlen er over jorden". Og han er i stand til at fjerne vore synder så langt bort fra os "som østen er fra vesten (Sal. 103:12).

MEN DER KOMMER MERE! MEGET MERE!

Menneskets Ufattelige Potentiale Afsløres

I Hebræerbrevet læser vi: "Thi det var ikke engle han underlagde den kommende verden, som vi taler om" (Hebr.2:5). Temaet er her "den kommende verden".

Der findes kun én jord, men Biblen taler om tre verdener, tidsaldre eller civilisationer på jorden: "den verden som da var" (før syndfloden, fra Adam

til Noah), den nuværende onde verden" (fra syndfloden til Kristi genkomst engang i fremtiden), og "den kommende verden" (som begynder når Kristus vender tilbage og opretter Guds Rige).

Disse vers omtaler engle, som om verden var blevet underlagt engle; men i Hebræerbrevet kapitel et, bliver forholdet imellem Kristus og englene og englenes forhold til mennesker omtalt. Det har vi forklaret i kapitel 2 her i bogen.

Men husk at det generelle emne, i sammenhængen her, er "den kommende verden", som vi taler om, ikke vor nutid der er stærkt på vej mod enden! Fortsæt i vers 6: "Men der er en, der et sted har vidnet og sagt..." og derefter følger citeret de første 6 vers af Salme 8.

355

Dette åbenbarede kendskab til Guds hensigt med menneskeheden – menneskets ufattelige store mulighed, får det til at svimle for ens fantasi. Videnskaben ved intet om dette – ingen religioner fortæller om det, så vidt jeg ved – og alle former for højere uddannelser er bestemt også uvidende om det.

Ikke desto mindre er det Guds eget udsagn, om det han har forberedt, til dem der elsker ham (1. Kor. 2:9-10).

Jeg har tidligere nævnt at Gud åbenbarede den nødvendige kundskab for vore første forfædre, men de troede ikke, det han sagde! Omtrent 4000 år senere kom så Jesus Kristus, den anden Adam, til jorden med et budskab direkte fra Gud Fader i himmelen og åbenbarede den samme nødvendige kundskab som vore forfædre havde fået. Men kun en håndfuld, 120, troede det han sagde, selv om mange foregav at "tro på ham" (som i Johs. 8:30-31, 37-38, 40, 45-46).

Selv i dag tror videnskaben, religionerne og pædagogerne ikke på DET HAN SAGDE.

Lad os nu se på dette afsnit af Hebræerbrevet. Vi kan begynde hvor citatet fra Salme 8 slutter: "Alt lagde du under hans (menneskets) fødder. Når han (Gud) 'lagde alt under ham (mennesket)' undtog han (Gud) jo INTET fra at være ham underlagt" (Hebr. 2:8).

Er det muligt at Gud virkelig mente hvad han sagde om "alt"? Er intet undtaget?

I kapitel 1 gengiver Mofatts engelske oversættelse af Biblen det græske ord der er oversat til "alt" og "alle ting" til "universet" (vers 8).

Med andre ord: Til dem der er villige til at tro Gud, siger han, at han har forordnet, at hele universet med alle dets galakser, utallige sole og planeter – alt – vil blive underlagt mennesket.

Men vent et øjeblik! Før du forkaster det læs da videre i samme vers 8: "Vel ser vi endnu ikke, at alt (det endeløse univers) er ham (mennesket) underlagt." Husk (vers 5) at der er tale om "den kommende verden" – altså ikke nutidens verden. Hvad er det vi ser nu, i dag? "men han, som en 'kort tid var blevet gjort ringere end englene' (eller, "for en stund gjort ringere"), Jesus, ham ser vi, fordi han led døden, 'kronet med herlighed og ære." Bortset fra Kristus er mennesket ENDNU IKKE "kronet med herlighed og ære."

Forstå det, Kristus er allerede nu kronet med herlighed og ære. Fortsæt: "Thi når han, for hvis skyld alt (hele universet) er til, og ved hvem alt er blevet til, ville føre mange sønner til herlighed, sømmede det sig for ham at føre deres frelses banebryder til fuldendelse gennem lidelser... derfor skammer han (Kristus) sig ikke ved at kalde dem brødre" (versene 10-11).

Kristne, der har Guds Ånd, er med andre ord medarvinger med Kristus og vil også ARVE alt det Kristus allerede har arvet. Han er nu i herlighed! Han har allerede arvet hele universet. Han opretholder det ved sin magt. Hvis et menneske er omvendt og har fået Guds Hellige Ånd (Rom. 8-9) er han endnu kun ARVING – en arving der endnu ikke har modtaget arven.

Men se nu hvordan Kristus allerede er blevet kronet med herlighed og ære, hvordan han allerede har modtaget arven. Begynd i Hebræerbrevet 1:

"Gud... har nu ved dages ende talt til os ved sin Søn, hvem han har indsat som arving til alle ting (hele universet), ved hvem han også har skabt verden. Han er hans herligheds afglans og bærer (opretholder) alt

(hele universet) med sit mægtige ord..." (Hebr. 1:1-3).

Den levende Kristus opretholder allerede hele universet med sin grænseløse guddommelige kraft. Skriftstedet viser endvidere, hvor meget større han er end englene. Han er Guds undfangede og fødte Søn, mens englene kun er individuelt skabte væsener. Englene er tjenende ånder (usynlige for os) som ser efter os – os der nu har lavere status end englene -- men som er arvinger til frelsen, som vi vil modtage når vi som Kristus bliver fødte Guds sønner (Hebr. 1:4-14).

Det Ydre Rum – Planeterne Der Nu Er Uden Liv

Kombiner dette med åbenbaringen i Romerbrevet 8.

Her omtales Kristus som Guds Søn: "... så han kan være den førstefødte blandt mange brødre" (vers 29). Mennesker med Guds Hellige Ånd er Guds arvinger og Kristi medarvinger. Kristus er det eneste menneske der allerede er født som Guds Søn ved en opstandelse fra de døde (Rom 1:4). Han er den FØRSTE af menneskefamilien der er født ind i Guds familie – ind i Guds Rige. Han er foregangsmanden, han er pioneren der er gået foran os. Vi skal følge efter ham ved de retfærdiges opstandelse, når Kristus komme tilbage til jorden i magt og herlighed.

Romerbrevet 8:9 siger, at hvis Guds Hellige Ånd bor i os da er vi hans undfangede børn. Men hvis vi ikke har hans Ånd, da hører vi ham ikke til og er ikke kristne overhovedet. Men i vers 11 står det, at hvis Guds Hellige Ånd vokser i os og leder os, da skal vi blive oprejst fra de døde ved hans Ånd. (Og lever vi når Kristus kommer, da skal vi blive forvandlede fra dødelige til udødelige.)

Læs nu videre: "Thi alle, som drives af Guds Ånd,

358

er Guds børn... Ånden selv vidner sammen med vor ånd, at vi er Guds børn. Men når vi er børn, er vi også arvinger, Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sandt vi lider med ham, så vi også kan herliggøres med ham. Thi jeg holder for, at det, vi lider her i tiden, ikke er værd at regne i sammenligning med den herlighed, som skal åbenbares på os" (Rom 8:14-18).

"Thi skabningen venter i inderlig længsel på, at Guds børn skal åbenbares. Skabningen (alle solene, planeterne, stjernerne, månerne) blev jo underlagt forgængeligheden – ikke frivilligt, men efter hans vilje, som lagde den derunder – dog med håb, thi også skabningen selv skal engang fries fra den forkrænkelighed, hvorunder den træller, og nå til den frihed, som Guds børn skal have i herligheden. Vi ved jo, at hele skabningen (jorden, stjerner, sole, måner, hele universet der nu er i forgængelighed og forfald) tilsammen sukker og er i veer endnu i denne stund. Og ikke skabningen alene men også vi (mennesker undfangede af Helligånden) selv, der har Ånden som førstegrøde, (de meget FÅ der nu bliver kaldet til frelse er "førstegrøden"), også vi sukker ved os selv, idet vi bier på barnekår (vor fødsel), vort legemes forløsning" (versene 19-23).

Hvilken forbløffende og vidunderlig åbenbaring! Noget mere forbløffende, ærefrygtindgydende og oplysende kunne vel ikke tænkes!

Det er så ufatteligt, at man ikke forstår det fuldt ud ved kun at læse det én gang.

Jeg citerede først fra Romerbrevet 8:29 og der hedder det, at Jesus VAR den førstefødte af MANGE BRØDRE.

I Hebræerbrevet 1 ser vi at Kristus, det første menneske der blev født ind i Guds familie ved opstandelse fra de døde, nu er blevet herliggjort og opretholder hele universet. Han er vor pioner, den der er gået forud. Når han kommer tilbage til jorden i magt og herlighed, skal de der er blevet omvendte og som har modtaget Guds Hellige Ånd, blive fødte ind i Gud

359

Familien ved en opstandelse. Og derefter bliver hele universet UNDERLAGT dem!

Derefter siger Romerbrevet 8, at hvis vi har Guds Hellige Ånd og ledes af den, da skal vi ophøjes til åndelige væsener og blive udødelige i Gud familien, ligesom Kristus blev det i år 31 e. Kr. da han opstod fra de døde.

Igen i vers 19: "For skabningen venter i inderlig længsel på, at Guds børn skal åbenbares". Dette vil ske efter opstandelsen, når de der er mennesker virkelig bliver Guds børn – ved en opstandelse eller øjeblikkelig forvandling fra dødeligt kød og blod til åndelig udødelighed.

Forbløffende? – Hele Universet Skal Fornyes

Forstå nu dette: Hvorfor skulle hele universet – skaberværket -- længes og sukke efter at alle disse Guds børn skulle komme og blive født ind i Gud familien? De følgende vers skildrer et univers fyldt med planeter i forfald og til ingen nytte – dog er universet underlagt denne døde tilstand i håb! "I håb om at også skabningen (universet som på nuværende ikke har betingelserne til at opretholde liv) skal blive frigjort fra forgængeligheden (forfaldets) trældom og modtage Guds børns herligheds frihed."

Hvordan faldt alle planeterne under forfaldets trældom? Gud kan da ikke have skabt dem i den tilstand!

Forfald indebærer en tilstand eller situation opstået ved degeneration og opløsning fra en perfekt tilstand. Gud skabte altså disse planeter i UFORFALDEN tilstand.

Noget forårsagede dette forfald.

Hvad kunne have været årsagen til denne "forfaldets trældom"?

Det kan ikke være den tilstand som Gud skabte dem i! Vi læser i Guds åbenbarede Ord om hans

360

skaberværk, at det var perfekt. Jorden blev oprindelig skabt som et fuldkomment skaberværk i strålende skønhed.

Vi har set, at englene boede på jorden før mennesket blev skabt. Englene, som var fuldkomne fra den dag de blev skabt til der blev fundet uret eller lovløshed i dem, forårsagede at hele jordens overflade blev bragt i en tilstand af forfald, forvirring og tomhed. Dette gennemgik vi i kapitel 2 her i bogen.

Kunne hele universet med sine myriader af andre planeter være blevet skabt i den hensigt engang at skulle opretholde liv? Vi får det ikke direkte åbenbart i Guds Ord, om dette var hensigten eller ej, men det vi får at vide, kaster yderligere lys over spørgsmålet om, hvorfor Gud skabte mennesket!

Læs videre i Romerbrevet 8:22: "Vi ved jo, at hele skabningen (universet) tilsammen sukker og er i veer (fødselsveer norsk 1978 overs.) endnu i denne stund". Læg mærke til at skabningen sammenlignes med en mor som skal til at føde sit barn. Skabningen beskrives som stønnende i fødselsveer i håb (vers 20-21), imens den venter på at Guds børn skal blive født i en opstandelse til udødelighed. Det er som om skabningen (universet) er moderen og Gud er faderen. I alle tilfælde er pointen i dette afsnit, at når vi (omvendte mennesker) er født af Gud, -- vil vi have modtaget Guds magt og ære -- da skal vi gøre det, som Gud gjorde ved jorden, da den var "øde og tom" -- hebr. tohu og bohu (1. Mose. 1:2). Kristus som "fornyede jordens åsyn" (sal. 104:30), fornyede det der var blevet ødelagt af de syndige engles oprør.

Det disse vidunderlige skriftsteder indebærer og antyder, går langt ud over det direkte åbenbarede.

Dette afsnit indikerer nøjagtigt det alle astronomer og forskningsresultater peger på, nemlig at solene er ildkugler der afgiver lys og varme, mens planeterne bortset fra vor jord, er i en tilstand af død, forfald og

361

forgængelighed. Men ikke for altid. De venter på at omvendte mennesker bliver GENFØDTE som Guds børn, født ind i selve Guds guddommelige familie, der udgør Guds Rige.

Jesu evangelium handlede om Guds Rige. Det jeg her viser er, at Kristi evangelium om Riget faktisk omfatter al den kundskab her åbenbart – endog hele universet skal vi herske over, genopstandne mennesker som sammen med Gud Fader og Kristus vil udgøre Guds Rige.

Gud er først og fremmest Skaber, men han er også Hersker. Og han er Læreren som åbenbarer kundskab langt over og udenfor menneskets fatteevne.

Alle disse skriftsteder jeg har brugt i dette kapitel set i sammenhæng, begynder at vise menneskets utrolige potentiale. Vort potentiale er at blive født ind i Gud Familien og modtage total magt! Vi skal herske over hele universet!

Hvad skal vi gøre til den tid? Skriften indikerer at vi skal skabe liv på milliarder efter milliarder af døde planeter, liv som det blev tildelt vor egen jord. Vi skal skabe efter det mønster Gud viser og lærer os. Vi skal herske i al evighed! Åbenbaringen 21 og 22 viser at der ikke vil være smerte, ingen lidelse eller ondskab, for vi vil have lært at vælge Guds gode vej. Det vil blive et evigt liv med resultater, hvor vi stadig ser fremad med frydefuld forventning og nye kreative projekter, samtidig med at vi ser tilbage med tilfredshed og glæde på det allerede opnåede.

Vi vil aldrig blive trætte eller udslidte men altid fulde af liv, af frydefuld energi og vitalitet, af overstrømmende liv, styrke og magt!

Jorden Vil Blive UNIVERSETS Hovedkvarter

Til slut vil Gud Fader selv komme til denne jord. Hans

362

trone over hele universet vil blive etableret på denne jord.

Læg mærke til at 1. Korinterbrev vers 15 først beskriver de forskellige opstandelser. Derefter siger vers 24: "Derpå kommer enden, når han overgiver Riget til Gud Faderen, efter at han har tilintetgjort al magt og al myndighed og kraft."

I Åbenbaringens bog 21:3: "Og jeg hørte en høj røst fra tronen sige: "Se, nu er Guds bolig hos menneskene, og han skal bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem."

Og videre i Åbenbaringen 22:3: "Og der skal ikke mere være noget, som er under forbandelse. Og Guds og Lammets trone skal være i staden, og hans tjenere skal tjene ham."

Når der tales om Gud og LAMMET, repræsenterer LAMMET Kristus og Gud er FADEREN.

Til sidst skal samhørigheden blive fuldstændig. Hvis vi har Kristi ånd i os, da skal vi forenes med Gud Fader og Sønnen Jesus Kristus i én eneste stor guddommelig Gud Familie.

Hvor herlig, mere end ord kan udtrykke, er ikke Guds ære og hans vidunderlige hensigt med os, som er under opfyldelse. Priset, lovet og æret være Gud og Jesus Kristus i evighedernes evighed.

Når Guds store 7000 års mesterplan endelig er fuldført og tidernes mysterium endelig åbenbaret, og genskabelsen af hele det uendelige univers og evigheden ligger foran os, da kommer vi endelig til

BEGYNDELSEN.
